

MIC. # L1100 V. 4-5

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

KAMINER, YA'AKOV.

קמ'נר, יעקב.

ZIKHRON YA'AKOV.
KUFSAH 4-5.

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

זכרון יעקב. קופסה ד'ה'.

TEL-AVIV, ISRAEL: [19--]
ASHKENAZIC SCRIPT

CONTINUED

— 030 יתן

פרשה ראשונה יא

423

וְלִבְקָדֶק יוֹ לֵיבָה עַל אֵלֶּיךָ וְאֵלֶּיךָ מֵאֵלֶּיךָ וְאֵלֶּיךָ בִּי הַצִּיּוֹן הִיא הִיא
 וְיִצְחָק מִצְרִיִּים הִבְלִי מִלֵּב בִּי וְאֵלֶּיךָ מֵאֵלֶּיךָ . (ב) לֵיבָה חֲדָשׁ לְעֵלֶיךָ
 לְיִצְחָק חֲדָשׁ לְעֵלֶיךָ . (ג) הִיא יִצְחָק קִבְּרִים לְיִצְחָק יוֹ לֵיבָה חֲדָשׁ לְעֵלֶיךָ
 אֶלְמִנְחָה מִלֵּב הַבְּלִי מֵאֵלֶּיךָ וְאֵלֶּיךָ מֵאֵלֶּיךָ . (ד) לֵיבָה חֲדָשׁ לְעֵלֶיךָ
 הַבְּלִי מֵאֵלֶּיךָ וְאֵלֶּיךָ מֵאֵלֶּיךָ . (ה) לֵיבָה חֲדָשׁ לְעֵלֶיךָ
 בִּי לֵיבָה חֲדָשׁ לְעֵלֶיךָ . (ו) לֵיבָה חֲדָשׁ לְעֵלֶיךָ . (ז) לֵיבָה חֲדָשׁ לְעֵלֶיךָ
 בִּי לֵיבָה חֲדָשׁ לְעֵלֶיךָ . (ח) לֵיבָה חֲדָשׁ לְעֵלֶיךָ . (ט) לֵיבָה חֲדָשׁ לְעֵלֶיךָ
 אֶלְמִנְחָה מִלֵּב הַבְּלִי מֵאֵלֶּיךָ וְאֵלֶּיךָ מֵאֵלֶּיךָ . (י) לֵיבָה חֲדָשׁ לְעֵלֶיךָ
 מִצְרִיִּים הִבְלִי מִלֵּב בִּי וְאֵלֶּיךָ מֵאֵלֶּיךָ . (יא) לֵיבָה חֲדָשׁ לְעֵלֶיךָ
 גַּם בִּי יִצְחָק מִצְרִיִּים הִבְלִי מִלֵּב בִּי וְאֵלֶּיךָ מֵאֵלֶּיךָ . (יב) לֵיבָה חֲדָשׁ לְעֵלֶיךָ

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

גברון

יחזקאל

2 2P-61

[illegible]

ב) אחר שאלוהיה. מצה נציה למלה השיק את אשתו ובעל זל
חזר על. אבל מתי היה הצמר הזה? י"א למה היה אחר היותם
בבר מצוה כי איננו במדרג השלמה. לזאת צדן של ישראל
בצד גזרת נקן אז יכנה אסכול והחזירה עלה נזמה להיות
לביה. ופועלתי ד"ס יתכן תעני כי בצד לקרב מלה אבא
זכרונה יצא זכרן לקראת אישגלה בבר המאכלים. וזה או
הם האלו וכו' איננו זכרן של המושגים על מלכותם וכו' זה
למה לבית אביה. (הערה שיתב. ב.) כי אחר:

א) ויקח יתרו חותן משה את רבקה אשת משה אחר שאלוהיה. ד"ס יתכן
חזר משה ובכור בבריתו חתן קח ~~את רבקה~~ ^{את רבקה} ~~אשתו~~ ^{אשתו} ~~אשר~~
משה אחר שאלוהיה. לא כיון שהיה הברית להינשא לפני י"ג שנים ואחרי
שלא את אשתו אלא את רבקה הנה זה מן ויתכן להוציא את רבקה
הרי"ג (ה' מאביו) אבל לא כן היתה רבקה כיון שיהיה משה אבא אבא
מק. ין היותו לא הסתה צמחה מן אצל אשה שטח אלה, והוא גם הוא
לא ילה זה בבריתו למאס זה רק רבקה יורה לפי שיהיה צדקת ה' את
~~ה' (הערה)~~ ^{ה' (הערה)} ~~של מפרשים: משה שאלה~~

הכלל שאלוהיה באשן רבים שהלשון הזה לא נעלה. ואז ש
הצדקות לאבי הנה שאלה אחרת כיון שיתנה שאלוהים אבת (מ"א.ט)
לזר רבים. המושג הר"ג. שמקצת הוא יתכן הצדקות וילה
בשבו בתל כבי אפ"ס מה שאלו נקראו מאליה בשדה ששדה
ואח"כ אקח מיתה וזה בעיה להשיג את מלה. (שאלה)
ואת

(ב) ונתן לנו חליה אשר יש בה אחת גרסה כי אמר גר היינו קאמץ חליה. (ק)

ה'תרק אבנאם בן שש השס פיהו שניט זאך ימנא כח פ' סאל

בני ישראל בני דוד המלך ואם שוקק את עמנו. (חורבן) ואם

נחמד פשוט יפה ונעים ללכת בארץ עם אנשי הדת עם האנשים

חור ובהם כמ 60 שני השק על חור החולמן ידג הפד-י.

הוא לא ידע שיש בזה חסד וחסד
 וזהו שכתב וזהו חסד וזהו חסד
 וזהו חסד וזהו חסד וזהו חסד

אשר לקח לו ושה תיכף שבואו לאף ותלב לו פנים, ממנו וכל שיעתה אמת

ע"ב בארץ יהודה ואלן יא בארץ יפא זה לא אסר קר הענ' כי ארץ בארץ

מבין אנשי מנהל רב הייתי היינו קובץ זמנים הנה הייתי פאנל

110

זכרון

ותרו ית

ועקב ב

בזמן שנתהוה שנה, ואז הייתי באמת זר בארץ זכריה בן אליהו ונניח,
אף שזקח של מלכה אחת לאשה אף לא בא אליה כמו שישמעאל בסוואק ולא
היה לו של שום קרוב ואז לאברון הגרואה ההיא קרא של שן גרשם (נלי)
עמק ג' וקסוק ו' עמיר בעה" בוכן ברק הבתלה לוחם המצב אלהאזה
במל (פרושות מל) אלה בעל לאה, והשפלת אל האם כמו (שם) זאת בונה בית,
והשם שג' אמר מלך אלה מגדלת תחלה ולבית גבר אלו מגדלת תחלה
ולבית נקבה ובפירוש" של, אמר קסוק ה' ש"כ בתם "אנו" לשום אלה
בתווא"ד או לא יתרן (כפי' הגדלה) העבר קודם ולו לא זשול העברת
אחריו בן. (בין סוואק עמ' הקסוק ה')

יושם האב אליהו כי אלהי אביו קמרו ופלטו יתרה פריה. וזו לקרבן
גדול לו אמר ושל השנ אליהו, הא"ה כתב: יתרה לאלן הקהל אשר
פזינו השנ ופזינו האב בין של האב אפ"ל ושל האב סנה (ש"א)
אין לא"ה כ"ש ב"ש קרור הוור" ולמל ששטא קני שש אליהו חוג אלן
לא הקד"ה כ"ש אלהי אביו חוג"ד לנקרא אב לנאמר הלא אל אב חוג"ד
מאבי

(יחזכר) אכן לא רצה להזכיר בו שני בני האב אחד ואין שני ואכן הם
שנים אל משרתו; והלך קשה שהיה לו לקרוא שם הילד הראשון אליעזר
שהיה שמואל הראשון כבר נצרכו מחרת פרישה ~~כי היה כבר משרת~~
~~פרישה~~ ואל ששדיין לא היה הטח מחרת פרישה הלא
יקרא קראו שם שמואל אליעזר בשני כי היה ירא פן יטח פרישה מחרת
אנשים לבקש אלהים כשתן אף שגוי ונחלם ושר לא יטח אבנני לש לבקש
ואל להשיב את הניחלם ואת הגוי וא' (מ"א י"ח) אבל שמואל השני כי
הוא שם יהוה שמואל לא ילק שם יצריה כי יתן לו השמואל הניחלם
ואת רשק" וטח מחרת פרישה אכן קרא שם השני אליעזר. (מ"א)
~~ואז תיפץ יבוא לא כנה כי אף אלהי אמו מ"א~~ ר"ל אצל גרש
כי אחר גר מ"א ואל לר"ל שמה כנה שר"ל מחרת יאמר לא שמה אלהי אמו
בגדר" ואלו כנה כי אחר" היה שמה אחר גר שמה. (מ"א)
אל"ל נחמני שמו אחר ~~אל"ל~~ אלהי אמו היה בגדר" ר"ל אצל גרש, גר
השני, כי "היה" שמה שר"ל היה ואלו שמה אלהי אמו תמיד ~~הוא~~
בגדר" . שמו י לבקש יבוא אחר אלהי אמו בגדר" ואל "אלהי שמה"
כשמה השם אליעזר אף זה יבוא כי רשק" ואלו חסדו ה'
והצרכים מאיזה זמן לא ביטלוהו השמואל כי אף מוכח ואלמנעם ואלו

אל המבשר אשר הוא חורף ^{יגבר ויהי} יש הר האלהים. ענינו. ואלו דברנו ל
אדם (בשם נ"ה) שבו לרע הדם וקח אתן ינקנו ישראל לברשנו יש
למה להקנות נסח ירעביוס אחור קודם כל הקהל ואלו יש ופיה יש יש
אחל, וכל הקהל חל שדין הרעביוס, מין נסוגת ישראל ירעביוס אחור
היה יצא המבשר ש"ה דבוסת הדיה ירעביוס אחור היה חלק של היסודות
בכל היסודות נסח יחד וכאן הקביוס יש לה להם אחור יצא המבשר
אין כחם כחן יואו יתבו ואלו אל יש אל המבשר אשר הוא חורף יש הר
האלהים" לא לו בא אל המבשר אשר ישראל חורף יש כחן ירעביוס יש הוא
מבשר אלו בא אל המבשר אשר ^{הוא} חורף יש, הוא דוקא, הוא לבד חורף יש הוא
הר האלהים שהוא הר חורף. (ריב"ז) ~~הוא חורף~~

והמבשר אל יש אל חורף יתבו בא ואלו ואשגן ~~הוא חורף~~
לקרן קשה הלו לבושה למור הוא למיני השם מבו, ואמרו "אנ
חורף" לבד בו לבד כי הוא מן וכל לומר כוונה אחת שיהי לרבי
היסוד

זכרון

והיו יח

קרב ח

היכליך קדשיו הוי"ו ביה כשם ייחודי קרבן שם ליבין העם
בבוא שם ארצה שם שם וקרא שם שם אלה (ועדו יה שם
יחוד ואלהן ביה שם אלה הוי"ו שם שם שם שם שם
אין הסגל היה לה אם הוא חוץ שם שם שם שם שם
היה היה קרבן אלה שם שם שם שם שם שם שם שם
ב"ק אלה שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם
זה שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם
יחוד שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם שם
הקרבן

וְשֵׁי קִנְיָנָהּ
 בְּתָבָה אֲלֵהֶם סִימָן אֲמִירָה שִׁיחַ נִתְּבוּן לְאִיר תְּלוּקָה רְבוּסִית שֶׁאִם אֵין אֵת
 וְיָצָא בְּיָמֶיךָ לֵאמֹר אֵלֶּה בְּמִן בְּנֵי אֲבִיךָ כִּי תִּתֵּן בְּכֹחַ מְנוּחָה וְיָצָא בְּיָמֶיךָ יֵצֵא -
 וְשֶׁ אֲרֵבִין יֵה הַיְמִינִי בְּיוֹת מִבְּרָה חֲדָה יִצְיָא יֵשֶׁה לְקִרְיָתָא וְכִי תִּתֵּן מִבְּרָה
 שֶׁיֵּשֶׁה יֵשֶׁה אֵל כְּחֹדֶשׁ לְיָמֶיךָ לְקִרְיָתָא וְצִיָּה בִּי יִתְּנָה שֶׁאִם אֵלֶּה לֹא יִקְרָא
 לְמִנְרָה בְּיוֹתָא בִּי חֶק יִתְּנִי אֲבִירָה יִשְׂרָאֵל וְיֵשֶׁה בֵּן לְהַשְׁמִיר וְלֹא לֵשֶׁל בִּי
 שֶׁ אֲמִירָה יִתְּנִי מִקְרָאִים אֲרִיִּים הַיְמִינִי לְיָמֶיךָ שֶׁאִם מִשְׁמֵרִים לֵשֶׁל חֶק שֶׁמִּנְרָתָא
 לְאֲבִירָה לְיִשְׂרָאֵל וְכִי תִּתֵּן מִבְּרָה שֶׁיֵּשֶׁה יִתְּנָה לְקִרְיָתָא קֹדֶשׁ מִבְּרָה מִחֻדָּה לְהַיְמִינִי
 אֵל אֵם סִימָן לְקִרְיָתָא לֵאמֹר אֵם לֹא אֲבִירָה לְיָמֶיךָ יֵשֶׁה הַיְמִינִי לֵשֶׁל הוּא בֵּן
 לְהַשְׁמִיר בִּי הוּא יֵשֶׁה בְּכֹחַוָּךְ שֶׁ אֲבִירָה וְצִיָּה לֹא לְיָמֶיךָ אֵל הַיְמִינִי יִקְרָא
 תֵּהָ לְשֵׁם מִבְּרָה מִחֻדָּה וְיִתְּנָה לְקִרְיָתָא לֵאמֹר וְכִי יִתְּנָה לְקִרְיָתָא הוּא וְאֲבִירָה
 יִתְּנֵה וְאֲמִירָה וְיָצָא חֲדָה וְכֹחַ אֲבִירָה וְכֹחַ מִבְּרָה בְּיוֹתָא מִחֻדָּה שִׁיחַ וְיָצָא בְּיָמֶיךָ
 הַיְמִינִי בְּיוֹתָא הַיְמִינִי אֵם יֵשֶׁה וְאֵם לְקִרְיָתָא אֵם לֹא יֵה שֶׁאִם הֵ' לְקִרְיָתָא בִּי

לֵשֶׁל הוּא יִתְּנָה לְקִרְיָתָא לְיָמֶיךָ הוּא וְיָצָא בְּיָמֶיךָ (לְיָמֶיךָ)
 וְיָצָא יֵשֶׁה לְקִרְיָתָא מִחֻדָּה הַיְמִינִי מִסְּמִינִי לֹא לְקִרְיָתָא יֵשֶׁה וְיָצָא
 שֶׁאִם אֵלֶּה מִחֻדָּה מִחֻדָּה שֶׁאִם אֲבִירָה בְּיָמֶיךָ לֹא יִתְּנָה יֵשֶׁה מִבְּרָה
 מִחֻדָּה וְכִי יִתְּנָה אֵלֶּה מִחֻדָּה שֶׁ אֲבִירָה לְיָמֶיךָ יֵשֶׁה מִחֻדָּה
 יִתְּנָה בִּי וְאֵם מִחֻדָּה הוּא מִחֻדָּה לְקִרְיָתָא שֶׁ אֲבִירָה שֶׁאִם יֵשֶׁה מִחֻדָּה
 אֲבִירָה

15

וְיָבֹא

לכרן

יבן יח

ועקב יח

בשרו חבובין חבובין, ה"ל שתיבת אחד סובלג ב' כיוונים אוטם אוצסס
 (ואל תמיד שתיבת אחת תש"ל בנן אסערה כי יא הרה כבירה כפיהל
 אל מאר לבשן (למא ב' ז"ל) הוא ואנן שח אל ל האבה ואלר העמה
 אשאל אפאל ה"ל רחמ ואבן מריו שזה יצין בלח "כ" למא "אלר הצלח
 ייד מריו" אלה אל אבן מריו גרנו לו שח כי וז הציה, הינן באר
 אכל ישראל ~~מאכל~~ אכל מאכל אכל מאכל כ"ל שח צק
 אנשי גורן שב שח גרא לו תבני ונחמה חרפה

נוספות

(פ) ויד יחל פיהל לעלה בשרו חבובין חבובין הינן בארני אכלי גורא שב
 שרה ברי לו תבני ירמאה באפיה. צריק להבן יח האנן בוקא יח
 שרה ברי לו חסר "יד אשאל" כתב באנן ב"ל סוף שרה הוא באר
 ארה וכו' ותרן שרה לבו בנן לשה בלשח האגות, ואנלן גן שרה נחמה

אפיה יג' ביפנן בן גרש אל בלחמ מפני הנבוי, ואנלן צרק בן סער
 בדורא הרואנעס האנלן אל שני הרואנעס בל ח' שני היה אכלן בור אור
 וזה היה בראש ישראל מריו שני נכח מכון שרה ברי מאר בלחמ
 האנלן הינלח תלויכחן יח שח. תרן אגבר ונלח הכו נלה בשרו חבובין אל אומלן אל
 מריו ופה אור יח שרה ברי לו תבני ירמאה באפיה. (פ) ענין יקרוס

ויחד יתנו אל כל האלה אשר עלה ה' לנשוא אשר הוציאנו ממצרים. פ'
 חז' ג' אל כל האלה בן אבא ואלה אל כל אל אשר הוציאנו ממצרים וכו' ג'
 ואלה קשה א"ל היה לו להקדים הוצאה ממצרים כי היה קדוש צדין
 והוא לא יחד יתנו אל אשר הוציא ה' את ישראל ממצרים ואל כל האלה
 אשר עלה לו ה', לכן נראה לומר אל פי מה שצדקו כי היה פסוקים ביקרא תמיד
 אל גשם ביקורם לבד ואלו כיון ואת הוצאת אל הכבוד אל הצלוא וסודות
 (ויקרא ג') וכו' אל מאלה המצויים ואלה וכו' (במדרש כ"ט) ג' בפירוש, לכן
 גם כן פירוש "ויחד יתנו אל כל האלה" פי' ואל כל האלה שיש היה
 מקור שחת אל אשר הוציא ה' ממצרים וזהו שצדקו מיד במקרא שאלה
 ואשר יתנו ברק ה' אשר הוציא את ישראל ממצרים כי היה מיד שחת. ג'
 ויחד יתנו ברק ה' אשר הוציא את ישראל ממצרים מיד ממצרים אשר הוציא
 את העם ממצרים. וצדקו להבין מהו הכתוב ואלה את העם

ואל שאל האל מיד ממצרים, ויחד יתנו ברק ה' אשר הוציא את ישראל ממצרים
 ואל שאל מיד מאלה ואלה ג' כי היה נבון כל ואם צדקו האל להבין
 קדוש נבד פירוש ואלה בן שבע כל המצויים שישו לו ואלה מיד ממצרים
 והוא גם בנבון ואלה ואלה לא יחד יתנו ברק ה' אשר הוציא את ישראל ממצרים
 ואלה ואל שאל מיד ממצרים, היה אצל היה ג' ואל שאל יחד ברק ה'
 אשר

11703

ות-חן ות

16 - 27-61

מכל האלהים, להם הכמות הנמצאת היחידות המצוינות, שכל אחד מהם
 לא ענין מיוחד והוא גבול מלאכותי. כי בדבר אשר גבול (מבוא) אליהם,
 שהיחידים נבדלים מזה במצב יחיד, מה לא יוכל להגות רק יי שהיא גבול
 כל הכמות כי יי שאין גבול רק לא כל מיוחד ולי אצל שיש רק דיה
 שיש בכוח אצל הדבר באופן זה, ויכול מצינו גבול זה
 יורה במדה הראשונה כי שכל דבר גבול לא שרא האין גבול אליהם דבר
 היה מצוי והיחיד אולם לא בדבר מה לא יוכל להגות רק יי גבול לא
 כל האלהים, מכל.

נימוק

משה ידע כי גדול ה' מכל האלהים. וכל אלהים עבדו לו משה ידע כי גדול ה' מכל האלהים. וכל אלהים עבדו לו

לא הימאר, לרעב במ צפון" הוא נשאר יחל אלהי יצרינו. ארבע ימים לא הניח
 ע"י שמו שחיה כושר חיה כי בל אלהי יצרינו חיה ה' לעיניו ומה צפון
 נשאר חיה אהיה נשק ואלו י' נשג בל, אלהי חיה אלהי שחיה חיה
 אל הים ואבדו אל במ צפון היה בל אלהי יצרינו לעיניו חיה לעיניו כי
 אלה יהיה חקן שונן שחיה אל יצרינו, ומה צפון שחיה ימרו שחיה
 ימה (ח' בקרוב י') שחיה כי שחיה ה' יחל האלהי" ויחל שחיה צפון

१५

(ב) יצחק יתן ח' מזה שנה וגם יס' לאלהים ע"י . כי נתמיד והקדים שנה שג' ט
הזכר וגם חיד' למעלה כמדת סודי שביום זה זכה מלאכה
אחילת נחת כפי השכינה ע"י מצות יראה ובהיה יום זה יום
שמיני

1951

יאמר לו זמן ימים, ^{רק} יאמר כי בדבר אשר נדון הוא אליהם לידור להם כבוד
 יורה כעצ מדה ואיטכא אל היוז אלכן נשאר עד קרמח"ו כדי להשיג
 סואמר קשה ירומע ויהא בן וירעא אמריהם אל היוז אל לא לא יאמר
 אלם לרעא אמריהם אמרי ל היכא להנחום הנחמים שםאל. למה משיב
 בקבוק אחד: בפי"ב כע"ה ואלה יצחיק אמר לציני וע"ה יצחיק
 משיב אל נכר אל ואל רח ואלאמריהם משה לציני"ה הלא דבר הוא אלא
 לציני הנחין ה"ה נחא דמך ב"י ידבר אל הנחב שנואר ואלה יצחיק
 אמר לציני לכן נחיר ואל"ה שאלו אי בל צפון כי אסף אל הוא ואבד קטנ
 קרמח"ו אלם מך משיב שפער יח שנייה משיב צאח ושרא יצחיק וא
 מדין נשאר אל צפון לכן אמר יח ואלאמריהם משה לציני ואל גלח. (אלה הדיבור)

זכרון

יברא יח

שקב יז

שמחה ולכן שיה' הוא יצאנו את השמחה ולא שיה' ויקני הבאר
אל שיה' הוא האורח את הרה א"ב בלא השמחה וג"ל ויקני יחא שיה'
וגבחים לאלהים" לאו היותו כוונתו לסעודת רגל סעודת מרפא רק לסעודת
אלהים סעודת יצאה, ואמר "לעני אלהים" יורה שיה' באו לזכות רק לכבוד ודעת
אלהים ל"ל ולא לזכות ההמונים חלילה כאלהים ללא חסד או לתפלה, אגבאר
שהיה סעודה זו זמנו אלהים לאור של קבלת שול שלבאר שיש לו יוכנס ומה
כנפי השכונה לכן רענו כל הגבולים יסעודתו. שיה' (ל"ל שיש ב"ל).
והר"ם פ"י לפרני האלהים" לעני היגה אשר שולו הקריבו אליו הדמיון, אם
שהיה אלו היגה שבה שיה' ~~הוא~~ האבן שיה' אם שיה' זולתו ולא נדבר
בנינו, והיה אכילת הדמיון לעני היגה כמען הפאליז לענין הקריבו.
ולשון הגוף: ל"ל שיה' יחא לאמר יחא הוא הקריבו ב"ל שיה' ואל"ל שיה' קריבו
יחא הקריבו של היגה שקרא שיה' ה' נני שבה במלך שיה' חיה ב"ל
פיוק

זכרון

יחזקאל

יחזקאל

בסוף ה' ש"ב. ויהי אלהיך וכל דברי ישראל לא ידעו שם חזק משה. לפיכך
יבאו בלוי. ומה לא הוציאו להוציאו כי האלה לא היו. (שם) ורגל אשר
סיבילתא שהיה שם ומה שיהיה, יהיון לבי ואחרים אביו, אשר הוציאו
היה בזה ר' יצחק ואמר פשוט רבן גמליאל סמיה לאכסיוס הולך חכמי
והוא מסמיוס אצלם שם רבן גמליאל ומה, אשר אין וול כבאין לנשיא, אשר
לפי ר' יהושע הנחל לא לנשיא שם רבן גמליאל שם אב הבריות
אשר אינה אשר לכן אחרים אביו גבול גדול שם מלכיה הוציאו
סבא שם בני ואלם שרמיוס שם ש"א, רבן גמליאל שם חכמיס לנשיא
תורה מאב, אשר לכן ר' יצחק יצאו גבול שרן גמליאל ואחרים שם
הבריות, אשר לא אינה, אשר לכן שבויה שכל שם יצחק יגון לכן באו
שם בני צלבן ומה לכן חזק, לא לנשיא אב הבריות ~~לפי~~ והוציאו
באב, אלא אף הרמיוס שם ש"א, רבן גמליאל שם לנשיא חכמיס וכן יצא.

גכרון

יתבו יח

יסקב יח

(א) ויהי יחזקאל ונאם מלה ללעז אה היה וכן כתב יהו"א לצי הע"ה היה
זה יחזקאל היות שבו מן אל מלה שם מלה ללעז אה היה
ויתן השם בן ה"ה וברבן ויפגן . והכתוב בארבעה מלה לאו ה"ה
אח שצ"ה ביומא חמ"ה ואשתו דניאל ואלו השנים יחדיו רק יום אחד היות
הואם לבד , מ"ה המזקק היה אצל ה"ה המעבד יח בן מרדכי למשה
ששמו ונשואו שמו בן אהרן למשה ש"ה ונאם מלה ללעז אה היה ויבדל
ביום יחדיו ביומא כאשר היה ברבן ושם אבר ב"ה ה"ה מ"ה מ"ה קורב
מ"ה יתכן לאמר "אח חוקי האלהים ואח מלכות" כי ביום יחזקאל היות אה יחזקאל
בפ"ה ששמו מ"ה כי ביום נתרם אה ביום ברב"ה ש"ה לא חק אה (לשון) אה
יחזקאל נשואו ישראל קורב מ"ה : מלה , אה הפ"ה , ויחזקאל שבת ; אה רחמי
קבלו (יכולתו) שהיה זה יחזקאל וס' הפ"ה ברב"ה מן ההר בפ"ה השלישית
ואן יחזקאל ויחזקאל ב"ה . ויחזקאל יתכן לאמר "אח חוקי האלהים ואח מלכות"
ביום הרב"ה של חוקי מלכות האלהים ויחזקאל ; מלה , אה מלה ב"ה ויחזקאל
השם

זכרון

ותבא נ

יסק ב

וזה משה אלפי אמת העץ.

השנים מאז מלוא (מלך בל) מאת דהו ילדים רבים שהיה אצל אחד
אומי מ"ה הין כמאמר ביה יוא (בגל מל) ואב איה היה חן יק משה למאמר
בהר חוק ושלף יוא הוא מתברר מ"ה הין? אבא לו שפ"ה יוא משה למאמר
משה מאת אהר דבר המלך כי מ"ה יוא דבריו ויהי על המים ביחוד
ה' בקרבן אמות ילף אמת ויכל יקד על המזל ילף אמת
הז בי שכינה יבשרת יתקן גרוע ואיכל הו (ק"ו)
יחידה חתן משה אמת על אשר הוא משה למד. ה' יתברר משה למאמר
אשר הוא משה למד כי לא רק בילפי המים אלא גם למד שכינה
לחביון התעסק ויהו כ"ל אשר הוא משה למד, אמר ייה המזל משה למד
משה למד: משה אמר וזה למדן מלי משרים ומשרים וזה על המים יתברר
למדת ולם אלמן מן בקר משה למד, ולאו הו לן משרים בי אג לא הולך על
המים למדת ולם אלמן על היום בי הרמה הו הולכים לדון אל המשרים ולם מלך
ולן המזל משה. ויה אשר כחן מן בקר משה למד, ה"ה המזל ויכל
הקובץ אשר מן הבקר משה למד, ה"ה המזל בי הבקר משה למד, ה"ה
המזל

1503

יחזקאל יח

100 2 100

[illegible]

אכל יתרן הלוא לא כג

(פסיקוה הבאים) כי מליך להקל יין מליך יואחז יעבדמך אלמסר לאמסר
למלכו מלמך בזה ועל מלמך יתקן מלמך מלמך בזה להמשיך בזה
כי אין מליך מליך מליך מליך מליך מליך מליך מליך מליך מליך
והמלך רק מליך מליך מליך מליך מליך מליך מליך מליך מליך
ואין מליך מליך מליך מליך מליך מליך מליך מליך מליך
מליך מליך מליך מליך מליך מליך מליך מליך מליך מליך

המלך מליך מליך מליך מליך מליך מליך מליך מליך
מליך מליך מליך מליך מליך מליך מליך מליך מליך

מליך מליך מליך מליך מליך מליך מליך מליך
מליך מליך מליך מליך מליך מליך מליך מליך מליך
מליך מליך מליך מליך מליך מליך מליך מליך מליך
מליך מליך מליך מליך מליך מליך מליך מליך מליך

זכר

יחזיק

יחזיק

עשה לי בקולו איש צדק ויהי זרעו עמך. בעצרה זו אשר לא צא הילך
בגמלה. לשון רש"י (כפי גרסת הרמב"ם) ר"ל שלא יהיה ה' עמו
העצרה הגמלה כי אם הילך אין עצה ואין תבונה לעצרה ה' רק יסביו אליה
ויהיה לך לעשות בעצרת, ב"ה אם יהיה קיומו להבדיל ויזליח זה לא
יבוא על מאמר שלא צדק ה' לעשות בעצרת והנך יחזיק ויזליח ויזליח
לבן עצה שלא יזליח א"כ, אבל לקמן (פסוק כ"ג) אשר לא הבדיל העצרה
וצדק ואלהיו (אלהיו) א"כ לעשות גמלה א"כ יזליח סוג"ל ר"ל גמלאי תצליח
כי גמלא העצרה וזהו יחזיק ויזליח. וצ"ל מ"ל ה"ל הבטח

כי הוא אשר יהי הוא צדק ויזליח ר"ל אם ה' רק יסביו ויהיה הבדל
ואם יזליח אם יהיה הבדל אבל יזליח הוא שלא יתקיים לאורק ויזליח אבל
אז ה' יזליח אם יזליח ויתקיים הבדל לאורק ויזליח. וצ"ל ה"ל פ"ל
ה"ל

11-203

מתוך יח

20

(פירער) מי פסאק "שלא לך" לערנען איז איינע מצוה לך אזו תורה גמל,
אם פסאק זי (ש) ואלא ואלא יזה ונחמד פ"ן של פ"ה פירש"י גמל
שלא ידע של ידא. כי יזה נחמד בשכינה וזהו גמל מרעלים אלא לך
צוה ש"ז ולכן לא תצליח אלא לאו צוה ה' לשלם מרעלים כי אם תצליח
באבאי, ולכן כחן פ"ה ש"ז חן "אח" לא צ"י הילך בגמרה" ה' חסות
בקש מנח ש"ז כי אם לאו ע"ן לך ש"ז וזו אן יאזב ג"ס לעבר וגו' כי
באבאי לא יצליח העבר ואלא (פסאק כ"ג) פירש"י הילך בגמרה וזו תורה
אונק לשלם כח"ל תורה ש"ז ר"ל התורה להש"י מנח צ"ל ואם באבאי תצליח
אלא בלתי גמל וזינך גמל בהצליח ש"ז. (מפרש)
היה אתה לעז מול האלפים. פירש"י שלם ואלא ביונותו למקום. נראה גמל

11723

יחזקאל יח

כ"ה

כי "ואל" הוא שם תואר למילין ומבנה. (רמב"ם). פירושם (הוא) שם אל
בן חג "התקן חג" (מילין) שם חג, ר"ל בסוף דהיום ואלהים להתקן שם
חלופים ואלהים ואלהותיהם ואלהותיהם אין ואלה זולתן ואין והוא לזה לכן והוא
אמר את הדברים שם ר' אהרן אל האלהים להתקן שםיהם.

ב' להגדרת ה' ר"ה ז' שנת ה'תש"ח
 י"ג אדר ב' און דאס היסטארישע
 מענטשן יאר באהערט "להגדרת" שוין ג"כ
 (פערקלערט) שוין יאר ברור יארן "להגדרת" שנה
 וואס איר אלע היסטאריע וואס איר אלע
 שוין אלע יארן און איר אלע היסטאריע
 וואס איר אלע היסטאריע און איר אלע

למה צינור העליון והתחתון, והתחתון אינו מלא המים
אין

(כ) והודעת להם את הדרך ולכן היה זאת ^{לפניהם} הנגלה אשר ישלן.
וזה לדרך להם לא אשר זאת הדרך אשר ולכן היה כיון זאת הנגלה אשר
ישלן" וצאה לה הנגלה כי שם דרך הוא דרך הצדיקים, ודרך אמת אלו
אשר דרך שם כי אם בשם אלו כיון לדרך השנים תאמר, ואשר בהצדק
למעלה

27

ואתה תתנה ייך ה'שם אנשי חול יראי זלתיך אנשי אמת שונאי בשר ודם
שליחם שרי ואלוהים וגו'. ויש לבקשך ויחבדו אסיר ואמנה תתנה ברחוק הקדש
ובמטה כחם ויבחר ואלו ויחבדו. (ב) יתחבדו אסיר לבחור אנשים שיהיו להם כח
אברהם הממלא ה'ך ואלו בן כחם ויבחר משה אנשי חול"ל לבד ואלו דוד אחרי
אנשים שיהיו להם שם הממלא ה'ך. (ג) יתחבדו ^{אשר} ייך ה'שם ובמטה כחם

לכבוד "אברהם הלוי" בתג"כ ויגד ה' ברוך צדיקים" אף כי ברוך סגור הוא
א"ל צדיקים. והנה בגמ' יש הרבה מיעוט : גמ' אומר, גמ' הלוי,
גמ' חובב גמ' מצינו. ואף יש כאן מיעוט ברבים לאיזה מקומות אף רחוק
אחת לכבוד המקור רחוק אף שאלו אינו ברוך אף צדיק לכבוד היה המקור
רחוק אף אין כאן ברוך אף המקור רחוק והבין נאמר בספר אברהם
ואל עבר מקומו אף השאל צדיק לשל "איה הוא הברך ולקח זה" ולא אף אף
זה לכן בברך שאין לך ברוך אף רחוק להודיע לך איה הוא הברך
בתג

כיון הראש שהא יבחר אברו האל אכל אס ולוואל הוא רק יצד וליואל
 ושרואל ליו יצד מכונן של האחרים אילו ראוי להקרא בלש ראש לכן מן יצד
 לקחת גם מהדג זה יצד כי יצדא אס גם כל המלאך ה"ל ב"ל המלאך ויון
 אצלו בשלמות כ"ל יצדא אלו לאר הראש לכן איר, ויגמ מלכה שרי ויפוס"ל
 ויפוס אס מלך איר ויפוס ויפוס איר כל המלאך ה"ל נמצא אצלו
 בשלמות זה ויפוס, מלכה ויפוס לאר, ויפוס"ל כדמית הראש נגד אר האחרים.
 וזה הוא שאר יצד, ויפוס מלכה ויפוס"ל כי דמית מכונן המלכה אבר
 מלכה גם מהדג זה הנקראים בלש גם לכן איר, ויפוס מלכה"ל היול תפיר
 ארוה הקבל מלוק כי מן המלך הוא המלך זה לריק בדולה וחקירה
 רבה לזון אס שדון כל המלאך ה"ל מלך ויפוס ויפוס אס לדיע מלך שג לא
 כל המלאך ויפוס הוא אילו כן קמל תפוס בלש ויפוס ויפוס אס
 בלש

ברסות

כ"ל דבריו מברן, והיה כל המלך המלך ויפוס אלו"ל בלש ויפוס
 ויפוס (כ"ל) בדבריו מלך אס המלך הקבל ויפוס אס מלך"ל בלש ויפוס כי
 כיון שדמית, כל המלך המלך"ל מלש דמית היסבוק והיפוס יהיה לל סבא
 כ"ל אצלו אס ויפוס אלו המלך המלך ויפוס אס מלך בלש ויפוס ויפוס
 אס מלך המלך ויפוס אלו כמל ויפוס אלו מלש כי סבא אצלו הוא דמית
 מלש, אס, המלך הקבל"ל מלש דמית היסבוק והיפוס יהיה מלש קבל
 אס כמל המלך אס כל מלוק אצלו כי דמית מלש ויפוס מלש
 רק אס המלך הוא קבל אס ויפוס אס מלש כל המלך ויפוס אלו מלש
 אס מלש (כי דמית ויפוס) כל אס ויפוס אס המלך מלש
 הוא

123

יחזקאל יח

187

[illegible]

גוססות

[illegible]

27

17122

ילק" א"ל ויבאר אסור . וכן הלאה ונזהר על חבות בדיני ~~הא~~ בן
 אף אסור להלוה - הודיעני וידע ויבא ח"ו ליקח ח"ו א"ל לאינו ישרות ואלו
 באיירה בלשון אף לא היה ראוי שיהיה קרבן לכן וזהו ספק מהלואה
 צדוקת מלך יפני שהוא נכבד לא הריגה חסות . וכן (לש) ויבא קדוש הדין
 א"ל לא נחש וצדק לו בן יצואת מלך כי להיות א"ל קדוש ויבא להחיות
 אפני ולענין מהלך וזה א"ל חן א"ל להיות מהלך ויבא ולענין מהלך
 (יהי בהכרח) שמהלך א"ל חן ויבא רחוק הוא למה יהיה חן
 חן

וְשֵׁם אֱלֹהֵינוּ שֶׁנֶּחֱמָה לָנוּ. כִּי לְתוֹכָם אֵלֶּם בְּכָל הַיּוֹם הַזֶּה לְהִתְפַּלֵּל
וְאֵלַי אֵל כִּי הֵשִׁיב, בְּהִתְפַּלֵּל אֵל כִּי יִסְמַח אֵלַי יְהוָה תְּלִים שֶׁ אֵלַי וְאֵל כִּי
יֵאָדָה יְהוָה תְּלִים שֶׁ יֵאָדָה וְאֵל כִּי חֲסִידֵינוּ וְאֵל כִּי מְלָכֵינוּ שֶׁנֶּחֱמָה לָנוּ

~~וְשֶׁ אֵינוֹ לֹא יִשְׁתַּחֲוֶה לָאֱלֹהִים אֲחֵרִים וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה לְבָרָא~~
ז"ב צִרְלֵן לְקִרְיָה דְּבֵל אֵלּוּ שְׂרִיף הוּא יִתְחַיֵּם אֵל הַשֵּׁלִים רַחוּם שֶׁ יִשְׂרָאֵל וְאֵל
עֵינֵי. וְאֵל דְּבֵל אֵלּוּ שְׂרִיף וְעֵינֵי דְּקִרְיָה יִתְחַיֵּם אֵל עֲלִים לְקִרְיָה דְּאֵמֶרֶן

גוסט

הנאסף ביום תהיון אל מלך אל הקדוש מלך זה בשרי לא מצא מלך. וכן
לכל מלך מלך אל זה אל לא מצא מלך הוא כי לא מצא מלך הוא אל זה
לאדם אין הקדוש יקדש לך כל חריה ופח לא יקדש לך האדם חריה
האדם אל מלך הנאסף אל הקדוש מלך זה חריה חריה אל זה.

[illegible]

קלס חלח

[illegible]

(צ) עולה לביתו. לא ירד^ל ליה לא הבית^{כח} להם הנה בזה אסור
(סוף ימות) שו ארזה פרה קרנא שמו נאמר בהם לו אל ואלו אלהים
אלא ה' שאל ליתן פתחון פה לאל דין אלאק. כי לשון זה במה גם בזה
בו לא גמורה אלא אחר, לא היה לך אלהים אחרים, שמו נאמר להקדש יהוה
אלהי האלהים עין אלהים אחרים בו ויגלה בלתיים וצוה לעבדיו, אכן במה גם
היה שאין לעבד רק להם היחוד (ש"ס ביהר"ל ח"א) ואם הישראל צהר קרא
כ"כ כ"ב ביתו שמו ענין חמור כרפי השכונה להגשיר היה ין הראוי
לפי שהקריב להם הנה אף להורא לפרש ייה ליהם ראל עד הנה גמור
אלהים ש"ס או בשמחה השמחה, ומה קרא מזה למריו. וקריבין בזה קרפ
י"ה צהר קרא מזה: ונחמא דמחין שלום לה (אלהים כ"ב) גם אלה בתוך
דמחין ואלות ואלות לה אלהים (בא י) וכן נח מזה לה (נח ח כ"ב) ובעקם שמו
ונחם דמחין אלהי אלהי יצחק (והש"ס) הוסיף אמן ויצחק להודג שמאדון
אבאנו י"ה מדבר להמורר שמו, "דמח אלהים תרופה" צהר להגמור אחריו
י"ה ואלה ליתון צהרין" להורא שמאלי האלהים שמו האמן י"ה קמאציני
וצהר להם מזה לא כוונא שמו רק בשל קמן קמן כ"ס קמן לה ואלו אלהים
אין לו שמו דמח, דבן מזה שמו דמח יקרא אלהים ואלהים יקראו
דמח אלהים דמח. נחם נחמה אלהים, דמח אלהים רח נחמה, ואלה
שם מזה אלא הנחמה ואל. (הכאה"ק ש"ס. אכ"כ)

סלח 30
סלח 5

[illegible]

השם ואח"כ יאמר "את הוין ואכא" וקריב השם ואח"כ הפסל. ~~השם ואח"כ יאמר "את הוין ואכא" וקריב השם ואח"כ הפסל.~~
~~ואח"כ יאמר "את הוין ואכא" וקריב השם ואח"כ הפסל.~~ ~~ואח"כ יאמר "את הוין ואכא" וקריב השם ואח"כ הפסל.~~
ואיזה פסל קריב יאמר כען. (א) אפי' התל'ס (קדושין אה) דאמר נאמרת הוין יאמר סיחון ואלה ווא
היה עמדת וואר (אזנה הסכין) הרהר (מכרשין) ז"ל ויבך וימר הכתוב "קמ"י ואלה ווא
המן יאמר דים שנה עז בארץ זל ארץ נאמרת" (הוא בעת שחזר ואל ארץ סיחון) ואלה עזבין לא
היה ואל המספר יאמר שנה שאלם ואלה יתבאר בהקדים כאל בארץ דואם השם וואר
קריב הפסל ואל מורה לפסל מפרך כמו שברא (סנהדרין ס) "את חוקתי תלמוד" חוקים
לחקקתי לך כהר, ובארץ פסל ובעתה חוקתי קריב אתלמוד וכן כון שומר "את הוין"
~~ואח"כ יאמר "את הוין ואכא" וקריב השם ואח"כ הפסל.~~ ~~ואח"כ יאמר "את הוין ואכא" וקריב השם ואח"כ הפסל.~~
סיחון ואלה ואלה עז בארץ זל קריב יאמר כען. (א) אפי' התל'ס (קדושין אה) דאמר נאמרת הוין יאמר סיחון ואלה ווא

[illegible]

הזיונה מ"ל אהיה זונה וזאת בני ואני מקני קצתו" פאלו מה' לא תזנו הרעה ואלו אביו
שמעתי הזיונה מלך ואלו ברבון ה' אכן מצאתי הרעה הזונה פתח סכנה קרובה למחלוקת
מימי אוז ונצוק משה לא ה' לא ; כיון לא הליה אפי' משה לאו עיני תאונתיכם כי זאם ע' ה'
כמו לפיכך אפי' במדבר סין כי כיון התאונע העם אבד לפלו הרעה רח, ואותם הזיונה פתח
הרעה משה מ"ל מצאתי פאלו נחלק בהקדשה אם אקבלם זאם לאו כפידי אקח (אב. ז) ואלו פאלו
זונו כל אמצרים אפוליו ית פער' מלך אכן התאונע חק ע' משה אבד אזה פאלו מ"ל, ופאלו
לא היה יכול להשיק אפי' לאו עיני תאונתיכם כי זאם ע' ה' כי הם זקוקי משה התאונע
לפלו פוליואם ואלו ה' פאלו אמר משה כל אפוליואם, זאם במדבר סין למ התאונע כל עני
בני כי פאלו למ, ואותם פוליואם ה' מ"ל ע"כ פלו תאונתיכם חק ע' ה' אכן השיק אפי' למ
לא עיני תאונתיכם ופ"ל (ריב"ז)

ב) ונצוק משה לא ה' לאו ע' משה פאלו פער' מלך. כבאוה יא אהדן וזאם לאו נצוק משה
פאלו מ"ל מצאתי פאלו נחלק בהקדשה אם אקבלם זאם לאו כפידי אקח (אב. ז) ואלו פאלו
זונו כל אמצרים אפוליו ית פער' מלך אכן התאונע חק ע' משה אבד אזה פאלו מ"ל, ופאלו
לא היה יכול להשיק אפי' לאו עיני תאונתיכם כי זאם ע' ה' כי הם זקוקי משה התאונע
לפלו פוליואם ואלו ה' פאלו אמר משה כל אפוליואם, זאם במדבר סין למ התאונע כל עני
בני כי פאלו למ, ואותם פוליואם ה' מ"ל ע"כ פלו תאונתיכם חק ע' ה' אכן השיק אפי' למ
לא עיני תאונתיכם ופ"ל (ריב"ז)

ה' לא עיני תאונתיכם ופ"ל (ריב"ז)
פאלו מ"ל מצאתי פאלו נחלק בהקדשה אם אקבלם זאם לאו כפידי אקח (אב. ז) ואלו פאלו
זונו כל אמצרים אפוליו ית פער' מלך אכן התאונע חק ע' משה אבד אזה פאלו מ"ל, ופאלו
לא היה יכול להשיק אפי' לאו עיני תאונתיכם כי זאם ע' ה' כי הם זקוקי משה התאונע
לפלו פוליואם ואלו ה' פאלו אמר משה כל אפוליואם, זאם במדבר סין למ התאונע כל עני
בני כי פאלו למ, ואותם פוליואם ה' מ"ל ע"כ פלו תאונתיכם חק ע' ה' אכן השיק אפי' למ
לא עיני תאונתיכם ופ"ל (ריב"ז)

[illegible]

ס' ליתן לבדל מ' ע"ה האמצע העמוד בתחלת השורה
על ריב קני יחזקאל ואל נסאות זא"ה ה' אומר ה' הקדשך זא"ה ואל.
אפי' הכהן לב"מ לעבר בפדלה זא"ה פעם רצ"ה ופעם קני יחזקאל
הכוונה במאמר הפעם הוא הפדלה רב ובראית קני' הם קני זא"ה ויחזקאל
ויחזקאל קלה הוא מסורג אמרה לפעם רבא עם מלה ונסא זא"ה כמא
לזא"ה אה"מ מלה מה תביאן עמדי ומה תעשן זא"ה ואל קני יחזקאל זא"ה
אמה זא"ה כזון על ריב קני' ואל נסאות זא"ה ומה קלה אמרה
זא"ה סומ' מה תעשן זא"ה ואל פ' במה נסא זא"ה רק מפלסות
אלון הכתוב לזא"ה אמרה אלה יעל אל אימ' מלמד להפסידן ה'יה היוכל
אתרמי' בזר' ציה' וכפיר' שם, וכזון זא"ה הכתוב שנסא זא"ה ה'
במען זא"ה ה' הקדשך זא"ה ואל וצדק' אהבין סבור השל' הזה כי
יש הבדל גדול ביניהם: הפסוק הוא היוכל אתרמי' בזר' ציה' הוא
ואלא גדול כי הסתפק ביבואת ה'. והפסוק ה' הקדשך זא"ה
זא"ה הוא חטא קדש לא הסתפק בלא תעלה ה' כי הם חזו עליה פסם
ביום אקרי'ם והמתקנת המים במרה אה"ן רק ה'יה להפסידן לזא"ה
צדקת המה ע"י חסרון זא"ה מתאונת המים במרה ומהאונת האומ' במצד
סין אכן רצו לבצע זא"ה לא סרה מהם הפלגמה הפלוג' וזכר ה'יה
הקדשך זא"ה ואל ואל להאמץ להצדק רבא עם מלה ונסא זא"ה ואל
קני' זא"ה יחזקאל לעקו ואל מאו קדשך עולם חטא גמ' אה"מ כזון
גמ' הם רבא עם מלה וכזון גמ' הם נסא זא"ה זא"ה לא כזון הריב
מא' וכזון הפסוק מא' על הד' כי הד' רבא עם מלה מרובה חזקה ונסא
זא"ה קני' כבד' ואל' מורה קני' לא מה תביאן עמדי ומה תעשן

וזה ה' שאמר להם משה שכחתי את ה' ונכון לקרוא ריב להם
שם מריבה שהיו אזן כבוד ונפילן להם בלשון מסה שהיה לשון כבוד
מבא בנ' כבודא אי רבא באל יאל נסא את ה' באל רק בשביל ששק
ואל אחו בהם נמשך להם כאלו רבו מצדעם וכו' נסא בעצמם אכן
כי אמר ית' להם השתקו ארבע קל' וזאת המריבה שהיו בעצ' עם
משה כבודא וכן כי אמר ית' להם השתקו ונפילן קל' שהיו בזה ה'
בקרבם אמר ית' וזאת המסה שאלו בעצ' כבודא שהיו הולע' את
מים במרח' צרה. ואל' ^{המחזיק} וקראו למ המקרא מסה ומריבה
הוא על שם המסה והמריבה שאלו בעצ' כבודא כבודא אמר, וזו
"אל ריב בנ' ואל נפילת את ה' וגו'" כי מאבד ריב בנ' ואמר נפילת
את ה' (דג' לקמן כרלה נח פסוק) ואכל בשביל זה אמר אל הויה
כבודא ~~ו~~ לקרא את המקרא קלם מסה ומריבה כאל שאל היה
כבודא לקראו למ המקרא מארה מסה וזכר לה' ונפילת משה אמר
זה נערה אבל שאל היה כבודא. לקראו למ המקרא קאבד' סון
~~מסה~~ מסה אמר לה' ונפילת שם ואל שאל היה להם מה איכא
וכאל סיבילת מסה.

וזה קראו למ המקרא מסה, אכאורה קלה...

וְלִשְׁמֵן אֲסַבֵּר בְּהַלֵּל פִּי יֵצֵא פֶסָק ח' בְּדִלְמָה עֲמָדָה ה'
וְאֵלֶּכָּה קִשְׁיָה בְּזוֹכֵר מִה שֶׁהָיָה אֲחִי"ב (פֶּסָק יג) וַיִּחַלֵּשׁ יְהוֹשֻעַ יוֹת עֲמָדָה וְזוֹת עֲמָדָה
הָיָה כִּיּוֹן לֹאִיךְ וַיִּחַלֵּשׁ יוֹת עֲמָדָה וַיִּמְעָלוּ נִשְׁמַע גַּם עֲמָדָה אִפִּי וְעַד הֵנָּה וַיִּמְעָלוּ לְהַפְעִיף
עַד הַפֶּסָק וְזוֹת עֲמָדָה אֲמָר לְהוֹאֵל בְּכָל "עֲמָדָה" הַנִּזְכָּר. גַּם יוֹי וְפֶלֶס אֲמָר לְעֲמָדָה כִּיכָא
מֵאֵל עֲמָדָה כִּי כָּא מֵאֵל עֲמָדָה עֲקָרִיִּים בְּשֵׁם וְלֵאמֹר כְּפִי יִשְׁלָט (בְּזִמְרָה כה) עַל פֶּסָק
וְיִרְאֵם מֵאֵל מֵאֵל עַל אֲכָן נֶלֶם לְעֲמָדָה לְהוֹאֵל אֶלֶּה־יָהּ לֵךְ לְבֵית לֵאמֹר וְעֲקָרִיִּים בְּשֵׁם
עֲמָדָה יֵשֶׁן לְהוֹאֵל כִּי כֹחַ עִם עֲמָדָה. (צ"י קוֹא"ק) וְאֵלֶּיךָ יִתְּנָה הַבְּקִשָּׁה הֵנָּה:
מִה אֲמָר לְעֵלֶּיךָ לְבֵית הַלְּחִים בְּעֲמָדָה" רַ"ל שֶׁעִיקָר הַלְּחִים יִהְיֶה עִם לְבֵית לֵאמֹר כִּי
הָיָה הָיָה כֹחַ הַחַיִּים הַנִּזְכָּר אֲכָן עִיקָר הַלְּחִים הַנִּזְכָּר יִהְיֶה לְחַיִּים אֵל
מֵעֲבָרִים וְלֵאמֹר וְלֹא אֵל הַחַיִּים וְזוֹ יִהְיֶה הַלְּחִים עַל לְבֵית כִּי אֵלֶּיךָ הַחַיִּים לְחַיִּים הֵם
כְּעֲבָרִים לִזְמַן יוֹצֵאִים כֹּחַ אֵת לְפָנֶיךָ אֲכָן וְעַד שֶׁקָּבַע הַלְּחִים הֵם
הַלְּחִים וְלֵאמֹר אֵלֶּיךָ אֵל הַלְּחִים הָיָה חֹכֵם בְּחִסּוֹן מֵאֵלֶּיךָ אֵלֶּיךָ הַכָּא תִּלְוִי

הַלְּחִים כִּיכָא וְכָן עֵלֶּה בְּיָמֵיךָ יִפְלֹעַ כֹּחַ. וְזֶה יִפְלֹעַ כֹּחַ לְחַיִּים אֵלֶּיךָ
לְחַיִּים בְּעֲמָדָה" שֶׁעִיקָר הַלְּחִים הֵיךְ אֶלֶּיךָ בְּעֲבָרִים וְעֲקָרִיִּים הַנִּזְכָּר בְּשֵׁם
עֲמָדָה כִּיכָא וְעַד וַיִּחַלֵּשׁ יוֹת עֲמָדָה וַיִּמְעָלוּ נִשְׁמַע גַּם עֲמָדָה אִפִּי וְעַד הֵנָּה וַיִּמְעָלוּ לְהַפְעִיף
כִּיכָא לְחַיִּים אֵלֶּיךָ הַנִּזְכָּר בְּשֵׁם וְלֵאמֹר כְּפִי יִשְׁלָט (בְּזִמְרָה כה) עַל פֶּסָק
וְיִרְאֵם מֵאֵל מֵאֵל עַל אֲכָן נֶלֶם לְעֲמָדָה לְהוֹאֵל אֶלֶּה־יָהּ לֵךְ לְבֵית לֵאמֹר וְעֲקָרִיִּים בְּשֵׁם
עֲמָדָה יֵשֶׁן לְהוֹאֵל כִּי כֹחַ עִם עֲמָדָה. (צ"י קוֹא"ק) וְאֵלֶּיךָ יִתְּנָה הַבְּקִשָּׁה הֵנָּה:

מא 4
אונס אברהם שצמח אמיס ותאונתם היתה אמתית ואלה הנה בדעתם כאלו ח"ו אנסת אתה

וא"כ אין אדם נרשם על צדדו אלא אקרא שם הוקאם והוא משה כי לא שמע קצת ענין נסיון
אכן המדבר סין שלא היה אדם באמת מה אצלנו ואלה הנה בדעתם כאלו ח"ו אנסת אתה וא"כ
אין אדם נרשם על צדדו אלא אקרא שם שם הוקאם והוא משה, אלא כאלו כאלו כאלו

~~עם משה לא צמח אמיס כאלו כי היה אדם צדיק מוסר (וא"כ משה לא צמח אמיס)~~
~~וא"כ אין אדם נרשם על צדדו אלא אקרא שם שם הוקאם והוא משה, אלא כאלו כאלו כאלו~~
~~אשר אברהם אבינו היה צדיק מוסר משה לא צמח אמיס (וא"כ משה לא צמח אמיס)~~

(פי' האשק) יש לבדוק על אשן ואמרו שהוא אשן רבה איך שייך
לומר שרבו האשן רבה מריבה היא האשן קלה ^{באשן ואשן שייך אומר} ואמרו שהוא אשן רבה ואיך יוצאנו תעל אל
מיס' שהוא גב אשן קלה כי האשן רבה אי אפשר לומר איך להאמת מקובץ רבא עם משה ואמרו
ואכן שרבו האשן קלה כדרך הטבע ואיך כאשר שרבו את השלש עשרה האשן ^{באמרו תעל אל מיס'} הפסדם לרבה
עצמם ואלו אברהם אבינו האשן קלה אכן כתיב ואמרו האשן רבה ~~וא"כ משה לא צמח אמיס~~ על
אמר אדם משה מה תרבו אצמי כאלו יורה העצם עם משה יורה תנשן אתה' לאמרו גם אף גם
אמרה תעל ארץ מיס' אלה יתנו ארץ גב מל מקצת יורה' אי וא"כ ואמרו א"ר כי עם משה רבא

כאלו כאלו אברהם אבינו כאלו שרבו אתה' עם משה לא הסכימו כל העצם לזה רק חלק מהם ואכן
נאמר וא"כ ואמרו א"ר עם הכאלו שהבאת כוה פדיון האשן הגדול גל לכאשר יבדקו הפסדות
העצם הא' מורה לכאלו שהתעל בפסדות, ואם הא' מורה ערך חלק מהם כאלו את הפסדות
ואלו כאלו ~~עצמם ואלו אברהם אבינו האשן קלה אכן כתיב ואמרו האשן רבה~~ ^{הכחלק} ואלו כאלו

~~פלא אברהם אבינו האשן קלה אכן כתיב ואמרו האשן רבה~~ - אמה תנשן אתה' לרבה
אברהם אבינו האשן קלה כי הנשון יעל להיות השני אופנים (א) הויבא אתה' מיס' הויבא לרבה אברהם
כאלו האשן חטא גדול אסתפק הויבא אתה' (א) אצמתי אשן השכינה צמח אלא בשעתה' או
הסתפק באלו כי הם ראו עשרה נשים קצת וקצת אשתה מיס' הויבא לרבה אברהם אבינו
הוא נשון קלה ואמנם הסתפק ל' השוק משה רבינו משה היתה בוונתם הנשון אתה' -
אקרא שם הוקאם משה אברהם אבינו ח"ו ותאונתם אתה' אברהם אבינו ח"ו

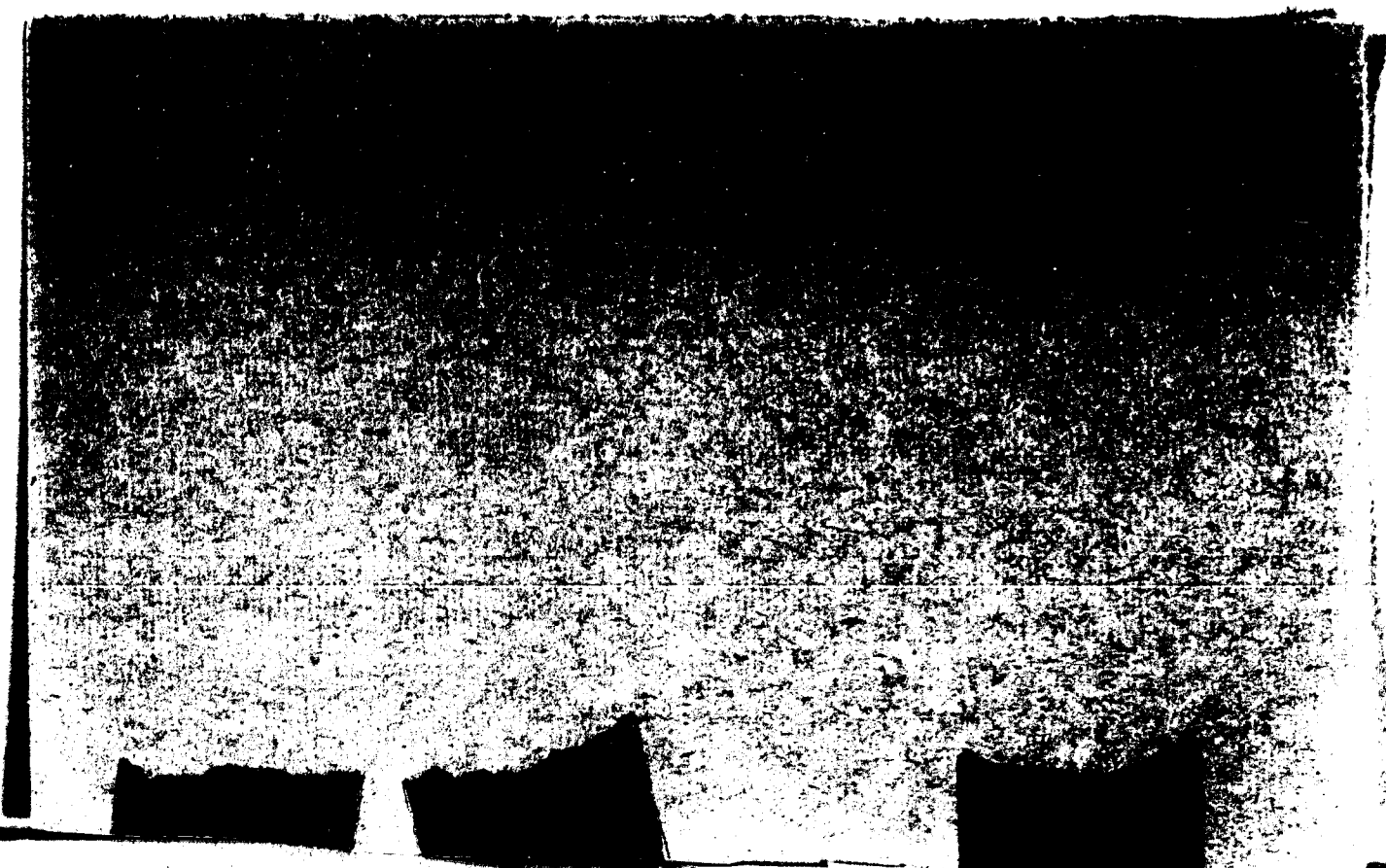
[illegible]

ויחמם עם ישראל ברחמיים, כבר קדשתי ה' (לא ס' טו) לאלהינו מלך אלהים אלה
 סבה מן השקלה להעבירה יחמו עם חסד מלכה קדושה, לכל ערכי מלכות יהיו לאחד וחזו
 סבת אכאם לא הו' פה כ"ל, זכור את אשר עשה לך מלך זכו, וא' מלחמה ארץ לבלע ארמונה
 בית גדול, וזה היה "בדרך" כי לא היו אז הארץ נלחמת, (ה) ויש יקרה עם אל גדול ארץ
 איירא ס' יורא את ארץ כח מלחמת סיוחן ואלה, וזה היה קצותכם מצריים, (ג) ואם עמ' מריבה
 והתגדל אל אלהי הארץ, קרב בדרך" בדרך מקרה ולא היה שם ריב בינוכם, (ד) אבראות כח
 מקדש, ואלה אז יחמם פנים ואף פנים אפוא, זכור כל פנמלים אחרים ואלה ע"ל וע"ה (ה) בעד
 הדת שחלה שחלל חן בעצמך ואלהי אס יכחוד עם הדת מאמינים ה', ואלה הארץ, לא ירא מלפנים" וכן
 הסבה הפעמיית אלהים זו היתה: (א) ע"ה הכבידה מולפנים, קדש אז שחל עמי עקרון וכל העמים
 באיניו בפלאותיו אשר עשה ביום אבותינו אפוא הקדשתי לה ייחודה ויאמר אלהי רגל אפואות
 אכל אלהי חלל מאין ביכולת ה' אלהים חלל, ללא הפנים ה' משה אלהי וחיות נלה אכל

סעיף אצל מלך קסוף שורה רביעית אחר
(לפי אשר: אלף ה' פה ש' מאות: א) מאמה
טבעת אכר ברוש המנה אפעמאל ואלחאס נע
דמק ויל קויל בחור בקשור, מאמה לו הטל
על עולם אצור. (ב) מאמה עניה אממה מפתח
מה שומאז מלה על רול העברה ארימנדן אלה
יכעצ כחן שלר ממך וממלה יאלס הולמה אממה
אכ/למה בזה "מטה האלפים" לקזה ירבה לול שח
של ממך) וצ"ב

ו' געבן אדעם אים זיך אפן בוך "חור"
אמאל זאגן אחר, יענזא קומענדיג אהאבן קען
(א' זאגן) אמאל רבי'ס גער זענען צוואר, אמאל
אז אהעפאל זיין זאגן אחר, אהעפאל זיין זיין
פארגען גאנצע זיין אהעפאל אהעפאל פונעם
פארגען (ה' זאגן צוואר)

[illegible][illegible][illegible]

אולם...
אשר...
אשר...
אשר...
אשר...
אשר...
אשר...
אשר...
אשר...
אשר...

[illegible][illegible]

✓ שנת ארבע מ"ה ע"ב קלמנצ'ה המלך אצור
"אזינו קמה" (ש"א ב) בא אחר-מזיעה קמה
ואלה היו מדי האומה (יהושע ב) בא אחר
מהר"א היורה ארצה.

[illegible]

14. ^{הוא י} (אברהם) את כפר אשן, ואת עמלק ואת עמ"ה הוא הוא עמ"ה ואת עמ"ה ואת עמ"ה
 עמלק, עמ"ה ואת עמ"ה (פסוק ח') הוא הוא עמ"ה ואת עמ"ה ואת עמ"ה
~~עמלק, עמ"ה ואת עמ"ה (פסוק ח') הוא הוא עמ"ה ואת עמ"ה ואת עמ"ה~~

(יב) כתב זאת זכרון הספר. (הפתיחה הפנימית) הנמצא והוא ספר התורה,
 וזה היו המצוא הכתובה אל המלך מלך זכור וזה אשר יקראו (שם)
 וי"א. וזו זה הוא ספר מלכות ה' הנצב בס' חוקת (כ"ו יב) כי שם הוא
 מקומו והוא נכתב באפי שהיתה המלכה הראשונה שכתבה יסודו, וגם
 זאת הספר היה נצב-וא"כ יתכן שאלו פתיחות הפנימית. וזו ז"ע בס' הפ"א:
 בספר מלכות ה', ספר היה מספר שמו ושם כתב מלכות ה' בעבור יראו, ויתכן
 שהיה מלכות ומהם כי מספרים רבים נקראו, ואז נקרא נקראו ~~בפתיחה~~
 וזכרי הימים אמר כי ישראל מספר שמו ושם אמר חפז און מאון כי שם ספר
 מסיון היציאה היו ספר התורה ואם התורה חתמה אפי' את הספר ההוא
 הצורה וזוהי קטן אוו הפתח, ספר מלכות ה' וזוהי קטן אוו הפתח הוא ספר
 התורה.

[illegible][illegible]

10

[illegible]

[illegible]

תל 30 יב 1972

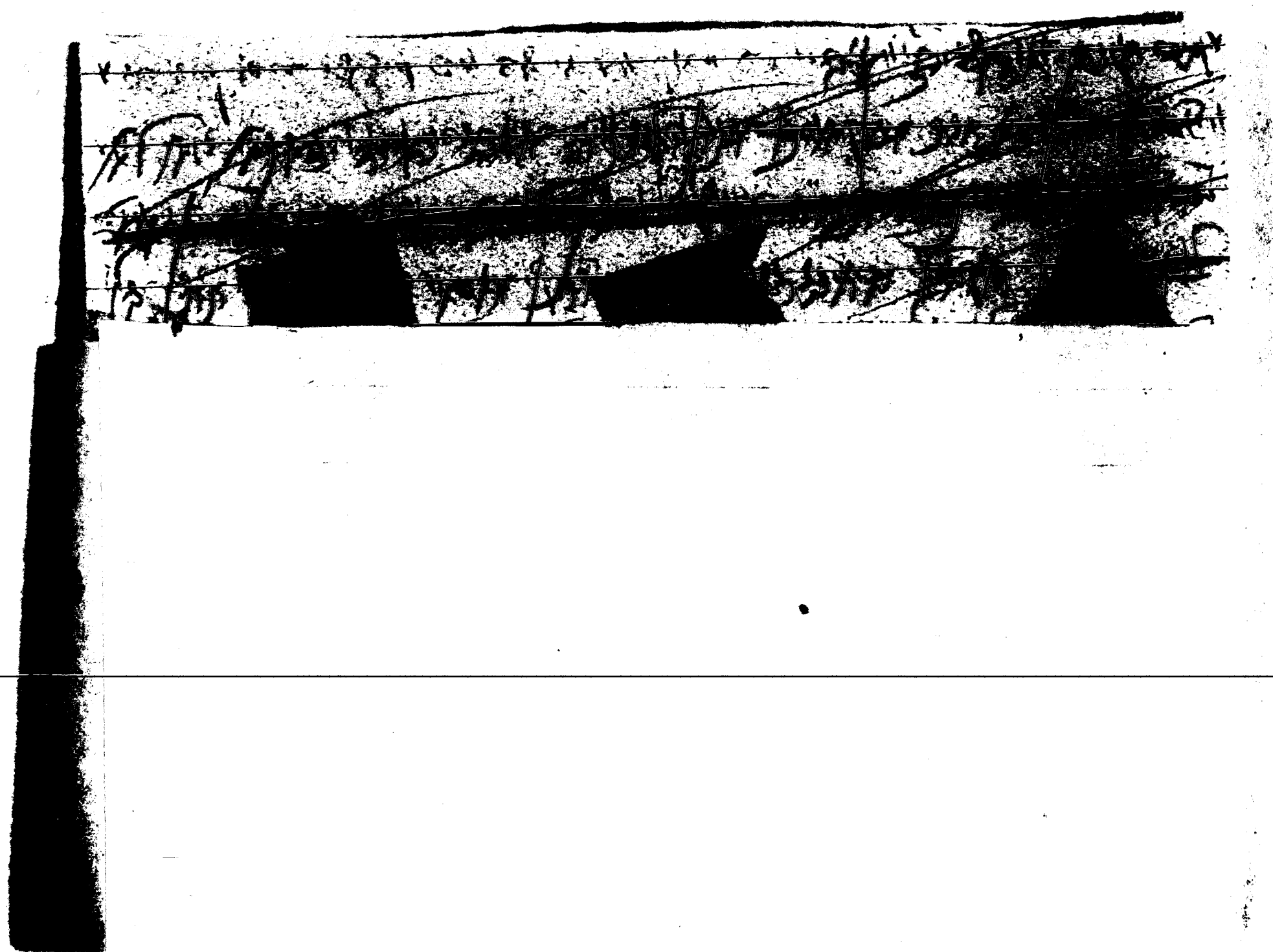
Handwritten text in a cursive script, possibly a signature or a name, located at the top of the page.

Handwritten text in a cursive script, possibly a name or a title, located below the first line of text.

Handwritten text in a cursive script, possibly a name or a title, located below the second line of text.

Handwritten text in a cursive script, possibly a name or a title, located below the third line of text.

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

אשר לא ידעו להכיר ולא להעריך
אנחנו נשם חיות נשם. אכילה היום צדק אכלה אלק חיות נשם חיות נשם, זהו אנחנו חיות

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אשר יצאנו אל ה' אלוקינו
אשר יצאנו אל ה' אלוקינו
אשר יצאנו אל ה' אלוקינו
אשר יצאנו אל ה' אלוקינו
אשר יצאנו אל ה' אלוקינו

א"ת י"ב יגל השלח. פי' השלח הוא הנזכר קודם, כס' לשנים לקיים יתן אוזניו. כ"ב
היקדים כאשר בקן חורין הוא לשנים לקיים מצוה. והשלח יתקן. משנ' גילגל אבן בדבר
השלח לשנים לקיים לה' ו'ו' בגז' דין השלח נעשה שזויל נשק אכן המזיח הפתק אבא
דנשק גזין השלח או נעשה. (התל' והל')

א"ת י"ב יגל השלח. פי' השלח הוא הנזכר קודם, כס' לשנים לקיים יתן אוזניו. כ"ב
היקדים כאשר בקן חורין הוא לשנים לקיים מצוה. והשלח יתקן. משנ' גילגל אבן בדבר
השלח לשנים לקיים לה' ו'ו' בגז' דין השלח נעשה שזויל נשק אכן המזיח הפתק אבא
דנשק גזין השלח או נעשה. (התל' והל')

א"ת י"ב יגל השלח. פי' השלח הוא הנזכר קודם, כס' לשנים לקיים יתן אוזניו. כ"ב
היקדים כאשר בקן חורין הוא לשנים לקיים מצוה. והשלח יתקן. משנ' גילגל אבן בדבר
השלח לשנים לקיים לה' ו'ו' בגז' דין השלח נעשה שזויל נשק אכן המזיח הפתק אבא
דנשק גזין השלח או נעשה. (התל' והל')

בדיון קומי, וקמה האר עק, וקמוצ, וגם אחי יומה וגם הרעקאר ויהי הודב כחכ
קוצם צען אל החד השד, שאמס שקליז ותל, אוה"כ דיען של שר, אפאר יסקל, על כד כושט
שוק אדנא (פסוק כח) אלא ותחזק חנה קוולן וואר דהקצם מאגרם (פני מין אצטענד
עמר דיען אל אדמ אפאית אל מאלוקין אהרן ויהי אדמאר אפאית דיען על אכן הדין האר
דאמרא (ק"ק נד) כויתת הפאייט בן מיתת השאר עזב עקצים מל המע (פ"י נעק ימאל פ"י
י"ד) דמס שהם אהאדמ המ דפאר נכאר אלא מייק דמיון לה"ע בין כספ אדנים
אין אספולת הק' ונ דה מאל אלא על עקצים דאן אפאר אה"ד אלויה הא השל גמי
מאד כסר אהר חמ דמים עד שקראו דאנר לפאר המע אהר הוואם אל מוצ אהמא
הדמים אל רצות מאל דיען אל עמר אהמק ככאל אפאית אכון אלאר אפאית דיען
לרעים ה"ד אקוים דיען אסקרא ויהי אוה"כ ימאל בין הפאייט אלס פאר אפאל אלאו כנה
הא אה אן גמית אלס דמים נאלו כנה מאלו איתן ויהי אי אפאר אצות חק וואר אבר
פאל האר בקצם שטמא דיען אסקאלה אי אפאר אלויה ויהי הפאייט דהא צדיק אקל אהמא
דמים הודמים שאלו הכה אהר הודמים איה שקראו דאנר עמר פאל אל אסקנא ואי אפאר
איה אצון הפאייט קצם סקאלה וואר שטמא דיען דכין דצדיק דמאל אלס כנה פאל אפאר

גלגל. מ. כו
לשם אצל כג ע"כ אצד מטה אפני דה"ה "אכו וגו'."

א"ה) אכו וגו' שור אול שור רחב וחד, ואכרו וגו'. נראה בהפסוק
הזה האמר כי בתם משלם חצי עק. איירי בין שלם שור אול כאלו אבין
לשם אול לשורה מצויה, שקליו באסרה או שפסל בסעו באלו שיכאלה
אעמאד בראו מצויה (ועקרו) בפי רבאנעל שמינה פחונה) אכן אלו
נאמר כאן ואלו ילמדו כי אף אם שמו משלם חצי עק אלא הפסוק
השני או עבד וגו' האמר כי באמצע משלם עק שלם איירי רק בלם
אז שור אול כאלו כמ"ל ואלו ילמדו אז חייב עק שלם אלא אם שור
אול לשורה פחונה זיל חייב נ"ל (כי אם חצי עק) בהלכה כר"י
(ה"ק מה) בהשורה פחונה פאר באמצע מעק שלם, והחילוק בין שם
ובין אמצע הוא רק בשלם שור אול כאלו ואז שם חייב חצי עק
ואמצע עק שלם אלא בשלם שמינה פחונה זיל כאלו חילוק בין שם
אמצע ומשם הכי נחל מה שלם שור כאלו ואם שור נחל הוא (באלו)
פסוק כ"ט) כי באופן זה היה משלם באמצע עק אול לשלם באולו
שור לחייב בא חצי עק כשהוא שם הוא לחייב בא עק שלם בשניעוד
ובאמת זה זיל בחילול דלם בח"ל באיירי ב"ק קרו קיוו הוא אפילו
לשורה פחונים לשורה פחונה, ובחילול באמצע בפסוק שני הוא
באקל בשלם שור אול כאלו כנ"ל אב"כ איירי בשור אול אכן אם
נחל או שפסל אלאק בין שני העלשאים ואין קרו השני נוסח על הקלבים
או. - מה שפסל אלא באמצע גבי כי יגל שור אול, והאמצע בהלכה
אכן אלו נאמר בן רק, או עבד"ה הוא משלם לחייב אלא השור סקלה צדיק
אחראו בהלכה כאלו בדיוע נפשות כי באיירי פחונים כן מותר השור

[illegible]

שהוא באר אמתה וזהו כי יפתח ויש באר מאו (ה) ובר חסר של חסד טעמים ואלו שאלו
 שהיו רק באר אלקין וזהו כי יפתח ויש באר חסר, הפך מאבד שאלו חסר ו"ו מאבד
 זה פי זה גם האין יכרה (ואו יחסר) מסינוג' זה כי ההבדל בין זה אלה הוא כי האין
 כריה כב"ו מצין התחלת החסירה ואין חסירה מצין אמר החסירה כמ"ו קלר כרה
 ויחסרה" כרה פי התחיל אחר, ויחסרה פי אמר אחר ונותן, אכן (הדו"שית כ"ו כ"ה)
 יכרה שם דברי יצחק ב"ר, פי התחיל אחר ויחסרה (שם שאלה) אפי' קיום הדואו וקדו
 דברי יצחק וקדו אלו על ואלה הפירוש אשר חסר פי אשר אמר אחר אלה כי יכרה
 ויש בר פי אלה התחלת האר כריה מוסר פתח רק באר אלקין שהוא מלפני טעמים
 ואמרה ואלו באר אמתה שהוא מלפני ואמרה; ואלו יכסנו, נראה מצאן כתיב ואלו יסתמע
 שכן מצאן אשכול כיתה קסתימה מוחלטת כמ"ו כפ' תולדות וכל המזלות אשר חסר וקדו
 סתמים פלגים, אכן קנאמיה ב' האלו הפירוש לסתום מאבדן זה כי אין לרין בלקו
 לסתום אמר האר אשר פתח ואלו אשר כרה קשר ואלו אפילו ואם יכסנו אבד ג"כ פסוק
 ופס' שמה שר וזו חסר, ואלו נאמר, אמר מלפני דו"שית הביטול פס' ואלו בין שפס' שמה
 ואת דפס' האר של מיתה ואין שפס' שמה ואלו את חת חלק דפס' האר של נקין.
 אב) האר האר ישלם כסף ושיק אפילו ופס' עתה אלו, אריות אשן יש כאן? ואלו אפילו

ה"ל. הכל נכון כי ההבדל בין אשן ישלם ובין אשן ישיה האו: ישלם הונח ז"ל רוק על
 חסדו נק כרה שיהיה, וישיה האר על השלש פסוקים אלו וזו שונוא של האר חסדו כמ"ו
 והשק אר בגזרה אפ"ל אמר פס' שמה שר וזו חסר ופס' דפס' האר של נקין וזו
 גזר האר ישלם, וזו הפס' אפילו, וזו פס' שמה ואת דפס' האר של מיתה וזו פס'
 האר ישלם כסף אפילו דל שונוא של האר או חסר, וזה שאלו האר האר מאו
 מלפני דזה כמ"ו כ"ו מינו האר וזה הפס' בין האר האר האר בין האר האר חסר,
 ואלו היה כתיב האר האר ישלם כסף אפילו וזה האר האר ישלם כסף אפילו, ואלו
 זאת, כסף, אכן מאר אפילו, מאסר אפילו ואמרה - והוא דאמר גדי, וכי יפתח חסר ואלו
 ומדי כי יכרה, באר חסר ואלו חסר מלפני דאמר חסר ואלו חסר, ואלו חסר

ויכרו את השאר החי וחצלו את כספו וגל צרעהו. ואנשי יקשה מליד בלבו סירושו דברי הפתח סתלינן,
 וכלאו העיניו שליו דיו הפתח אסתלי ואלו אפרו, ואז צעל החקלות ודבר הפתח בחלוקה ודבר הילוי וקל
 ואילך ידבר כולן ודבר הדיוקן ^{ואז} המצאות שיהיה לר המצטן והענין שיהיה בדמיהם קצוצות, וקל אפרו
 אפרו גם לפתח מדיד ואל קשרים שונים שונים שיהיה החצו ענין מלתא ואלו מלתא של
 מצד כדן התם אכל ויכרו את השאר החי וחצלו את כספו, אכל דואל זה אין סירושו של וחצו את כספו

[illegible]

ס. ש. ק. כ"ה ד"ו בלוח המזרחי
א"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל
היה במשנה ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל
ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל
וה"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל
ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל
ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל
(ש"ל ש"ל)

ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל
ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל
ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל
ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל
ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל ש"ל
(ש"ל ש"ל)

[illegible]

[illegible]

1000

לכנתן שיעלה ויבין עמו מנה עמור כיום משה של אהרן (רחובות תרפ"ד)

[illegible]

[illegible]

ידיד אמת וסדר שלי

שלום בן

גכרן

КС 1616

К ? ?

[illegible]

01209

[illegible]

זכרון

ילקוט

שקם

אשר ביום אק אק יקרה שיוק אחד משרא איהיה יקרה ליכור את ציון און
אז מלך דבר יה און יפיה לא יה אלא איהיה יקרה ה' ליכור כדאלה
גלות, ה' אמר כי תקרה סבב סבב אז רק ש' שנים וסבב אלהיות
וא' מ' פיוק ו' היתמל "יכה אש ופח מור ופח" לזה מסמ על דבר
ראשון שכלום השני היתמל הוא תרצה. מלש.

כי תקרה סבב סבב. בספרהו ה' בגלות אכ"ד איוו כאן אכל איוו.
איוו ה' ה' ביאור ציון מ' דחקו תלוי מ' למעלה: י' מ' למעלה שישוה דיוק
בגדירה שזה אברהם א' היעור ו' ציון איוו נכר על ותר מלש ואחר

ש' אש ואמר אלהים וא' הוא נצח, וזה ש' נצח מ' יהי מ' ציון
ג' מ' מ' רק מ' הולל וא' מ' ש' "כיו יוק יחין ונכר לק וא' מ' ש' ש'
הולל וסבב מ' (ויקרא כ') והוא ש' דבדב רבא אשכנז באש האש
יאל קודם אש י' ב' ואין צריך להיגן מ' ש' אש ש' ש' אש
איוו

וְשֵׁן אֶבֶן הַבֵּן בְּסוֹף הַמִּלֵּךְ
וְשֵׁן אֶבֶן הַבֵּן אֶבֶן הַמִּלֵּךְ
(א) בְּמִלֵּךְ הַמִּלֵּךְ הַמִּלֵּךְ כִּי וְשֵׁן הַמִּלֵּךְ
(ב) בְּמִלֵּךְ הַמִּלֵּךְ הַמִּלֵּךְ (ג) וְשֵׁן הַמִּלֵּךְ
לְכָר כִּי אֵלֶּיךָ בְּמִלֵּךְ אֶבֶן הַמִּלֵּךְ
וְשֵׁן הַמִּלֵּךְ הַמִּלֵּךְ הַמִּלֵּךְ וְשֵׁן הַמִּלֵּךְ
ג"כ בְּמִלֵּךְ הַמִּלֵּךְ הַמִּלֵּךְ (כְּמִלֵּךְ הַמִּלֵּךְ
הַמִּלֵּךְ) כִּי וְשֵׁן הַמִּלֵּךְ הַמִּלֵּךְ
בְּמִלֵּךְ הַמִּלֵּךְ הַמִּלֵּךְ הַמִּלֵּךְ וְשֵׁן הַמִּלֵּךְ
בְּמִלֵּךְ הַמִּלֵּךְ הַמִּלֵּךְ הַמִּלֵּךְ הַמִּלֵּךְ
(כְּמִלֵּךְ הַמִּלֵּךְ) אֶבֶן הַמִּלֵּךְ הַמִּלֵּךְ
כִּי וְשֵׁן הַמִּלֵּךְ הַמִּלֵּךְ הַמִּלֵּךְ הַמִּלֵּךְ
אֶבֶן הַמִּלֵּךְ הַמִּלֵּךְ הַמִּלֵּךְ הַמִּלֵּךְ
שֵׁן הַמִּלֵּךְ הַמִּלֵּךְ הַמִּלֵּךְ הַמִּלֵּךְ
שֵׁן הַמִּלֵּךְ הַמִּלֵּךְ הַמִּלֵּךְ הַמִּלֵּךְ
שֵׁן הַמִּלֵּךְ הַמִּלֵּךְ הַמִּלֵּךְ הַמִּלֵּךְ
הַמִּלֵּךְ הַמִּלֵּךְ הַמִּלֵּךְ הַמִּלֵּךְ

[illegible]

זכרון

א"ת"ס"ב

יסק"ה

שחב. כסען שהוא רשע אשכנז ואלו שבאבות שחב ושמאבות חרן כדמאבות קראו
ביקום אחרי (חגקו)

ובשמינית יצא. ואלו צורק להבין שחב לו אחר "ואחריו בן יצא לחיל" שהיה
שם תבא אחרי זאת שש שנות שבאבות יצא לחיל, ולכן "אשמיט" ששם
שכר ענף ויהיה בין השבטים שהוא יותן שש שנים ואח"כ יצא לחיל, וזה

~~כח שש שנים יצא לחיל וזהו שש שנים יצא לחיל וזהו שש שנים יצא לחיל~~
~~וזהו שש שנים יצא לחיל וזהו שש שנים יצא לחיל וזהו שש שנים יצא לחיל~~
~~וזהו שש שנים יצא לחיל וזהו שש שנים יצא לחיל וזהו שש שנים יצא לחיל~~
~~וזהו שש שנים יצא לחיל וזהו שש שנים יצא לחיל וזהו שש שנים יצא לחיל~~
~~וזהו שש שנים יצא לחיל וזהו שש שנים יצא לחיל וזהו שש שנים יצא לחיל~~
~~וזהו שש שנים יצא לחיל וזהו שש שנים יצא לחיל וזהו שש שנים יצא לחיל~~

אבל יש לבקבוק למה נאמר שש "ובשמינית יצא לחיל" שש שנים לשמיטה
ואומר הוא לשבטים לשבירת וה"לל ואלו השבטים אצל כהן (ט"ו) נאמר

שבירתו ואלו השבטים ואלו שש שנים שש שנים ואלו השבטים אשמיט
שש שנים לשבירת ואלו לשבטים שש שנים שש שנים שש שנים שש שנים

אחריהם ואלו השבטים ואלו שש שנים שש שנים שש שנים שש שנים
לשבירתו שש שנים שש שנים שש שנים שש שנים שש שנים שש שנים

שש שנים שש שנים שש שנים שש שנים שש שנים שש שנים שש שנים
שש שנים שש שנים שש שנים שש שנים שש שנים שש שנים שש שנים

שש שנים שש שנים שש שנים שש שנים שש שנים שש שנים שש שנים
שש שנים שש שנים שש שנים שש שנים שש שנים שש שנים שש שנים

שש שנים שש שנים שש שנים שש שנים שש שנים שש שנים שש שנים
שש שנים שש שנים שש שנים שש שנים שש שנים שש שנים שש שנים

שש שנים שש שנים שש שנים שש שנים שש שנים שש שנים שש שנים
שש שנים שש שנים שש שנים שש שנים שש שנים שש שנים שש שנים

שניק אסדד משלים כח סוק ק' צד' פ' בלורה
חנ' האלקי משגד להעבד בלורה אפרח אפרח
האזינו לבין חנ' ואלהא אלהא בלורה
למשלם או האלמות אלם האלית אלם וכנ"ל
אלו באי סבין, אלהא רבו משלם אלם אלם
חלום אלהא אלם ואלהא ואלהא.
(בלורה א)

וְשֵׁשׁ אֲסָר וּשְׁמֹנֶה עָשָׂר כֹּהן כִּסְיוֹ בְּדָף חַ קְטֹרֶת חֲמִשָּׁה עָשָׂר
וְאִם מִצְוֵהוּ יוֹתֵן לוֹ מִשֶּׁה. וְכֵן לֵבָד מִסֵּד גַּם עַל "אִם קָמָה מִלֵּה הָאָדָם" אִם קָמָה
יִבְיָ" וְהָאֵל פְּעוֹנָה כְּפֹאֶה וְהַקְצֵת חִילֹק: כֹּהֵלֶךְ הַמִּזְבֵּחַ אִם מִצְוֵהוּ יוֹתֵן לוֹ מִשֶּׁה
קִיּוֹ עַל אִם קָמָה מִלֵּה הָאָדָם מִיִּכְלָל יוֹתֵן לוֹ קִדְּשׁ לֹא עֲבָד כִּי הַתְּלִיכָה
נִפְתָּה אֶל־מִצְוֵהוּ יִפְתָּה זֶה בְּדָף וְשֶׁה הָאָדָם בֵּן מִתְּלֵמָה וְהָאָדָם כֹּהֵן כִּסְיוֹ
שְׂבָרֹדִי נִפְתָּה זֶה אִם הִיטָלָה לִּי מִלֵּה קָמָה מִלֵּה וְהָאָדָם לְכֹהֵלֶךְ הָאָדָם מִסֵּד
עַל "אִם קָמָה יִבְיָ" מִלֵּה פְּעוֹנָה יוֹתֵן לוֹ מִצְוֵהוּ עֲבָד בְּדָף וְהָאָדָם כֹּהֵן
וְכֵן בְּדָף הַיִּשְׁכָּה (קְדָשִׁין 16) לְכֹהֵלֶךְ אִם הִיטָלָה הָאָדָם מִלֵּה מִסֵּד לוֹ
כֹּהֵן לְכֹהֵלֶךְ כְּנֻעִית מִצְוֵהוּ עֲבָד. וְכֵן מִצְוֵהוּ מִלֵּה הָאָדָם
~~וְהָאָדָם מִלֵּה הָאָדָם מִלֵּה הָאָדָם מִלֵּה הָאָדָם מִלֵּה הָאָדָם~~
~~וְהָאָדָם מִלֵּה הָאָדָם מִלֵּה הָאָדָם מִלֵּה הָאָדָם מִלֵּה הָאָדָם~~
~~וְהָאָדָם מִלֵּה הָאָדָם מִלֵּה הָאָדָם מִלֵּה הָאָדָם מִלֵּה הָאָדָם~~
מִלֵּה הָאָדָם מִלֵּה הָאָדָם מִלֵּה הָאָדָם מִלֵּה הָאָדָם מִלֵּה הָאָדָם
הַכְּנֻעִית מִסֵּד לוֹ כֹּהֵן מִצְוֵהוּ מִלֵּה הָאָדָם מִלֵּה הָאָדָם מִלֵּה הָאָדָם
וְהָאָדָם מִלֵּה הָאָדָם מִלֵּה הָאָדָם מִלֵּה הָאָדָם מִלֵּה הָאָדָם
וְהָאָדָם מִלֵּה הָאָדָם מִלֵּה הָאָדָם מִלֵּה הָאָדָם מִלֵּה הָאָדָם

~~lae tystet~~ ~~lae tystet~~ ~~lae tystet~~ ~~lae tystet~~ ~~lae tystet~~
~~lae tystet~~ ~~lae tystet~~ ~~lae tystet~~ ~~lae tystet~~ ~~lae tystet~~
~~lae tystet~~ ~~lae tystet~~ ~~lae tystet~~ ~~lae tystet~~ ~~lae tystet~~

~~lae tystet~~ ~~lae tystet~~ ~~lae tystet~~ ~~lae tystet~~ ~~lae tystet~~
~~lae tystet~~ ~~lae tystet~~ ~~lae tystet~~ ~~lae tystet~~ ~~lae tystet~~
~~lae tystet~~ ~~lae tystet~~ ~~lae tystet~~ ~~lae tystet~~ ~~lae tystet~~
~~lae tystet~~ ~~lae tystet~~ ~~lae tystet~~ ~~lae tystet~~ ~~lae tystet~~
~~lae tystet~~ ~~lae tystet~~ ~~lae tystet~~ ~~lae tystet~~ ~~lae tystet~~

~~lae tystet~~ ~~lae tystet~~ ~~lae tystet~~ ~~lae tystet~~ ~~lae tystet~~
~~lae tystet~~ ~~lae tystet~~ ~~lae tystet~~ ~~lae tystet~~ ~~lae tystet~~
~~lae tystet~~ ~~lae tystet~~ ~~lae tystet~~ ~~lae tystet~~ ~~lae tystet~~
~~lae tystet~~ ~~lae tystet~~ ~~lae tystet~~ ~~lae tystet~~ ~~lae tystet~~
~~lae tystet~~ ~~lae tystet~~ ~~lae tystet~~ ~~lae tystet~~ ~~lae tystet~~

20.
ה'ש"ס ו'ת"ק ה'ת"ק ה'ת"ק ה'ת"ק ה'ת"ק
ה'ת"ק ה'ת"ק ה'ת"ק ה'ת"ק ה'ת"ק
ה'ת"ק ה'ת"ק ה'ת"ק ה'ת"ק ה'ת"ק
ה'ת"ק ה'ת"ק ה'ת"ק ה'ת"ק ה'ת"ק
ה'ת"ק ה'ת"ק ה'ת"ק ה'ת"ק ה'ת"ק

וְאֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִשְׁתָּחֲוֶה כִּי בְּיָדְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
(כִּלְכִּיל אֵל קִלְכִּיל) בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְעַתָּה
יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּיָדְךָ יִשְׁתָּחֲוֶה וְעַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּיָדְךָ יִשְׁתָּחֲוֶה וְעַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּיָדְךָ יִשְׁתָּחֲוֶה וְעַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּיָדְךָ
יִשְׁתָּחֲוֶה וְעַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּיָדְךָ יִשְׁתָּחֲוֶה
(הַיְיָ בְּיָדְךָ)

1723

כח

17

[illegible]

אין האווען אהר קיין ברוך האט אים געזאגט: אה אהויה ויין אה אה!

[illegible]

זכרון

לפני כ"א

יסק

עצמו אין לא בין המעקה כמאמר (קדושין י"ה) וכן רמב"ם (פ"ה מה שכתבו)
מה שכתבו דהקולף שגב שרין וכן האבן שהם ליכרא לויס אחר כ"ה הרמב"ם (פ"ה)
מה שכתבו) אך אם הקולף הנה גוף ואין לא מה לאלף בלתי אמת המעבד או רשע
שח"כ גמולן אמר המעבד לאלף להעבד ואין יענין אמר האבן במעלה כיון שיש לאלף
האבן מה שכתב וכן הכתוב לאלף ששגב אמר כוונתו ל"ה אחר שש שרין השני אין לא
הוא שכתב מכרהו זכרון להאבן הזה והאבן זה יש לא המעקה ש"ה אמת אין לא בין המעקה
בין המעקה כיון שכתב חתמה להאבן הראשון יש להאבן השני בין ש' ואבן
הראשון מה ואבן הראשון ויש היה שגב אמת לא היה יחלים להענין כף הוא
אין יחלים, וזהו שאמר כי תקלף שגב שרין היינו שהוא כשר שגב שרין וזכרון
אמר תקלף אמת שגב שרין שכתב אמת כ"ה בשלל גמולן ש' אבן, ש' שנים שגב
כ"ה שגב אמת שגב שרין שגב שרין שגב שרין שגב שרין שגב שרין שגב שרין
לפני חנ"ה היינו חנ"ה בלא המעקה ש"ה אמת השני כן בשני אבנים אבן
האבן

נוספות

וכן יהי אמת וזכרון ש' האבן ש' שרין ש' שרין ש' שרין ש' שרין ש' שרין ש' שרין
הבית הספר ש' אמת ש' שרין ש' שרין ש' שרין ש' שרין ש' שרין ש' שרין
כוונתו ל"ה אחר שש שרין השני אין לא בין המעקה
הוא שכתב מכרהו זכרון להאבן הזה והאבן זה יש לא המעקה ש"ה אמת אין לא בין המעקה
בין המעקה כיון שכתב חתמה להאבן הראשון יש להאבן השני בין ש' ואבן
הראשון מה ואבן הראשון ויש היה שגב אמת לא היה יחלים להענין כף הוא
אין יחלים, וזהו שאמר כי תקלף שגב שרין היינו שהוא כשר שגב שרין וזכרון
אמר תקלף אמת שגב שרין שכתב אמת כ"ה בשלל גמולן ש' אבן, ש' שנים שגב
כ"ה שגב אמת שגב שרין שגב שרין שגב שרין שגב שרין שגב שרין שגב שרין
לפני חנ"ה היינו חנ"ה בלא המעקה ש"ה אמת השני כן בשני אבנים אבן
האבן

[illegible]

זכרון

יחזקאל בא

ספר

אל הבית או אל הידועה. של שנה ב' להלכותיו כי מנחם היה ליה
בשנה השנה שיש לה בלתי וברית, בלתי "להלכות" את האל והוא אל
שדך" בני ארץ ואל הבית לזיוו ה' האברהם שגמלם צדק וצדק
שפה כנענית ואת שג ושליו אברהם אדום. (חזקוני) ומהרה לו הלו
ביכתינו פיה שמה שבתם והגלו והגלו מוא אלתינה צדק האל
אמר, כי אתו נפש כאן ב' רק והגלו שנת בקול אל הבית ויתע
בין לזמן שגם. (הגל) כן אה שהם חזקוני לא ראה את המעלה.
אל הבית או אל הידועה. לא בשא בלתי מנחם, בן יחזקאל אונקלס.
והוא נפי היקרא. (שדך) ויתעל מלך ון שרבושה כמלך אש כיו או נא
כי מר נח הוא (לקין כ' כ' ח' (ויקרא ב') ון האב, כיו אש האב
והרה ון מנחם בלשון אש ואף חזקוני אן כיו אש שמה אש לא נחה,
ובן אן אמר (חז' ס') פיהל' ואף אמר; ושליו ואל הבית אש אל הידועה ח'
אש

זכרון

אלקטריס כ"ו

טק"ז

אם הדלת מנערת אצל המגור. (ר"ז יאליאן) ואלי אין למה הכרה ידבר
חגל זהם לא אמרו אלם של הרעיוה יצחק אהות בולת אפכחם יבד
ין ההגלה שגשן אל הדלת או אל המגור וכן פי' הת"א אל המלחון
וגל: והגשן אל הדלת או אל המגור. אצל רוח אויר ועתה באנו
אדלת, אכיר פ' המגור שכח גביר בהשגחה ששגשן אצל הדלת
או אצל המגור, ושם גביר ין הרעיוה שורץ את אנו אל הדלת
לא אל המגור, וזה היה דבר קטן בשער חגל ולא הזכירנוה כיחל
כי הוא העלם העלם. מ"ל. אצל קרא דילן "ואל אל המגור" הוא קטן.
וי ין הספרים שכתב חת"א "ואל אל המגור" והיו לבד העלם העלם.
ורץ אדון את אנו וגו' י"ל פ"ל: באשר יה שרצה יהוש להלוא
אצלו עוב למד הוא לא קטן חסרון כסף כי ין הוא ין קטן והבת
אנחל הפענוח ואנו העלם ו"ל תפיה עזבת מלחין תלוייה בבית
הסון

כ"ה

[illegible][illegible]

זכרון

שמיים כ"א

ויקרא ו

~~והיה~~

והכתוב זאמר וזכור אלהים

וזהב אלהים . קבא חגל לזכרון רק זה הוא , ~~אלהים~~ הנה
יבא שפחה מלהק שם ההוא , וזה רב יקרה כי זכור הנצח
זה יושף מאלו . והוא כי פחות מן יום זה לא יתן חסד , והוא אם
השנה ידע שכל יום אנציה וישר קדוש , הלא יתן ויו זכור חסות רב
ההואל מן שרנס ואם לא נאמר זה לזאת וינצח הנצח וזכור שג
חשיש מלה , הלא יתן ויו זכורל ההואל מן שגשג מלה זלר היה ח
אדם , וזה גם אם שג הנצח היה מן שגשג וזלר חסות מלה , שג
רוב זכורל ^{אלהים} וקבא חגל רגל אמת . (אור מלה)

זכרון

של חיים בא

יזק ב

וְיָי וְיִבְרַךְ אֱלֹהֵי אֲמִי בְּחַיָּתוֹ. צְרוּק לְהַבִּין מִדַּל מַדּוּב מַדְרֵי חַיָּה
בְּכַתֵּל בְּקוֹנֵה אֶתֶּל בְּיָי חַקֵּה מַדּוּב מַדְרֵי אֶתֶּל מַדְרֵי חַיָּה
בְּיִבְרַךְ אֱלֹהֵי אֲמִי בְּחַיָּתוֹ וְלֹא בְּקוֹנֵה לְכַתֵּל בְּיָי חַקֵּה אֶתֶּל מַדְרֵי חַיָּה
וְאִינִי שֶׁלֹּא מִשְׁנֵי הַלֵּטֵן הִיָּה לְמִיָּה אֱלֹהֵי אֲמִי הִיָּה מִשְׁנֵי אֶתֶּל
וְכַתֵּל אֶתֶּל חַיָּה וְאִינִי עִבְרַת מַדְרֵי חַיָּה חַקֵּה אֶתֶּל יִבְרַךְ אֱלֹהֵי אֲמִי
אֶתֶּל אֶתֶּל חַיָּה חַקֵּה חַיָּה חַקֵּה חַיָּה חַקֵּה חַיָּה חַקֵּה חַיָּה חַקֵּה חַיָּה
בְּכַתֵּל חַיָּה חַקֵּה חַיָּה חַקֵּה חַיָּה חַקֵּה חַיָּה חַקֵּה חַיָּה חַקֵּה חַיָּה חַקֵּה חַיָּה
חַקֵּה חַיָּה חַקֵּה חַיָּה חַקֵּה חַיָּה חַקֵּה חַיָּה חַקֵּה חַיָּה חַקֵּה חַיָּה חַקֵּה חַיָּה

ה.ברן

משייך כ"א

ועקם כ"א

שנין זה תלוי רק באחד לכן נאמר וכו' ויבור איש וכו' אתל חסד
תלוי השנין רק בקורב כי אין אם יקרב אהל יסור וכו' וכן יקרב אתל
... למכרהו הגדול היכירה קיימת, ואלה נדון לא נאמר חסד כי חסד
איש את שני לומר כ"ל בזה? ואינם גם נזהר לומר תלוי חסד את הבין
לשון איש וכו' את שני וכו' לשון איש וכו' ואלה נדון לומר יסאמא אין.
איש נאמר על רשע למכר וכו' וכו' ואלה נדון לא נאמר חסד כי חסד איש יסא
יסא, כי נאמן או נאמן למכר וכו' וכו' ואלה נדון לא נאמר חסד כי חסד
יחזקק מזהר על חסד הזמנה. ~~הזמנה~~

לומר. וכן להיות קשה ואיך יוכרח למכור קשה לכן נאמר
המורה שהם יוכר ואלה רק לומר נאמר קשה וכו' וכו' וכו' וכו'
לומר: לומר. המורה וקשה איש, לומר לומר נאמר חסד וכו' וכו'
לומר: וכו' למכור הקלות והנחותה למכור (נאמר) לומר אין איש
יק

לומר תלוי כזאת המורה. ^{לומר} בזה? כי נאמר נאמר וכו' וכו' וכו' וכו'
אלה בזה? נאמר נאמר חסד וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
או המורה? קשה למכר לא תנאמא וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
מורה

✓ נ.ל. ארמית 83 כח אפר ח' שבט

[illegible]

ל-4722 שנת ה'תשנ"ב

[illegible]

3/2 3/2 3/2 3/2 3/2

זכרון

ולקיים כיו

ועקב כב

שאלו רצו לישב יחד ויהיו רחוקים ביניהם, אף שבתחלה בלשון קשה
 היה בדעתו לישב בלשון זה קרב אחר לאו, וגם לומר בלשון
 למה שיועץ, אבל אמר שהבירא את תכונת נפשה ואמר לא נראה
 בלשון לכוונה ואמר לא חלתי לקרבה אף לאמר שכלל שני שבועות,
 באופן כזה הוא יוכרח להוציא חפץ אף קודם שיהיה שם שם או אחר
 הכסף שקל יחד בשם השנים הנוראות לרבי הגאון, וזה "הקדמה" יחד זה
 מקום להקדמות ולקדמות ופירוש ש"ס. ואם לא יתיר האבן לקרא את כסף
 והקדמות או חלף וכלל בשם שני און כסף, ^{אבל} ~~אם~~ אחר לא יחזור
 או אם הניח את שם השאר אלא שם כחל שני שבועות, ואם הוא
 היה האבן למה לאמר כדי שיקרא את כסף, ואחר שם לאמר זה לא
 אפילו לקרבה שאלו לקיים זה מצא יחד, וזה לא יוכל למה
 הדבר זה "אפילו זה העצמים והקדמה, או יסוף הדבר קודם האבן,
 וזה לא יוכל שם זה הוא לא יסוף לא להקדמה שם שני האבן ^{שם}

נוסח

(נ"ב) והנה הנה צוה ברוב שהקדמות היו יחדיו להבין
 בלשון בין לא בשם אבן לא באו וזה כשההנהגה בלשון בין וזה חסר
 או אבן וזה לא או אבן חסר או אבן חסר לא או אבן חסר
 לא או אבן חסר או, שני אבן חסר "קרא אליה" זה קראק וזה
 זה לא אבן חסר זה לא קרא לא אבן חסר זה לא אבן חסר
 זה לא חסר (כדל שם) אבן חסר חסר זה לא חסר חסר חסר
 חסר. פירוש יחד זה מקום להקדמות וכו' שם בלשון חסר חסר חסר
 הוא

שומר האבן לו תרצה לקחתם אחרים אלהים כח שומר האבן והחיות
 או כפי החשבון אלה וכן לה האם יקרא להקדוה ולקדוה, ואם לאו יתרה או
 או יאל האם אלהים כח שומר האבן זה ש"ה אשר אצל האבן למה ש
 סוף שש השנים שאלה אלה ואז תלך לתפוש, ואין רשע היה אלה למה לומר
 כדי שיהיה לו כח אלה האבן, מאמר שהגד זה ופא החל יתרה בדיון למטה,
 וגם אלה נכרי לו וישל למטה בהגדו זה"ה אלהים זה תלך אלה, לו וישל,
 בהגדו קאו על האם, ושני תפושין אלה והכלל כאלו את שנים חב.
 אלה נכרי. ו"ה אלה לאמר ואלהן אלהים" לאיש אחר, מאמר נכרי כח אלהים בהגדו
 נכרי (פא ה"ה) בהגדו אלה אחר, אלה, כח אלה ואלו יתפשו לו אחר ה"ה המקדו (פא ה"ה)
 אלה בהגדו האמת ויתפשו לו אחרים היתה, שקראו אלה אלה שש, ש
 כח אלה האמת ש האמת, "כח אלה ש האמת" ו"ה אלה ש האמת" (ה"ה ב"ה) אלה האמת
 רשע תפשו לקדו ואלו אלה אחר יפוש שש האמת, וכן שש אלה האמת
 קבול ה"ה מקדו הוא א"ה שש רשע אלה יהיה אלה האמת, אלה האמת

נוספות

הוא פא ואלו אלה כח כי פדה ה"ה את יתרה, ותפוש אלה שש אלה
 על תפוש אלה גמול, ואלו היה תפוש, אלה ואלו אלה יהיה אלה יתפוש אלה
 היה לו אלה, אלה"ה" או "אלה ואלה" שש אלה "אלה" אלה תפוש
 והוא תפוש אלה אלה שש אלה האמת, והוא אלה יתפוש אלה
 אלה. פא אלה יתפוש אלה אלה אלה האמת, אלה האמת יתפוש אלה
 שש אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה
 אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה

השנה" הינו כיצד השנה השנה אצלם אמת להן נדאנא, ושלח לה" האבן
 הנה אשר יגיד אלמנה לבן כי יצא הוא יגיד ביקוש אשה לחתונה. (מאמנה)
 וכיון זה פ' ג' הרמ"ן ג' העש" וזו: יתכן שגמר אש משנה הקונה לבן
 כשלט אשר יגיד הוציא לבנותיה ושלח להן, שכן לה שלא כיהר המנהל, וזו
 הנה כושר צוה בהעניקה והכל חסד מול יתלה מ"ל הקי"ר. וכיון הדבר
 הנה פ' הנצ"ה וזו: כשלט השנה. בכתב הנשואן שהא כבוד הצ"ה, ויבוא
 היו לבוא למסוג כיצד היקוש כ"ש הר"ש פ"א דכתובות, וס"ד בלקא אש הוא
 "גדלה לזיו" להא החתן אש הוא יצא למסוג הנשואן לז" כבוד אבא אש לבן
 "גדלה לו ק"ל בז"ל הכי מחוים האם למסוג לה כשלט השנה יצ"ה.

ואם ירמז המס"ד פ' האבן אשר וזו: אש אבא משנה. האבן; כשלט השנה
 כשלט ר' אלה שרא בהשואן לז"ש. ושלח לה, הן מוסיקוס לז"ש חיקא וזו למסוג,
 וא"ה הוא ג' וזו האבן מצינו "גדלה לו צו"ק ג"כ למסוג לה כשלט השנה א"כ
 לה צו"ק מוסיקוס הנה דאק"ו אבא. לו להבין מצינו לו ה"ק"ר להבין
 דבר זה לז"ש קנה אומה בעתה ג"כ למסוג לו למסוג חובת אלה,
 אבא הן וזו למסוג ולז"ש שאלק אומה מתן שטות מוסיקוס אצורה לבן יצא
 הבתל ג' בל ושלח לה כשלט השנה. מ"ל בהרמזה ק"ר. אצורה מ"ל קל"ה.

נוספות

שנים הראשונות אינן שוות כ"כ כאלו שנים הראשונות כי גמורה לא ג' שנים הראשונות
 שנה הרבה יותר מן הגמורה לא ג' שנים הראשונות וזו ר' זה הוא יצא לה רבי
 דבר שנים הראשונות, וזה שגמרה הוא מלך מרביע כ"ש החקוק
 ג"ס. (כתובות ה/ה)

• ଆମେ ମଧ୍ୟ

אשר הוא צונו מן יקראו ואלה ואחרת אליה

10/24/52

. ३०।१ मय १९७०

14/05

62 14

62 14

על ספרנו רבנו, וזו הענין הנהגה אין האדם חייב הידועה וזאת זלמן כרני
 חומה בציצוק י"י היה גם יקרבם המנהג שהאדם היה מותר לעבד אשתו והיה
 בן אמה לרבי כהנהגה בהרומה וזה היה צריך משנה הבין, ואם לרבי אדם אשה
 ומצוה חן בידועה וזמן זה כל החומים (היו) שאר כסות ואלו כראוי לרבי כהנהגה ואח"כ
 אברהם חן שלם ונשא אחרת ונעמה אינה חלפה לבין ארץ הרומים רק עני הבין
 שרבינו ההברותיך אשר וזו וצורה זה גאלם אבל לזו בזה שהיה משה לרבי יקרבם, זה
 אינו כשאי העני והנהגה כיושר נשא אשה היה רשאי לעשות בן אבן כיון שבר
 העני אשה לרבי מורה הבין וזכרון בשלם ששם יאמר ורצה לרשום חוקה
 זה אינו רשאי, וזהו שאמר, ואם אחרת יקח לו" הו"ל אחר שניבד ארץ זו לקח
 עבד אלה וסמנו הו"ל בשלם שאשה ^{הרומית} עבד בידועה ונעמה ורצה לרשום סמנו
 ובסמנה וסמנה ייה להנהגה שיה עבד עבדן ליתן לה רק החומים כפי הבין
 לרבי ארץ "שמה" הו"ל שאר שלם שהיה בן אמה עבד עבדן קרבן ששם האשה
 כסמה" כסמה שלם שהיה אמה עבד עבדן וזו הסמנה היו יאמר יכסו מנה
 הבין וכן "הנהגה" יאמר שלם אינו רשאי לרשום חוקה בשלם האשה ששם (רש"י)
 (ש) ואם שלם אלה לזו יאמר לה. וזו קרבן האשה, שמה כסמה וזו יאמר לזו
 יאמר" הו"ל שלם יאמר לה יכסו שהיה ונעמה שיה עבד ששם האשה
 ואח"כ שיה ונעמה י"י לא ורצה יו"ל ורצה ויבא לבאשה עבדן שש שנים או שש
 שנים כי כפי הבין הו"ל זמן זה עבדן רק עבד יאמר ארץ השלם
 שיה לרשום ונעמה הבין לרשום הו"ל אינו עבד ארץ האשה אבל הו"ל לא ורצה,
 וזכרון בא לרבי ארץ שלם אלה" שמה כסמה ונעמה לזו ושלם לרבי יאמר עבד
 שמה לרבי חן הבין לא ושלם לה, וזו ורצה חנ"י ארץ קרבן עבד ושלם סמנו
 ואינו

זכרון

מלחמה בא

מקדא

ואינו יכול לבקשה יד ~~לחם~~ "חם" אין כסף" אין לחם האם ארבעה בייאן
אחר לבד ידע ונשגב לו לזלזול וללון ירשנו בש' פסוקין, ואם היה
בתאם חם למד היטב אחר בזה ג' אין לחם שוועה באשה גמורה שיש
הכי פירש הבתאם "חם" אין כסף" אבל ג' הן ריבכה כי ארסא הוין,
זהו הפס' הדורא והאמת והדרה וצרה כי לבסוף פס' אלה, וזה לשון
ש' יאר החי"ס: ואם שלש אלה. הם שמה בשורה אשונה ומה בקדק אחר
אלה ואלו הקדמוס אלה שהם ידב לו למדן ארסא כסף וגו' שם הוא יוס
לא הקדמוס אלה הלא ואם אמת שלש אלה לא ישה לה כי יא ויער לק"ס
כי השלש כי אם אמת מהשלש, אבל שלש אלה הינן שמה בשמה אשונה צדק
לק"ס כולם דוקא ואלו אמת ואו מתק' לכן נאמר ואם שלש אלה לא ישה לה" ולא
אמת שלש אלה, ואמר "לחם חם" פ' פקד דביתם יתנה לאונם יצאויס לבתיה
יד בין שש שם או שם סינוס אלא או יק"ס ג' דברים או ארבעה בש'
לזה גמר ואמר אין כסף" לומר כסף הוא ששן צדק אבל ג' לחם כי ארסא

הוין, והלא אמרו שלש אלה ידב לו למדן ארסא כסף, ולחם חם דברים סינוס:
ואלו הן הדברים שנאמר בהר יער וסבב. יצא.

י' יפה ויש ואל, בתאם היצורים לא שלכן התאם דין שמה ידב יער
שהיצורה האמת יצאם והבאר אנכי ה' אלהיך ואם היוצאות לא ואלן ואלן
בש' יער שדב, הם ואלו שדבין לדבין, ואלן חסיד דין שמה ואם היוצאות
מהבאר הראשון של האל הא. התאם שמה בדבין של יפה אם כי לא תצא
הוא הדבור הראשון של לא השנ' והחילה בדבר אחרונה, וכן הוא ביה
שמה בדבר אלא זה הוא סבבן לחילה בדבר שמה השנ' ואפי' הוא כמה
לא

זכרון

גלגלים בא

יסקר אל

אן תרצה ג"כ יסקר כן יבנה אים" לבין יסגד ואיה" (פי' מאוס). וכיין זה
פי' הכלי וקר ג"כ: כל מה שיהיה בפי' וקנה שגד יסגד" יהא כמגד במלך
אנכי, ובגדור אנכי ובאי כאלו כל הדברות שחין אדם לסקור ג"כ אל תרצה
בן התחיל כן יבנה אים" יהא בגד ג"כ אל תרצה" והוא ראש לחמה בפרט
אחרונות שחין אדם לחסדן ובאלו את כלם, כי גם הישגה ג"כ חסדן נקרא
יבנה אים" כי נפש הוא חסד, והשגה השקפה הצרופה נכבד יסגד" כל
גשרת הדברות ג"כ.

יבנה אים. ג"כ איה וקסן כאלו שגדור (ויקרא ב"ה) אים" כי יבנה כל נפש אדם,
אלה נפלי שחין ראש להיות אים. (ש"ה) ואיך אחר מהראותי של שם אים הוא
(א) ואלו איה, בן תחילה (יחלי הדבר בן אים" לואה יא ואלו) הפך האלפים
ומאוביו: לא אים" אל לבד (פי' ב"ה) למה ה' קרא אים" (יהושע י) שרית ג"כ אלפים
ואנשים, (ב) אדם, אולם (יחלי הדבר בן גבר לנפשה ואלו) הפך שגד יסגד
החשוב: למה ואלו הדברים (למה ג"כ) אלף מהיה אלף אים" (פי' ג"כ) (ואזר הליף)

~~החשוב: למה ואלו הדברים (למה ג"כ) אלף מהיה אלף אים" (פי' ג"כ) (ואזר הליף)~~

יבנה אים" ואלו. צריך להסין יסגד" אל סגד כן יבנה נפש אים" סגד ואלו אל
הארץ אים" סגד ואלו יסגד" אלף היות קר היות הבאה סגד" סגד" אלף
יבנה אים" סגד" אלף הבאה סגד" סגד" אלף סגד" אלף סגד" אלף סגד" אלף
אלף סגד" אלף סגד" אלף סגד" אלף סגד" אלף סגד" אלף סגד" אלף סגד" אלף
רק היות סגד" אלף סגד" אלף סגד" אלף סגד" אלף סגד" אלף סגד" אלף סגד" אלף
יהבאת סגד" אלף סגד" אלף סגד" אלף סגד" אלף סגד" אלף סגד" אלף סגד" אלף
(פי' סגד" אלף סגד" אלף סגד" אלף סגד" אלף סגד" אלף סגד" אלף סגד" אלף סגד" אלף
החשוב

זכרון

משימים ב"ו

ועקב ל

החובל נדב דוקא מהלשון "גבה איש" שאין במשמעותו שם רק הבאה לזכור
לא הכוונה נפש או הדמות. (הפסוק דבר) ^{אמר} אור החיים" פי' בהבטח
משמעתו בזה הלשון שאין לזכור המעשה שלמה ההכנה עצמה (כיון
שהיה במשמעותו לא היה כולם הורא ויש) ולא אצלנו שם אחר אע"פ דין שבו
ההכנה חיים מתה. ואולי משמעתו זה שאין הבין בן שהורא השואל שאין
חיים לאלוהי אלא דוקא אף שם בידו כדמצינא ק"פ מי שחזן שם הן שנים אן
רוב שנים הרי זה אצל גולה שיש בחינתו שם הרוח הלאה אן הוא צרכי
אקורה מיתתו ובד' (ואם שם האמת שמה שבו אצל דמיון כי יולד היה שם
אשר לא כ"כ מהר) י"ב. וכתבם התוס' כי דוקא שהורא השואל אצל דמיון בן
יה בזה כי חייב בכתב אצל אין אמת שם - ליה לאמר אצל שם שיהיה
חיים אצל לא שם לאמר יש חלק בין מיתתו לאלוהי י"ב. והם בדברנו שדמיון
כ"ש בזה "שם איש אמת" ואלו אמר "הוא איש" לאמר אצל הכהן שמה שם
אחר בזה ויניק, וזשואל דקדק לאמר "אמר ליה" פי' הבין אותו ליה ויהיה
בידו משה וכן משנה בדברי רמב"ם פ"ו מהל' רוצח. ע"ל.

ואת יאמר. כל מקום שנאמר שם ואת בנפשו הוא מותה ה"ל. פה ק"ל ופרטי
ההלכות נפשו מקומות אחרים: (א) לעצמן העצמה כ"ש י"ב שנים שדיוס,
שם בולו אם ההתחלה וכו' מקומות (ב) ד"ל לעצמן ליהוה שני שדיוס מתיב
בן כ"ש י"ב שנים שדיוס. (ג) שם ואת רק ק"ל כ"ש שם שדיוס וצ"ל ה"ל
למש"ל. (ד) לא התבאר שם מותה מיתתו לא אחרת אמת ואת וכן ליה מ"ל
ש"ב דין האדם באדם דין ילד. מכן וסקלה אין לזכור דין וצ"ל שדיוס
מאתה שזכר דין, ש"ב דין מותה ה"ל ה"ל ה"ל ח"ל ויהי דין ילד
אצל

* שניק לבד (לכחש לאתאמה מן הקל)
 זבא לפי הנ"ל קלה וז' האל בהרבה וקלמה לכחש
 המקור עם הצמח שניהם הם מעטן אחד כמו מכא על
 הגן זכא תזכא, כי ביום זכאק מעל מאת תמא, או
 מאת תמאקן, כי עבא רפוא (זיסור ו) עבא זאה שניהם
 מעטן קל, תע זאה אתה ילוד המי והמזל זל
 תמאקן (מ"א ג) ג"כ שניהם מעטן הפעל, ולכ"ז הי"ל
 כאן והאמת ימא המקור עם הצמח מעטן הפעל
 ואזה כוש בזה אצל חייבי מיתא, מאת ימא" המקור
 מעטן קל המורה על מיתא מאליה לא ז"ל ב"ז, והצמח
 מעטן הפעל המורה על מיתא ב"ז, (ה) זכא-סמך בזה
 על כחש ההלכות לעתה באקלמא זכריים כנ"ל ואלו
 הצמח כאן גופא לא עדיין (לכחש נכא) גם ההתחלה
 ובר"י במקרא (ב"ז ו) דס"ל לזכרן שיהיו שני עדיין
 מתריים בא כמ"ל ד"ע שנים עדיין) ואלו ב"ז זכא וזכאי
 משמע לשפדמים ואחר גם באז עדיין וזכא ב"ז וזכאי
 וצ"ל בזה ג' וז"ל בהקדמא מאזרם (כתלמוד א') מואם לחרב
 בית המקדש זכ"ע שפאל סנהדרין (וממילא) שפאל זכריים
 מיתא ב"ז) זכא זכין זכריים מיתא זכא, מי שנתחייק

סקילה או רבא מן האג או חיה בארסת או שנתחייק
לחיפה או רבא בדאיקה או עולא מביא או שנתחייק
הרג או נמסר אלא בלח (זה) מתנין דאשן בסוף כי כן
דין המאמתן על ידיהן וזה היה מותר סוף (אין) אסתי
באין עליו, או שנתחייק חנק או טאקע קנהר ואלו מה
באסכרא וזהו שאמר "מכה אדם את מאת יאמר" ר"ל בן
יהיה עדים בדבר או לאו בלאו אלא נרצח מן המינה
או שואמר ע"י ב"ד כשהוא עדים או בידי שמים כשהוא
יהיה עדים אביון שיצוה מיתר שאלו דו עדים אב"ד אבן
אין נזכר בה כחסי ההלכה הנ"ל (דח"ק) אב"ד
מילא האשן מאת יאמר הפואלה גם מותר
בידי שמים גם מותר ב"ד.

אסתר חאן זינגט אסתר מלכות בן ארבע קטנה אומאונד

כ. 28 / 1934
כ. 29 / 1934

מבשר - ימים למחרת בלילה ימים אחדים
 3/11/88

ה'תש"ז. י"ג. י"ד. י"ה. י"ו. י"ז. י"ח. י"ט. כ. כ"א. כ"ב. כ"ג. כ"ד. כ"ה. כ"ו. כ"ז. כ"ח. כ"ט. ל.

[illegible]

ה'תש"ח
בית המדרש
הרבני
המרכזי
בירושלים

[illegible]

והיה ^{הוא} פסוק מלאך כי בלשון זה
אם מלאך ^{הוא} כי זהו אלם זהו ^{הוא} יוריד
הטוב הוא שמין זהו ^{הוא} כי באים
שארץ מן הסלמך יורד הוא יורד וראו אלה
ואין יורד ויבחר מזה וזהו ^{הוא} יורד וזהו
כי זהו מלאך והוא יורד

וְשֵׁן אֶסְבֵּר מִלִּפְנֵי דָלָה

אֲבִימִל דָּלָה בֵּין זֵין חִילֹק

זֵין זֵין הָרָגָה דִּי גְרִימָה ^{מִלִּפְנֵי} הָרָגָה קִיבִים

לְמַעַן הָרָגָה קִיבִים לֹא קִיבִים אֲחֵרִים

גַּם הָבִין לְמַעַן זֵין זֵין אֲכִיבָה זֵין

צִיָּה אֲהִבִין כִּי הִיא זֵין קִיבִים

הִיא הִיא אֲכִיבָה לְמַעַן זֵין זֵין

אֲבִימִל זֵין קִיבִים לְמַעַן אֲכִיבָה לְמַעַן

אֲכִיבָה זֵין זֵין אֲכִיבָה זֵין זֵין

לְמַעַן זֵין זֵין אֲכִיבָה זֵין זֵין

זֵין לְמַעַן כִּי זֵין, הִיא אֲכִיבָה

הִיא גְרִימָה אֲכִיבָה זֵין זֵין

זֵין זֵין אֲכִיבָה זֵין זֵין

זֵין זֵין אֲכִיבָה זֵין זֵין

זֵין זֵין אֲכִיבָה זֵין זֵין

זֵין זֵין אֲכִיבָה זֵין זֵין

זֵין זֵין אֲכִיבָה זֵין זֵין

ישלם כפר וצדק / משיב רק את הצלה
 ישלם צדק ואין קפה זימל התורה
 אולם כפר משיב צדק השווה מן על
 יצאה ארץ לא מטה שוה יראו אי משיב
 לבם ואי מה שוה לבם מנה שוה מן על
 יצאה כאלו יצא כאלו כי יראו אי יראו
 לבם יצא לבם יראו לבן צדק מור
 משיב הצדק כן בזה הנה הדין
 בזה צדק ובהתורה יצא יראו אי
 יצא לבם ואי מה' לבן יצא יראו
 בזה לבן וספרים וקדמים זולת הדין
 לבן בזה הדין מה' אי יראו לבן
 יצא לבם יראו מנה שוה מן על יצאה
 כאלו יצא כאלו מנה שוה מן על יצאה
 מור. (המורה)

מנה שוה הדין כן לבן לבן או לבן
 אלקים מור כי יראו לבן מנה שוה
 מנה אלקים הדין אי מנה שוה מנה שוה

1723

1100 1000 1000

27

[illegible]

v לשון אשכנז ולפסיים כו. ב"ק כ"א קטורה לילית
 אור"ל א"תו מ"ן / קצ"ד ה"ב ב"ר י"ב ב"ר הקל"ה ז"ל
 ב"ה צ"ה ב"ר / א"ה י"ה ז"ל
 (ב"ה א"ה א"ה) ב"ה ב"ה ב"ה א"ה
 ב"ה ב"ה א"ה) א"ה ב"ה א"ה א"ה
 ב"ה א"ה

✓ לִינְק אַסְגֵּר מַלְפֵטִים כִּי סֵלֶק טו דִּקְאָן
כִּי בִּי זֶה אֵין נֶקְרָא זֶכֶה אִמְרָא לִיזְמִינִי קִלְפִּיל זֶה מִיזְמִינִי.
וְאִשׁוֹן הַכֹּלֶק מִזֶּה הוּא : זֶכֶה וְאִמְרָא. הַכֹּלֶק לִיזְמִינִי מִזֶּה
(רִשִׁי) וְכִי מִזְמִינִי לִיזְמִינִי אִמְרָא לִיזְמִינִי מִזֶּה (וְאִשׁוֹן) (דִּקְאָן)
כִּי אִשׁוֹן מִזֶּה הַכֹּלֶק (מִזֶּה) אִשׁוֹן / אִשׁוֹן מִזֶּה טִיבִי. אִשׁוֹן מִזֶּה
וְאִמְרָא אִשׁוֹן. אִשׁוֹן

זכרון

משפטים כ"ו

ויק"ה א'

תקחנה לאות' ה' תקחנה להכניסן לבינה שנות יצורן ולכן לא כנה תקחנה
להיות כי היה חין מוח' ה' בזה היה לא שבים ואלי התשובה רק
סדרה ~~(המשפטים בזה)~~ ✓

יחד נבחרו. הכוונה שאלו יהיה להורג כמה ינים כאלו ילדיהן שיש יקום
ואם לא נבחרו ינים כושר שלה ואם גם של' תקחנה לאות. הנבחר ילדיה
היו יתים שאלו ילדי' תורה כי אם בהוראת שיה' או הורה שאלו בשרים שבענין
אות' לבינה או בשרים ש' רק הולכות. (הכוונה בזה השר' דל) וכל זה
הוא רק כשהוא בהן והורה ידו והוא ש' לא הנבחר אלא לא ליהא שוק
לנבחר ילדין לא התחיל בהורגה וכו'.

יש נבחרו תקחנה לאות. סדר הבחירה יהיה איש ואיש ואם לא יבחר ואיש
לא יקום מנה לאיה לנים שיה' אלא כי יבחר ואם לא יבחר אחרת בשרה, לא
אם ש' שאלו ואם לא יחנה לאיה שאל' הינחה שהיא יחנה שבוך לא יאכל אחרת

שבוך ונבחר אביו וא'. אצל הכוונה שאינה של יתום, שאלו כהם כהן וזה ר' ש' ש' ש'
ו'. וה' ביראן שישלש בזה תמורה. אביו ואמו. ו' התחלקת
או אמו (שלה) וזו להבין אם לא כנה פן יצור אביו ואם אביו לא הולך בזה
שאלו אלה פלג אצל בראותו בגולה ור' אלה שאלו איש אצל בראתו אלה לאיש
אחד ש' ש' חוש הוא להוציא אחרת זה אלה בראתו יצור זה שאלו ש' ש'
פזיר תהיה כל יצור כאלו אחד אחריו היה פזיר הנה וא' היכה את
אביו אלה י' ש' כבדה גם אמר כי פזיר אביו וכל אחרת כושר יכה
את אמו וחש הכנה גם לאביו לכן בשרה הורה קלסון זה נבחר אביו ואמו
כדי שיהיה יתום אחר אביו. או אביו או אביו, ה' אביו ואמו כי פהבא
האב

[illegible][illegible]

הפסטיבל מתפלג, אך זו - סדר הדקלים שכתב, וכבר נעלה קיבו"

[illegible]

ואם נמצא בידי אדם יחיד שיכרה אקלה אושר לפניו חמור און

מקצת אומות בתורה לכן בימות פי הרמ"ק ד"ר הפט"ל וצ"ל:

יבין שהוא כסדרו ור"ל ונמצא עכ"ל האיש אשר ~~היה~~
אבל אינו פועל

היבא אל אוקראינה ויהיה הכניסו האוקראינים מרשות העדה לרשות זין

הגנה חייב מידה לפי אלו עמך דיוכר אל אבנא עמר

[illegible]

אשר נאמר להם (אשר נאמר להם) ונאמר להם

דעת הדין (הד"ר ד"ר)

זכרון

ישיבתי

שיר

אין לא שגור ונחלי (הגלגל) באמצע (שירי ארץ). והאנץ נלף כאלף אגרוש
אבטח מלך הוא רבית היה הכחלה (קאייס) ואלף "בכר מיצא" וכן תרפס ואלף
באמצע חסד (שירי מלך) שהוא חלו הרגל האלף להבא בא (שירי) ואלף יואל
ורבא ליכא. ~~אלף מלך ואלף ליכא~~ "אלף יואל" הוא ליכא רבא איר
ורבא ליכא אלף יקא ואלף "אלף" רבא ליכא רבא רבא ליכא רבא ליכא
ההגלגל וההגלגל וההגלגל וההגלגל וההגלגל וההגלגל וההגלגל וההגלגל
אלף יואל (הגלגל) ואלף. הוא כשיר אלף ביו ואלף שיר אלף ואלף (שירי)
אלף רבא רבא ליכא איר שירא ואלף (שירי) (שירי)

ישיבתי יקא להגלגל בא. ישיבתי והגלגל יואל אלף רבא רבא רבא רבא
ישיבתי אלף רבא רבא, אלף ביו ואלף שירא רבא רבא רבא רבא רבא
אלף ביו והגלגל ישיבתי. (הגלגל) אלף שירא. אלף רבא רבא רבא רבא רבא
אלף, אלף רבא רבא (שירי) רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא
כאשר הישראלי, אלף רבא רבא "אלף שירא" איר שירא רבא רבא רבא רבא רבא
אלף איר, אלף רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא
שירא רבא רבא אלף שירא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא
והגלגל רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא
שירא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא
והגלגל, אלף רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא
הגלגל רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא
אבטח ואלף רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא
רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא
רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא

והואקן תמיד חמור ומשוקק ומתאבד על משנתו כשעל החלום שנתקרא
 חמור ונקר המכה מ' אשף שהוא חמור ונשן על המשנה ונקר המכה, והוא
 בו לא היה של המכה וכו' וכן תל' על מכה. יב' . ומה אן הבני חמור
 משנתו יסבב ואלו קריתו רבאנא . בלתיאם חמור היה ביאור משנה חמור
 לו' . (הבאהק) ונקר המכה . וליאולהו ימאסר . (שלה) רק שבת ימ' . שלם לו' ורע'
 ירע' . בלתיאם שלם שם הרע' , ושם הבתל' איה רק שבת ימ' ורע'
 ירע' ולא איה רק שבת לרע'אם ימ' כי הדין הוא (מ' ק' , וש' ח' מ' ח')
 בו אם החולה איה להמדיק מן לימאם ואנ' ואכור רע'אם לרע'אם יבול המדיק
 איה לו אולי תקין יהמאם ולא שבור למ רע'אם ויקרא איה מדיק לרע'אם , וזה
 סמך ירע'אם המדיק שר' חמור לשבור לו רע'אם ואלו החולה . (רע'אם ואלה)
 וכן אם המדיק איה להחולה אנ' רע'אם ואנ' שר' איה איה יבול החולה
 למ' איה שר' בלתיאם , שר' שר' להחולה וכו' לרע'אם כי הרע'אם חמור איה
 יסבב כ' בשנת החולה בלתיאם איה רע'אם בלתיאם שר' . (בלתיאם איה)
 ורע'אם מ' שר' ירע'אם בלתיאם רע'אם ואלו חמור ק' ירע'אם ירע'אם כ' רע'אם
 ה' ורע'אם , הרע'אם לשבור למ' , איה שר' , ורע'אם איה איה , איה ה'
 רע'אם כי מדיק לרע'אם שר' המדיק שר' רע'אם ואיה אל העניק אנ' איה
 איה , וכן לרע'אם לו העניק בלתיאם , בלתיאם איה או יסבב העניק ואן לרע'אם
 לרע'אם איה חמור חמור לשבור לו רע'אם איה ירע'אם איה , ירע'אם איה
 ירע'אם איה שר' איה , וזה ואנ' לרע'אם חמור . (החמור) ואנ' לו' , כ' ש'
 חמור חמור לו' , כי ורע'אם איה חמור רע'אם איה החולה רע'אם שר' לרע'אם חמור
 ימ' כי הוא חמור איה רק שר' בלתיאם איה חמור שר' חמור חמור חמור
 איה

✓ ששן אדף מנח ע"זו בשורה גניה
(אכ"ז מה עזון האתה אהמנע ארסו את הענין יאז
מוכח מאלון הפעל "ארסו ירסו" שהוא בשורה
כנ"ל יאזו מספרו צמחו צהמאה יכול יאזו
או צמית עלי כזרז ארסו יאזו מפעל העל
כנ"ל.)

321/1

מלך יום בא

27

און ביזאל ארעא ויל רעזאלע געווען קיין האט נאך איר הקדמה מאד
 מער רעכט, און ע"ז האט דער אהר און הרעזאלע ע"ז, און האט דא
 אלס גאט אהר ערעכט דער אהר און דאס און פאר און און
 ע"ז געווען אהר (און און) (און)

ר' שמואל ור' אהרן. לוי המוראט מלך "ר' שמואל" שמואל בן אהרן, שמואל בן
 אהרן ר' השני מלך השני והרבי, הלא חיים גם בן ר' אהרן, ואחרי כן
 בקרא אהרן בן אהרן ר' חיה אהרן בן חיה אהרן ר' חיה אהרן ר' חיה
 חוקים חוקים שמואל בן חיה אהרן ר' חיה אהרן ר' חיה אהרן ר' חיה
 שמואל בן חיה אהרן ר' חיה אהרן ר' חיה אהרן ר' חיה אהרן ר' חיה
 שמואל בן חיה אהרן ר' חיה אהרן ר' חיה אהרן ר' חיה אהרן ר' חיה
 אהרן בן חיה אהרן ר' חיה אהרן ר' חיה אהרן ר' חיה אהרן ר' חיה
 אהרן בן חיה אהרן ר' חיה אהרן ר' חיה אהרן ר' חיה אהרן ר' חיה
 אהרן בן חיה אהרן ר' חיה אהרן ר' חיה אהרן ר' חיה אהרן ר' חיה

כ"ט ראשון בשבוע, ויום זה, אצל חסידים שבת של פסח. ויום זה
אצל חסידים שבת, כיון להשלים זמנם של חסידים, והשבת חסידים (השבת כ"ט) ויום
זה של פסח, אצל חסידים שבת, שבת של חסידים, כיון חסידים, שבת חסידים
אצל חסידים, ויום זה, אצל חסידים שבת, שבת של חסידים, כיון חסידים, שבת חסידים
חלל חסידים, ויום זה, אצל חסידים שבת, שבת של חסידים, כיון חסידים, שבת חסידים
ואל יתקרא שבת חסידים, ויום זה שבת חסידים, שבת של חסידים, כיון חסידים, שבת חסידים
בבית חסידים (אצל חסידים שבת חסידים, שבת של חסידים, כיון חסידים, שבת חסידים)
(כ"ט שבת) שבת חסידים, שבת של חסידים, כיון חסידים, שבת חסידים
חלל חסידים, שבת חסידים, שבת של חסידים, כיון חסידים, שבת חסידים

לחן

משפטים כא

יקב יח

ואם אמר הדיבור הראשון הוא יקום והתבאר בחן של משפטים
אם יקרה יקרה יום וקרה היסוד מאחריות אצל היותה גלון בשם יחול
האם היותה כי אם הוא משפטים לא היה צריך לקבץ שרפא יהיבוא
בשם גלון היה לו כח וזלזל ללכת בשפטים חן של משפטים קם ושל בחן
של משפטים בן ברזלן ואזכאיש את היסוד חפשי מאשר חן של משפטים יחול
יפא" חן גלון שני בשרים הוא חיים חיים כי עק און כח בי לא אשרי כח
נ"ה הפסוק חן ההבואה אפסות ואלו בחסדן לו אצל פטריה" ופריה הוא
ג"כ פסוק מאותה שעה שפסוק השופר להתחיל בחן, והשם אין כח
כחן גלון הנה אצל לשון חפשי ואלו הארבע בחסדן שני, ולכן הוא חיים
חן שני בשרים גלון שני וקלוי, ואלו שני בשרים חיים היסוד אצל אשר
שהתבאר בחן, פן ימות בשר און מאין חפשי ושרה"ל חיים גלון חיים
אחר שהם והתבאר לשכח לו כחן חפשי ואלו חפשי אצל חיים, ואולי יתבאר
גלון גלון גלון חיים היסוד, ואלו גלון גלון חיים כי הוא בשפטים קלוי
אם הוצאת הראשונה שהייתה חיים להתבאר בחן שאינה הייתה
בשר גלון היה שמו אצל לשון החפשי ונ"כ להתבאר בחן, והחן חן
לחן חפשי. והחפשי היה הוא גלון חן חפשי. (היחיד)

רמב"ם
(א) אדם אשר יזכר בשם השם יתברך
שם שבו אשר בשם השם יתברך. וכל מי שיש
אין ענין קטנה אשר השם יתברך יקראו (ענין זה
אין השם יתברך השם יתברך השם יתברך
בשם שבו אברהם יצחק ויהודה שם שבו
אברהם יצחק ויהודה שם שבו שם שבו
אברהם יצחק ויהודה שם שבו שם שבו

30 אל.מ.י.

כרם אורן

ס'טען אדמו"ר 20 אל 33 טעג

אדמו"ר הרמ"ד יצאנו לפי דבר לעולם קולרה וטעם
לוי'ן אטלס קולרה בן שמואל חיותלוב צוקרמאן ציכ
צוראבן אט קולרה קולרה קולרה קולרה קולרה
קולרה קולרה קולרה קולרה קולרה קולרה קולרה
קולרה קולרה קולרה קולרה קולרה קולרה קולרה

לפסח

כ-כא) הנה ינכי שואג מאין אסתר אסתר וא
האמר מעני ואמר בקולו יא אמה דא וא. הנה
רבים תעבדו על הוזהרה הקדושה להפיקו ואל
ה' אומר בקולו יא מאמר, ואצטרף אל מצב אסתר
הילוק הדבור ואלו חק מצב למאמר חזן להילוק
גדולים מה' וזו הכתב הנה ינכי שואג מאין
אסתר ותרצה אסתר אן אצטרף אל סיו מאמר לעג
עצול מעל. אזה אמה הכתב דא תעבדו ואל
למקדמו ואלו (גמלי ילד)

כח) אויבקי אל אויבקי ארבע טעג צוויי קי
י. אהמין תמלה ומה חפץ חכם. שאלה גמול
אמריק קצבין וואו"כ אדען פאקסיה מאויבקי
היה בוצעו אויבקי קצבין וואו"כ אדען פאקסיה
אויבקי כי יו. גמולק מאד דאס שני שיתא
באד און ישיב אישתי. איך אלעס. גמולק
אין דאסיה הקד"ש אלא ירד אלעס אישתי
(תפוזית גמול)

ויחזק אליו סוף דרך אמת ביה ויסבור
 יסבור. אומר לוה ויחזק אליו סוף דרך אמת ביה ויסבור
 ויחזק אליו סוף דרך אמת ביה ויסבור
 ויחזק אליו סוף דרך אמת ביה ויסבור
 ויחזק אליו סוף דרך אמת ביה ויסבור

[illegible]

5. שנת ה'תרס"ט
 ואלו הן השנים אשר יצאו מלפני
 הכשרה (פי"ח שנים) ואלו הן
 השנים אשר יצאו מלפני
 ואלו הן השנים אשר יצאו מלפני
 ואלו הן השנים אשר יצאו מלפני
 ואלו הן השנים אשר יצאו מלפני
 ואלו הן השנים אשר יצאו מלפני

778

הנה הלא ידעתי הישראלית כוללת באחד ה' אלהי עירובי כליה' (

מח האלהים את ההר הזה וכל.

וב"ה"ן אלה ואלו חלוצים חרבים לקראת נקמת בבעל (חוקריא כו) (חזקוני)

למה שיתקבלו כל המעשים כד' אלהים כל ענין שיתקבלו המעשים

(ח) ויגדלך ע' המעשים. ויגדלך ע' המעשים. ויגדלך ע' המעשים. ויגדלך ע' המעשים.

הענין שיתקבלו כל המעשים כד' אלהים כל ענין שיתקבלו המעשים

ע' המעשים כד' אלהים כל ענין שיתקבלו המעשים

ע' המעשים כד' אלהים כל ענין שיתקבלו המעשים

ע' המעשים כד' אלהים כל ענין שיתקבלו המעשים

ע' המעשים כד' אלהים כל ענין שיתקבלו המעשים

ע' המעשים כד' אלהים כל ענין שיתקבלו המעשים

ע' המעשים כד' אלהים כל ענין שיתקבלו המעשים

ע' המעשים כד' אלהים כל ענין שיתקבלו המעשים

ע' המעשים כד' אלהים כל ענין שיתקבלו המעשים

ע' המעשים כד' אלהים כל ענין שיתקבלו המעשים

ז' זה שנת אסתר אלפסיים כד' כסלק יא כסלק יאחר מאות (הבן ב'ב) צ'ל'ס'ל' צ'ל' ב'ק'ל' ה'ל' צ'
א'פ'ל' מ'ק'ב'ק' ל'ע' ה'א'ל'ן' ל'ע'ל' א'ר'ל'ל' נ'א'ר' ז'א' א'ל'ה' י'ר'ל'ל' א'ל'ל' א'י'ח'ל'ל' נ'א'ר' י'א'ר' ה'א'ל'ה' י'ר'ל'ל' ס'ט'
ל'פ'י' ה'ה'ב'ל' ה'מ'ל'ל'ר' י'ן' ה'מ'ל'ל'ר' י'ן' ת'ל'ר' א'ל'ה' י'ר'ל'ל' א'ל'ל' א'י'ח'ל'ל' ס'ט' א'י'ן' ת'ל'ר' א'ל'ה' י'ר'ל'ל' י'ר'ל'ל'
ל'ה'ר'ל'ל' י'ת'ל'ר'ל' מ'ל'ר' ה'נ'פ'ג'ל' ה'ט'ב'ל'ל' י'ל'ר' י'ת'ל'ל' ל'ה' כ'א' י'ל'l' ת'ל' כ'ל'כ'ל'ל' י'א'ר' ה'י'כ'ב'
ה'ה'נ'פ'ג'ל' ה'ט'ב'ל'ל' י'ת'ל'ר'ל' מ'ל'ר' ה'נ'פ'ג'ל' ה'ט'ב'ל'ל' ה'י'ח'ל'ל' א'ל'l' א'ב'ן' י'ת'ל'ל'
ר'ז'י'ל' ל'ב'י'ל' ה'ל'ג'ת' מ'ד'ר'ג'ת' ל'ב'ל'ל' ל' נ'א'l'ל' מ'ל'ר' ה'נ'פ'ג'ל' ה'ט'ב'l'ל' ה'י'ח'ל'l' א'ל'l'ל' נ'א'ר'
י'ל'ה'י' י'r'l'l' א'ל'l' ח'ז'i'ן' ל'ה'l' ה'ל'ג'ת' מ'ד'ר'ג'ת' ק'ט'ל'ל' א'ל'l' ל'א'l'l' ח'ק' מ'ל'r' ה'ה'נ'פ'g'ל' ה'ט'b'l'l'
~~ה'ה'נ'פ'g'ל' ה'ט'b'l'l' י'ת'l'r'l' מ'ל'r' ה'נ'פ'g'ל' ה'ט'b'l'l' י'ת'l'r'l' מ'ל'r' ה'נ'פ'g'ל' ה'ט'b'l'l'~~

והיה בברית. וי. שהיה לו בברית (טעמים) ואלה הן קצתם לא היה צדקן קצת ואף קצתם
העצב עליהם. יקל ואליהם. וזהו הנהגה הנהגה (הנהגה) והקלה הש"ח והוא שנים שכל
אין בירכס בין ואלה שדורכס בין ואלה נקראו ב"ד חלוקי אבן הירושלמי. ואלה בנה לא שנים היה. באחד
ע"כ לא שנים קצתם היה ואלהם אצנים ביהו קראבים היה להם רשעים בלע. ואלהם הפאסטאני
אלה ואלה בן אחד היה בן ב"ד כה"ע כיוצא ואלהם לאלה בן יחיד. עכ"ל ~~אשר היה ב"ד~~
~~והיה בברית. וי. שהיה לו בברית (טעמים) ואלה הן קצתם לא היה צדקן קצת ואף קצתם~~
~~העצב עליהם. יקל ואליהם. וזהו הנהגה הנהגה (הנהגה) והקלה הש"ח והוא שנים שכל~~
~~אין בירכס בין ואלה שדורכס בין ואלה נקראו ב"ד חלוקי אבן הירושלמי. ואלה בנה לא שנים היה. באחד~~
~~ע"כ לא שנים קצתם היה ואלהם אצנים ביהו קראבים היה להם רשעים בלע. ואלהם הפאסטאני~~
~~אלה ואלה בן אחד היה בן ב"ד כה"ע כיוצא ואלהם לאלה בן יחיד. עכ"ל~~

בברית. וי. שהיה לו בברית (טעמים) ואלה הן קצתם לא היה צדקן קצת ואף קצתם
העצב עליהם. יקל ואליהם. וזהו הנהגה הנהגה (הנהגה) והקלה הש"ח והוא שנים שכל
אין בירכס בין ואלה שדורכס בין ואלה נקראו ב"ד חלוקי אבן הירושלמי. ואלה בנה לא שנים היה. באחד
ע"כ לא שנים קצתם היה ואלהם אצנים ביהו קראבים היה להם רשעים בלע. ואלהם הפאסטאני
אלה ואלה בן אחד היה בן ב"ד כה"ע כיוצא ואלהם לאלה בן יחיד. עכ"ל

שנים ואלה ב"ד בברית
והיה בברית. וי. שהיה לו בברית (טעמים) ואלה הן קצתם לא היה צדקן קצת ואף קצתם
העצב עליהם. יקל ואליהם. וזהו הנהגה הנהגה (הנהגה) והקלה הש"ח והוא שנים שכל
אין בירכס בין ואלה שדורכס בין ואלה נקראו ב"ד חלוקי אבן הירושלמי. ואלה בנה לא שנים היה. באחד
ע"כ לא שנים קצתם היה ואלהם אצנים ביהו קראבים היה להם רשעים בלע. ואלהם הפאסטאני
אלה ואלה בן אחד היה בן ב"ד כה"ע כיוצא ואלהם לאלה בן יחיד. עכ"ל

והיה בברית. וי. שהיה לו בברית (טעמים) ואלה הן קצתם לא היה צדקן קצת ואף קצתם
העצב עליהם. יקל ואליהם. וזהו הנהגה הנהגה (הנהגה) והקלה הש"ח והוא שנים שכל
אין בירכס בין ואלה שדורכס בין ואלה נקראו ב"ד חלוקי אבן הירושלמי. ואלה בנה לא שנים היה. באחד
ע"כ לא שנים קצתם היה ואלהם אצנים ביהו קראבים היה להם רשעים בלע. ואלהם הפאסטאני
אלה ואלה בן אחד היה בן ב"ד כה"ע כיוצא ואלהם לאלה בן יחיד. עכ"ל

סדר מלכים

מסלה כב

חלק ב'

לה

מלכיות כק

סוף וכו' עתה, אשר הדרגה: אשר אשר האלים בין
אשר מן ידבר על גשם האל פופרה, כי פופרה
אשר ואל הנח אר שאלין צדוק גמרה, ע"כ. ~~אשר~~

ובי

[illegible]

✓ שם אצקאל אדם אברהם
שם אברהם אברהם אברהם
אברהם אברהם אברהם
אברהם אברהם אברהם

וְשִׁנְיָן לְבָרָא אֶת עַמּוּד הַיָּמִינִי הַיָּמִינִי אֶת
 זֶהוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. רַעֲיוֹנִי פִּי נִקְרָא עַמּוּד אֱלֹהֵי
 כְּתוּב אֵל יְהוָה לֹא יִהְיֶה לִּי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְכֹל
 אֲהַסְבִּיחַ זֶה הַיָּמִינִי עֲלֵי עַמּוּד הַיָּמִינִי מִן
 עַל עַמּוּד הַיָּמִינִי לֹא עֲלֵי עַמּוּד הַיָּמִינִי כִּי הוּא אֱלֹהִים
 הַיָּמִינִי הַיָּמִינִי מִן עַמּוּד הַיָּמִינִי לֹא כֹחַ יִפְעֹל
 וְזֶה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, וְכֹל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַיָּמִינִי
 הַיָּמִינִי הַיָּמִינִי כֹחַ הַיָּמִינִי לֹא עֲלֵי עַמּוּד הַיָּמִינִי
 הַיָּמִינִי לֹא עֲלֵי עַמּוּד הַיָּמִינִי לֹא עֲלֵי עַמּוּד הַיָּמִינִי
 מִן עַמּוּד הַיָּמִינִי לֹא עֲלֵי עַמּוּד הַיָּמִינִי לֹא עֲלֵי עַמּוּד הַיָּמִינִי

וְשֵׁן אֶפֶס אֵל עֲבָד יְהוָה בְּמִקְלוֹ
לִיכָא הַכְּתָב הַזֶּה וְאֵל הַכְּתָב לִפְנֵי כִי נִה יִצְדָּק
לְמַעַבְדֵי עַל הֵם וְכַזְרוּם מְצֻאוֹת דָּד כִּי גֵן יֵאָדָּם
וְאֵת הַקְּוִתִּיהֶם יִשְׁרָא בְּאֵל אֱלֹהֵיהֶם בְּאֵל (דְּבָרֵיהֶם)
וְאֵל אֵל שֶׁנֶּאֱמָר הַכָּתוּב כְּזֹלָה וְגַר אֵל תֵּלֶךְ וְגַר כֹּל
יֵאָמֶר וְיֵלֵךְ אֵל תִּצְנֹן וְכַזְרוּם לְהַמְאִידוֹת הַחֹסֶד
וְהַחֲמוּסִים, וְכֵן יֵאָמֶר הַזֶּה שִׁיר חֲכָמִים מִיֵּד כִּי
זָכַר לְאֱלֹהֵיהֶם יִחְרַם וְגַר אֵל הַזֶּה מַעֲבִיר אֶת
אֶהְיָ בְּדָל חֶסֶד וְרַחֲמִים.

२७ प्र.६६९४

[illegible][illegible]

[illegible]

~~1957-1958~~

~~Page no. 562 Date 06/11/2025~~

ואם בסוף תראה, ה' ושמאלו וימין ה' ואם שבתיה חזקת חזקת אלה: זה, ואם תקריב יצאת דלית

(ליקבו' ב') ואם מצהא ונקניס תצלה צינעו' (ל) אפי' ואם מצהא ונקניס תצלה.. שפגם יבואו חיבה פאר

אפשר כי יבואו אליו מצדו אברהם, ויהי שחכם יתחיל קצת וישלח אברהם

וְכֵן חָזַק אֵלֶּיךָ הָאֵל הַזֶּה וְהָיָה לְךָ לְעֵד וְלְזִכָּרוֹן
וְלִפְתִּיחַ הַמִּשְׁכָּן הַזֶּה וְלִפְתִּיחַ הַמִּשְׁכָּן הַזֶּה

ורגלה העליונה ארבע אצבעות לעין כל ואלו הן המצות האלו בקרב ופלאי שוקל והתעורר

החטאים אשר קללת צדק היא זאת ואם אתם בקרבנות לעצבים אתם אלהים אלהים כי

ב' קל"ז ג' כ"ח אלול ה'ת"ק

ואם כן פירוש זה עיקר השלש בשלש, וזה היה שאלת אם כי אינו מחליף האלף רק אם יש לו אלף

ואם ויקראו אלהים, ר"ל יום ושק כסא ובעצם צריך אלוהים יוצא את היום או בעצם (התורה)

והשלמה כזה וזה. אם כן תראה את עמי את הענין. פתח אם זה אינו ראוי ואלו.

חלילה, וקלם מביא כחזה תורה וצבא, ויפלו כל מי שיש לו חסד וחסד וחסד.

כגון האור וזוהר אלהים וזוהר חיות אלהות או (בדצ"י יח"ט) אלה (או אלהים) שצורתו נעדרת כליל

[illegible]

ואתה אל תחלה ובתוך חמש בי"א יחיה בן ציון / וביום כ"א / יחיה ציון / ואתה אל תחלה / ואתה אל תחלה

לא ידעתי כי אתה חתם על זה ונאמר כי אתה חתם על זה

[illegible][illegible]

אם כן תראה. מחקר האשן ליבא הפסד קצת המאמץ לא כשבא המאמץ איזה דבר כולל קולות

המזמר (ס"ב) וגם להיות ביאור ואם תראה את עמי, אפי' חצץ לבן אצייק אליהם רבים ואז שני רק דבולות

כסף וזהב כסף הפירות הייך לפיסק או פירות כיון בזה בזה ענין זה יורה, אכן לענין או

פירוש הפסוק אפרים נאחז אפילו יותר ויש לו אין זה רבית קצרה יותר וזה אפילו עתה וזה

פיראט קעזד האט אים געזאגט אז ער וויל אים אומקומען און ער וויל אים אומקומען

בביתם (אורחיהם) וסוף (יחד) כהן יבנה יעקב

[illegible]

✓ שניק אצל אהרן ע"ק פסלן כל

ואחר שבאה אברהם מחלוקת הדיינים ואת מי ירצו ואז
מי ירצו, ולימים בעל אל העם והחל במצות כוה"ק
הדיינים להפסיק בבר ע"ד הנה, ואחר שהעם יהיה
סר אלמחזק, וכל יקראו בכתבם וכל בא בין יקרא
בזהבה ואל אלה עזרו ואמר מקראי הקדש בכתבם
אחריכדם נעם, וי/אזלא לזאת קא יכון כסא הדיין
להוא אהרן משלה בביתו להמלא ק"מ אהרן (כדן אהרן)
א/א/א) (המחזק) אהרן פ'...

[illegible][illegible]

ס' שט אהל מרב דם
מאונת אדמית. ביה צורים וקפיה. ומועג לעבין או
(נפשו ע"ז) זיין שייק דער אהן מאונתן אבסון כוואו דער
יהוד? כן ביה אפליה, אהל לי הימאדיר נראה פאלס
"דב כי בליט כושר כתב מלה זאת התלמוד
~~נפשו~~ אהל הסמל ארבעין עשר כפר (נפשו)
א כל המצות ואלו בשדה לכתב מאונת אבסון
כפר נפשו ע"ז אכפר ביה ידו הבשר הזה אכל
שלח דק אהל ביה בליט.

[illegible]

השטין ג"כ בלתיס (ה"ח/ה) דורך צדק; ויט ב"ח יחיד ויט יב"ב ארבען ויט צדק צדק צדק
 יחידים אבן עובד ב"ח השטין יחיד ויט ב"ח יחיד ויט צדק צדק צדק צדק צדק צדק
 ויט השטין אבן עובד ויט יב"ב אבן עובד ויט יחיד ויט צדק צדק צדק צדק צדק צדק
 אבן עובד ויט אבן עובד ויט אבן עובד ויט אבן עובד ויט אבן עובד ויט אבן עובד

[illegible]

א) ומה ש'מלצה' שרפה איז נאמאל אכאז תלויבן
אומא. וקלסא האט שפחה אומר (בערייט יצ) און
נאמאל בא נאכה אלס נאך קלערן תחנה
אומלצה און מכלל אנכריי. אכאז ^{בעלר בלצה} טר יפה אומר
אכאז תלויבן אומא מלמד לומאז אינער אומא
לגר איז אומלר אומא אנכריי האט שפחה מלמד
מה שרפה למלמלה סתם א ספץ מלמד מלמלה
אכאז שרפה א וילא סאכן תלמד אומא
אכאז תלמי אן מלמד מלמד "למלד מלמלה"
למלד מלמלה למלד מלמלה אומא אומא
אומא מלד שרפה לומא אומא אומא
אומא מלד מלד אן מלד מלד אומא אומא
אכאז מלד מלד אכאז תלויבן אומא
מלד מלד מלד מלד אכאז אכאז מלד מלד
אומא אנכריי אומא

730 אל.מ.

תקן חברה כ

[illegible]

אשר יצאנו ממצרים ונעלה אל ה' ונבנה את ביתו
ועתה נבנה את ביתו ונשבע לנו ה' ונעלה אליו
ועתה נבנה את ביתו ונשבע לנו ה' ונעלה אליו

[illegible]

כי תצוהו

[illegible][illegible]

[illegible]

70 p. 67 N

~~CONFIDENTIAL~~

וְעָרַב הָעֶרְבָה וְהַיָּם וְהָאֵשׁ וְהַמָּיִם וְהָאֵרֶץ וְהַשָּׁמַיִם: בְּלֵיל הַלַּיְלָה

כיון שהאין לאמר האלו לבר יבוא לאמר לא קבל השליחה ברוח צ"ה ליהיה אלא צד נאמרנו צדי

ביום א"ח שבת קודש י"ד באב / ה'ת"צ אב / ולימים הפתח לפני ה' ויברח אכ"ח

[illegible]

קאי תביוח הוסיף אכ/ ואלעמן הפעול די/ ענין/ אלהים/ קאי תביוח

ה'מס'ק'צ. (ה'מ'א'ר)

(ח) אַל כּא דבר פּאָל. ר"ל אונאָרצ אַ כּסף וואו כּאָיִם חייב זאָלן אַ כּא דבר אַפּער קאַוויטאַט

וואו קען מ'אויך זיין און ער האט אים געזאגט אז ער וויל אים זעהן און ער וויל אים זעהן

אוצולא אשתייה ואלול זכרון שנתנומה ונאבד אלה"כ ע"י זכרים אהיה אוצולא, אלה נאמר, השיעור

א. קח האצה, רבי האזן זה, רל הנך זה, אלקי, יצא האלפים יבוא צהר איהם, רל אפע

הצטרפתי ובהם פטעתי על שני הצדדים, "אלו ויהיה" / ואחרים ישלם שנים ארצה"אם ויהיה

אות השליח הוא יואל שנים ארבעה השנה ארבעה ואל ארבעה הוא ארבעה, ואם ירשמו / אות השליח ע"י

ט. כי יתן קוץ ואל רצח מואר וגו' ואתה נעבר ואל נעברה. אפי' צדקו שטחן טענתו. היתה הנה

כִּיבוֹ שֶׁאֵין אֶהְיֶה בְּיָדוֹ שֶׁל אֱלֹהִים כִּי אֵין אֶהְיֶה בְּיָדוֹ שֶׁל אֱלֹהִים

מזוונות שזו זבלר היה אהצניצאמיונה זבזבזו פזא/ דבר זזזז זבלר אהצניצא אהדי קידי זזזז פזא/ כ/ זזז

עבורה וקבוצה יהיה האופן שבו אנו מפרש את ה, (התורה והתורה) אין ראיה. פירוש ראיה וזו ראיה

כ' כ"ש תקל רב"ק אפרים (למדין) נרסאין אל גא' הלואה ד'ו' למדין להיה אונס מאה
ל'ת' מאה נרסא גא' לכ' למדין אפרים, וזה אפרים אל אפרים אל אפרים אל אפרים אל אפרים
אלוא לכ' למדין אפרים. וצדקו קנה דברי אפרים אל אפרים אל אפרים אל אפרים אל אפרים
מדין אל אפרים אל אפרים אל אפרים אל אפרים אל אפרים אל אפרים אל אפרים אל אפרים אל אפרים
אל אפרים אל אפרים אל אפרים אל אפרים אל אפרים אל אפרים אל אפרים אל אפרים אל אפרים אל אפרים

ו' שנה צדק לך אלה אלה כסמך יד
אזמ גרע וגרע, ככל ארון אלה צדקו אלה
המה אלה גרע גרע זה גרע הנפק צדק אלה
הרי מסתמך אלה כהכל אלה צדק אלה
וכן מסתמך אלה ככל אלה אלה אלה
אלה ככל המה אלה גרע אלה המה הנפק
אלה הרי מסתמך אלה כהכל אלה וקיומה אלה

המה אלה, אלה היה טרפה יצאה אלה
היה וכל אלה ככל אלה אלה אלה
אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה
אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה
אלה (אלה אלה אלה)

[illegible][illegible]

利込 入 30

2000 2000

תרומה . הפרשה ינוקס . (הש"ס) להענין לו יין כל רכושו רק תרומה להם כ"ל המעבד
אל יבדק ואלו יחויי . (המ"ה)

מאת כל איש אשר הוא . ואלו יבדקו . בן היה צ"ל הנק"ה אלה אלה אלה
בש"ל והש"ר היו הארונים בלעקין אשר להם ימה (פ"ה ויקהל) קחו מאב"ב בארץ
ואל יהו"ה כי לבד הגוהר (ויקהל) ענין זה של סדר חן ויהי ע"י להם קרב
המטא ב"י יום המזלונים וקרב וחת יהי ששן הש"ל ויהי לו הש"ל אלה
צ"ל הושבן שם אחרת ויהי המזלונים שבו ושאל ירחיקו והק"ה כיבאר
לקין (הר"ה לא י"ה) אשר להם בארץ קחו מאב"ב ~~שם אלה~~
מאת כל איש . שאל יחשב שאלו יקחו צ"ה מאת רק ין המזלונים ואלו הש"ה

~~ש"ה אשר מאת כל איש~~
~~לזר יבדק א"ל~~
~~לא י"ה שגור או שגור חמה חפה כי אין ח"ה חפה וס"ה אשר לא חב~~
אלו שגור רק לבן לא שגור שגור יקחו מאת חן ויהי . (המ"ה והמ"ה)

~~Handwritten signature and date~~

[illegible][illegible][illegible]

3
~~הוא יקח את אשה ויקח את אשה ויקח את אשה~~ . ויקח את אשה ויקח את אשה .

~~הוא יקח את אשה ויקח את אשה ויקח את אשה~~ . ויקח את אשה ויקח את אשה .

למה יקח את אשה ויקח את אשה ויקח את אשה . ויקח את אשה ויקח את אשה .

או יקח את אשה ויקח את אשה ויקח את אשה . ויקח את אשה ויקח את אשה .

הוא יקח את אשה ויקח את אשה ויקח את אשה . ויקח את אשה ויקח את אשה .

והוא יקח את אשה ויקח את אשה ויקח את אשה . ויקח את אשה ויקח את אשה .

הוא יקח את אשה ויקח את אשה ויקח את אשה . ויקח את אשה ויקח את אשה .

הוא יקח את אשה ויקח את אשה ויקח את אשה . ויקח את אשה ויקח את אשה .

הוא יקח את אשה ויקח את אשה ויקח את אשה . ויקח את אשה ויקח את אשה .

זכרון

לוייה ביה

ועיקב ה

בה"ק משולף לירוק סרקיו (באיו) לירוק כעסיה (עלמה) לירוק כעסיה (עלמה)
~~ואם יבוא יתקן בירוק וזו יתקן בירוק וזו יתקן בירוק~~
ואם שאל פ' מלך ובראג. וא' שרשן ברה. כי בירוק שחלה ואיר העין שם
אור ומשק פחמים ועד ארמים זה חיה וזה יראה הפעל כפועל הירוק. יצא.

וארעין. ציר צבא אבא, כ"כ הריצ"ד (פ"ח) יהאבא בלי העקב הע"ה) אב"ה הריצ"ד
טהוא אבא. אברהם (ב' א') עקרו ארעין בחלול ה' ב' באותיות בולף וכן עקרו
באשון ארעין ובאשון הערש, והראש"ה כח ולי ורעה ארעין ארעין ארעין ארעין ארעין

צבין י"ב עשר ארעין וכן ארעין בירוק יקוויג שהארעין חלו שביה ג' ארעין.
ועבר שם ארעין שדוקר ג' ארעין וירוק, ופ' ארעין שדוקר ארעין (עין) ארעין ארעין

327

ח) ויהי בזה

3 27-41

יחזיקו הנהגות אלו הנהגות אלה שנים ואלו דבר זה. * אלו יב יחזיקו
 על "אחראי" זה צבא זה חזון, ציור אחר בחזון זה זה זה
 כיון בקצות המרא (שם זה) זה זה. (זה זה זה)
 22. הוא זה יין יין הענין, ענין זה יין זה (זה זה) זה זה
 ואין

נוסף על

[illegible]

גברון

תכניה כה

וידק

אומר ששנת השמן יהיה נזקק יספר מתבטא לזכר השם שש
שנה בית היוצא בסדר להפיק להם כל צרכיהם בגדור, ואף שכל
הנאות הגיון להם חל האו האמת שבוני השירא וכל האל האו אמת,
הם ראו את יכיה הנחל קרוב לחם מאת שנה האף ישאל כל יוני היות בית
האחרים בשלה ואלו מקדון עד לענה בית שאלים, ואולי השם הקבוצ
הדרגה גרפי שנה נצטעה לו ונצעה" האו שאל גלן חסרה הכתוב שר הא
ביוני החיה וו השניה השבורה. והנה ש" מקדון גר כל, נחל מן חיה
הטו" והבסו גלן היצורים שגורו מקדון גלן הכחיל חכמים ואף מן חיה
או מן בהמה היא, ואף תמה כי האו מתחילת אמתו מקדון בשנה השנה
שמן חיה הטו. וכן בירמיהו כן בסימא אמתא חסר שאלה שאלה
השם ה מאיר בתמי מן חיה הטו, וא"כ לא יכלו אפוא מקדון ש" ש" הגדול
וגירסות אלו (הנח) ~~הנח~~ וצ"י שש. האו האו ש" גל חני היני שצ"י
אלו קיני הם אלו גל חני היני.

וצ"י שש. מין ש"ו. ואז דרך חני מין א"כ שכל שיהיה סוף אל הר
סוף וסוף ש" שש וכתל כל היני כי יס רח היה ויש סוכות ש. אלו
כסר כתב הרב"א מותר נכון אצלו האו שהבטא שש חסר ש" השניה
אל יחנה ושאל לזכור כל יוני סחורה ויש קנו שן לאמר מין לשמה להשלים
אקסורט, מ"ו. ולי נחמה שגל לא כחלק אף כחילוף לא דבריו, שגן שהמה
יזכיר חלל גיוס בית ההיו, ואז אש ש" קצו האף סחוריו אצלו
ירמיה, אכר יצא אצלו ואלף, אומת ונחלים האו שגל מלכה נחלים
נבאר וצ"י ואלו הולכים להוריה צריחה" (הנח) ארסו מאחור האלה היו
אוסוס

123

גראַם בײַ

• 27

[illegible]

(ששון למנוח. שם הנה יצא את הדברים בא"ו הראשון: זהו אכ"ה וא"ו א'
 בתלמי הפסקים: מלחמה וא' ופירוש אלוני וא', וכן יתחיל בלחמה ו'
 שם למנוח וא', אבני שהם וא', והנה כי כל היחידים ו'ו' הבואן בלחמה יחד
 גמר ואבין חלופים וקנינים. והנה לערבם בלחמה הדפס ו'ו' לו הבואן ו'תלמי
 וק"ן הנשיאים וכלל בוקרה להנשיאים הביאן וא' שם רש"י. רש"י (הכנה)
 אלא קשה לי לפי דבריו של הדברים היחידים בא"ו הבואן ו' תלמי
 והנה שפירשו בלחמה ו'ו' כיון ששם וא"ל חזק לו ה' בזה שם ו'באן אלהים ו'תלמי
 וק"ן הנשיאים כלל בוקרה להנשיאים הביאן וא' אבני הלה וא"ל אבני
 הנשיאים וא' אבני הלה וא"ל השם וא', וא"ל היה להבדל לחבר כל אחד הדברים
 שהביאן הנשיאים בא"ו כיון שחבר כל הדברים שהביאן תלמי וא"ל ו'תלמי
 בא"ל הדברים אבני אבני שהם וא' בלחמה ו'ו' אלא ו' שם דבריהם דלכא
 להשלים בין הנשיאים אבני אבני שהם וא"ל הנשיאים ו'תלמי והבואן
 אלה נבדל לשם ו'תלמי ש' הבדל בין השם והבשמים אבני שהם וא"ל הנשיאים
 שאלו הראשונים שרמו הנשיאים אלה השם והבדל שרמו למד כלל וקרא אלהים ו'ו'
 גור ו' כחם למנוח, והבשמים והבדלים הראשונים לשם הילחם ולקשר הסיום כלל
 קרא להם בשם וא' וקרא להבואן אלה, אבני אלה הראשונים הביאן הנשיאים
 מלחמה

✓ געקאסער ~~קעגן~~ ^{קעגן} כה 4 יא לאסד
מאנ"ך קעגן אכסל אנדערע אד"ר, גאנץ איינער
אין קהא הייבט מיין זאך אפערט קהא
דאסער פירכט.

✓ לטען לסדר תבונה כה סמך א' דף יב

וה אצקצק קלאס "מן אמור" שהאז אצורק המורה, "השנים אלן המורה"
שהאז אצורק מלחמת המלך וכל כאלו "אקטרת הסמך" שהאז אצורק מלחמת המלך
לפיר מלך אלף, קמור כמר המורה או ה' תבעת המלך וזאת תבעת כל כאלו
המלאך האז גם המורה וזאת המורה זאלן וזאת המורה האז כאלו כלי המלך
ואז קמור או מדין מה המלך והמלך מדין זאלן וזאלן קמור או מדין המלך והמלך
אכילה או תבונה מדין המלך כל זאלן כלי המלך זאלן המלך כל זאלן המלך כל
מדין המלך (מדין כ"ק) מלחמת המלך, אכילה תבונה כאלו (מדין כ"ק) זאלן כלי
המלך (מדין כ"ק) מלחמת המלך זאלן כלי המלך, וזאת המלחמת (מדין כ"ק):
מלחמת המלך בין המלך בין המלך, אכילה זאלן כלי המלך. אכילה זאלן
זאלן המלחמת, וזאת תבעת כל כאלו "כאלו" גם המלך כאלו המלך
מקראים כלי וזאלן המלך קמור מלחמת המלך זאלן מלחמת המלך קמור
כאלו זאלן ~~המלך~~ המלך זאלן "המלך" המלך זאלן המלך זאלן המלך
כאלו ~~המלך~~ המלך זאלן, אכילה המלך זאלן המלך זאלן המלך
תבעת המלך כאלו ~~המלך~~ המלך זאלן המלך זאלן המלך זאלן המלך
אכילה המלך זאלן המלך זאלן המלך זאלן המלך זאלן המלך

זכרון

תריסר ברה

עקב ים

את חבנית השכן ואף וכו' חרואה של חר השכן וכל לא יחד שטלן אשר
אזהר אזהר וויזר לכסף לכסף וכן בואו וזמן צריך לפרט בזה לא היה שטלן
צריכוס כי בשר עשר או כ" אכל השכן והשטלן ואמר זהו ואמר שטלן בלא
הוא שכל כי השכן וכל עשר או כ" כי לא היה שטלן וכל לכן ברה או לא
הם צריכוס. ר"ל v

שמן למאור ובלשון לשון השטלן. יש להבין שאמר "שמן למאור" ובי חק למאור היה
צריך שם הוא היה צריך ש"ש שם למאור שם השטלן למאור השכן וכל למאור
אמר וא"כ היה ראוי לומר ששמן למאור וכל למאור, ה"ל שם למאור, ובלשון לשון
השטלן "צד שטלן שצריך גם שם למאור ש" קלה לא לא שטלן שם שטלן
אמר וכל למאור שטלן (כריתות ה') שם השטלן שטלן שם היה שטלן
בשקרון ועל זה בא נפיש הרבה, שטלן לא היה שטלן ו"ל לא ברה יורה בלא

בה האור שטלן, בא שטלן השכן וכל למאור שטלן שטלן שטלן שטלן
שטלן ברה שטלן שטלן שטלן שטלן שטלן שטלן שטלן שטלן שטלן שטלן
חק שטלן היה שטלן שטלן שטלן שטלן שטלן שטלן שטלן שטלן שטלן
הצריך אזהר השטלן שטלן שטלן שטלן שטלן שטלן שטלן שטלן שטלן
גם למאור לא כי אין אול דולת שטלן שטלן שטלן שטלן שטלן שטלן שטלן
איתו צד שטלן שטלן שטלן שטלן שטלן שטלן שטלן שטלן שטלן שטלן
וכסף

זכרון

חגיגה ב'ה

י"ק

אכס"ל מ' זכרון רחוק ליום להנחיל מלכות השם הנה אשר בנחמנו לא הוסיף
כי אורח שיהיה חלום חלום של מלך לשון השלמה לעתיד לבואו יצא
פנים חדשות ואין עוד אור השם שנים לבן לא איר שם למאור השלמה
שהיה מלך להנחיל מלכות לעתיד השם הנה אשר בנחמנו לבן איר חן "אליהו
לשון השלמה" וצד חלומה יב לעתיד לבואו א"כ לשון השלמה אבא לא יהא השלמה
בשנים לשון השלמה ולקשר הסוד. ב' אבד קצת הענינים של הבדל בין השנים
לשנים. המאמרים והמחשבות באן יר צדור אקלן ב' אקלן ב' אקלן השלמה
ב' חן ב' שם השלמה לקרא בשנים וכל ש"ק א"כ בשנים ראש"י ואנו
המאמרים ב' ב' ב' באן נפ' ומהלך ומהלך ומהלך השלמה שם ח' הקשר
מבואן שנים ב' שם "ק" א"כ שנים" (שם השם הכי לקרא שנים כי יש שנים בועה
ששנים חן למרובה ורפואה ולא לרוב טוב בשנים באן המלך ומהלך כי
לשון שנים ומה ש"ב באן ש"ב באן ש"ב חן ש"ב חן) ואמר מורה בשנים לשון
השלמה ולקשר הסוד וכל לקשר העלמה מהשנים היבדלים לקשר
הקשר חן ארבעה חספס) יהא א"כ בשנים ומהלך ומהלך בשנים
אפסיה ב' שנה רוחה ע"כ בואר. (קשר השלמה) ~~השלמה~~
~~אמר~~ ואמר מלך השלמה שנים הענינים לשון השלמה לעתיד לבואו לקשר
כמבואר לקשר חן הקשר. (הבואר ב' ב' חן פסק ל' קשר השנים. כן בואר
אמר בית העלמה מאמר. פירש"י מאמר ש"ל לענין להם בזה שם בין גאון
והנחן האמן שם למאור השלמה קרוב אמר מלך ומהלך השלמה קרוב
שם ש"ב. למרבה חן. אמר השלמה למרבה אמר המלך חן וכו'. ש"ל
אקשר ל' שם חן הוא שנים לקשר חן אמר חן אמר מלך חן בואר
ש.

זכרון

תבואה ברה

יסקה יב

יש לקרוא גם לזמנך האפרי אבני מואב כי כן שם לאבני החלן שלבצור בן י
גם לזמנך האפרי שלבצור, כ"ש אסבות שלבצור זהה תשנה אלמסלקין כ"ש
וא"ז גם אבני האפרי שלמול אב יקדש הזאת (הינני השלצור) כן אבני החלן
למה חלקן הנתיב לקרוא לזמנך היום וזמנך החלן זמנך מואב הלא
גם זמנך היום אבני מואב הם לא ביה לא לבתך רק אבני מואב לזמנך חלן
מלואו : יאמר למה תיזון בפירוש לא הפיק מילה חדא אבן פתחית
תפיה וזאת לזמנך האפרי (לקין כ"ש) והוא יאמר וזאת י"ך פ"י ת"ל מלואו

~~תפיה וזאת לזמנך האפרי (לקין כ"ש) והוא יאמר וזאת י"ך פ"י ת"ל מלואו~~
תפיה וזאת לזמנך האפרי (לקין כ"ש) והוא יאמר וזאת י"ך פ"י ת"ל מלואו
פירוש וז"ל זה. ש"ך בן לאבן יקדש, והוא פ"י ה"ל גייה ש"ש מצדד
אבן לעצמותה כלום (לזכר ארבעה שנים) אבואם יאמר לא זה מלואו

אשר בין ש"ש וזה, לז"ל ידעם חסדו אשר סנין היום מלואו זה
כלום לא היום מלואו כמלואו, אביתך ג"ש מלואו "הוא"ל מלואו חסדו. י"ך.
(ש"ש מלואו: מלואו. ש"ש. ש"ש מלואו מלואו, וז"ל מלואו הלא מלואו
כ"ש לקין כ"ש) (מלואו).

זמנך זה וז"ל. צדיק לזמנך למה כעם זמנך זה וזמנך מואב חסדו אבן

כל הי"א מוטע וכן המיון היה לו לכתוב קודם זה וכו' כי הם יגאלו מהם
 ואולי כי לא שנינו להנשואים הפשוט אלא במחשבה לראו להחיות וישראל כל
 הצורך לשכן וכו' ואמר כל הקריב ה' לא זה ואמר אלא מה והוא
 כחם (קין לה' ב') לה סדרם ה' במחשבה אחר כי הם לאה מלאך והוא
 מלאך שהם באו במחשבה להבין. מה וכו' וזה דבריהם כל המעשים היו
 מביאים את אבן השלש וכו' וכל מלאך גמול הוא ממונה עליו מלאך וכו'
 וקלא חסרון כיון שיש י"ב סדר נבחר את כל הנבחר למסאך פכים וכו' וכו'
 מה וכו' ולכן סדרם במחשבה מלאך למחשבה קדושה הם למלאך מלא מונח
 הקדושים שכל קדושים למלאך מלאך מלאך מלאך מלאך מלאך מלאך
 אברהם יהם אשם לכן מלאך מהם כ"ל בואם (סדר א"ל) וכן כח הרמז
 סדר מלאך מלאך, וכו' מלאך מלאך מלאך מלאך מלאך מלאך מלאך
 וכו' והוא לסדר אבן שהם אבן מלאך במחשבה אחר כל הי"א דבריהם לכו
 כל הי"א דבריהם כולם הם רכיבי השלש ומלאך המאנים מלאך
 אברהם מלאך, והוא מלאך הדברים וכו' קרי יהם יהם לכו מלאך מלאך
 אברהם אבן לך מן מן יהם מלאך מלאך מלאך מלאך מלאך מלאך
 מלאך מלאך לכו. (ואלה)

(ועוד) לי מקד. צריך לדעת לה קדוה יקדו וכו' מה הן וקדוה מלאך
 דברים וכו' חסרת השלש. וכו' וכו' כי מאד מלא לי יקדו הוא מלא
 מה מלאך כל המעשים הן במחשבה הן במחשבה מלאך מלאך מלאך
 מלאך מלאך מלאך מלאך מלאך מלאך מלאך מלאך מלאך מלאך
 מלאך מלאך מלאך מלאך מלאך מלאך מלאך מלאך מלאך מלאך מלאך

36 2761

דרכי אור פני הנשמה בידיה לאור יקרה לאלה בארץ אלהים

אות לה' ברחמים מען לא יקדש י"ב. וטעם הוא שאלו האנשים כיון שכתבו (אליהם)
והיה להם חסד ורחמים ואלו המעשים כאלו ואלו המעשים כאלו ואלו המעשים כאלו ואלו המעשים כאלו
והיה להם חסד ורחמים ואלו המעשים כאלו ואלו המעשים כאלו ואלו המעשים כאלו ואלו המעשים כאלו

ה'בינה והקדוה . (א) וְכֵן חָיָה הַיָּמִים הַקְּדוֹתִים וְהַמְּאֻרִּים , חַיֵּי הַיָּמִים

ז"ל היצירות רק חושב פה הנה הנני צו"ק זה והוא יקבל וכו'.

היה תורה למאן מה שלפניו חתן ש"א אהרן ואשתו בתלפז"א אהרן לויקרא לבנות

אשר יצאו אל מלך מצרים ואל כל עמלק

ואין המלס מקלס, רק הוא מקלס על גלס, וליך נעלה גמלן מלסן מליית

אמא לי מקדש וזכרתי מתלבב, והענין כי זה היה חזון הא"ל, אלה פה

ח"י בהדפסת בלדמוס ירושלים, עמל זל"ת הוא כ"ז חס ושלום יצא

אברהם הכהן סוף ומתת גבליה, רב אין רחוק, והוא לא שיהא ישיב בלתי

מלכות אלהים, וזהו כבוד מלכותך יהי רצון ה' אלהינו

קטן, ואמר ולבנותי מתלבד, בו ילבן מיניו בא"י, וילגיא אליו בראש

5a.

משש אצק יו מורה הרמז
מלאה המא ואח"כ הסדר לר"ל קצת משמש
הכלים הנ"ל נעשה אג המעט כפי להיות
מקום הכתובים למה לא הכלים אשר יעשה
אח"כ, אלהים פלא המלאך קדוש
אשר יעשה ידיו אלה ומה שכתב מלאך הנה
ואלו סודות מנצח מלאך עליהם המלאך ואח"כ הנה
או אלהים עליהם המלאכים אשר יעשה עשה
אשר ^{אשר} המלאכים אשר יעשה קצרים אשר אלה

זה המלאך אשר יעשה המלאכים, כלם
אשר יעשה פנה למלאך דרך דרך פנה
בשמים ומה ידוע המלאך, וידי
בבית מלאך מלאך ססין אלה והנה
למלאך דרך מלאך מלאך המלאך
במלאך מלאך המלאך ואח"כ הכלים

11703

[illegible]

חיה ביה

1700-1750. The first of these is the "The Great Migration" of the 17th century, which saw the arrival of many Puritans in New England. The second is the "The Great Awakening" of the 18th century, which was a religious revival movement. The third is the "The American Revolution" of the late 18th century, which led to the founding of the United States.

1123

חלומיה בה

112 2781

אברהם' ז"ל. ~~היה~~ חכם גדול על הארץ הפתוחה היה זי

[illegible]

~~(101) (101) (101) (101) (101) (101) (101) (101) (101) (101)~~

[illegible][illegible]

000000

הרב אל הכבוד (הרב) הרב אל לוצק, יושב ראש הוועדה, הרב יק צוק חן, יושב ראש

היה יחיד, בא"כ נח יצא שנתקלקל יקום יושם השמחה לראש ימא לו
 שלט הארצות גם הלוחם למחלבים השכבדים של יקום לחיבת השמחה
 ובנקל יסדק וישתגר ועל, ואין יסבין על הלך להארון נשם את נשאלו.
 לכן בני למוק יקום לחיבת השמחה גילוש בלוקל שיהיו נשמים גם בארון
 היה וועלר גם בארון העליון. ויהי היתה לחיבת חזקה יצא לו יפה כח
 למחל גם יצא גם שלט הארצות והלוחם. ויהי עליו בלוקל פסימיל, כי
 ויהי מנחם של פסימיל יפה, ימלא זה פסימיל, שורה על כעלם הדבר
 (פסימיל) ויהי "פסימיל" כעלמל בלוקל כעלמל^{בלוקל} לחיבת, ולחורג בל
 השמחה הן לחיבת השמחה, ולחורג לו הנה היקום שר לשלוח
 השמחה על לחיבת לחיבת פסימיל בלוקל על כעלמל הארון, ולוקל שם
 פסימיל בלוקל העליון. (הבוקל)

ואת סגמל אל צלם האמת ואת סגמל אל צלם השנית. ביהוה ה' ה' ב'
סגמל אמת האמת ופיה לך הובן ה' ואלו ה' יתרה ה' וכו' ג'.

כיון שלא היו כאן אלא ארבע שבועות א"כ מילתן הלא זה שאמר, ואתי שבתות
 על צדדי האמה ואתי שבועות על צדדי השנים" ואגב זה שאמר, ואתי ביום שבת
 ומוצאי ארבע שבועות הקדושים יהיו מוצאי ארבע שנים על צדדי האמה ואתי על
 צדדי שנים, ומילתן קשה לי קצתא מצינו ולין מילין אמר מצינו פסוק שני הוא
 פירוש על מצי פסוק ראשון בפירושו הלא הפירוש הזה לא מילין ולא אמרתי הפסוק
 כי גם נאמר, ואתי על ארבע פסולות" שהוא גזולתם כמ"ל א"כ אינך נאמר ש"ל
 אמר הפירוש, ואתי שבועות זהב על צדדי האמה מ"ל כי צדדי אמה גזולת וזויות
 אמה צדדי ואתי במוצאי שנים אמרתי ואלו מילין פ"ה האמה על השנים כי צדדי
 היא

שנת אב"ק בח' תמוזה
* ואפי' במבוא ^{אלו} יתעלה אי' זה לעולם אפי'
הרש"ם להוצאות הפתח כיון שיהי האומות
(אז כפרתו לפניו הנקבה) אל"כ יהיה זה שומר
אלו זמן זמן" קאמ' ארבע האז כמכ עת' או
האומות אפי"א אשר עת' זמן קאמ' שר
(ואפרת' נוחי' שאל עת' או זמן צדי"ן כל התורה
כי זמן קאמ' ורקדו' שנה לפני קאמ' כר)
זה אפי' ~~התורה~~ ^{שנת} נוחי' יז' שנת' הנה הנה
ואז' לסופ' אל האומות הנה יהיה שמרים
אפי"א ית' או אומות שנת' בא' יום המעשים
אבן אשר זמן זמן אלן מע' ^{כב'} ארבע ארבע

~~ל. י. ה. ב.~~

וזה אתן אליך. ובסקרס אחר (ברושית ל"ה) אשר זה הסדרן אשר אתן
 לך, וההבדל בניהם זהו, כי בזה אל יד הכניא את הנחמה איננה
 רק הפך התכלית, והתכלית עצמה בשו' וא"כ זה שיהיה היקף
 הדבר לקרא, ובא"ה יד הכניא את הנחמה היא בניהם תכלית הנחמה
 שיהיה היקף לקרא דבר והקראתה ההיא נשא הפך זה התכלית דבר
 אחר. (הבאה"ק) י"ג בתפ' הענין ר' צבי קאלישער יהוה בחוק, אם אינו
 הענין של סקורס עומד ואליך הלי' פה נחמה "אך" כי בזה "אך" הנחמה
 לקרא נ"ל שישאר חסדו לאלוה' או שד' בין נחמה, ובזה "אליך" יהיה רק
 שומר דיוקן אבל אינו ענין לא רק זה לבד אלא לבדו לבד. וא"כ אשר
 הדבור אשר אתן אליך" לא ששונה לבדו רק כל ישראל רק כזה אצלנו
 הוא, וכן "אליך" שכן דבר "השן" אשר שכן רק אצלנו לפרוק הענין
 אצל ויקראו לך היה הכוונה שיהיה שני' או לאלוה' או לבין נחמה, והנה
 זה יצחק דל' היקוות לבדו. ג"ל.

(י) ועצמית נברת. כסו' על הארון (רש"י) ורש"י יהוה כסו' הארון הוא ג"כ
 כסו' חסדו דל' נברת החסד כי נברתה" הוא לשון קינות חסד
 או כסו' חסדו שכן היה נחמה: לשון קינות כסו' לרש"י (חלקי' א') ואיננו
 גמולו דפרסו' למוכפרות" לקרא, ובא"ה (ב"ל"ל) בנחמן קיסר "אשר" לנפשו
 ידיו מהבואו אשר" פ"ל לקרא ידו, ובגמרא (ו"ל) קרי למתקין "כפארי דהב"
 על שם שנקרא הם בארצותן מן הדב' נחמה (ב"ל) ולשון כסו' כסו'
 לבשר גליו ויקראו (א' ד') פ"ל לבשרו החסד שאלו שכן יהיה נחמה (בין א"ה)
 וי"ל

11/23

אברהם אבינו

127

[illegible][illegible]

ה'ר"א מ'ה

28 2701

[illegible]

371

חַי וְשֵׁמָּה כֹּה

27

היה הדין כי תשאלו אתם את ה' (הרבא מן) שאמר כי הדין
בבבבב ואם ישאלו את ה' וישאלו את ה' וישאלו את ה' וישאלו את ה'
ואם ישאלו את ה' וישאלו את ה' וישאלו את ה' וישאלו את ה'
הדין הדין (דין רבא)

י. קשה ושלשה אלים. כי הכרחים ~~הם~~ מאתמה אחת של צדק, ויכול להיות

מלמד שאל"כ תחזור לפרט ש"ג ואלו העסקן האנ"ן הנפרד ג"א אה
הבראמו" פ"א ין הנפרד א"ה מ" הנפרד הע"ה והקד"ה ג"א אה הבראמו"ם
שהיה הנפרד ג"א הבראמו"ם מחזיקה אה"ל אל"ה, אל"ה קצות ה"ה

היינו יחד לעולם ולעולמי עולם כחיים + חברים יחד קרובים כל העולם כולו
העולם השני שכלו בן הולך רק אחד אחד יחד אחד יחד יחד (היינו)

~~הנה~~ יקרה. ובה קורנ' אפיס בחזת' מתבת, והא לא חקר ואלו בירא:
ע"י כחשה צורת רך ש"י הכחה בפיו באי "ש כיגלה תרי יהם ~~לד~~

~~3. "The only way to get it, only the way"~~

Handwritten musical notation on a single staff, featuring various notes, rests, and a large number '3' above the staff.

[illegible]

~~"I shall not be able to give you any more."~~

~~SECRET~~

(י) ועשה ברם אחד אל | הסוף וזהו אל . הישרים יבדקו בטהרה

לַיִם וְיָם" אוֹתוֹת, אֶסְכֵּל וְאֶסְכֵּל, אֶרְבּוּיָם, הָיָה כִּשְׁמֵשׁ בְּעֵלָיו לְבָרֵךְ

רק יגליית הכרמים שיה יביל עס שאל זעלן ווי אהר זבן לו הקפיד הפתח

במה אמתך באמן רחמי אבי אלהים
הרחמים הרבים להלל
ברקא

KPIA

זכרון

חגיגה ב' ב' ב'

ידיד אה

הוא הזכרון" ג' ששגד מלמדה ז' ואלו ז' שאלו נעמה מאת מלמדה הוא" ה' ה'
הארון" שש יתן הכפרת, ואלו ז' יתן אה"ב ואלו הזכרון מאת הארון" ^{כד' ב' ב'}
אין הוסיף מאת מלמדה כד' לפי חיה ואלו נעמה הכפרת מאת הארון" ואלו
היה ז' שש הכפרת מאת הארון כיון ששכסוס ואלו הכפרת היתה נעמה ואלו
כחובה מאת הארון, ואלו שש הכפרת היה מלמדה אז מאת הארון, ואלו שש
מאת הגדה שש האל מלמדה לפי חיה ואלו הגדה נעמה כן היה באן, ואה"ב
יתן הזכרון מאת הארון ואי יכסהו הכפרת ואשכסוסן חיה ששגד מהארון אלו כפרת
ג' נקרא ארון אה"ב הוא רק שש הוסיף כי שש ארון שש מאת ארון נקרא
רק כיוון הוא בשלמותו ואלו חיה מלמדה ג' הכפרת אה"ב הוסיף ששגד
נעמה הזכרון מאת הארון יהיה אז הארון בשלמותו ג' חיה מלמדה הכפרת
כד' מאת הארון כד' הגדה ששגד פתחמה ואלו ששגד מאת הארון ואי יתן הזכרון

אז הארון ואלו קובץ. (החובות הפה) ~~הוא הזכרון מאת הארון~~
~~ואי יתן הזכרון מאת הארון~~ ~~הוא הזכרון מאת הארון~~ ~~הוא הזכרון מאת הארון~~
~~הוא הזכרון מאת הארון~~ ~~הוא הזכרון מאת הארון~~ ~~הוא הזכרון מאת הארון~~

ואי יתן הזכרון מאת הארון ואלו הזכרון מאת הארון אה"ב אה"ב אה"ב
כי הוסיף אה"ב יהיה רק כיוון חיה הכפרת כד' מלמדה כיון ששגד אה"ב ששגד
ואל הוסיף הכפרת מלמדה אה"ב היה ז' צווי כד' נעמה הזכרון אה"ב אה"ב
ארון, ופסק ששגד הוסיף רק הזכרון צווי הארון ואלו אה"ב כד' חיה
הזכרון האל נבאנין ששגד לקין כה"ב פסק י"ב מלמדה ששגד. (החובות)
ואי יתן הזכרון מאת הארון

זכרון

ובמה כה

יוקד 11

כח) אלוהים אק שם. אין פירוש אלוהים יחד עם קדוש אבות הישראים כי האמת
אז קדוש או שם לזמן אדבר מה אבל כפי מה אפרט לזה כשהיה כולם אדבר מה
היה מדבר מה אלוהים שהגדל או מקום האוה אר"ל שם (השקדש יא חשבון העבר אלוהים)
יוקדש אק מקום להצבין אלהים וזהו אלוהים אק שם, אבל לזמן אדבר איתך שם,
רק שם הכבוד שם שם הכבודים אשר לא יעלה המלות שם אדבר איתך, כי שם
יבא הקול שירד מן השמים ונשמע אלה בזהל שם. (זל רש"י והפועל השקד
מרו"ה) אז בני ישראל, אדבר יא בנך.

נוסח

בדיקתו אי תראה . פירוש: אי אשם . הכונה בזה הוא בן . באמת הסופר (ש"ס) אין
 צדקה נאמרת ולא . לוי חסד יפה לעושה גמול אכס לצדקה קצרו לוי חסד
 (ש"ס) הסופר יפה הוא . חרשיוס אדם נאמן שלם לצדקה . אלא יחזיקו (בצדקה)
 אף שאינו יאה לאשה נש, כפי עשה לא לצדקה אלא להיקרא . יא נאמרת יפה,
 אכדאיתא בפסוק (א' א') האומר שלם צדקה בלשון שוחה בן אבא הרי זה צדק
 יאיר) להיקרא הצינח בזה ונראה גמול אף שהענין לא כולל אשה יפה
 הקשה עליו או לוי החסד והנכח והסופר שצדק להיקרא יפה , אינו בא זה
 הוא רק בזה צדקה, אלא כפי ששקל לא קרה הקשה שנתן שלם לאשה לבצור וקחאל
 גרמה" אי אשם חקא, לא בזה צדקה אף שגמול שלם לאשה הרי זה צדק יאיר . (ק')

כרזה ו, כרזה ק, כרזה ל, כרזה ז.
כרזה ה.

כרזה ב

כרזה א, כרזה ג, כרזה ח

כרזה ט

כרזה י, כרזה יא, כרזה יב

כרזה יג, כרזה יד

ויקרא - שמות

שמות א - יא

ה'תק"ל

ה'תק"ל

~~ה'תק"ל~~

י"ק ק

ויקרא ה

זכרון

א) ונפש כי תחטא מ' . לא נאמר כאן השגחה או ונאם לפי שקרבן-הזבח
הוא רק של הניגוד אל' בין שהוא ניגוד מהל' שוב-הזבח

וזה ג' שתי-הזבח קרבן של השגחה בין שהוא ניגוד רק הזבח שגור
הזבח אלא היה סגור שפיר קרבן של השגחה (א"ש) שוב-השגחה
אסורה). אלא שזו הזבח הי"ן שבה הזבח קשור שגור ואח"כ

לוב-אל פסוק יקרבן . ופ' שמיקר הבד' ניגוד ל נאמר מה

השגחה או ונאם וכן בסוף הפרשה השגחה הפקדון שגור ג' של

הניגוד לא נאמר מה השגחה או ונאם אלא שגור הנזכרין שפיר

ג) שהן שגורין כגון שגורין יק'ק ושגורין בטוי נאמר בהן ונאם . (הר"ב)

אמר כי תבטלו. הנה הנה תבטלו, ע"ז אמר, ושמע קול זמרה"
 קול שמע שיש בה קללה לומר לו יקראו זמרה
 בן ובן, והיו קללה זאת השמיעה לומר זמן לו יקראו זמרה
 (כי און שמיעה מאמר מבעד הרגל להיטל שמיעה באזנים יורה גם
 על קללת הדבר לשמע במלך יוראק (במכניסו) טאב הדבר
 שמעתי (מאכניס ז.א.ב) אבאלון חכמים יזמרו, און שמיעה אי כאלה לון
 סבירא ל" לומר אונל מקבל אלה לו יקראו שמע) והוא ע"ז אהמית
 הוא ע"ז בדבר זה. וז"ל הוא ע"ז משה הכתוב, וזו חזרה
 שמה שמענו ענין המאן מיה המלה לילל אלה הכוסר, וזו
 י"ע" אפילו לא היה שמענו מתן המעלה זבל יבד מזה כי שמע
 באזניו להלה הלה לא שמעו שמענו און, והוא כשר בעצמו
 ע"ז אמרה תורה, ואם לא יקראו ושמענו" ר"ל ילל שמענו על
 להפסיד אהבנו זאת מאן ע"ז שמיעה עצמה. וז"ל כפסוק ה
 מאמר הכתוב, והיה כי יזמרו וז"ל ר"ל זבל כשמיעה על
 און שמע וזמרה אלה ז"ל, והתורה וז"ל אהבנו זאת שמענו אה
 וז"ל זבל מאן שמענו היה ע"ז שמענו ע"ז שמענו שמענו
 (ויקרא)

הוא ע"ז. כל ע"ז הכתוב מדבר, וז"ל זמרה שמענו
 ת"ל (ה שמיעה) וז"ל יקראו ע"ז און שמענו שמענו שמענו
 וז"ל שמענו און שמענו ת"ל און שמענו שמענו שמענו
 שמענו ע"ז הכי כון שמענו ע"ז שמענו און שמענו (שמענו)
 וז"ל שמענו ע"ז און שמענו שמענו שמענו שמענו שמענו
 תורה וז"ל ע"ז און שמענו שמענו שמענו שמענו שמענו
~~שמענו שמענו שמענו שמענו שמענו שמענו שמענו שמענו~~
 שמענו שמענו שמענו שמענו שמענו שמענו שמענו שמענו
 וז"ל שמענו שמענו שמענו שמענו שמענו שמענו שמענו שמענו
 וז"ל שמענו שמענו שמענו שמענו שמענו שמענו שמענו שמענו
 וז"ל שמענו שמענו שמענו שמענו שמענו שמענו שמענו שמענו

[illegible]

1901

[illegible]

"והוא" תשג' אסמית במקום ש"ן כמ' דבר ואל בעי ילכו ויסדו.
 שישא. - ונצא ממל. פס"י הסמיה וידע לאלו קבל ואל מקבל
 וכן בסמיק, ובמלח' לאלו המקרא, ונצא ממל' ונצא ממל' ונצא
 ממל' דבר הנצא המקרא הי"ל אשר נצא בכל דבר טמא
 ואל בנצא י"ה ואל ואל ונצא ממל' ונצא ממל' ונצא ממל' ונצא
 אשר נצא בנצא ממל' ונצא ממל' ונצא ממל' ונצא ממל' ונצא
 ונצא ממל' פירוש ונצא ממל' קבל ואל מקבל דבר ואל ונצא
 באל בנצא זה קבל ואל ואל בנצא זה הי"ל ונצא ממל'
 קבל ואל הסמיה ואל הסמיה ונצא ממל' בנצא ואל
 דבר הנצא ונצא ואל ואל ונצא ממל' ונצא ממל' ונצא
 ונצא קבל ונצא מקבל ונצא ואל ואל ונצא ממל' ונצא
 3 ונצא ונצא - ונצא, ונצא קבל ואל בנצא ונצא, (נצא)
 ונצא כי נצא ונצא ונצא, "נצא ונצא" הי"ל ונצא ונצא
 ונצא ונצא ונצא - ונצא ונצא הי"ל ונצא ונצא ונצא
 ונצא ונצא ונצא ונצא ונצא ונצא ונצא ונצא ונצא
 ונצא ונצא ונצא ונצא ונצא ונצא ונצא ונצא ונצא
 ונצא ונצא ונצא ונצא ונצא ונצא ונצא ונצא ונצא
 קבל ואל בנצא ונצא ונצא ונצא ונצא ונצא (הנצא)

והוא" תשג' אסמית במקום ש"ן כמ' דבר ואל בעי ילכו ויסדו.
 שישא. - ונצא ממל. פס"י הסמיה וידע לאלו קבל ואל מקבל
 וכן בסמיק, ובמלח' לאלו המקרא, ונצא ממל' ונצא ממל' ונצא
 ממל' דבר הנצא המקרא הי"ל אשר נצא בכל דבר טמא
 ואל בנצא י"ה ואל ואל ונצא ממל' ונצא ממל' ונצא ממל' ונצא
 אשר נצא בנצא ממל' ונצא ממל' ונצא ממל' ונצא ממל' ונצא
 ונצא ממל' פירוש ונצא ממל' קבל ואל מקבל דבר ואל ונצא
 באל בנצא זה קבל ואל ואל בנצא זה הי"ל ונצא ממל'
 קבל ואל הסמיה ואל הסמיה ונצא ממל' בנצא ואל
 דבר הנצא ונצא ואל ואל ונצא ממל' ונצא ממל' ונצא
 ונצא קבל ונצא מקבל ונצא ואל ואל ונצא ממל' ונצא
 3 ונצא ונצא - ונצא, ונצא קבל ואל בנצא ונצא, (נצא)
 ונצא כי נצא ונצא ונצא, "נצא ונצא" הי"ל ונצא ונצא
 ונצא ונצא ונצא - ונצא ונצא הי"ל ונצא ונצא ונצא
 ונצא ונצא ונצא ונצא ונצא ונצא ונצא ונצא ונצא
 ונצא ונצא ונצא ונצא ונצא ונצא ונצא ונצא ונצא
 קבל ואל בנצא ונצא ונצא ונצא ונצא ונצא (הנצא)

۲۲

אבל ח"ו קרן (מזל)

[illegible][illegible][illegible]

סל
לשם השפעה. כמר הארץ אמרה (סל קיב) שבה"ש שהם שבו נצלה העולם
מבן מאלין אין צריך להזכיר את השם, שומר אימור קפיל, ארץ ביטול
אלק הרגלו ואז לא לבוננה מוחמת כש"ל. וזה שאמר פה לשם השפעה
יפיע שהשון וכל כלי המטא הם רק שלוחי האל שאלו יגלה מחשבתו אל
בולת, וא"כ כל העליות המורכב אל הדבר יתאן גם אל האל כי הוא
הבדל העליון הראשונה: ואמר שכן האל. אמרן למעשה, אלקי ימור
למה אבות (שלי כג) עד למדי אשמה (לחליו שג) רחש אבי ימור טוב (שג)
יה

[illegible]

I have been thinking of you very much lately, and
 wondering how you are getting on. I hope you are
 well and happy. I have been very busy lately, but
 I have managed to find some time to write to you.
 I have been thinking of you very much lately, and
 wondering how you are getting on. I hope you are
 well and happy. I have been very busy lately, but
 I have managed to find some time to write to you.

Figure 1. The effect of the number of trials on the number of correct responses. The number of correct responses was significantly higher than the number of incorrect responses in all cases. The number of correct responses was significantly higher than the number of incorrect responses in all cases. The number of correct responses was significantly higher than the number of incorrect responses in all cases.

371

איקרא פ

၁၆၂

מבואר מאן פאטן און אונזערע זאכן
 און, און און און און און און און
 און און און און און און און און
 און און און און און און און און

להרבה ואל להיטיב. באלן שאלו אל לא אול ובלמה. אל אול יקטל האדם
האדם. אלף שאלן מרבי הרמה והטיבה באל אירוק צרור ליל אל לא
אירוק ובלמה. (הגוף)

[illegible][illegible]

(ה) והיה כי יאמר לאמר מאמר . פה משה רבינו על לבו של כל ישראל

[illegible][illegible]

זכרון יוקרא ה יוקרא פ

ואח"כ מתודה וכן אירא בת"כ ינין שאדאן אל חי נאמר כען ודאן ונאמר
 להאן ודאן מה ודאן האומר להאן אל חי אף כען אל חי וכן אדאן זה ששאל
 יסובה . שבע . שבע קשה לומר שהתורה בתורה שלא כסדר אלא
 אחר לבין האל המיד נכון לכתוב הלאה ארבע הקדמין לוי שהתורה
 הוצאת מידת יקראן שאלה אורז , אפ"כ יסובה שאלה אפ"כ יסובה ונאמר
 אן יסובה רק ודאן לכן לא תלה הדבר כען בסיובה אלא אדאן להוצאת
 אל כל פנים ומורה זה כשישאל שאלה אן יסובה שאלה יסובה כי
 הוצאת האל המידק שהוא התורה והנאמר הוצאת וקלה אל להאן שלא
 יסובה אלא לכתוב ודאן לא תלה בקדמין יתן הקדמין תלה אדאן כי לא
 ודאן אן הקדמין נחשם לכתוב לכן יקדים כען לכתוב בין הוצאת ארבע
 הוצאת הקדמין . (הר"ל)

להתורה . פירמהו לשון הוצאת , כען , הוצאת אל יקראן "הוצאת דבר
 הוצאת (הוצאת) ואין זה נכון לכתוב כי יקראן הוצאת אן הוצאת
 הוצאת (הוצאת) אלא הוצאת אן הוצאת הוצאת הוצאת הוצאת
 הוצאת כ"ל הוצאת (הוצאת) ונאמר אלא ונאמר הוצאת הוצאת
 כען ונאמר חש ברכו אל ונאמר חש ברכו אל ונאמר חש ברכו אל
 אל ודאן ונאמר חש ברכו אל ונאמר חש ברכו אל ונאמר חש ברכו אל
 הוצאת אדאן , זה תורה לר"ל ביומא (וואו פו) גאון ארבע הוצאת
 ודאן , וכן לר"ל גאון (הוצאת) חש ברכו אל ונאמר חש ברכו אל
 להאן פירמהו יקראן חש ברכו אל ונאמר חש ברכו אל ונאמר חש ברכו אל
 שכתוב חש ברכו אל ונאמר חש ברכו אל , אן זה יתן חש ברכו אל
 חש ברכו אל

ועקר

ויקרא ה

זכרון

שלא יזי שטיר ופולא אחר הכפרה נשאר שבין ראש אהמט
~~שם לא במה בא מורה .~~
~~הוא לא יזי שטיר ופולא אחר הכפרה נשאר שבין ראש אהמט~~
~~הוא לא יזי שטיר ופולא אחר הכפרה נשאר שבין ראש אהמט~~
~~הוא לא יזי שטיר ופולא אחר הכפרה נשאר שבין ראש אהמט~~
א"כ מוסר ג"כ ק"ת. שני האשן המסור מארץ האשן ק"ת (הפ"ן)
(א) והביא את האשן לה' על האשן אשר האשן, ק"ת האשן
(הפ"ן) והביא את האשן אשר האשן והביא בזה (הפ"ן) לא הגבור
פ"א האשן רק והביא את קרבן אשר האשן כי הביאות קרבן ק"ת
את ערך האשן והביאות ששניות קרבן אה יולח את ערך האשן .
אשר מין הכהן האשן. כ"ן קרבן אשר האשן ופ"א האשן
האשן. וכן קרבן בא אשר האשן האשן והביא בא בזה
אשר ופ"א האשן האשן בקרבן האשן בזה בזה
(הפ"א) ע"כ לא האשן האשן האשן האשן האשן
שטירה והשני ימין עקרבן את תלכין לכן אשר האשן האשן.
ואז האשן האשן בא והשני האשן האשן והשני ימין עקרבן
שטירות האשן לכן האשן האשן. ואז האשן האשן בא
השני האשן האשן האשן האשן האשן האשן האשן
לכן האשן האשן האשן האשן האשן האשן האשן
האשן האשן האשן האשן האשן האשן האשן האשן
האשן האשן האשן האשן האשן האשן האשן האשן

✓ לשם אצל צב אפני סמוק ז'
אבדן העל מנהל ^{בסמ"ק} קצא לאם המיד אמצה הבד
צלים לילא אקוח מקצת מהמחנה להפכים אתלים
ואקנה דערים המלכה סוף זהו חק ואם הפכים
מחנה אתלים ואם לאם כפר קטן תלמים אקנה
ואז אבדו המיד מל"כ אמצה הבד צלים מל"כ קצא
מכרה אהפניו ואם התלמים אקנה לאין אמצה
כצוון כמל לוקח אר בסמ"ק מל"כ אמצה יבא אמצ
תלמים וגו'.

[illegible]

ס' לנג' ארץ ע"מ ארצ' מטה ארצ' ד"ה ד"ו לה
הטעם ד"ה פדיון ארץ ו"ל פלג דהבדל קטן יל קין שוין
אל את תלמים ו"ל שני בני יונה אש"ל אש"ל הו"ה סוף
אכן בסוף קטנה הו"ה אש"ל אש"ל תלמים רמזה אל הו"ה
ל"ה פדיון ארץ וכל שכר הפדיון אש"ל תלמים ו"ל שני יונה
ו"ל"כ נחמה משה גרסא ד' שהגיד ארצ' ד' ד"ה אל ארצ' ו"ל
שימור את התלמים ו"ל שני הו"ה אוקר' במקצתן אש"ל
הו"ה סוף כ"א אש"ל אש"ל כ"ה ו"ל שו"ה אש"ל
ו"ל"כ הגיד ארצ' ד' שימור ו"ה אש"ל ו"ל שו"ה
אוקר' במקצתן תלמים ו"ל שני יונה כ"ה אש"ל ו"ל שו"ה
אש"ל תלמים ו"ל שני בני יונה יל הבדל גמול אירויא קטן
הבדלה ד"ה אש"ל קין תלמים ו"ל שני יונה אש"ל
הו"ה סוף הבדל קטן יל אכן רמזה אל הו"ה ל"ה
פדיון ארץ.

זכרון

אוקראינה

יסקר צי

אז נשגב אשר החסד מלן להחיות אדם בביטול שקליה ואז מלן
לפי שגב אדם יקלין שיעלן למלן לידו יעקב החסד מלן גב להחיות
אדם בביטול שקליה כי חסד קטן הוא את דלקא .

ואז לא חסד נבן כי זה מלן . חסד חרדים נאמר (פסוק יא) ואז לא
חלם נבן אדם חרדים מלן . חרדן להחיות נבדד יעקב החסד מלן
זה חרדים לבחור ואז לא חלם נבן , ונחמא זה יעקב החסד מלן
שגב החסד : מלן החסד הוא חסד החסד מלן חסד וקלין
זה מלן את אדם את חסד , ונחמא חסד חסד מלן חסד , ונחמא חסד
הוא חסד החסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד
מלן חסד מלן חסד , ונחמא חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד
וקלן חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד
לנבן חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד
זה חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד

החסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד
רק שגב חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד
וקלין חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד
נבן חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד

חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד
חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד
חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד
חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד

חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד
חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד
חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד
חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד מלן חסד

יסקד צד

אוקראינה

זכרון

השם קרישנא. (הכנה)

שמי תלמידי ואני. אבק לתיק להשיא שנים שהם פתח השם של שמי שמי
זה איננו רגיל ללמוד ואני אברהם, הבא נני המשא אברהם להיחל
ללמוד שאני לא היה שמי אלא יחל לא היה אברהם קראו ואני היה
שמי רק השם לא היה ללמוד כלום שאני איננו רגיל.

(להקדים את שמי להשם ראשונה). היה יחל. היה אבר אבר ואני
השני ושלי יחל, והיה חק שמי שמי : והקדים
את שמי להשם ואני השני שלי יחל אן שמי והקדים את
להשם ואני ואני השני שלי יחל, בין את הכסף את יחל חק
את הכסף השני ואני : ויהי אבר חל שמי אבר שני כל שמי זה
שמי השם בין שיהיה ראשונה ואני שמי השם קודמת ליחל אף
יהיה אחרי יחל בהיה בין שואב שמי, ואני ראשונה יחל
שמי ראשונה כי הוא שני חק כלל כל השמות. ואני באמת השם
(כל רש). (היה שמי שמי שמי).

(להקדים שמי השם). הכסף שגבר היתה שמי באינה אף יחל, והוא
אן באינה בין השם הראשונה אן באינה שמי שמי ויהי
אברהם, אבר זה לא שמי שמי יחל, אבר שמי אברהם (שמי רב) כי
ההשם הוא השם שמי שמי שמי אן התי שמי שמי יחל
כסף שמי (שמי שמי) והיה אן התי, אבין שמי היה באינה ואני
באני שמי היה שמי השם. אבר שמי שמי (שמי שמי) היתה אבר
שמי השם אברהם שמי אברהם שמי שמי - והשם שמי יחל
אן

זכרן
אל יסוג השמא . פי יהיה ^{באל} את בית מנקה אקיר השמא להרם ותגלה
ויקם צה
אורב אל יסוג השמא .

• וואו איר אט יא דא דא דא

[illegible]

1702

ויקרא ה

13 27

אן בילדע האט. זיך ווארטן סוף גארן געווארן א משה שבת
אקס (ע.א.) אקט אט האט ווארט בילדע שווערן אט (אויף ב)
בילדע האט געזעהן.

(ב) והקב"ר ה' מביטתה אל א"י ה' . פסוקה ומינה ומלכות א"י ה' אלהי אלה"ה

2. ~~Содержание~~ 341/1062

~~אמר (ווקרא ז' ופה) ה' אלהי ב' חן~~

[illegible]

~~SECRET~~

אשר אהסגיר השולח הנ"ל ~~הוא~~ הנ"ל אהסגיר (ב. כ.) אה

ה"י שם הברכה מ"ח : מא א"ל ה' . מא מצאנו האש האלהים

(כ) וְאֵלֶּיךָ אָנֹכִי עַם הַשְׁמַדִּים מִן הַבְּרִית

א"ב גמקוד שאתה אלה לשון חיד בנותו של א"ל מן השמים כי של המעלה

ה'ל' ה'ק' ה'פ' ה'צ' ה'כ' ה'ב' ה'א'

[illegible][illegible]

כִּי יִשְׁמַע ה' בְּקוֹלִי וְיִשְׁמַע ה' בְּקוֹלִי וְיִשְׁמַע ה' בְּקוֹלִי

אשר יאמר אליו ה' אלהיו ואלה
הן המעשרות אשר יעשה עמך

[illegible]

(המשפט) המשפט הראשון, כל משפט יחיד, כל משפט יחיד (א) (ב)

הנהגתו היתה כזו שהיה מביא את המעוררים אל המעוררים.

[illegible]

לא להרהר, אלא לומר שכל המלך והמלכה של שני הקרייז : א) נכח בידה

Fi

[illegible]

פינס זס. 24 וואה אארבעט (140) פאקאט רחילה פאבין
פאמי העקוין פאצוריה גא אהיה אלא חבא יאז 1939
מהתאם אובאג היסקח הסניטרי העיראני יר ד. גאן אעזאריין
23.6.39 24.5.39

[illegible]

בכרן | אוקראינה | יסקי קה
לאלה גאון. אלף אלף. זה הדין אשר היה אשון לבד רק זה
למה לא רק להגן עליו. הניסיון זה שוב לא, אבל אף אחד לבד
אשון זה לא חסר ספרת אשון ואינו מתכבד רק במסמך אשר חסר
מתן | ארבעה. (הואבא מהראי)

בא) נפש כי תחטא ומלה מאה. כן הקרינו חסד למילה ואמר
הקדש הקדוש מילה אחת רק שרצה לו גרמת בפר
יוון חסידו ואח"כ נשאר אסר אורי חסד לחסידו חסד אחד ולשני
חסדו בפר כי מרב הגזלה יחד לא יצא זה ואח"כ נשאר אסר
זהו זה לא יצא זה וג"כ נשאר כי תחטא" ^{כחש} הענין ^{אף} למילה מאה
זה" הענין שני מילות כאמר, לשון מילה שניק בילתן כלת מילה
בין שניה" אין מילה אלא שני בן ~~הואבא מהראי~~
~~הואבא מהראי~~ ~~הואבא מהראי~~ ~~הואבא מהראי~~ ~~הואבא מהראי~~
זה לא שני לכן מילה ^{ואף לשון חסד} ~~הואבא מהראי~~ ~~הואבא מהראי~~ ~~הואבא מהראי~~ ~~הואבא מהראי~~

בגזל הקדש הקדוש מילה כי תחטא מאה זה" כי מרב מאבא אונדב
אן ההקדש מאה זה" כי מאבא נבו בשולחן גילה (אפר) המילה ארמ
הנחנה בלא אבילה כפירה" ואח"כ אשר "אחסאה" כי חסד זה
למה כי גזל חלק הכהנים כי אן הקדשים היה יקחו חלקם. (כלת)
וכחש במילה שפרקיון אן מתחילת יד אן בגזל אן חלק את שמיאל. צדק
להגן בכל אמה סדר הישרים תפס הכתוב בחשבון ראשון
שפרקיון, שני, מתחילת יד" לשלום אן בגזל, רמימות, אן חלק את
שמיאל, וזה קרה שאמר, אן חלק את שמיאל" הלא אן חלקו בו
בא

גברון ונקרא עקש קי
יבא . בגלל שגלל ממנו מחזקה כסו אגלל את החנייה ויהי העני
(יה"ל י"ו) ואין ראיה להדיח על היסוד .

כב"א וי"א אשה ובתה . יש להבין מהיה מילאיה ואלא אשה
ואבלו גאת ע"י השאר : ובתה בשינוי עקרון ואלא בתו
יהי ואלא בגלל ואלא אשה ואלא היה עקרון לחזק ואמר ובתה אשה אשה
אף גלל שהכתוב מסביר הדיבור וקל אל החזק יתפטר לעיר ביה
יחיד ע"פ ע"פ שגלל שגלל אשה ואלא ויתפטר הנחל אשה שגלל
יהיה לו הנחלק ואלא התפטר אף עקרון ע"פ ואלא חזק כ"ב אשה
הדיבור ואלא כאלו יתפטר לו יהיה לו שגלל התפטר אף עקרון
ע"פ . והנה יש שכל עקרון ואלא בתו ואלא בגלל ואלא שגלל
וגלל שגלל יתפטר שגלל שגלל ואלא אשה ואלא היה חזק ואלא
מלה שגלל ואלא היה לו שגלל שגלל ואלא שגלל שגלל שגלל
את שגלל רק שגלל שגלל ואלא אשה ואלא שגלל שגלל שגלל

אף ע"פ אשר מחזק להכריז אף ע"פ והוא לא הכריז ואם שגלל
שגלל כי אשה אשה שגלל שגלל אשה אשה שגלל שגלל
וי הוא שגלל אשה ואלא שגלל שגלל שגלל שגלל שגלל שגלל
ובתה שגלל אשה שגלל שגלל שגלל שגלל שגלל שגלל
ויחזק להכריז ואלא שגלל שגלל שגלל שגלל שגלל שגלל
בגלל שגלל שגלל שגלל שגלל שגלל שגלל שגלל שגלל
אשה ובתה שגלל שגלל שגלל שגלל שגלל שגלל שגלל שגלל
אשה רק שגלל שגלל שגלל שגלל שגלל שגלל שגלל שגלל
שגלל שגלל שגלל שגלל שגלל שגלל שגלל שגלל שגלל שגלל

גכרן | ויקרא ה | יקרא קי

התלמוד כשרצה לשום ולם והחטא שכבר נאמר זה למטה. (ג)
המות אשר גזל, אשר שלק, אשר העקב ואל, אשר יצא מילת
הנה דברא ואלה הגזלה אשר גזל ואלה העקבין אשר העקב
אל, ואלה האמרה אשר יצא יחיד (וכבר ידברו בזה, ח"ק ט)
א גזל לא אשר ג"כ אל ואל התלמוד יג וכבר ידברו בזה (פ"ט) אהל
יתאר שהקדש מאמר (מל"ה) קשה גזל הנזיל להלם ג"כ
כל גזל שהגזלה במין אהל קשה כ"כ לילת תלמוד משא"כ אם כבר
לאלה, שזה לקדש מאמר אלם שם יג כולל חטא אה קל התלמוד
כי סרבא בת ואל לן שיה סרבא משא"כ אחר גזל רמ שכבר נשרט
החטא אהל הוא נשכח מלם. וג"כ "היה כי חטא ואלם" כי שמה
אזיל הוא אלם יג כאשר חטא וכבר חטא ואלם ש"כ אה ובה
לחלום נבונה כי והלם את הגזלה אשר גזל היות שזה הגזלה
ש"כ בס"ד וכן העקב אשר העקב אלם וכן העקב כי ין הסתהלם
לכבר ילם וכן מיבן שכרן ואה אחר שכרן שם יג אלם ש"כ העקב
במין אלם נמא ש"כ חגד כמך לומר אל התלמוד יג כי הלאה להלם
נחה ואינה בס"ד וכבר נאל, וכו' שכרן פ"ט אה לן אהל חגד
א. פ"ט אלם ש"כ ילם שכלם גרמה מתא"כ תלמוד יג יע"ש
או גכל אשר ישגד מלם לקרא. (ח"ה) אהל אל חק העקב הוא
כ"כ שבת. אה קשה ש"כ כמך מהלם חלם הכלם אהל
מאל חלם מהכלם (פ"ק כ"א) כי שם חלם בסדר הנה:
פ"ק, תלמוד יג, גזל, שלק, אהיה ובאן חלם גזל, שלק, פ"ק, אהיה

... 3000 ...

[illegible]

ואמיתיתו יספקו עליה. והטעם אצותי כפריותי תאספת החלום
 כי אני שמואל בן נחיה וברוך להלל יתן יוחס מצינו עד
 חמשת ימים לפני קצות המעון וזו קצתו וזו קצתו יבוא
 וגו' בלתי חלף זה הדבר ההוא ובלתי חלף זה הדבר ההוא
 שית יתן זה צדו ואלו זה לו יתן חלף זה הדבר ההוא
 ואכן כפי שאלו יהיה מסכת חטא וצדקה ואלו חטא
 חלף זה ^{כפי שאלו יהיה} חטא ואלו חטא ואלו חטא ואלו חטא
 ואלו חטא ואלו חטא ואלו חטא ואלו חטא

1. הערה

לברון ונקראו ה יצקב קי
 ומישינו באשן יחיד, אליה אשר פה ומישינו באשן רביז. ואז
 כתב הראש כי פה יש גמר בזהבדה לכן אנו מלא רק חום
 אחר ופד גמר לבאן עבד לכן מלא שני חומשין על שפד, אנו
 כמ כי לז פה גמר בזהבדה בכתב איה כי יחטא ואשן שני
 לנשן שגכיר חטא ומילאן כ"ג בס" ש"ס, אפירא ח"ל לבא לנשן שפד
 יאסוף כיה חומשין והוא אשן כ"ג אחר בחום אשן לאי לא בחום
 אפירא כקין אשן מלא חום כ"ג בשפד גמ"ק, אכן יאסוף חום על
 חום זה שחום הקין גמ"ק חום. איה פה הקדוק ראו
 אכתב חומשין בשני סימני הריבוי (כ"ג הרב"ק בשני השמות גמ"ק

ר"ג גמ"ק אשן מילאן כיה: ראש פד גמ"ק, אשן אשן גמ"ק
 אשן אשן כיה גמ"ק, מילאן גמ"ק. (כ"ג הרב"ק גמ"ק קשה).
 יאסוף אשן. ליהא אשן ומילאן חום. אשן אשן גמ"ק אשן חום
 גמ"ק אשן מילאן. וזו מילאן חום. אשן.
 אשן אשן אשן. פה רש"ק אשן אשן, אשן אשן אשן
 אשן

ושלם אצד קי"ב קלורה רבינית
 גם י"ל שכולל גם פי חכמה להטות "אשר הוא
 או יתעלה יורה דא "ל רבינית (ה"ק צ"ד ק"ג וצ"ל ר"ל
 באתר) שאין לו כורה עד שיחזיר לעצמו אצד או סוף
 הוא כח קו"י היום אחרת חייב אצד אחריו אצד
 אחרת או אחרת אצד יצא יצא השקה במסרה אצד
 או אצד של העצם אצד אצד. ~~אצד אצד~~
~~אצד אצד~~ אצד אצד אצד אצד אצד אצד
 אצד אצד אצד אצד אצד אצד אצד אצד אצד אצד
 אצד אצד אצד אצד אצד אצד אצד אצד אצד אצד

כְּזָכֹר מִלֵּן הַכֶּהֱן אֶת ה' . וְלֹא הָיָה שָׂמֵר וּבִפְנֵי ה' ^{לֵב}
יָהּ שֶׁלֹּא נִשְׁמַר מִלֵּן הַכֶּהֱן . כִּי שֶׁיֵּשׁ נִשְׁמַר כֶּן וּבִפְנֵי
מִלֵּן הַכֶּהֱן אֶת ה' וְלֹא אִם אֶת ה' אֲזַל לֹאִיר וְעַן שֶׁהַכֶּהֱן הָיָה
מִשְׁמֵר מִשְׁמֵר שֶׁבֶן אִם לֹאִיר וְהָיָה שֶׁהַכֶּהֱן שֶׁבֶן אִם
לֹאִיר מִשְׁמֵר שֶׁהָיָה אִם שֶׁבֶן אִם לֹאִיר שֶׁבֶן אִם לֹאִיר
עַל הַמִּזְבֵּחַ שֶׁנֶּשֶׂה אֶת הַכֶּהֱן וְכִי הָיָה שֶׁהַכֶּהֱן
מִקְדָּשׁ אֶת הַמִּזְבֵּחַ וְהָיָה שֶׁהַכֶּהֱן מִקְדָּשׁ אֶת הַמִּזְבֵּחַ
אִם לֹאִיר וְהָיָה שֶׁהַכֶּהֱן מִקְדָּשׁ אֶת הַמִּזְבֵּחַ
הַכֶּהֱן אֶת ה' הֵינָּה יָהּ שֶׁהַכֶּהֱן אֶת ה' .

כִּי אִם יֵשׁ אִם יֵשׁ אִם יֵשׁ . הִיא יָהּ שֶׁהַכֶּהֱן אֶת ה' ^{לֵב}
אִם יָהּ כֶּן יָהּ אִם יֵשׁ וְהָיָה שֶׁהַכֶּהֱן אֶת ה' ^{לֵב}
אִם יָהּ אִם יֵשׁ וְהָיָה שֶׁהַכֶּהֱן אֶת ה' . אִם יֵשׁ פְּקֻדָּה

וְהָיָה שֶׁהַכֶּהֱן אֶת ה' אִם יֵשׁ כֶּן שֶׁהַכֶּהֱן אֶת ה' ^{לֵב}
אִם יָהּ כֶּן שֶׁהַכֶּהֱן אֶת ה' אִם יֵשׁ אִם יֵשׁ אִם יֵשׁ
~~הַכֶּהֱן אֶת ה' אִם יֵשׁ אִם יֵשׁ אִם יֵשׁ~~

~~הַכֶּהֱן אֶת ה' אִם יֵשׁ אִם יֵשׁ אִם יֵשׁ~~
וְהָיָה שֶׁהַכֶּהֱן אֶת ה' אִם יֵשׁ אִם יֵשׁ אִם יֵשׁ
וְהָיָה שֶׁהַכֶּהֱן אֶת ה' אִם יֵשׁ אִם יֵשׁ אִם יֵשׁ
וְהָיָה שֶׁהַכֶּהֱן אֶת ה' אִם יֵשׁ אִם יֵשׁ אִם יֵשׁ

וְהָיָה שֶׁהַכֶּהֱן אֶת ה' אִם יֵשׁ אִם יֵשׁ אִם יֵשׁ
וְהָיָה שֶׁהַכֶּהֱן אֶת ה' אִם יֵשׁ אִם יֵשׁ אִם יֵשׁ

ואבן יגאל כפרה וסליחה לכל איש באלו ואלוהי העשיהם בזה איז זיכרון לעד
לעשה זכות מצד התורה להביא כפרה באלו תלמוד מביא הכוונה
אבן עזר א' עמ' וקלה אמרו קצתם בזה. זהו שגם הכסף וסוף
לא יאמרו לא יאמרו כדמ' אמת לבזה נמשך וזה מזהבא הו' רק
אזלמה בזה ~~הוא~~ אלא אדם מביא לזכרון ונסתאף. ע"כ

ויקרא ה'

לפניה

כ"ו וכו' בעצמות סקדון וגו'. משום שכזה אינו למי
או אינו היו בעצמות מאלו יצא או לא יצא עומת ואין זאת סקדון
אשר ע"ז אינו חזק הנה למי שזה וכו' למה נראה אכן
והנה אינו חזק וגו' או לא סקדון וגו'. ואולי יבא
למה חזק ביוסף זה, אשר לעצמות זאת סקדון השם
או לא זאת הווי לסקדנות וכלי סקדון וזה כזה חזק
אך זאת אכן בלתי בעצמות וכל לעצמות הוי הבין אלה
בשם יוסף הכל אווסן השם ג"כ נכא באין וכו' בעצמות
סקדון" אשר למי או להשם או לא סקדון" כו' שזה
והנה חזק עומת סקדון והנה לפי זה וכו' וכו'
בעצמות סקדון" הישם הזה למי שזה הכהן ר' צרי
ברכה את וכו'.

230 B פה א (היה פה)

(היה פה)

אכן צוה שם אברהם ואל קני
המזבח (כאן צדק מותר המזהב הנגד להספדים מקריבי הקרבן) ואל צדק האכזר
אל הקדש ואלק שנתנו אל מקדש אל המזבח כל האלה ~~עצם הקדש~~
אכן צוה כאן אברהם אל הכהן ~~אלה כהן אברהם~~ אלפז נראה לאחד הכהן ^{כזה} צדק המזהב שזכר
בס' ויקרא לשם קור פטו מעליה צד הקדש ופה מזהר האכזר מן
הקדש ואלק ~~המזבח~~ ~~אלה כהן אברהם~~
הענין שם כי שם יצחק אל בני ישראל מקריב הקרבן והטוב להקריב הוא
הנביא דב יצחק שם תראה מצולת נביא ואלהם אלה"כ ואלהם אלה"כ
למבזים אותם רק אחר המטא וכאן יצחק אל הכהנים כירצו יצא המזבח
הקרבן דב יצחק תראה צד קדש קדשים: מראה (לכאן אגלה) מטא
ואלם להכתיב אכזרים והם אלה"כ יצחק ואלהם לתורה להם קדשים קלים
להכתיב אכזרים מהם. (ויקרא)
גילת תורה המזהב, זכא אלה המזהב היוו מצולת הקרבן אל בין הדברים?
זה מסד הכתוב: ה"ל היוו אותה אשר מראה אל מקדש אל המזבח
כל האלה צד הקרבן גילת אותה היוו המזהב אל בין הדברים להקטר
חלבים ואבירים אלה נשק כל האלה. אכתב הכותב אשר ששטה המזהב
אל בין הדברים וערך צדו במצו יום נענעם החלבים והאבירים
אלה עכמואלה אל המזבח מראה אלה"כ דכל הקדש ואל מקריבים
אותם אלם ביום שנייה ביום צדו את בני ישראל להקריב את קרבניהם
ואל מראה בל כן הכתוב אלה אל הקטר חלבים ואבירים אל
המזהב ליהא כזר כל האלה מצבועים אל מקדש אל המזבח
כל האלה צד הקרבן ומעיוו הרמז"ם (מזהב קרבנות פ"צ האכה
א"כ)

א
ב) צו אהרן. און נאמר ואתה תצוה כאל (שמות כז. פ) ופניה
מקלות צבא העתיד המקל הצווי מלאם צבאן רבה הקדשה שילצה
האת אהרן ואת מעו מיד כי קרן תשיב היה נאה גם מוגדר אכן
יאה או "צו" שהוא אשן צווי מאל המלה שיה (ז"ל רש"י)

צו אהרן ואת מעו וגו'. צדיק אהרן מוצר מסדר ויקרא פסל
הקדשות לא עכר למ אהרן רק הע אהרן: והקדו מע אהרן.
ועל מע אהרן וצד כיה פאייס אכזן מקדש תשיב עכר
אהרן גב יק יצא כי כל ארבעים שנה שהל ולחלל מעבסר און
הל ארבעים שנה קרן נצר אנדה אוטלית אשם אשיוסן רק תשיבים
אסססס אקדשות צמח הקדש אפסססן, יחל לכא סבר ויקרא איל
מברר רק מקדשות וחוצ לוינע נחגים אלא כשיקאל אלה בענן
וכס. איל גילוי אהרן און יקא שיה דכ אי העציר למ אהרן סד
מקדשות און רק אי מעו העציר אכזן מקדש תשיב ואל הקדשות
גם מעבסר העציר גם את אהרן כי את התשיבים גם הוא הקדש
(אהרן ינע)

צו אהרן ואת מעו וגו'. יקרא נאמר צמח און מע ילחלל אכזן צו
את אהרן ואת מעו וגו' יא למ צמר הכתם חלית המלה מעלג
אהרן מיואי הקדש אהיה זכר ונעים אכזרע ואסמאק יבא אליה
אישטנה אפע ה' צד ~~שם אכזר~~ כ"ש הקדש הכה אהרן

~~שם אכזר~~

תקדו, אלא שם בן אור שובא אל אל פניו אבן אשר אבא אל פניו
תקדו, כי אל אל פניו צדיק אמות ואלו אל צדיק אמות מלכות
אל, אמות אבא אל אל פניו אשר אבא אמות בכה אבן אשר אל
אל תפס. (חזקת הפס)

אשר

~~אשר אבא אל אל פניו אשר אבא אמות בכה אבן אשר אל~~
~~אשר אבא אל אל פניו אשר אבא אמות בכה אבן אשר אל~~
~~אשר אבא אל אל פניו אשר אבא אמות בכה אבן אשר אל~~
~~אשר אבא אל אל פניו אשר אבא אמות בכה אבן אשר אל~~

אשר אבא אל אל פניו אשר אבא אמות בכה אבן אשר אל

וְלִבְשׁ הַכֹּהֵן מִן הַבָּדָה אֶת הַכֹּהֵן וְהָיָה תַּחַת חֻשְׁתֵּי הַבָּדָה
 וְהָיָה הַכֹּהֵן יָדָא וְהָיָה הַכֹּהֵן בְּהַלְוֵהוּ . אֲשֶׁן מִן שִׁין קִיטָה
 וְהָיָה הַכֹּהֵן וְהָיָה הַכֹּהֵן בְּהַלְוֵהוּ אֲשֶׁן מִן שִׁין קִיטָה
 כִּי דָּ בְּהַלְוֵהוּ בְּהַלְוֵהוּ אֲשֶׁן מִן שִׁין קִיטָה
 פִּתְיוֹן וְהָיָה קִיטָה וְהָיָה קִיטָה . אֲשֶׁן מִן שִׁין קִיטָה
 בְּהַלְוֵהוּ כִּי מִן שִׁין מִן שִׁין קִיטָה . אֲשֶׁן מִן שִׁין קִיטָה
 מִן שִׁין קִיטָה בְּהַלְוֵהוּ אֲשֶׁן מִן שִׁין קִיטָה
 בְּהַלְוֵהוּ אֲשֶׁן מִן שִׁין קִיטָה . אֲשֶׁן מִן שִׁין קִיטָה
 וְהָיָה אֲשֶׁן מִן שִׁין קִיטָה . אֲשֶׁן מִן שִׁין קִיטָה
 וְהָיָה אֲשֶׁן מִן שִׁין קִיטָה . אֲשֶׁן מִן שִׁין קִיטָה

וְהָיָה הַכֹּהֵן הַכֹּהֵן (כִּי שִׁין) בְּהַלְוֵהוּ הַכֹּהֵן
 בְּהַלְוֵהוּ בְּהַלְוֵהוּ כִּי אֲשֶׁן (כִּי) בְּהַלְוֵהוּ
 אֲשֶׁן כִּי מִן שִׁין קִיטָה .

וְהָיָה אֲשֶׁן הַכֹּהֵן הַכֹּהֵן . אֲשֶׁן מִן שִׁין קִיטָה
 הַכֹּהֵן הַכֹּהֵן הַכֹּהֵן כִּי מִן שִׁין קִיטָה
 מִן שִׁין קִיטָה כִּי מִן שִׁין קִיטָה . אֲשֶׁן מִן שִׁין קִיטָה
 מִן שִׁין קִיטָה כִּי מִן שִׁין קִיטָה . אֲשֶׁן מִן שִׁין קִיטָה
 הַכֹּהֵן הַכֹּהֵן הַכֹּהֵן . אֲשֶׁן מִן שִׁין קִיטָה .

11

וזה שיהיה אסתר שמעני ויבדל מ' ע"ה
ואת אפ"ס צדק אהרן אשן סכמא יש צרה אשר לו צרה אמת"ה היה לו
אמר רק ויש אשר לו צרה ואלה כי זאש לו שהיו לו מן הבין היה צדק אהרן
כ"ל א"כ מיעה יש צרה אכן צדקה בבואה ט"ז ההרואה לו, שהוא למצוה
אהרן אש מן הפבולס הוא רק מ' אצמח החיובן אבא מ' אצמח הפענו
מצוה אקחור אש מן המצמח הווען וכמלור בולמ"ל (צ"ל ע"ה) למצמח קט"ו
היו אשין מ' אצמח החיובן שמעני הוא נטאן מ' אקטור מ' אצמח הפענו
אמ"ל אקלור להם הוא מקטוכין קטרת מ' אצמח הפענו, וזה הוא טמאש
שהבולו לו אש הצלט, דבר זאת בא אצמח החיובן אפ"ס אקלור הטיח
האשן יש צרה אפ"ס לו אחמרה נע"ל לטמאש פול. טמאש אהרן
אשין רק מ' אהרן אהרן קט"ו אש כי אשן אהרן כי זאש לו מ' אש
אשין מ' אשן (המל"ה וצ"ל אשין קט"ו)

יסקר ח

131

זכרון

בא רק יסקר יער וסדר יער. על האל הווקרת. (ו) אל חשיב
ובכ"כאש אל היצגות
ואל אפילו בלאן שורה אל היצגות. (היסק דעה)

אחד מיה פכה/זמן קטן. למצוא הפנים על המרגל. (הטמק ייחוס)
אזק מיה היצגות אהרר מיה חלפי השלמים. קשה מיה מיה חלפי
השלמים הוא גם חלפי השאמ ואלס א"ב הוא מנטוריו מיה. (הטמק ייחוס)
במורה בשום שורה שיםמק שז חלמ אל הקרבן בשלון ריפיו (מן בלכיו)
ובכ"כאש

זכרון

131

ועקר

וזה נמצא תלמי השלמים שש היו (שמונה רבי) כי תלמי הקרבן בא
השן יחיד בן תלמי החסידות תלמי האש תלמי גמל השלמים וזה לשון תלמי
בואו גם יתר תלמי בן של חסידות ואש, ושלמים לאו בקרא, רק מעני
שבבולס הגביר כולו ורש וגמל השלמים: בחסידות בן האשוח בתלמי
גמל השלמים, בחסידות נשא, "כאשר הוסיף תלמי גמל השלמים" בחסידות
יחיד בשמחה ובפשה. (כי בשלמים פירש ייני תלמינים מרשאות) אכן
קראו תלמי השלמים הן התלמינים שנתפרש חינוך אצל שלמים. (תלמי"ם ז"ל)
ואש תלמי תלמי לא המגמל לא תפשה. וט אהבן אשה חזר גמל אשה
שהאש תלמי לא המגמל לא תפשה הא בשר נאמרה (סלוק ב')

~~האש תלמי לא המגמל לא תפשה. וט אהבן אשה חזר גמל אשה~~
~~האש תלמי לא המגמל לא תפשה. וט אהבן אשה חזר גמל אשה~~
~~האש תלמי לא המגמל לא תפשה. וט אהבן אשה חזר גמל אשה~~
~~האש תלמי לא המגמל לא תפשה. וט אהבן אשה חזר גמל אשה~~

(אמת פרק ב') אשר נוסף נשא לאמאטון פקידות המנהל ב' לאו בא
השלמים אש של שני המגמל בן וליבא מנהל האר המגמל בארמית
~~האש תלמי לא המגמל לא תפשה. וט אהבן אשה חזר גמל אשה~~
אין צונו שיהי אש תלמי יהא בשר אשה והאש לא המגמל תלמי בא
לא תבכה רק יהא המגמל שיהי נש שיהי תלמי מואק בלי התעסק,
כי בתוך המגמל אש לא אזהרה שיהי בואק לא תפשה גמל אין
מחל שיהי בן, האש ששן ושלם כחבר ה' לאו גמל אש יאש גשם
היך יבכה האש בירך המגמל אש לא יהיה מואק תלמי בלי התעסק
אה המגמל התורה שהאש של ~~המגמל~~ יהיה תלמי מואק בלי התעסק
וא

הקרב אתה. שם העולם וסגס הקרב יקריבו אותך שני אלה (ראש).
 והל יחיד בני המקור אין לא שום הוראת הגין העל והיסוד ויס
 רק שפרוף שם העל בין הפל יאה, עספית וכדלה, אהל
 מסואו מרין אין לא שום קשר במאה ואכן כמז הרב למחר פה ילת
 יקריבו; לפי ה' אל פני המזבח, אמרו בסוטה (ב"י יג) לזה שמר
 לפי ה' היין משרה, אל פני המזבח הוא זרז לכן מילה מקרי
 משרות זרזות אל התקיים לפי ה' במשרה עם פני המזבח זרז
 שם הוא הפל שפולין בן ש" המזבח וזהו הענין אל המזבח ש" אל
 י, להבין מנין להכיל היה מזבח המזבח והוא העל ש" מזה זלזל
 היה הכיל הרב אחר שמר מארבעה צדדים אל כהן אמרו (גמרא)
 זזה יאכה מקרא בזמנא אל יקר המזבח ופיונה ובין זלזל הוא
 הירק והוא אל מזבח אל זרז הוא המזל והעל ש" (מ"ב)
 (מזרחים יין מקורו מלת המנה וסמך). פ"ל הפל ש" אל
 העל הוא זרז בלשון יין מלת" ולא אמר והרין מקורו מלת,
 אל ש" פה מזב זרזת למא מלת מלת מלת ~~מלת~~ כי הוא מסמ
~~מלת~~ המנה העכרת בפיוק הללזיס ~~מלת~~
~~מלת~~, אהל למזח ח"ל לא יס"ל זרז ומזר פכתי
 הקולל אל הפא מולת פא למזל מולת ח"ל בסוטה (ב"י יג) ופ"ל פ"ל
 ומזלה אה הולב למזבח שכינה שמו ופ"ל המנה חולל וכן כון זרז
 מספיק למא לייק שרין מלת פלוא בתי אמר ש" מלת פלי הומה
 מלת" לא פלס בשני פלי, ומלת" מוסמ אל הפלי שהוא אלון פ"ל. וכה
 פ"ל

ס' שטן אצל יג' סדר ב' פרה א' אפי' צו' מקלח
אבל און כתב בן היה מאד לבקו' ו'א' ה'י'י'י'י'י'י'י'י'י'י'
מ'א'י'י'י'י'י'י'י' (כ'א'A'
הכ'ה'ע'י'י'י'י'י'י'י' אב' ו'א' נ'א'ד' מק'צ'ת' ה'א'י'י'י'י'י'י'י'י'י'י'i'
ה'מ'ק'צ'ת' ה'ע'י'י'י'י'י'י'i' אב' ^{א'י'י'י'i'} א'א'מ'ד' א'ו'פ'י'א' א'ו' נ'א'ד'
א' ה'א'י'י'i'י'i'י'i'י'i'י'i'י'i'י'i'י'i'י'i'י'i'י'i'י'i'י'i'י'i'י'i'i'.

מנחם זינקר אהבתו ב הינה לאהב וזנו הוא אף הפסח בנה
לגלה יקרא לשי הכהנים תמיד אחר אהבתו יינה וזנו אהב וזנו (חוקו)
יצא וזנו. האהבה קודם שהנחה היתה מתחילת לאכל חם
או ינה ואחר שהנחה זה עקב ינה נסרה ^{אכל אכלו ינה} אהבה וזנו הקוף
היתה, הוא דהמחה כיו שהיתה מתחילת חם או ינה
קרא המחה אהבה וזנו (אמור י"א מוא בתל)
הוא. ה הוא בן פה אף בק אפן הנפח, לפי אף בק מוס
א האהב האור וא יקרא אף אלא מביא מוס אכילה מביא נחמ
מה לקרא מוס, כי מוס מוס דה (ל"א) אף הנפח מוס אף הנפח
אף אף נאכל ב שהוא המוס אלא יקרא אכילה מוס האור אלא אכ
רק מוס י"א הנפח נאכל ואינו אף מוס אפן ינה ואחר יצא
תאכל הנפח וא תפ. האלון לזכר בן מוס ^{אכלו אהב וזנו}
~~אכילה" והיה או אחר יצא מוס ^{אכלו אהב וזנו}~~
הקרא קדוש מתיר אלא מוס. ע"י דהיו, מוס המוס קדוש באלא
מתיר לאה כי הקדושה מרגא מרגא י, אף מתיר לאה קדושה
לפי מתיר וזנו אפן דהיו וזנו ע"י ינה אף קדושה וכו',
והוא אף מתיר לאה תאכל הינה, אפן ע"י מתיר אף "שהוא מתיר
שבתה. והנה מתיר אף" האלון המזיק אפן באל המתיר והאכילה
המרגא אפן אהבתו אהב לזנו סאמה אפן שמתיר ק"י בחול
כ"ל המרגא (פ"ו) מה אהב, אפן האלון המזיק מתיר אף",
לפי מוס קדוש המתיר אהב אף המתיר חם אהבה וזנו

✓ שניק אסדר צו פרשה א פסוק ט דף ע אפ"י פסוק י
יזכארה. מילת זמר לבתול בתולת פסוק העלמית מענה יוצא זמר וקול
וזה"כ מצות תועה במקום קדוש? איצטן שחבא באחרונה נאכט צבי
שישאר הטעם בפסוק ואין אפ"י אחרונה כאן לאו ונתבאר טעם המילה
כמו בפסוק דרשין נאכארה שזין ופסוק דין זמר בפסוק זפיקאן ג"כ משה
לאו ונתבאר טעם הפסוק פסוק גז"כ אפ"י פסוק יט. (פסוק דמר)
~~ו ר"ל קציר פסוק דמר~~
~~ו ר"ל קציר פסוק דמר~~

~~Handwritten text, possibly a signature or name, crossed out with a thick black line.~~

וְגַם אֶל יְדֵי מַלְאָכָיו הַדְּיוּטִי הַסֵּמֶל יוֹ
כֹּחַ צֶרֶךְ מִמֶּנּוּ יִשְׁכַּח יִכְבֹּד. וְיִשְׁכַּח הַיָּד כִּמְדָּה נִימֵר
הַסֵּמֶל יִשְׁכַּח וְהַנֶּחֱמָה יִשְׁכַּח יִכְבֹּד וְהַנֶּחֱמָה יִשְׁכַּח יִכְבֹּד
קִנְיָן מִמֶּנּוּ (מִנְיָן מִמֶּנּוּ) כֹּחַ צֶרֶךְ מִמֶּנּוּ
גַם נִקְבְּלוּ אֲדָמָה לְגַם אֲנִי מִמֶּנּוּ אֲנִי מִמֶּנּוּ אֲנִי מִמֶּנּוּ
וְגַם קִנְיָן אֲדָמָה מִמֶּנּוּ כֹּחַ צֶרֶךְ מִמֶּנּוּ אֲנִי מִמֶּנּוּ
מִמֶּנּוּ יִכְבֹּד וְהַנֶּחֱמָה יִכְבֹּד מִמֶּנּוּ יִכְבֹּד.

16 931 p. e v

ואם דבר מאר ג'הם" להי"ל ג'ה" כון/ שחיסד א
העניוה להיו לאון נקדה י"ל שחיסד א קכא שחיסד
והקלית ג'הם יחזקאל יהי אהן ובעו א"ל חלקם נחמ
ואי"ה ונ"ל, ואמר א אונתם הואקם לא הכהנים, כי
אמר לעת מאר ק'הם יחזקאל יהי אהן ובעו א"ל חלקם נחמ
ר"ל כל דבר אשר יק'הם יחזקאל יהי אהן ובעו א"ל חלקם נחמ
יק'הם אהיו אהן ובעו א"ל חלקם נחמ

11703

113

10 2P81

אברהם "היה" בנקמה רחם בו אשר עבדתי אמן, אשר יוסף היה
 בני יונה לשון נקמה, וכן וסוף חסן אשר "היה" לשון גבר להורג
 על העשיה, כמו (לשון) ואמר ואלה עמדי (היה) שלא אשר
 עבדתי בנקמה נכחתי כי אם שמו נכחתי גבר ^{כד'} לזרזו אל העשיה
 העשיה, וכן כן להורג שאין מאת וגם לעשיה שטחית כי אם לעשיה
 ההתאמת והפליטה לכן אשר "היה" גמ' הגבר להורג על גוף כחול
 שהן עד שניהם זה להשלים וזה לקבל וגם מת' וכן אש' לא מאן
 ה' היה שגמל, ואמר ה' ואני לה, כי ין התנה עש' מאת ליטו
 ואולי יידי אם תינה שטחית אל לעשיה המתאמת והפליטה, שאמר מנה
 שאין צורך להוסיף על ענין לשון הענין כי הוא המון שגמל גמ' (הב'הק)
 ושל "ע" הזרית על התורה" אשר גמלת "היה" ולא גמ' בקדקדו ה'ה
 עד שגמל ענה הפליטה מן עז להיה, גם מאן על ח' ונאמ' על הענין
 היה מאס על ענין שגמל היה גמל. ויתרם גם (אן גמל) היה: (אן
 גמל) גמל.

May 30 93

[illegible]

והקד יח

131

זכרון

שנה יהיה ~~שנה~~ תמיד כל יום ~~שנה~~ חזיתו חקר ואם שחזית
אז, אפרט להינה תמיד רק הכתן המזוט ומה אמה לא הנה
(שנה תמיד פירוש כמו אמה בא"ו כ"ל ששקן ס' י"ג). זה תירוש
והקלבה המיוססת של קלמ' חז"ל. וא"ל גמור חז"ל הפס' לא נחה
שנה לאלק הכתלם לזרנים ל"ל זה קרין אהרן אפר קאי רק
של תלמי המור, שלזרית האפרה סל"ל ול"ל המור ין שנה תמיד
ואלק נשק למה של ובהכן המזוט ומה אמה" וקחן להם ג' ירבים
פ' הכתלם הזה לכן יל"ל חז"ל בס"א (פאא בזמנות גז' נא"ל)
להכרית פירוש ב"מ אה"ל שכל המכנים שלהם מחונק ואל
ושמה אחר הבחינה. (פ"ל חז"ל ס' ל' בארובות)

ית' על מחמת קל"ן תל"ה, ירמב"ל תש"ר, תפינו, שנה תמיד
תקריב רוח נוחה לה'. סדר הכתלם הוא: "של מחמת קל"ן
תל"ה" הינה זהו טעון, "ירמב"ל תש"ר" ח"א אפר כמור תש"ר אמה
אזן תר"ה להיות כפר חל"ה ברחמים וא"ל מ"ע, ואחר השמון
תל"ה" ריבית להיות אפ"ה השם וא"ל "שנה תמיד" לש"ר תמיד
כפ"ה" ל"ל ואחר כל אלה תמיד רוח נוחה לה'. (תש"ר) ואל תמיד
אז. שנה של אהרן מנכ"ל.

תפינו. פ"ה" אפ"ה אפ"ה הר"ה אב"ל ש"ה. אה"ה ל"ל הר"ה בי
תל"ה הוא שנה כמו תל"ה ינ"ל פ"ל אפ"ה יחיה תל"ה של
תל"ה ינ"ל הקל"ה כ"ל הר"ה וזרית אפרה ל"ל אפ"ה. ואין יסוד
תמיד כ"ל הר"ה אה"ל, אה"ל אה"ל ל"ל ינ"ל הי' ל"ל הר"ה (תל"ה)

فيلد (م) ٥ ٩٣

١١٠٠ ١٢٠٠ ١٣٠٠ ١٤٠٠ ١٥٠٠ ١٦٠٠ ١٧٠٠ ١٨٠٠ ١٩٠٠ ٢٠٠٠

٢١٠٠ ٢٢٠٠ ٢٣٠٠ ٢٤٠٠ ٢٥٠٠ ٢٦٠٠ ٢٧٠٠ ٢٨٠٠ ٢٩٠٠ ٣٠٠٠

כ

טו) והבבן המשיח תחמנו מעני. ופאטא מעני תחמנו (רש"י) מאד לזמ
 בע מלאו מקמ זמלו האז קצמ אפמנת כפ"ג אבא כהן (תל"כ)
 באל תקטר, אין עקמנת אפמנת שירה נעמין זאל באל אבן
 בא מנחם כהן לא נבמה באל תפיה (רש"י) כזן לז כמיה אל תפיה
 כמ"ג בסמך זכ"ל בא מנחם כהן ^{בזן סי' נ"ב ובויקרא פ' שמ"ג} ותפיה ^{לאל תפיה} "המאמר בסמך
 קזי גמ"ז מנחם חביתן לז ע"ג.

טז) אבא מנחם כהן. מאד בא האז באלות המין, לאל אבא מנחם חביתן
 כבלימית מנחם חביתן כי גמ מנחם נבמה באל תפיה.
 זמ"ז הרמק"ג ז"ל הטמ (מ"ז ח"ג פ"א) גמ"ז לאל כהן יש לו אהקרים
 קרבן קדש ויהיה זכ"ל מביא מנחה זמ"ז וזמ"ז קדש וז"ל וז"ל
 זכ"ל עבדה באל אבאלו לא מלה דמ"ז זכ"ל. והנה היה כזן לזמ"ז
 כזן באל תקטר כמ"ג למעלה, חק סמך הקטרה היז כביות אפ"ז
 שח זמ"ז יש כביות ז"ל באל תקטר זמ"ז כפמנת מכיות אין חיל
 אהקטירה לכן אמר כזן באל תפיה זמ"ז לאל כזן לאל תפיה
 מצינו זמ"ז הפיה שיהיה. (תל"כ)

באל תפיה לא מליכא. אין אהקשאת זמ"ז שכלם באל תפיה פשיטא
 זמ"ז תפיה וזמ"ז צדיק לא תפיה? כי צדיק אכלם לא תפיה ^{לז} ויתן
 זמ"ז אכלמה זמ"ז יכלם באל תפיה למד המן שרצ לאל יאכלם
 כמ"ז לא יהיה חייב מאקמנת זמ"ז לזו המן זמ"ז עמ"ז, ~~אל תפיה~~
~~כמ"ז לז יהיה חייב מאקמנת זמ"ז לזו המן זמ"ז עמ"ז, אל תפיה~~
~~כמ"ז לז יהיה חייב מאקמנת זמ"ז לזו המן זמ"ז עמ"ז, אל תפיה~~
~~כמ"ז לז יהיה חייב מאקמנת זמ"ז לזו המן זמ"ז עמ"ז, אל תפיה~~

~~והוא כפי "ש" באלו המידות לא יאמר בזה ואולי זו, וזה לא יאמר~~
~~במזק, וזה בזה בזה המידות של המידות בא מידות בזה (הוא)~~
~~באלו המידות לא יאמר וזה בזה המידות בא מידות בזה (הוא)~~
~~לא יאמר וזה בזה המידות בא מידות בזה (הוא)~~
~~כ"ל (הוא) בזה המידות בא מידות בזה (הוא)~~
~~בזה המידות בא מידות בזה (הוא)~~

~~הוא בזה המידות בא מידות בזה (הוא)~~
~~הוא בזה המידות בא מידות בזה (הוא)~~
~~הוא בזה המידות בא מידות בזה (הוא)~~
~~הוא בזה המידות בא מידות בזה (הוא)~~
~~הוא בזה המידות בא מידות בזה (הוא)~~

הוא בזה המידות בא מידות בזה (הוא)
הוא בזה המידות בא מידות בזה (הוא)
הוא בזה המידות בא מידות בזה (הוא)
הוא בזה המידות בא מידות בזה (הוא)
הוא בזה המידות בא מידות בזה (הוא)

הוא בזה המידות בא מידות בזה (הוא)
הוא בזה המידות בא מידות בזה (הוא)
הוא בזה המידות בא מידות בזה (הוא)
הוא בזה המידות בא מידות בזה (הוא)
הוא בזה המידות בא מידות בזה (הוא)

הוא בזה המידות בא מידות בזה (הוא)
הוא בזה המידות בא מידות בזה (הוא)
הוא בזה המידות בא מידות בזה (הוא)
הוא בזה המידות בא מידות בזה (הוא)
הוא בזה המידות בא מידות בזה (הוא)

הבחינה, אכן צורה הש"ת השלשט השלשט ג"כ באותו מקום שלשט
העלה אתו יכירא את חטא בעלזא ואלט שם חטא או חטא רק
בהרהר עברה ואלט שם עולה.

קצת קצתים פיו. זה דברי נחב דהלא יבצר זה, ופיהו ר"ל שבו
אמר שטעם לזריכה להשט ירפון אינה מרצ להויל חטא להב רק ירצ
סוף הבאן להיו קצת קצתים אבא הבין כל ק"ק כולה וה"ל שווי צלח
להם כבש עברה ~~א"ל ש"ל~~ אין צונם כשאים רק לריכים
רפון אפי להן קצת קצתים. (הח"ל ע')

(ש) הכהן המוטא אותה ואלכר. אע"פ ד"כ זכר הכהנים יוצא מזה
כחם בסוף אפיא מרצה מרפם כמ"ל פרמ"ק בס' המשנה (מחלוקת
יה) שכל זכר קצתים מ"ע היא, מכ"מ על המוטא היא מלאכה קולח
משום שהאכילת הכהן ותכשרין הכהנים, והבין המעלה אחרים
או גמיר אע"פ דאיכא דצדק ויורה, משום הכי אם נשרף או נשאר בהם
אלא נשאר אלא בגיט המטה שילעל המוטא מול בגיט (כ"כ הגאון ח"ס
א"ל סי' ט"ט דצדק וצדק מעלה הוא בבין המקרים מע"ל). ופ"ל שיה
הכחם כון באשן דכחם "יוצא" אלהן כחם כל זכר הכהנים יוצא
מזה "הח"ל ח"ס" להם להאמר פ"ל כחם דיו נ"ל בין האליה לקלח שאלו כב
א מקצתה נ"ל במשנה וואם נשרף מקצת חייה אולא זלח השאר כדו לקיום
שבאחל אבא את ~~א"ל ש"ל~~ שאלכר ונשרף מקצתה און חייה אולא זלח
השאר דעל מעלה כולה נשאר כל ע"ל. ונ"ל ~~הח"ל ח"ס~~ ~~הח"ל ח"ס~~
מזה שבחם אע"פ ד"לע"ל מיידי בנשרף מקצת און נשאר אלא כזכר
אבא כולח מביק מכון ופה, דאן דמי בגיט הנשאר מכבר אכזר

הפתח ר' משה'ל, לזאת כזית וזכר הכנה, דבאלו זעזעו הכהנים עצר
 כפרת העם וז"ל זאת כזית הוא הכל ושלם פני מלמד בא הכהן היחיד
 יבוא לבתבית, משה'ל וז"ל הרבה בלז כל זכר זכית בה. (הדוק בער)
~~הוא יבוא לבתבית, משה'ל וז"ל הרבה בלז כל זכר זכית בה. (הדוק בער)~~
 במדר ז"ל מלמד. כן לא פייס הכתוב יאכואה כן במדר, דכבר הורא
 שם לאו בא הכהן ולא לזכר לזכר שפני ענין ^{היכל קמח פסח} ~~הוא יבוא לבתבית, משה'ל וז"ל הרבה בלז כל זכר זכית בה. (הדוק בער)~~
 חזון אבין הוצא אפוא בשר בארץ וכו' יהי היחיד ופיקאן (יאכואה) וז"ל
 ושלם פני בשר חטאת ז"ל נשפך ז"ל חטאת לאו צדיק הכתוב אפוא, שפני
 צדיק הוצא אפוא בשר בארץ, יהי צדיק פסח הכי זילא מלמד משה
 יזאל מלמד חזקת י"ד להאז ג"כ בשר קדשים וכו' וז"ל שיהי הפסח ופיקאן
 (כ) כל אשר יגע בקורה. בבשר ולא בצדקות ולא באדום ולא בקרעם ולא בטלפים
 (פסח) מדקסיד קרא במשה אצור לפעולה זעזעו השטחית הדבר
 אבד רק לעצת ההתחלות אפוא, וזה לא לייק בעצת דבר דאלו שייכה
 בארץ כן צדקות וגדים וקרעם וטלפים רק בעצת הבשר שגא אל אומות
 וזעזעו העלמים ממנו. והנה תבין פירוש כן (הכאן) ~~הוא יבוא לבתבית, משה'ל וז"ל הרבה בלז כל זכר זכית בה. (הדוק בער)~~

~~הוא יבוא לבתבית, משה'ל וז"ל הרבה בלז כל זכר זכית בה. (הדוק בער)~~

אשר יזה וזמה על המז. מה שפס אפון הצנה ולא יזר וז"ל וז"ל אשר
 יתן משה על המז אצל חז"ל שרף ז"ל דם הראונו אפניה כן שנתקבא בדר
 בבלי וז"ל ושרף הדר מן הבאי וז"ל טעון כהם כן להדר כל אפניה
 במבואר בצמחים (צ"ל אה) וז"ל ז"ל שרף הדר קדש שנתקבא בבלי ז"ל לאסבא
 ז"ל פסח אפניה והדר אין צדיק כהם ז"ל ז"ל ענין פסח על המז ג"כ
 ז"ל צדיק כהם כי לא שנתקבא צדיק בבלי ז"ל כהם אפניה (צמחים ע).
 אשר יזה משה תכנס במקל קדש. שם המז הוא בכל התנ"ך באפון זכר אבד

פה בא האשון נקבה "אשר עשה עמה" וצדד שנים אחת במלך (איו) והגבול אלו
 משפחה, ואמר חזק דאכך בא כלי עמה האשון נקבה אלוה שאן בא שם חזק
 בהבנה המצאונות שהיה אינו אלוה הגב אלהינה, אלו כסות אלהינה והוא אלהי
 אבתבסות מהן, ~~אשר עשה עמה~~ ~~אשר עשה עמה~~ ~~אשר עשה עמה~~ ~~אשר עשה עמה~~
 בא בהבנה היא חברה למשפחה עם כסות אלהינה והוא אלהי הערבים עם שכול
 בא מה שאכל ~~אשר עשה עמה~~ בא, והם האים האשון נקבה, אצל זה אינו כלי עמה
 אלו כלי מינו הגבוי (הנולד על הספרים) ושימר הכתוב הווי כ:
 בא אשר יגע בהשירה יקדש. כל יום תחשוב כי האלוהא שנים אלהי המוקדש בהשיר
 החטא יקדש כל חזק בא אשר יגע בהשירה יקדש הענין בא מה שנים אלהי
 מינו יקדש אלו כלו אחותך יום מקום אלהי (ספרים) אכן ואשר יזה מצבה על
 המגד גב אין צדיק אכבס בא המגד חק מקום המגד ילד יפה עשה אלו
 תבסס אלו כלו.

כא) אלו חרש אשר תבוא בא נלבר. הנה מצרכי האשון והשפטי שיקדים תמיד יום
 הפסח אל השם, אלהי המקום אלהי המאמר צדק הפסח יום חברה יום צדק חלוקה
 מגדל אל המאמר המקדש ~~אשר עשה עמה~~ ~~אשר עשה עמה~~ ~~אשר עשה עמה~~ ~~אשר עשה עמה~~ יקדים אלהי השם אל
 הפסח, אלו חרש יבוא קרבה למחשבות אלהי צדק חלוקה בין כהן אלהי אלהי
 הנזכר קדש (המען הקטרת זמירין עם הזאת) יקדים למכיל זל הפסח
 יבוא כי הוא העוקר המאמר, ואצל אחר אחר, אלו חרש אשר תבוא אל המקדש
 השם אל הפסח, אלו אחר אלו חרש תבוא בכי חרש נלבר כאלו אשר יזה מצבה
 על המגד תבסס הקדמות הפסח אל השם, מקדש למאמר אלו חרש וגו' הוא צדק
 חלוקה אל המאמר אלהי, למחלק בין המגד לעבד בא עם הנזה אלהי בא חרש
 לעבד בא עם הנזה, בא אחר כפי צדק באיחוד, פה המגד תבסס אלהי חרש.

ישבר, וכן המאמר ואם כבאי נחשבת גשמה הוא ג' בדיק חלוקה זא המאמר
שפעל כאלו ואם כבאי נחשבת גשמה אז ישבר כבאי חרש רק ואזרק ושטף במים.
גם מקור שמאיר המאז בדיק חלוקה זאן הפריטים מאבדלים זה מזה רק בדבר
שחלקם הכתוב הפירוש זאב ביותר הפריטים הם באים זה אזה ואמרים זה מזה.
אמא: וזא קין ופרי הגשמה מנה אה' והכל המאז גם הוא מקבוצות צאנ',
אז הצדק אבא להביא מנה אה' כי יוצא שהחלוקה בין הכל וקין הוא רק
במה שזה המאז מפרי המצאה וזה מקבוצות צאנ' זאב בזה שפיה מנה אה'
הואו וכן חיד, וזכר אמא מקור לגמ כלי חרש ישבר במקום קבול, וכלי נחש
והזכר ושטף במקום קבול זאב למאמר וכלי חרש בא ההכרח בדיק חלוקה זא.
מאמר ואם יזה מצאה זא המאז, ואמר ואם פני נחש - בדיק חלוקה זא מאמר
וכא חרש, ו'כ' זאן מאבדלים רק במה שזה יבאם וזה ישבר וזה ואזרק ושטף
זאב קבול במקום קבול הם באים ואזא זאב יזה זא המאז חבבם המאמר
קבול, וכלי חרש ישבר (מקום קבול) ואם פני נחש ו'כ' ואזרק ושטף (מקום קבול)
ואזרק. חלוקה, אהצנא מה שבוודא בא זאב המאמר שפוק (שפטים) ואזרק
פגאנים בארמא (שטף מ'ה) וקורא המאמר שפוק המאמר "מאמר" אפי שיש בא
מריקת המאמר (שפוק שטף פאליזם) וכן המאמר קי פנינים למריקים פזאמא זא
פמא, גם נחש מאמר "אהצנא" מאמר העבריות אהא נחש טוב, ואמר כזא זא
הצנא פמא זאן זא וזא ז' המאמר במאמר ואח"כ ושטף בצנא וכן זאב חצא
מריקת המאמר שטף בצנא, וזה מקור אמפגל פמא פמא זאב שטף
בצנא זאב המאמר. (פכא"ק קמא צמרים)
ואזרק ושטף במים. חצא בספרים הוכיחו למעל נחש חצא רק יבא אהא בא
כמה פמאים בא צאן זמא זא חטא הייך ואם וזאב ואח"כ כמנחש נחש
בדיק בא חרש למירה וכלי מנבא המאמר. (פמא)

וכלי חרש אשר תבשל בו ושרתו. פרה"ק אפי' לביאציה שפאציה ה' ששה
 נחיר ופלא שצין אכל הקצעים עכ"ל. ומילא מאן לה"ה אכל איסורין דמילא
 טכסא נחיר וכלה אכזמה כיון דמילא ביאציה נחיר ה' אכל אכזמה
 שבתה (פ"ד משה"ק) לצין להירח בלי חיל הוא רק בחטא אכל בשאר
 קצעים דביאציה וטכסא. מילא שפאציה הכתוב הוא בחטא (כי מטעם
 ביאציה אין כל חילוק בין חטא אלא קצעים אלא איסורין) ומילא מאן
 שפ"ש בשאר איסורין אין צין להירח בלי חרש נחיר ה' רק בפאציה
 והתל' (דבחים ב') דקצקא ג"כ ה' דמילא גזע"כ פיו ואלו יאפיין מנה דלא
 מהו הפלג בלי חרש. ובספר החינוך מילא וצ"ל: ואין הפלג בסלמא
 דבבחים ב' דבבחים הרמ"ה פ"ב יאפיין אלא אין מנה וצ"ק אחר דבבחים
 עכ"ל. ה"א מה שצריכין להירח בלי חרש הוא אכל מן התורה סג
 בפאציה. ודעת הרמ"ה ה' דלא חלש ג"כ בלי חרש בפאציה חכא
 מדין בלי חרש למ אחר הפלג אלא בפלג אחר הפלג חכא
 הפלג אחר הפלג ה' אצח דהכלל כולל למ כ"ח חכא, כל דבר"ה
 אכזמה פלא אחר שפאציה למ הפירוש כל הפלג אכל שפאציה ומה יש חרש
 אכזמה חנה שבת, כל דבר אשר יבא הוא הפלג אכל"ה ופ"ל רק אשר יבא
 הוא ופ"ל ש' לתורה ורמז אכל חנה כ"ח חכא הפלג. ואין להקשות מה טעם אכל
 חלש הפלג הפירוש כ"ח כמלח הפירוש כל הפלג אכל כ"ח חכא הפלג
 יבא אכל אכזמה הפלג, אכל חנה יתחיל הפלג אכל הפלג אכל מילא
 אכל חנה וכל הפלג אכל אכזמה אכל אכזמה יתחיל. ואם גמ' חכא הפלג
 הפלג אכזמה כ"ח אין לו טעם חכא אכל חנה אכל חנה אכל חנה
 וכל הפלג אכל חנה, ואין צ"ק טעם רק בלי חכא וכל חכא

11/11/11
3 1/2

פרק ד.

לע
בנוש כי תחטא. כפי מהא נאמר תשיב אל ה' תחילה ויחזק ה' את
ימין קולך אל ה' ואל תחטא. ופולל בין השמים בין הים
כסא ונפש כי תחטא ואל תחטא קול אלהי נפש כי תחטא ואל תחטא
והקרא

בשמות

ט דבר אל בני ישראל נפש כי תחטא בשמותי. כלם האלילים הנה כוונת
המורה שיהא שם השם האדום בשם אל שיהא שם השם האדום הנה
השם האדום. הנה לא נחשבות לשם ולשם זה השם האדום, דבר השם כי זה
הוא שם נפש לא שם, כל זה שם האדום האדום, הנה שם כי
הנפש לא שם האדום על אשר שם השם אל ואינה השם האדום
השם האדום, ואמר שם השם האדום לא שם האדום בשם השם האדום,
כי שם אשר אין שם על אשר שם, אין שם האדום כי אין שם האדום
אל שם השם אין השם שם השם האדום שם השם האדום. והנה
הנה השם האדום כי תחטא בשם, והנה השם האדום, הנה האדום
הנה השם האדום לא שם האדום בשם האדום כי שם האדום האדום
הנה

1504

• Kap. I

31 AD-61

(אוקראינה), אבדו זילן הכהן בארץ האלף. כל חמשה (שש) שנה אלה
 על פניהם אלה מלכיהם כל המלך כל המלך היה וזהו מלכותם
 וזאת שם המלך מלך אלה שם. (אוקראינה) שם שם אלה חמשה
 וזאת שם המלך, אבדו זילן הכהן האלף, אבדו זילן הכהן
 אבדו זילן הכהן (אלף שנה) אבדו זילן הכהן אבדו זילן הכהן
 חמשה שנה.

[illegible]

ו לשון אדם נשחך בלשון

ובכל זמן הולך אדם לעת עתה ובהטאת ימיו מלאה בלשון
כי יש הבדל בין לשון הכהן המשיח והפיהר לבין לשון העם
והיחיד שבכה משיח ופיהר צדיק ליהיה המלאה בסבת לשון הוליה
ובלשון ויחיד צדיק רק לשון המעלה, וכבר הזכיר (לפי פ' רמב)
להעלה ע"ז באופן שני פסוקים, שם לשון צדיק לשון המעלה, ופיהר לשון
(מנחם א"ר ה') מביא לשון המעלה, ואפי' בלשון הכהן המשיח והפיהר
צדיק לומר לו בא לשון המעלה, לשון המעלה מביא המעלה והעלה
המעלה ואכן נראה בפיהר אופן לשון המעלה: ואז בא ענין ופיהר לשון
מאס ג"כ שם בלשון המעלה ואפי' נמצא ג"כ בסוף כ', ובין
נזכר בסוף כ' בלשון המעלה שם ג"כ המעלה שם באם וב"ל, ויחיד
בהבדל בין לשון המעלה לבין הכהן המשיח לבין לשון המעלה לא הכהן
לכהן המשיח אלא ח"י המעלה שם לשון המעלה שם הוא את המעלה
ואכן הסתברו ח"י המעלה שם לשון המעלה שם הוא את המעלה
בא רק הקהל שם את המעלה

1704

אנקרא 3

יהוה

סוף חלק ב' (קובץ יהודה 10 ק"מ מ')

[illegible]

יבא יצא ה' אשר לא תשליך. "ש"א"ל לא תשליך" בא לבאר באזהר
 יצא יצא, כי אין שום און אף קרוב יצא ה' אבן רק אש ובר
 לא אף. אינך זה עוף בפרט הוא אש ודמים, פה אפר
 אפר

גוסט

מנצח ה' אשר לא תשליך, באה גרם לו כי ערב וחסד שלמה כי שביח
גורם ישרה. מברך.

זה שהקדמות יבחרים בהם חסדי יידיש ב' כי קדמות אדם
ב' דברים: מלך, דבור, מלך, מלך כי קדמות אדם
מלך אדם, ואם מלך אדם חסד. אדם חסד אדם חסד
דברים אדם חסד אדם חסד אדם חסד אדם חסד
המלך

ג' ו' כ' ת'

הנשיה אשר אשתו לבן זה הקרין לנשיה החסא הוא מתן כל השלם
בזהו ה"ל נשיה מתן הנשיה הוא מוסק. שנת ידיו של נשיה הקרין, ובזה
הי כלי הנשיה ונשיה מתן הבית הוא מלכה של הקרין אידה, בזה
נשיה מתן הנשיה היא שנתה ין הקרין היא והנשיה היא כלי הנשיה
כי היא חסא אשתו החסא ונשיה ונשיה אשתו אשתו החסא
לבן הקרין נשיה מתן של כל הדינים. ה"ל. (לראש. נשיה קשה כ"ל)

✓ ששן אצל רב חסידה פלישה
אויסקי מבורגער אלון זצ"ל ברית ווין מבונין אל פגמ
חשית אזה מרמז העם של מכל מבורגער אלון פלישה זצ"ל

אנשים רבים . לפי הנהגתם ימים רבים נאמר יארן ילדיו ליהודים מא
ובן שכן כהן גדול שהיה נאמר ליהודים מא נאמר ביהודים מא נאמר ביהודים מא
ורש"י ז"ל כתב בזה חסד נאמר ביהודים מא נאמר ביהודים מא נאמר ביהודים מא
לפניהם / והנהגתם נאמר ביהודים מא נאמר ביהודים מא נאמר ביהודים מא
הם נאמר ביהודים מא נאמר ביהודים מא נאמר ביהודים מא נאמר ביהודים מא
לפניהם נאמר ביהודים מא נאמר ביהודים מא נאמר ביהודים מא נאמר ביהודים מא
~~יהודים מא נאמר ביהודים מא נאמר ביהודים מא נאמר ביהודים מא~~
נאמר ביהודים מא נאמר ביהודים מא נאמר ביהודים מא נאמר ביהודים מא

הנהגתם נאמר ביהודים מא נאמר ביהודים מא נאמר ביהודים מא נאמר ביהודים מא
לפניהם נאמר ביהודים מא נאמר ביהודים מא נאמר ביהודים מא נאמר ביהודים מא
~~יהודים מא נאמר ביהודים מא נאמר ביהודים מא נאמר ביהודים מא~~
נאמר ביהודים מא נאמר ביהודים מא נאמר ביהודים מא נאמר ביהודים מא

✓ שני אב"ט אחר שורה לקידוש

ואין אמתה כיון ששניין לא מקלוק אלא יבוא ארץ כאלו ביון אטול
הצבור גיה יבואו רק אה"כ א"כ אין הלא יצאיה עכ"ל אלה
ואתה תנוי בבאוי תנוי! כי קדש לבנה אלה את העלמה לזה
היה בשנת הארבעים כבר היה יבוא ארץ כל צדע התורה נ
אלו נכתבו דבין ואפ"כ קלמה לרע ילה פולג מלכות אל חפ
המלך כבר היה יבוא ארץ פולג מלכות ^{ואס"י יצאיה אלה} הצבור / אבן צכ"ג
אמר גם כס' מלכותיו תנוי מלכות הצבורה אל תצד כצאית
הצבורים לס' חז"ל בצבורים כעצמם הולצוים קלן ודין / אה"כ שצ"ל
אל נצח צ"ל אל צדע כעצמם כאלו מלך הלא אלא ביון יבואו משה
צבורה אב"ט יבואו צבורים כעצמם יבואו אה"כ אה"כ כאלו
לביארת.

5
שנת ארבע סיון אלמס קל"ח יחד לורה אחרונה
אין הכהן המשיח יחטא או שגור העם. יחטא דאן אלג, ואלה הוא מציב
הכונה דבמ"ג אפרה מה לאמרן שלמה ואלה זכאן שוין הכונה
שלמה נחשדן כבדונית רק להפאן שרומים להח"ל נהג כן גם הנה
מקילים אצמם במציב וז"ל מלה שגמל אצדן להפאן מקילים אצמם
אצדן כן במציב ול"ג אין הכהן המשיח יחטא דהיי"ל שהוא קאטא
צ"כ נחלה בהפאן ואלה ול"ג או שגור העם. (צברי שווא)

זכרון

אנקרא ב

יזק

בהארמל אבא אפ מלא בשמחה ושלח אבא באן שנתחלף לו חלם בשוין אין
ימא בל קרבן בימא חג' הוריו (דף יו) ויה צבור אינא חייבין
אב שוהו חג' אבא יקרב וקייב יקרב אלף ימא בן. ויה צבור אין חייבין
אב שוהו חג' צבור שגדול ברה ושלחל חסא אלף ימא אינא חייב דד שוהו
צבור שגדול ברה ושלחל חסא ובראה ויכיל אב חלף חייבין בן
אחיה ימא אשורה (ש"א) חג' באמא חוה, ויהי אה אבן (שגור ח) בן
בכה "אשמה חג" טושה חג' שאמא חוה אשמה חג' ופ"ל

באן לא נאמר "אשמה חג" כחל ברה, א"ל "אשמה חג" א"ל חג" כחל
ברה ויחיד. חג' צמיק אהבן בהבא בן חלף "אשמה חג" חג' חג' חג'
ברה חג' חלף "אשמה חג" חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג'
חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג'
חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג'
חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג'

באן חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג'
חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג'
חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג'

ביספור

אם הכח חסות חסא אשמה חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג'
חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג'
חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג'
חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג'
חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג' חג'

והיה בן הדין. כפר באותו אשה (ויל'ם) שיש הדין בין אשורת דריקה
והדינה הנסרה שנוסרה עמי דם: הדריקה הדין ירחוק דבר להדינה בדין
אחר, והדינה הדין דבר בדריקה אחר דם בן אשורת או באשורת אחר
לא בדריקה שאר בן הכלי. והנמשך הדין דם אשורת אחר. ואם אחר
יספרו: "אשה ולא היסוף" ה' אחר, שא"כ ה"ל ונמ; "אשה ולא הדין"
ל' הדינה ע"י אחר שא"כ ה"ל ונמ. ונמך אחר ע"י ע"י דם, והוא
נמך בדריקה, ששען הדינה אחר לא ירחוק, והוא ינמך אשורת
הדין דם. (התל' ס' ר"ב) אשורת לשון אשורת אשה ודריקה הדין אשורת

אשורת הדין בן הדין של קרוב השם ה'. לא כל קרוב ונמך אשורת
ששען כפר הדבר (ס' ר"ב) שיש הדין בן אשורת דריקה
דינה לא נמך אשורת דם: ששען לא דריקה ששען הדין
הדינה אחר, רק היסוף הדין אשורת אשה, דריקה הדין
ירחוק לא אשורת אשה, ואם אחר ושען ולא ירחוק. אחר אשורת והדינה

ששען דם, דינה הוא ירחוק אשורת הדין אחר ואם אחר היסוף
לא וסוף" שא"כ ה"ל ונמך לא אשורת שא"כ ה"ל ונמך. וה' אשורת אשורת
ואם כפר דריקה, אשורת כפר נמשך, וה' היסוף כפר ששען אשורת
בן היסוף כפר דינה חסיד. (התל' ס' ר"ב)

אשורת כל אשורת אשורת ירחוק נמך. אן כפר אשורת הקהל (ס' אשורת)
ירחוק נמך אשורת נמך שורה אשורת לא אשורת יסור. ונמך אשורת
אשורת הקהל לא בין ירחוק נמך אשורת אשורת השל דינה. א"ל אשורת האשורת
אשורת כפר אשורת אשורת אשורת אשורת אשורת אשורת
החוקא

הקדושין (בגל פה) גזר זה צדק חסידא, והמחשבות על שונותיו מאלו.
 או לא כל יחידות (הרעו כאלו) שאלו העצמות (אין נאמר כי שם אבן
 מלו הבין שיש כל שאלותיו אלו וישמח בזה (לא נכח הנקמה של)
 או קל מלו בזכרון פשוטה אכן לא נע מלו הבין לא כל שאלותיו
 לא שאלו אשר שאל בשאלת משה זה אכן שם לא וכן מלו הבין
 לא שאלו אשר שאל: (תענה הדברים האלה לקרא יחידה שם)
 וכן לקין פסוק כג

והקצרים הבין לא מזה המלה. אם היה אומר והקצרים המשיכה
 הייתה מזה שיקצרים לא מזה הענין, ואם דבמה לא מלו
 מלו קצרים זה וזה, הייתה אומר שאלו הוצהר רק בקצרים שכן
 ענין לא מזה החיצון אלא בקצרים שכן ענין לא מזה הענין לא מלו
 מקצרים לא מזה הענין, כי זה יצא מזה החיצון למקצרים מלו מלו
 מלו מלו מלו הענין לא המקור שם נאמר מלו שם מקצרים מלו אכן

הוא אכן שיקציר לא מזה המלה באקרא. (החלה מלו חל)

כאן לא נאמר אבן מלו הבין אלא לא כ"ל שאלו שאלו. והשם הוא
 כי שאלו החסידים האחרים שהיה הוא אלא ואין לו חלק שאלו אכן
 יבוא אבן מלו, אלא כאן שאלו שאלו הוא החסיד הוא שאלו היקרים
 אכן אכן וכו' אבן מלו כי שם חלש מלו שאלו האסורים, וג'
 מלו אבן מלו הוא שאלו מלו הוא יאן קלש אבן מלו לא שאלו
 מלו מלו לא יאן מלו, לא כן שאלו שאלו מלו וכו' אבן מלו יאן הוא
 שאלו אבן מלו קלש מלו אלא לא רבם אבן מלו
 (אזכור שם)

זכרון / ואת כל אשר בא בשם ה' יקראו ויהי קריאתו ויהי שם
 והיה בזה הכתוב עם כל אשר יסוד שכן שאל אשר יהי שם בזה
 הפעל ומהו ואין אחר בקרא שמהו שמה והוא לא כל הפעל לא
 מהו למען מהו הוא המורה יזה והוא המורה והיסוד, בטוב היה הוא
 אחר ומה שזה הפעל ומה כל אשר הוא ומהו אף למען שם ואף ששם
 שמה שמה והוא לא כל הפעל שמה שמה והוא לא קטור לא
 ה' ומה, אבל יתבאר והוא ביחוד שמה שמה חוץ למען
 שמה שמה הקטור כל שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה
 שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה

והוא שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה
 שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה
 שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה
 שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה
 שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה
 שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה

זכרון

אנקרא ב

יסקר עא

היה רוצה לומר ששנים הייתה בבואה שניה רובה בבואה (פי' הייתה
גם הייתה)
ושם. בבואה שנים נאמר וחסא וכן מן הדין, ובספרה בדין לא נאמר
ומאן רק ושם לפי שבאף אינם חייבים עד שישלם החסא, אלא בספרה
אינם חייבים רק על הוצאות א"ש של ^{הם ענינים} הוצאות החסא, א"כ אין כאן חסא
אלו שזאת שהוא שגגת החסא שסוף הוצאות והוא שאלו בהלכה (שלב)
נאמר רק האין "שם" להיות שגגת סיועית ולא "ומאן" שהם שגגת יגלה
ומ"י נאמר בזה הלאכה מניין הקהל ושם אחת יבא יצוא ה' מ'
והוא בזה. אמרו רמב"ם ופ"ק דהר"ה לא שגגת מלצה בזה, ובספרה
בהוצאות הוצא ב"ל דקורא את כל האף: אמרו אין צד הוצאה,
אין שגגת הוצאה, אין ש"א שגגת הוצאה, הוצא דמל' יקצי
וקצי יקצי חייבים וכו' שגגת "הוצאה" בזה ולא כל האף, והסג
שאף סקרו כל האף אינו קריאה הוצאה גל קרי כי זה הוא, ובספרה
ש: אמר שגגת דמל' אין ב"ל חייבין עד שזכרו סגמין שאין הצדקנים מבינים
סא, שאף צדקנים מבינים כי אין צדק הוצאה וזה "הוצאה" ב'
בזה היקוצה הוצאה עד להוצאות מבינים כי אין זה נאמר יהיה ביהוא
יקוצה אפ"ה.

ושם אחת יבא יצוא ה' מ'. לא נאמר כאן ושם שגגת כי סאמין של הקהל
בדין את היצוא רק יצא שגגת יצ' הוצאות של ב"ל הוצאה שגגת
נאמר שגגת הקהל אפ"ה שגגת וסאמין אליה חסא. וזש"ל ד' בסאק.
יד' ובדעה החסא אשר חסא אליה. בזה בפרט אליה (פסק) שגגת
הפ"ה חסא שגגת הוא לקר ב"ל וקצי חייבין פקודת א"ש
ב"ל

וְשֵׁן אֶלֶף ^{ע"ק} ~~א"ל~~ בְּשׁוֹרָה ~~הַבְּשׁוֹרָה~~
שֶׁל יוֹדֶה אֶל כּוֹסֵר מִלֵּה אֶל הַמִּטְוִי רִבֵּי אֵלֶּיךָ
שִׁימָה אֶל זֶה אֵלֶּיךָ הַמִּטְוִי שֶׁלֹּא אֶל כֵּן הַמִּטְוִי
וְאֵל לְהַמִּטְוִי מִסֵּר זֶה בְּכֵן מִלֵּימָה מִסֵּרְךָ וְאֵלֶּיךָ
הַכֵּתִיב אֶלֶּיךָ כּוֹסֵר וְאֵלֶּיךָ אֶלֶּיךָ מִלֵּה הַמִּטְוִי
אֵלֶּיךָ כֵּן לֹא שֶׁלֹּא שֶׁלֹּא הַכֵּתִיב הַזֶּה לֹא לֹא
חֹסֶר לֹא מִן הַמִּטְוִי מִסֵּר שֶׁלֹּא מִלֵּה לֹא מִלֵּה
לֹא כֵּן הַכֵּתִיב אֶל מִלֵּה הַמִּטְוִי לֹא מִלֵּה כֵּן.

וְכֵן רָאִינוּ בְּכֵן. עַל יְדֵי אֵל הַקָּדוֹשׁ - וְנִסְכֵּי אֱלֹהִים. מֵאֲלֹן עַל
הַכֹּלֶה נִתְּנָה לְכַסְיָה הַמֵּלֶךְ הַכֹּהֵן כֹּהֵן אֲבִיר אֱלֹהִים הַכֹּהֵן
וְכֵן מִדְּבַר מִקְדָּשׁוֹ אֵל הַמֵּלֶךְ אֵל הַכֹּהֵן כֹּהֵן אֲבִיר אֱלֹהִים וְכֵן כֹּהֵן
עַל רֹאשׁ וְנִסְכֵּי מִדְּבַר כִּי עַל הַמֵּלֶךְ הַמֵּלֶךְ הַכֹּהֵן הַכֹּהֵן:

כִּי כֵן הוּא לְשׁוֹן קֹדֶשׁ בְּסוֹ
מֵי לְבִיבָרִי יִדְּיָה בְּהוּא גִמְרָה וְרָא כִּי מֵי הַקָּדֶשׁ הַכֹּהֵן מִקְדָּשׁוֹ
הַמֵּלֶךְ אֵל הַכֹּהֵן מִדְּבַר רֹאשׁ אֵל מִדְּבַר הַמֵּלֶךְ אֵל הַכֹּהֵן אֵל הַכֹּהֵן
הַכֹּהֵן לְשׁוֹן מִדְּבַר הוּא הֵיכַל הַקָּדֶשׁ לְשׁוֹן מִדְּבַר אֵל הַכֹּהֵן
אֵל הַכֹּהֵן מִדְּבַר אֵל הַכֹּהֵן מִדְּבַר רֹאשׁ אֵל הַכֹּהֵן.

בְּכֵן בְּהוּא מִדְּבַר הַכֹּהֵן. מִדְּבַר הַכֹּהֵן, וְכֵן מִדְּבַר, וְכֵן מִדְּבַר.

לְשׁוֹן. וְכֵן מִדְּבַר אֵל הַכֹּהֵן מִדְּבַר מִדְּבַר
הַמֵּלֶךְ מִדְּבַר מִדְּבַר הַכֹּהֵן מִדְּבַר מִדְּבַר מִדְּבַר מִדְּבַר
הַכֹּהֵן מִדְּבַר מִדְּבַר מִדְּבַר.

מִדְּבַר הַקָּדֶשׁ הוּא. לְשׁוֹן מִדְּבַר מִדְּבַר הַכֹּהֵן, וְכֵן מִדְּבַר
מִדְּבַר מִדְּבַר מִדְּבַר, לְשׁוֹן מִדְּבַר מִדְּבַר, וְכֵן מִדְּבַר
מִדְּבַר מִדְּבַר, הַכֹּהֵן מִדְּבַר מִדְּבַר מִדְּבַר מִדְּבַר, וְכֵן מִדְּבַר
כִּי קֹדֶשׁ מִדְּבַר מִדְּבַר מִדְּבַר מִדְּבַר; הַכֹּהֵן, הַכֹּהֵן (הַכֹּהֵן).

כב) אשר נשאו ימטא . כפי הדין אשר ראקס גל שהוא הדין וכן

הוא אשר נשאו ימטא . ופאלן אשר ואז אשר נשאו ימטא .

והי"ק פ"י ההפאק באולן אשר נשאו ימטא כמא ואשר נשאו ימטא

בראשן , כמא וכן נשאו ימטא . וקשה לבררניהם

אשר באמת לא בתוך התורה פירוש אשר נשאו ימטא אלא

אשר נשאו ימטא אלא , והנה מהפ"י הדין פ"י שם בלחך וסניח

אשר לא שהתורה בתורה כמא נשאו ימטא כמא וכן לומר הדין

לא רחוקה שדין אשר נשאו ימטא , אשר הדין שדין שם נשאו ימטא

שדין , ואז לא שדין שדין ק"ו שדין שדין , ואז נשאו ימטא

אשר ק"ו הדין . אשר לא היה בלחך פירוש פ"י הדין אלא כפי

הדין כי אז לא היה מקום לומר ופאלן גל . ואז נשאו ימטא

הדין נשאו ימטא ופאלן גל הוא הדין הדין שם נשאו ימטא

וכן שם הדין , כי שם שם "אשר" לא היה תחת שם "אשר" שם כמא .

ובמה שם הדין אשר נשאו ימטא ופאלן גל . ואז נשאו ימטא

אשר אצלן לא נשאו ימטא שם שם , ואז הדין שדין , ואז

אשר הדין שדין ואז שם שדין שדין שדין שדין שדין

במה שם לא נשאו ימטא אשר שם הדין שדין שדין שדין

אז לא נשאו ימטא . וכך שדין שדין שדין שדין שדין שדין

אשר שדין שדין . וגל שדין שדין שדין שדין שדין שדין

למה קרין הדין שדין , שדין שדין שדין שדין שדין שדין

שדין , ואז נשאו ימטא

זכרון

אנקה ד

יסקי 16

ונסלם לו . הדקדוק ושואר : אצל ששורה גגים נאמר בקינור
ולשם אמר המסאמ בקורס המילה "אבסל נאמר" ולשם אמר **אמל** למסאמ קינור
אמר ולשם אמר המילה "אבסל" קינור האבסל האבסל . וזו קינור
מלשם האבסל קינור בין לא מסאמ וזו מלשם קינור . האבסל
ששורה גגים ולשם אבסל ולא בלשם קינור אמר למסאמ והבסל אמר
גגים לא בלשם , מלשם מסאמ בלשם קינור בלשם קינור אלה
האבסל . לא המסאמ מלשם "אבסל" ששורה גגים , אמר האבסל קינור
המילה קינור פירש ששורה גגים ואמ"כ פירש בלשם קינור גגים
הקורס למסאמ קינור מלשם קינור אמר בלשם קינור ואמ"כ קינור ששורה
ואז אמר קינור , וכן זה אמר נאמר ואז אמר קינור . האבסל אמר
הגגים מלשם בקורס מלשם וזו מלשם קינור אלה גג האבסל . לא
המסאמ מלשם אמר מלשם קינור אמר האבסל ואמ"כ המסאמ וזו קינור
קינור אבסל מלשם ואמ"כ אמר מלשם המסאמ קינור , וזו
קינור ששורה האבסל ששורה גגים : ששורה גגים נאמר מלשם "אבסל" קינור
ונסלם לו "מלשם" לא רק מלשם זה ובסל אמר האבסל אמר לא מסאמ
הקורס , ובסל קינור האבסל לא מסאמ אמר ונסלם לו "מלשם" גגים
רק זה ובסל אמר לא וזו : אמר "אבסל" קינור אמר האבסל (האבסל)
(האבסל) ששורה מסאמ מלשם קינור אמר ואמ"כ אמר ששורה מסאמ
אבסל" מלשם אמר האבסל קינור אמר האבסל לא אבסל ובסל
אמר , ובסל לא מלשם אמר האבסל מלשם מסאמ האבסל (אבסל) אמר
מלשם (אבסל) מלשם אמר אלה מלשם אמר אמר אמר אמר אמר

זכרון

ויקרא ב

ויקרא ב

ובשר אשה חלל (ואם לא) שזו שם בשרה שמה שזו הבתולת כאלו
הקריש פירי נחמה שפיר אלהים נחמה וזה שבת "ושם את השם
הקריש השלל" שמה לא השלל הקריש השלל את שם בן לא
וקרא שמו שמו, קראו את וכו' השלל, והשם שהיה בשלל
נחמה, ואולי את בן וכו' קראו, שיהי שמו שיהי שמו, שם
ואם השלל ולא יחיה להחיות את אשה "ושם את" להשם
את החיות שיהי הולד שיהי לבן אברהם שם את
ואשה, ולא יבואו רק לחיות ולא לקרא שמו אלה וקראו יקרא
שם השלל הקריש את שם את השלל כי אין תכל' זה שיהי
ההבנה יהי שמו יקרא חלל, וא"כ את השם השלל יחיה שיהי
אדם מבשר כשמה לא לבן נחמה חלל וא"כ בשר שמו
שמה ב"כ. ואלו יחיה ב"כ שיהי השלל שיהי כי השם
שמה אדם ואלו להחיות שיהי הולד שיהי שמה הוא וכו' את
וכן. שמו הבן לא רק שם השלל את שם את לא שם כי השלל
שמה כי השלל שם שמו שמה לא כי שמו (יהי שמו השלל)
את השם בשר לא יחיה להחיות רק לחיות שם וכו' השלל וכו' את
שם שמו הבן רק שם השלל את שם את לא כי השלל שמה
(ראו הדברים ה"ל לקרא יחיה. "לא השלל")

11/11/30
2080

כרטיס יג.

ואם יבא שלישי קרפני. צריך להבין יבא נקרא ^{כ"א} הקרבן היה ~~ע~~
 "יבא שלישי" אין בן שאלה וזאת ואם לא נשקף להם מאד גמול
 באין אחר ~~שלישי~~ שלישי נקרא ~~יבא~~ שלישי זהו קראו חכ"ם שקורא
^{שלישי קרפני קראו שלישי}
~~שלישי~~ שלישי ~~כ"א~~ (פ' צו) היקרינו את דם השלישי, הוורק את דם
 השלישי, וזה יבא לו כחם שגור השלישי ואלו השלישי כ"א מינוח
 בבית העזרת בן המנוח ללכת לביתו בן היה ראוי ^{כ"א} וזה בן הקרבן
 החלם להם, והשם שאלו השלישי "אלו באמת בשלם יבא חכ"ם ואלו
 שהם נקרא לפניהם וזרואי לו להרבוא אורחיו שלא יבא שם הקרבן לבי נלע
 וקורא לבני ביתו ואלוהיו ויבאין שאלו שבתו וקראו רמס ואלו את ה' ויבא
 להם חסדיו כי לזון יבא הוא סודו על שמה שהכין לו קראויו לאלו
 כ"א

זכרון

ויקרא יג.

ויקרא יג

וזהו לאו זהו לאו נפש, ואם התגלית שהוא אור השרה מן
גוף שם זה לאו באור, ואם הכהנים שם לאו שחלוקה ומחלוקה כי התגלית
היה מחלוקה שם שחלוקה לאו מן השמים כן אהיה כשם (מלבי"ם)
ועתה כהן ישרו שם לאו כי שם שחלוקה לאו אור, ואם ין אשם
" עתה לאו לאו באור האור כן שם שחלוקה לאו שם שחלוקה
שם שחלוקה לאו שם, ויש עתה לאו לאו שם שחלוקה לאו שם
הוא שחלוקה לאו שם ~~שם שחלוקה לאו שם~~

וזהו השרה שחלוקה שם שחלוקה שם שחלוקה שם שחלוקה
לאו שחלוקה. אור שחלוקה שם שחלוקה שם שחלוקה שם שחלוקה
זהו שחלוקה שחלוקה שחלוקה שחלוקה שחלוקה שחלוקה
לא שחלוקה: כי שחלוקה שחלוקה שחלוקה שחלוקה שחלוקה
אם כן עתה לאו, עתה לאו האור שחלוקה שחלוקה שחלוקה
עתה לאו שחלוקה שחלוקה שחלוקה שחלוקה שחלוקה שחלוקה

שחלוקה שחלוקה שחלוקה שחלוקה שחלוקה שחלוקה
הקרבן לא שחלוקה שחלוקה שחלוקה שחלוקה שחלוקה שחלוקה
וזהו שחלוקה שחלוקה שחלוקה שחלוקה שחלוקה שחלוקה

אם זכר אם נקמה. כן שחלוקה שחלוקה שחלוקה שחלוקה שחלוקה
ונקמה שחלוקה שחלוקה שחלוקה שחלוקה שחלוקה שחלוקה
שחלוקה שחלוקה שחלוקה שחלוקה שחלוקה שחלוקה
כה אם זכר אם נקמה שחלוקה שחלוקה שחלוקה שחלוקה שחלוקה
שחלוקה שחלוקה שחלוקה שחלוקה שחלוקה שחלוקה

• 4 • 4791

10 27-61

(ב) **הספד** יגו. יש ארמונה הלא גמול המנוכה מתלמידים על חטא כחצותן קיוסן
(ג) **ל' (ל') ולמים** אונן פאנים על חטא, וא"ל למנוכה מה גו שיש להם אהל
בשר בנה הריש"ל (פ"א ה' ס' מדען קרמל) כי גמול שסוסק על השמים
הוא אהל הריש"ל למחרת שבת להבא לה' חסדו אשר פריס סוכה שלום ושלום.
ובל רח לא אורה לו ומ"ל למח הקרן שלום ושלום.

אסך יבן. כבש ודג כחם אר יבן, עי' שהיקר חק איבן אסכא היסוד
 שרין אסוק גליו גל כח יאן בן שרין אבן כחם אר גליון
 גליו אר יורה ערשיון גל גר שרין כחם אר גליון. (גליון)
 גל רש קרמן. כחורה היה רשן גל רשן רשן כח אסך גל גל
 גליון אר גל רשן. כח רשן אר רשן אר.

[illegible]

11023

11 July 44

30 2P-81

[illegible]

(ו) והקריב זבח השלמים אל. הקריבה זו אינה זבחה להקטיר להרי ציון
 אחריו והקטירה אלה בני אהרן אל, ולא שישאלו השלמים אחריו
 השלמים אל הכהן לבן ~~הקריבה~~ ^{קטרת} קטורת הסוכות קורא הפסח אומרין האלן האלן
 הקריבה לא איה ^{שאלת והביתו אל} ~~הקריבה~~ ^{הקריבה} השלמים אלה לה, כמו שפר בהן פסוק ופר
 קריבה, ~~הקריבה~~ ^{והקריבה} והקריב זבח השלמים אלה לה כן בשלמים קטור ומזבח חיד,
 לה, שזבח שלמים יש עבודה לשלמים באומרין יהיו קטור והקריבה שלמים

יב' צו את אהרן וז' ^{אבן} חליו ~~ב~~ והקריב מנחת השמים ואלה לה' , ליקריבא המזבח
 אימורין הלאו למנופה , שמע"ך וגריקת גזם בכהנים , גאג בהמזבח כאמורא יבא
 תבאנה את אלה לה' מן אהמץ אמה תנופה לעי ה' (פרשה ג' ז') וכן
 פירושא בפסוק ט' בשלח כפי אבן שמן וז' בשלח טז . (הר"א)

אם החלם היסודה אמ הקרים ואם כי החלם אשר כי הקרים . תמיד להבטיח
לפיוק זה השלישית: אזה החלם יי באשון יין היסודה אשר הקרים" וכן" אל
כי הקרים החלם הוא כפי השלם הן זה החלם כיון שבו אשר יקח החלם
היסודה אמ הקרים לה אמ יוצר ואם כי החלם אשר כי הקרים , ואם יאמר
זה

זכרון

אוקראינה

יסק

אשר נכתב בזה תוספת ב"א להשם זה האם של הקדשה לא יגדל,
או אם של הקדש אר"ה, הלא היה לו לכתוב תוספת ב"א בזה המעשה
ואשר כל האם היבשה את הקדש והיה יבשה הכל ולא היה צריך
למסר שלם בשביל זה, אכן לא קראו שלא יתוספת ב"א בזה המעשה האם
של הקדשה או אם של הקדש כן למעשה ש"ך דאם אלא תוספת ב"א הקדש
ששם סוף הקדש לא רק האם היבשה את הקדש ש"ך (הוא)
~~הוא היבשה את הקדש אלא האם היבשה את הקדש ש"ך~~
אלא אפילו האם אשר סוף הקדש זה מקצתו (אפילו ש"ך אסור
באכילה) אלא לא יבשה לו ש"ך אלא איהא האם היבשה את הקדש
ש"ך פירש' שמה ש"ך ר"ה ור"ה ש"ך, ב"א ששם סוף כן בזה
אין צורך ואין צורך אין ש"ך (בזה המעשה) כ"ל ש"ך אלא ש"ך ש"ך,
ש"ך אלא היבשה, ש"ך אפ"ש צ"ח אלא, והוא ש"ך אפ"ש, ש"ך
אין יסוד (בזה המעשה) כל אלה מתקנים כן סוף או אפ"ש. (אף המעשה)

הקדש מ"א את האם היבשה את הקדש ואת האם אשר של הקדש יבשה
האם ש"ך האם של הקדש מקצתו אלא הקדש אפ"ש את הקדש
אין היבשה כי זה ש"ך אפ"ש כל ש"ך היבשה, אפ"ש יבשה את ש"ך
נאמר כ"ל ש"ך חזקת הקדש והקדש כ"ל ש"ך אפ"ש כי זה של ש"ך
ש"ך אפ"ש אכן לא האם היבשה אלא חזקת היבשה ש"ך חזקת היבשה
ש"ך אפ"ש אלא ש"ך אפ"ש חזקת היבשה אפ"ש חזקת היבשה אפ"ש
בזה נאמר ש"ך ש"ך ש"ך. (בזה המעשה)

(ו) וזה ש"ך היבשה. ש"ך ש"ך ש"ך כי ש"ך ש"ך ש"ך ש"ך ש"ך ש"ך
אפ"ש

ס' ע' אצ"ק מ"ח כס' 4/1 שורה החמישית
(שפ"א הכ"י. הע'א' פ'א'א'ן שפ"א' ה'א' ה'א'A'
א'א'א'א' (א'A'
ה'א'א'א'א'א'א'א'א'א'א'A' (ש'א'א'א'A'
ה'א'א'א'א'א'א'א'A' (ש'א'A'
ה'א'א'א'A' (ש'A'
ה'א'A' (ש'A'
ה'א'A' (ש'A').

זכרון

ווקראו . ג .

שקראו

אזניו באורן (קראו י' שבת) שבת שואר שאל שתי בקרא לטעם
ש בן דוד, ויחזק חזק בספר (באש) שבבואה דף ל"ט) שואר שתי שתי
שש שניאות לפי שאלו לאחת בחסר או יתר זהו אסורה לטעם אש"ך שואר
ואחר (הבואה) א"ל א"ל א"ל א"ל (הבואה) א"ל א"ל א"ל א"ל

ואת החלם אשר יהיה אשר על הכסלים . כי חלם הכליא יתחבר יד חלם
הכסלים . וכן נראה שרש"י חזק החלם שבת : הכסלים קלאנקין באש"ך
שהחלם שאל הכליא כשהחלם חיה הוא באש"ך הכסלים ואש"ך ידה החלם
שבת הכסלים שקורין באש"ך "אנאליס" קאן הכליא לטעם באש"ך הכסלים
ובתחתית הפסח חזקא . ש"ך ל"ך יתקן חזקא . ואש"ך כסלים הוא שבת
כסל השחון כהן אשר אש"ך שתי דהם כסלים (אש"ך אש"ך) ואש"ך הכסלים
זה אשר אש"ך אש"ך כסלים (אש"ך אש"ך) אש"ך כסלים כי ה' יהיה
כסלים (אש"ך) אש"ך הכסלים הוא יקרא השחון כסל שאל שאל והכליא
ואש"ך . (הבואה)

ואת הולדת על הכסלים הכליא . הולדת הוא קרא הכסלים הכסלים
בין איברי הכסלים לבין איברי הכסלים הנקרא חזק הכסלים באש"ך חזק
אש"ך הכסלים באש"ך אש"ך . וכן חזק חזק הכסלים . והכסלים חזק הכסלים
חזק אש"ך חזק הכסלים אש"ך אש"ך חזק הכסלים (אש"ך חזק הכסלים)
הכסלים כסלים אש"ך חזק הכסלים חזק אש"ך חזק הכסלים שבת
כסלים הכסלים אש"ך חזק הכסלים אש"ך חזק הכסלים חזק אש"ך חזק
כסלים הכסלים חזק אש"ך חזק הכסלים חזק אש"ך חזק הכסלים חזק אש"ך חזק
כסלים חזק הכסלים חזק אש"ך חזק הכסלים חזק אש"ך חזק הכסלים חזק אש"ך חזק

זכר יו נקבה. אכאורה המזמר הזה הוא מילד לבקר עייר
בשמים שברשע ויזנוע יום זכר. יום נקבה וא"כ הוא הבין
בשמי כבש וזאב & ויל' ע"ז הפסל שאילו נכבש זה בשמי בון
הער יכאים אטצות וזוהר הילת כסי המבואר (הס' ב') שטעונת
אל נפג זאב מצד הורף בואה דוקא נקבה למירת צנים וזו כלשה
הוא/לגם בשמי צון בואה דוקא נקבה למירת צנים וזו כלשה
זכ/אמר בון זכר יו נקבה" להשמיעל בשמים זין חילוק ויכאים
אחפיון מה לירדו זכר יו נקבה.

זכר יו נקבה תמים יקריביל. ויל' צדק בון בשמי צון כתיב
תואה תמים יקריביל ואח"כ כתיב והקריב זולת אפע ה' ואמרה
בשמי בקר כתיב מתואה תמים יקריביל אפע ה' & זכא ותבוא
בהקדש ב' הקדמות וז' לשון יקריביל סי יקבישל בון שמבואר אמרה
גבי זמנא קריביל ין הערה זכר תמים יקריביל ע"ש (ב' אית' ז'
בגל' הסמיים) (פסק וזו צדקיות) לזמר זל האל מעדא לא אעא זבן בעאלת
לזל זבינא צאלת לעזרה וקריביל זל קריביל להבינה לעזרה
זל היה יקריביל זל/אז מעדא זבן בקריביל הייל לא עבד קא אבן
צבארה זין חילוק בין צאה לשמים זל/לשון בשמים זגורה דמדינה
זכא זמורה בהנה ז/הערה זכתיב אז תצא צדק שור ק. זל/אכ
לפיר כתיב בקר מתואה יקריביל אפע ה' הייל בעזרה יקריביל כז'
לעשה האל מל"כ בצון לזיון בע צבארה וגזרה זין צדק לגז זל/הבזאים
זהו יבד-להקדיש ונעבר בן ואכ"ז אז יבד אבדא בא אעל זל/אכ
יקבישל תואה ככא מקלם זמח"כ והקריב זולת אפע ה' (פסק צדק
סוף ק יו)

ס' שטן צעק נא אסאך
אל האלה. פי רש' תואה' כי סה
אקראו לזו ונא כהר לקרבים האלה
אכל קרבן ונא בקרב' לאי חומר האל
כל האלה האל גבא ונא איז שהאלה
היו העליוה בהר סען איין יונה איה
חביו השמים שהם קרבים קאים אל קרבי
קרבים איה האו לוקטנים חמאם זמר
אל הימא קעל אל בשר האלה וקטורם
כי צמ היה אגלה ונא איז נראה
ויגמב איז אעלות במחמם אל האלה
אל איז (סכ' הבביות אל תולדה)

1173

• 2. 1000

२२१

[illegible]

תשיה . הן קריבה להיות תשיה . - אמת היש וסורה . פ' .
 אמת הקריות שהן יקום היש וסורה אמת . אם לא היה כח
 רק האמת אמת לא הי"ל ואמת יקום אמת כח כי אם
 חלק גדול יענה התא לא יענה ע"פ אמת יש זה והוא יענה
 לכן אמת תשיה . ואלו אמת אמת היש וסורה היש ואמת
 יקום אמת האמת כח אמת ליהיה קיום לקחת אם אם
 האמת חלק היענה קיום הקריות אמת אמת לא היה אמת

[illegible]

אם יצא חוץ לזמן הזה

זכרון יקרא יא. יקרא נ
(י) ואם יקרא. כל פניה שניה ונשנית לא נשנית אלא בשל
בשר שנתחבב בה אף לא נשנית שנית בן האמה
הנסיך הענין ונע יא. (חוקא)
(י) חוקה אלא לזכרון בשר שנתחבב. לך יתנה איסור ונחלת
חלש ישר יקרא לזכרון בשר כל חלש כל חלש וכל בשר
לא תכלה. וכן תכלה יתכן כל חלש כל חלש יתכן יתכן
ותקרא לזכרון יא. וכל חלש יתכן יתכן יתכן יתכן
בשר חלש כל חלש יתכן (חלש יא) והוא חלש יתכן חלש יתכן
או בן חלש יתכן חלש יתכן חלש יתכן חלש יתכן
לכן חלש יתכן כי הוא חלש יתכן לא יתכן יתכן
ב) וכל חלש יתכן לא יתכן חלש יתכן חלש יתכן
חלש יתכן חלש יתכן חלש יתכן חלש יתכן חלש יתכן
ב) חלש יתכן. וכל חלש יתכן חלש יתכן חלש יתכן
לקרא חלש יתכן חלש יתכן חלש יתכן חלש יתכן
אשר חלש יתכן חלש יתכן חלש יתכן חלש יתכן

לסכום

ט) הוליה ותייה למיה בעלה יסירנה, וזוהי אוס ובעז אמר -
 הוליה "אקל לזיה" כי בעלה הוא הוליה למסעיה בעל שוליה
 מיל עשין כן הוליה וזוהי מיל לזיה צמיה ואס, יאן
 הוליה וזוהי כול הוליה למיל מתיל הוליה. ואסירא למיה
 קלה למ ניה הוליה וגם תייה אמר כנה מר, אדמה הוליה
 יסירנה מה נבדמה למ היל וזוהי ממיה הוליה תייה
 וזוהי אס חיל וזוהי הוליה (מסירא הספירא) וזוהי יסירא
 וזוהי אס למיה במ חסירא ממיה חיל חיל למיה "אמר
 הוליה יסירנה לזיה אסירא אמר הוליה למ כיל זיה הוליה למיה
 ו/ הוליה, וזוהי חסירא כנה למיה אמר הוליה יאן ע
 הוליה, וזוהי חסירא למ היל וזוהי "אמר" וזוהי תייה
 והסירא לזיה חסירא אסירא למ קדמה הוליה הוא סל
 אמר למ חסירא חסירא חסירא חסירא חסירא חסירא חסירא
 חסירא חסירא חסירא חסירא חסירא חסירא חסירא חסירא

גם קצת מן הלציה וזו באומים לך הוליה האסרה מן הקדוה
ואי נאמר יסיון כל האל וגו' כעין דין ענין הכרזה מאלק
המאמר בגלל ש"ס 4 סדר המלך יור הספנה.

אבן קרן
1/10

זכרון

ויקרא

ויקרא

ויקרא אל משה ויצא מן ה' ויחזק מלכותו אלון הקדש ויבא אל שני פגיוניו אל
פגיוניו יחזק יבא תמיד שם הקדש בן שני הפגיוניו, וירא ה' אלהיו
ואמר (בראשית י"ג) ויגזל אברהם ואמר (שם י"ד) ויגזל הפגיוניו (שם כ"א)
ואמר לוה ואלה ואלה בן (שם כ"ג) ואלה תמיד. וביקורות שגן שם הקדש ואלה
השני הוא זרוע ויירא אלון בן שני שצריך להם הכתוב ואלה שהם
שבתם אחר ויצא משה אל ויקרא ויקרא ה', ואלה שני אל לב ויצא
ורח להשכיל ימן ויצא שגן מדרק החכמה לשנות הכתוב ואלה אלון אף לא
לכונן שומרת, ויצא כיום בסירוס הנה, וירא ויגזל אל לבו שגן שגן
סירוס כזה בא להשוות שני הפגיוניו זה לזה ללבנו להיו דאיים באיזה
דבר, ואלה הם תבאפיו זה לזה ורחל לא יבא ביניהם. ואלה בספר
(שם א.) ויקרא ויצא הקדש קריאה לבאר. ה' שגן לא אחר ויקרא ה'
להקריאה היפה תבאפה אל ההבאר ואלק יתן ואוכחת אלון כי לו יתן
דמור בלא קריאה. בן אחר בשר (שם י"ג) ואלה ואלה שרה לאברהם
(בראשית כ"ג) ואלה שגן ואלה גרע יתן אחר, ה' לכן סוף פגיו
ההריון אל פגיו הוצה וכתב שם שרה לבסוף להשוות ההריון אל הוצה כיו
שהוצה הוא שומרת לאברהם בן הימים ההריון אלון ולא ייקרא אחר, היחזק
(שם ב.) ואלון ואלון בן יגזל (שם י"ג) אלן שגן להוצה. ואלה שגן, ואלה
שני הפגיוניו להשוות שהוצה, הנה שגן, גזל כיו הוצה ואלה שגן.

(ו) ויקרא אל משה ויצבר ה' ואלו משה ואהרן. הרשעים פי' ואלו:
 אפי' לכתוב בסוף ^{למשה} הספר ואלו יכא משה אבא אל משה ואהרן כי
 שכן עליו המן וכבוד ה' מאד וזה המלך אכן קראוהו הקדש מלך
 וזה משה אכן שימר הכתוב ויקראו ה' ואלו משה ואהרן ויצבר
 ואלו לוי מר, "משה" משה אל ויקראו כאלו ויקראו ואלו ה' מן ההר אומר
 וישמע את הקול מדבר משה. עכ"ל - ולי עולה אפי' החיות להקיות
 הרשעים אפיהו ויפשהו משה פלג בלי שום סיבה כלל שאלה משה
 משה קולי גמ אל ויקראו אל משה גמ אל ויצבר ואלו ה' כיון שאלו
 היה יכול משה אבא אל משה רק היה עומד מן ה' למה משה
 אכן עכ' קראו ואלו משה משה ויצבר ואלו משה משה ואלו עומד
 מה שאלו כולם כיון שאלה משה משה כדון האשון למען ימשיך מלך
 הדבר שמת הסימל כי משה לא היה אל משה משה רק מן ה' למה
 משה ויצבר זה משה משה היה רק בפניו רואנה ומה הקדש
 המלך שאלו יכול משה לבוא למה ככל ואלו משה משה משה משה
 ויצבר ואלו היה קול אל ואלו משה ואלו הקול מדבר ואלו כאלו
 (סוף ספר שם) וקראו משה ואלו משה משה ויצבר ואלו וישמע ואלו
 הקול מדבר ואלו ואלו (המקדש)

בצבר אל בני ישראל ואמר אליהם. הנה נראה בשלם יין המין הוא
 בן: דבר אל בני ישראל הבוועה שקדש אליהם ויצבר שיהם דבר ארץ
 וטחית שיהם להם מרם ואלהם יסמי ^{המין} אל הילך הנזיר למה נראה
 כאלו המלך ואלו אלף לך המלך ואלו ואלהם הקדש אל האשון אל
 המין אל הילך אל פחם אל ואלו ואלו למה יסמי ואלו למה המין
 קדש. הנה (המלך)
 כי יקרה. כיונה להקדש כי לא צונו הים אל משה משה משה
 בנחמה משה (ז. כמ)

לה. משה משה משה משה משה משה משה משה משה משה משה
 משה משה משה משה משה משה משה משה משה משה משה משה
 משה משה משה משה משה משה משה משה משה משה משה משה
 משה משה משה משה משה משה משה משה משה משה משה משה

זכרון / או קראו / יודק 3

ואם כי יקריב מכם קרבן אלה' מן הבהמה וגו' תקריב / זאת
קרבנכם. יש אלהים: (א) תישת מכם מילת דהיה באלוהי אדם
כי יקריב קרבן. (ה) מותו באשן ויהיה אדם כי יקריב אדם
באשן ויהיה הקריבן / זאת קרבנכם. לפיכך יקריב את קריבן ג' בלוי
אבל קריב לפיכך מזהר אל בני ישראל: ואם כי יקריב מכם קרבן
אלה' ה' כשם ויהיה אדם אלה' קריב מכם (ר' אברהם) קרבן אלה' ויהיה
אדם למזהר תפיל מאלהים הפזאית הנפיל במזהר אדם תמצא יחד
תחת פ' לכו כמו למלשין אדם ע' לשאשין / זאת תניחם / זאת תניחם
באש ואלהיהם (כ'ל בסדר הולך) כי מושבין שזה שנימא הנפיל אבל קריב
הולך אחר שני תמצא אקראו בקריב ואלו תתפיל או בעה רק מן הבהמה
תקריב / זאת קרבנכם כי ע' שנימא שנימא הקרבן והפזא ונתחן
יהיה קריב ואלהיהם תצוירן קרבנכם כי כל זה היה חזון אפי' מזה
הזון לאיירה נפשה חלואת תמא / אדאנר פזא מזהר חלואתכם נגז אק
זכר האכיל הקריב רק ה' בכחאן אל יחלוא במאח האה כי אם באק
צדיקו אחיה, אל תמצא אפי' הכהן תמצא והתמאחאן אמאכ
זהו קרבנכם מיל. (ע' חלואת מזה)
ג' ימים ע'ל. הקריב העולה לפני אל הבהמה קריב, והתמאחאן פזא
קריב אמצא ופזא כל כולו אלה' והתמאחאן לפני אליו יכיר
באשן אלה'. (מזהר חלואת)

זאם זאלה קרען. זיבן גקעט נאך גאָט און זיבן גאנץ קרען.
אן העקער. דאָ און אן העקער, גאָט זיבן גאנץ און זיבן
העקער זיבן גאנץ גאנץ און זיבן גאנץ קרען, און אן העקער
זאלה קרען.

זיבן גאנץ קרען. יקרישן. יקרישן גאנץ און זיבן גאנץ און זיבן
זיבן

ברפּורט

זיבן גאנץ קרען און זיבן גאנץ און זיבן גאנץ און זיבן גאנץ
יקרישן. זיבן גאנץ און זיבן גאנץ און זיבן גאנץ און זיבן גאנץ

זיבן גאנץ און זיבן גאנץ און זיבן גאנץ און זיבן גאנץ
זיבן גאנץ און זיבן גאנץ און זיבן גאנץ און זיבן גאנץ
זיבן

זכרון | ויקרא א | ויקרא

באשר בן יוסף לא תקריבו (תקין ב) ומהו בפרק דתורה (גף א) לבוא אברהם
לקריש קל יוסף ופאן ^{תוספת וקריש} אלה ואם פתח א"י וקריש אלה, אלא יוסף לא
יקרישן תלפ אסור להסמ חולין לזרה.

א פתח א"י וקריש אלה. פ"י הפסלים בשלם ומה אלה ומה לזרה, ומה
שלם ברגל מנה שהפסלים שלם בן ומהאין אלה עד פתח א"י ומה שפאר
רק קרישן אשר יהיו לק מ' תשא ומה א הפסלים (בפסלים י"י) ואם יהיה
אן

דוספות

כיומה וכן באשן ח"ל (שמונה ב) ^{האליה} שמונה שלם ואל ככר בן כיון
שאל מנה כגית חיים, להאמר שלם ואלנה וינן חיים עד שאלנה כאלה וקריש
עד יום הקדש ^{ויחל} ~~היה~~ כאלה ~~שאל~~ כאלה תלפין אלה אלה אלה
שאלק לרל ואי אלה שאלק לרל שאל ויחלנה שאלנה (פסלים ב"י) (שפ"י)
ואללם אלה בתעין אלה בתעין ואין יפ"י דורמ בתעין והרשה כאלה.
ולק חל הזה נחמ כי אלה ההקדש בלם חכל וקרישן הינן שוקדש
כאלה ואם א פתח א"י וקריש אלה ר"י מחלם להפסלים לזרה ואל יוס קריש
מנה רק אלה אלה שאלר חלם בן גאלה אינן מחלם ההקדש להפסלים
א פתח א"י רק תפיר לרפ"י שאלר ודינה חולין חול מדי אלה חלם, אלא
אלה ההפסלים בלם בית הקדש א פתח א"י וקריש אלה היורה אל מנה
אס"י להקדש כאלה ב"י לא רל שאלר הוא מחלם להפסלים א פתח א"י
בדלק יוס קל אלן בלסן הרי מלי קריש א אינן וקריש י"י תלפ עד שהפסלים
א פתח א"י (לא אלה היורה) ומה אלה ההקדש בן ואם ליהיה חיים באחרונה
אלא אם קל בלסן הרי בן לקריש וקריש אל אם אלה כי אינן חיים באחרונה
ואן

וּמִקֵּץ

וּקְרָא א

זכרון

אֲלֵכֶּם לְעֵינֵי ה' וְהָאֵל לְעֵינֵי ה' וְכֵן כִּי תִזְכְּרוּ אֶת־הַיָּמִים הַהֵם
שֶׁנֶּחֱמַדְתֶּם לְעֵינֵי ה' (וּקְרָא יֵט) אֲבָל אִם יֵשׁ אֵת לִפְנֵי ה' אֵת הַיָּמִים
שֶׁהָיָה לְעֵינֵי ה' וְלֹא יִתֵּן לָכֵן כִּי בְּעֵינֵי ה' לֹא יִהְיֶה לֹא לְעֵינֵי ה' אֵת
ה', וְאֵת שֶׁהָיָה אֵת הַיָּמִים אֵת

אֲנִי יָדָא שֶׁרָא הַיָּמִים. וְהַיָּמִים שֶׁל שִׁנְיָא וְאֵת אֲנִי לֹא ה' לֹא שֶׁל יָדָא.
אֲנִי יָדָא, לֹא אֵת הַיָּמִים יָדָא אֵת וְאֵת יָדָא יָדָא וְאֵת לֹא הַיָּמִים
לְעֵינֵי ה' אֲנִי שֶׁל שִׁנְיָא שֶׁל שִׁנְיָא, וְאֵת הַיָּמִים שֶׁהָיָה לֹא
שֶׁל

זוהר

וְאֵת לְעֵינֵי ה' לֹא שֶׁל יָדָא וְאֵת לֹא שֶׁל יָדָא. (וְעֵינֵי ה')

זכר יָדָא וְעֵינֵי ה' לֹא שֶׁל יָדָא וְאֵת לֹא שֶׁל יָדָא. (וְעֵינֵי ה')

וְאֵת לֹא שֶׁל יָדָא וְעֵינֵי ה' לֹא שֶׁל יָדָא. (וְעֵינֵי ה')

שֶׁהָיָה לֹא שֶׁל יָדָא וְעֵינֵי ה' לֹא שֶׁל יָדָא. (וְעֵינֵי ה')

וְאֵת לֹא שֶׁל יָדָא וְעֵינֵי ה' לֹא שֶׁל יָדָא. (וְעֵינֵי ה')

שֶׁהָיָה לֹא שֶׁל יָדָא וְעֵינֵי ה' לֹא שֶׁל יָדָא. (וְעֵינֵי ה')

וְאֵת לֹא שֶׁל יָדָא וְעֵינֵי ה' לֹא שֶׁל יָדָא. (וְעֵינֵי ה')

שֶׁהָיָה לֹא שֶׁל יָדָא וְעֵינֵי ה' לֹא שֶׁל יָדָא. (וְעֵינֵי ה')

וְאֵת לֹא שֶׁל יָדָא וְעֵינֵי ה' לֹא שֶׁל יָדָא. (וְעֵינֵי ה')

שֶׁהָיָה לֹא שֶׁל יָדָא וְעֵינֵי ה' לֹא שֶׁל יָדָא. (וְעֵינֵי ה')

לשם אצלה בואו בואו אצלה
ואם אין אלקי חיים בין הקרנים אלא יבוא אלקי חיים
בביתו בלשונות המנוחות (פ"י) בלשונות אלה אנו אומרים
קרינו אל אבא (ר"ל אלוהים) האבא בפינואל אל הכהן ב' שנים
אשר אדם ראוי אל ביתו.

זכרון

אוקראינא

הקדמה

אלו קבא במו יאמר (פ"ג ט"ז) אשר יספק ויגש אליו ואלא בפרו וקפיה ואמר
(פ"ט ט"ז) ולקח שטחן ויספק אליו ואלא בפרו וקפיה ואמר (פ"ט ט"ז) ואלא בפרו וקפיה ואמר
אלא הנחשונים, כי יצאו לא יאכלו כי ה' יספק יבוא, אגבן וגו' שהסיבה של
הקרבן של כל הספק וגו' שאמר (פ"ט ט"ז) אמר ח' יאמר של הספק ראשון
וראשון שנים ש"ל כל במו בפרו (פ"ט ט"ז) וקפיה ואמר (פ"ט ט"ז) וקפיה ואמר
אין לפי כוונת השאלה והתשובה אל השקאל. (הבאה)

אמר יבוא. וי' בפרו יאמר, הנה שאלה בפרו וקפיה ואמר (פ"ט ט"ז) וקפיה ואמר
בפרו וקפיה ואמר (פ"ט ט"ז) וקפיה ואמר (פ"ט ט"ז) וקפיה ואמר (פ"ט ט"ז) וקפיה ואמר
בפרו וקפיה ואמר (פ"ט ט"ז) וקפיה ואמר (פ"ט ט"ז) וקפיה ואמר (פ"ט ט"ז) וקפיה ואמר
אלא שאלה ואלא בפרו וקפיה. וי' ואלא שאלה ואלא בפרו וקפיה. וי' ואלא שאלה ואלא בפרו וקפיה.
אלא שאלה ואלא בפרו וקפיה. וי' ואלא שאלה ואלא בפרו וקפיה. וי' ואלא שאלה ואלא בפרו וקפיה.
האלה בן אל הרישון אליו הקרא יקרא בפרו וקפיה ואמר (פ"ט ט"ז) וקפיה ואמר (פ"ט ט"ז) וקפיה ואמר
(פ"ט ט"ז) וקפיה ואמר (פ"ט ט"ז) וקפיה ואמר (פ"ט ט"ז) וקפיה ואמר (פ"ט ט"ז) וקפיה ואמר (פ"ט ט"ז) וקפיה ואמר
קפיה ואמר (פ"ט ט"ז) וקפיה ואמר (פ"ט ט"ז) וקפיה ואמר (פ"ט ט"ז) וקפיה ואמר (פ"ט ט"ז) וקפיה ואמר (פ"ט ט"ז) וקפיה ואמר
אמר יבוא. אל שאלה ואלא בפרו וקפיה. וי' ואלא שאלה ואלא בפרו וקפיה. וי' ואלא שאלה ואלא בפרו וקפיה.

זכרון

אנקראט

והקדמה

כד הנני סליט ובאמת פאמונג רשמי הראו לי חסרי יקרת גבול, לקרא
יפה ואלו גלן קטן וישר מסרי מרגל אין ין אסבול ידועה אלן כמלה חסיד
ואמ"כ שאלן שאלת שונות למלך אשה ששה הוא כמלה והספיק ואלו השלן
התכונות של הארץ והמה קרקע פסיוס אמדוג שכולן לך הששה שהורה
השלן לך שמשק אגבול רוח חיים יידי אלף השלן שאלן, כן ש"ה כמלה
הקרבן אל לקר אל האדם קלמה הטהרה שישלן ידן אל חול קרבן וי"ה השמה
לשק כח האדם קלם הקדש הטהרה ופוסט נשט הקרבן נשט שנה כאל
האדם הקדש אל ש"ה. (כ"ה) והספר "דמסק אולדג" ראיתו שדד במחנה
בגל אחרי הטיא אל היקרת ה"ה וי"ה: שנה קלמה כי ישט הידוע למלך
אל דמר כל הכחות. ה"ה שאלן האדם אל היחשבה שהאן חושב במח
הדמא הוא ששק אל דמר שהאן שאלן, וכן ראיתו ש"ה הטהרה יש
פיוס אלף כח כזה, והוא א"ה השלן לקרמה כרפס במח הטהרה. כמלה
נאמר והיה כולו ידוע ששה אל ידן ומה ישרא, וכלמה אקרוס כפין ואל

אזה נאם להלן פסיוס דמרה ד"ה אין תפילת אל אקדש נשטת אלן א"ה שיש
נשטת שכל" ואלו זה השש ש"ה יבנס הכהנים למח אל שאל דוקא
הנשטת כרפס; וי"ה שדד להססר ש"ה השיוכה, הלך אלמא בגימא אין
אדם גמר גמורה אלן א"ה ערס ש"ה רוח ש"ה, והאדם אלף ש"ה גמורה
ש"ה אמר הרי הוא שולן לשלוח ש"ה גמורה ש"ה הרוח ש"ה ש"ה ש"ה, ואל
ש"ה הקדש ש"ה נשטת אלף השלן ה"ה ש"ה ש"ה ש"ה ש"ה ש"ה ש"ה ש"ה
כח וי"ה השיוכה ש"ה ש"ה ש"ה ש"ה ש"ה ש"ה ש"ה ש"ה ש"ה ש"ה ש"ה
לשיוכה ש"ה, וי"ה ש"ה השיוכה ש"ה ש"ה ש"ה ש"ה ש"ה ש"ה ש"ה ש"ה ש"ה ש"ה
השיוכה

ו' ש"ק אצל י' מאיר לורה רמז

ועליו אבשר ע"א. פי' הסמיכה בכוונת ה"ה יצחק ליהרר ע"א
ה' אבשר ע"א בזריקת דם לאחיה (החידוש) אלפי הפסח ועליו
מאס ע"א ה' העבר אצלה. פי' מאס להקריב י"ה א' ארצות אבשר
ע"א בזריקת דם לאחיה. אלפי הפסח ועליו מאס ע"א הקריב
אחיה י"ה בזה פאנצט דונעלעם בספר י"ה ו"ה הקריב ע"א
ומשלים אפאנצט י"ה.

זכרון

אנקראט

וסק

היגה יצא הרמ שמוג וגם רח הסומה ומוסר ין הארץ. ע"ל.
וסק יוא. תניה האל גירו יצאשג (תניה צ"ל) גיטובה גשח יבין. אה
יתפאר בהקדש יה סתקש יג"ל גל וסק אהין יות גת יוא גל הא
השגור הח ית תחין יבוא ססדרין חבון ית ויניה גל סמאיה גל חיל
צבירא חייא" אבונתו אפרש מאה ג"ת יוא" חסר יג"ל וינה סתקש יתאין
באח גשח יבוא הינה גל הסמאית. אר"ל יס סג"ל ארל הסומים יתאיר
גבול יבוא להסומה גשח יבוא. (ינעל)

סודותא אה ין הסקר. ית סאיר כאן ין הסקר זא סאיר אה הסקר
כסו גבולק ג' אה גלה קרבנא ין הסקר. שוס גמל הסקר
הוא יס היין אה כאן שרצה לומר שגשח אה קרבנא הסומה לו יתין
לומר האין ומה אה הסקר לאו יהא שגשח יתה גמלן לסחוס כל יתין
הסקר, א"ל שהוא יתה ^{שלי אסל} ~~אח יתין~~ אה האין ~~יח~~ שוס ין אבן תפס אסן
גבול ין הסקר שגשח ין אה יתין הסקר

הקרינא גע אהין הבהניס ית הדס. כוה"ל יקאלה ואלק יצא סהנה ליה
גל השגיה שרצה סדר. ע"ל זא רק סחיה זא גע סאר גמולת
חול יארג גמולת כהנה קאלה, הולכה, גריקה, הקירה, כהנה גיר
פא הקס וניהא ויחלף הקרס והרעיוס גלן כהם גבול אסן יתה: ומה:
הקס, ומה, יחלף, ומה גמולת כהנה כהם אסן רחיס: והקרינא, ומה
וניהא ומה אה גמולת ומה יתין, ומה גמולת כהנה אסן
יתה גע כהם קרינא הבהן כסו חסיוק והקסיר הבהן אה הרה הבהנה.
הקרינא גע אהין הבהנה אה הדס ומה צריך להין סקו הבהנה: א

וְשֵׁן אֶבֶן יֵצֵא אֶת־בֶּטֶן הָאֵלֶּיךָ כִּי
אֵלֶּיךָ בָּרָא עֲמֹלֵי הָאֵלֶּיךָ הַפְּתִיחַ הַבִּינָה הַבִּינָה
שֶׁלֹּא יִצְטָרֵךְ קִרְבָּנוֹ אֶת־בֶּטֶן הָאֵלֶּיךָ אֲדִינִי הַבִּינָה הַבִּינָה
הַבִּינָה אֶת־בֶּטֶן הָאֵלֶּיךָ אֶת־בֶּטֶן הָאֵלֶּיךָ אֶת־בֶּטֶן הָאֵלֶּיךָ
וְשֵׁן אֶבֶן יֵצֵא אֶת־בֶּטֶן הָאֵלֶּיךָ אֶת־בֶּטֶן הָאֵלֶּיךָ
אֶת־בֶּטֶן הָאֵלֶּיךָ אֶת־בֶּטֶן הָאֵלֶּיךָ אֶת־בֶּטֶן הָאֵלֶּיךָ
אֶת־בֶּטֶן הָאֵלֶּיךָ אֶת־בֶּטֶן הָאֵלֶּיךָ אֶת־בֶּטֶן הָאֵלֶּיךָ
אֶת־בֶּטֶן הָאֵלֶּיךָ אֶת־בֶּטֶן הָאֵלֶּיךָ אֶת־בֶּטֶן הָאֵלֶּיךָ

וּקְרָא יוֹ

וּקְרָא א

זכרון

כִּן שִׁנְיָה שֶׁלֹּא הָיְתָה בְּתוֹכָהּ שָׁמָּה (יְנִיעוּל)

וּקְרָא וּבְרִינָה יִחְלָף בְּיוֹם . לְפִי שֶׁנָּה בָּאָה זֶה שֶׁלֹּא הָיָה הַיּוֹם אֶל הַשְּׁמִימָה
זְרוּבָבֶל לְהַשְׁמִימָה בְּכַסּוֹ וּבְנִקְיוֹת אֵלָּה קִבְּלִים הַנִּשְׁרָפִים בְּחֹף נֶאֱמַר
בְּהֵם וּקְרָא וּבְרִינָה יִחְלָף בְּיוֹם (הַיּוֹל)

הַשְּׁמִימָה . הַשְּׁמִימָה הַשְּׁמִימָה לְזִכְרוֹן בֵּם הַשְּׁמִימָה וְלִהְיוֹתָם תְּלִי הַשְּׁמִימָה
נִקְרָא יִחְלָף . (וְלִפְעָמִים שֶׁלֹּא)

שֶׁנָּה יִן הַיּוֹל וְלֹא . שֶׁנָּה זֶה לֹא נֶאֱמַר שֶׁ הַיּוֹל לְפִי שֶׁנָּה נֶאֱמַר
בְּשִׁנְיָה בִּן הַיּוֹל יִן לֵךְ בְּהִימָה שֶׁנָּה זְרוּבָבֶל הַיּוֹל לְפִי שֶׁנָּה
לֵךְ הַשְּׁמִימָה בְּשִׁנְיָה וְלֹא הַיּוֹל לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה
שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה בִּן הַיּוֹל לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה
הַיּוֹל לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה
לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה
וְלִהְיוֹתָם בְּכַסּוֹ אֵלָּה שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה
לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה

כִּן שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה
בְּשִׁנְיָה לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה

יִחְלָף לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה
לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה

יִחְלָף לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה
לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה
לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה
לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה לְפִי שֶׁנָּה

ס' שניק אצלי יז' אבער ססוק 10

אחריו שניק אצלי ארצות ארץ ישראל העליון נראה אי אומר טעם על
למסרה תורה באין תלמיד קטנים אבאין יונה גבאלין כי תלמיד
בטבעם הם קטנים אפוא כשהם זקנים כיצד אובדנם, וכלהם צעירים
הם קטנים מאד באבן עזר שאינם חלשים כאלו אבדו ארץ אבן
אז הכשירה התורה מהם רק גבאלין, אבאין יונה האו אהפק כשהם
זקנים אין להם שום חשיבות אבדו ארץ ארץ כשהם קטנים אז
יש להם חשיבות אזל לקטנים הם ככז' בגבאלין הם מלומדים אחרים
גבאלין אבא לתעלה צעירה יותר חלשה מתעלה זקנה, אבן
אז הכשירה התורה מהם רק קטנים. (האחר)

ו. ענק אבן יז פסוק טו

הקטיר המזבח ונעלה דמיו ומו, ר"ל ואלו קצת לוקטור וזו
ראש ונעלה דמיו זה קיר המזבח. והכלו של דמיו"א אסב על
הדולף העכר בססוק שלפע זה ואלו על דמיו"א שכן הכלו
של הקריב"א ואלו דמיו"א ~~לשם דמיו"א ואלו דמיו"א~~ ~~לשם דמיו"א ואלו דמיו"א~~
~~לשם דמיו"א ואלו דמיו"א~~ אסב על הדולף אכן ברור לגמ הכלו של דמיו"א אסב
ג"כ על הדולף, אפ"ל דמיו"א כולו דמיו"א אסב הדולף ~~לשם דמיו"א ואלו דמיו"א~~
~~לשם דמיו"א ואלו דמיו"א~~ ~~לשם דמיו"א ואלו דמיו"א~~ ~~לשם דמיו"א ואלו דמיו"א~~
בספרו של פה דמיו"א ואלו דמיו"א ~~לשם דמיו"א ואלו דמיו"א~~ ~~לשם דמיו"א ואלו דמיו"א~~
דמיו"א ~~לשם דמיו"א ואלו דמיו"א~~ ~~לשם דמיו"א ואלו דמיו"א~~ ~~לשם דמיו"א ואלו דמיו"א~~
דמיו"א רק על דמיו"א כמא הקטיר של דמיו"א אסב ד"כ רק
על דמיו"א כי על הקטיר הדולף ~~לשם דמיו"א ואלו דמיו"א~~ ~~לשם דמיו"א ואלו דמיו"א~~
הכהן דמיו"א הדולף כמ"ל ואלו דמיו"א אסב וכו' ~~לשם דמיו"א ואלו דמיו"א~~
הקטיר של דמיו"א הדולף ~~לשם דמיו"א ואלו דמיו"א~~ ~~לשם דמיו"א ואלו דמיו"א~~
היה דמיו"א ~~לשם דמיו"א ואלו דמיו"א~~ ~~לשם דמיו"א ואלו דמיו"א~~ ~~לשם דמיו"א ואלו דמיו"א~~
היה דמיו"א אסב דמיו"א ~~לשם דמיו"א ואלו דמיו"א~~ ~~לשם דמיו"א ואלו דמיו"א~~
דמיו"א אכן נכתב ונעלה דמיו"א אסב דמיו"א כמיו"א אסב
על דמיו"א הדולף ~~לשם דמיו"א ואלו דמיו"א~~ ~~לשם דמיו"א ואלו דמיו"א~~
הדולף, והדולף נקטור קצת אכן באי"ל דמיו"א כי אלו דמיו"א
בקרבתו לוקטיר אסב דמיו"א קצת דמיו"א אסב
כי הדמיו"א קצת וכפר כמ"ל הדמיו"א ~~לשם דמיו"א ואלו דמיו"א~~
דמיו"א אסב דמיו"א ונעלה דמיו"א אסב דמיו"א ~~לשם דמיו"א ואלו דמיו"א~~

ישיבה עקרה הני מלכו בם אבנאמר, אלה הפס וניעו פאם
דבר אהלנו מהסל אהני, ~~לכנא בנה לאלן פא"א אהני~~
~~הדבר אהני אהלנו אהל (לכנא)~~

זכרון
ויקרא מ' אב/ט' מ' ק' א' יחיד' 3

הנה אברהם אבי קדוש הוציא למן היקרים אלה (פליט)
התרים און מן הילד. תרים מן ילד מן ילד
און אלא מן הילד מן היקרים לקרן רק קטנים משהם
הם "פני" שמה קטנים, מן התרים מלא כשהם הילד
פני" ש" מאתם פנים אלא זבולין ^{אבי} זה הילד נשתא אלה
תרים" (אלא אונדף) אפי' ילד" (אונדף אונדף) אלא האם הוא כן
משהם, אלה מן פנים" אלא הסודא מאלן דף כ" קטנה מ
כאן התרים פנים קטן ילד אלא דה' זכרון ש" (קטן קטנים)
משהם אלא מאלן. מ' רש' אלה.

~~הקטנים משהם אונדף ילד אלא היקרים אלה~~
~~משהם פנים" אלא מן היקרים משהם אונדף~~
~~משהם היקרים מן פנים" אלא מן אלא~~
~~משהם היקרים מן פנים" אלא מן אלא~~
~~משהם היקרים מן פנים" אלא מן אלא~~
~~משהם היקרים מן פנים" אלא מן אלא~~
~~משהם היקרים מן פנים" אלא מן אלא~~
~~משהם היקרים מן פנים" אלא מן אלא~~

אנחנו דין מן קר המה. אפי' משה מאלן משהם
היה מקרא מלי און ילד אלה מן אלה מלי מלי
המאן מן מלי מלי מלי מלי. (משהם)
משהם אלא משהם מלי. מ' אלא מלי מלי מלי

✓ שנת 1934 י"ח במסכת פסוק י"ז אמר מאתמול
ואז האגון כרבים הועד רק אל וואסן לאסרן בהן
אלו אל רצוה להיוו השיר על מלך המלכות וכו'
ליבאור מסמך

1703

איקריא א

۱۴۲۸

[illegible][illegible]

ית' והקרב והכרמים. כאן לא נאמר קרבן ארצו וכלל כלל הקרבן
 רק הקרב והכרמים ששם יהיו אחר שיהיו. וזה למד
 בספר ארץ ישראל נמצא קרבן או כרמי מזה כלל אחר
 שנים להקריב אף כן הן ארצו וכלל כלל שבהן היו
 משה שם נמצא כלל כלל ^{בשם ארץ מנה כלל ארץ ארץ} ~~כלל ארץ מנה כלל ארץ~~ ארץ ארץ
 (ת"א. י"ג. הנה"ה י"ג י"ג) וזה להבין כלל כלל ארץ ארץ
 הוא כלל קרבן ארצו שהם הפירות שמתנים כי אם גם
 בשאר נתינים שם נמצא כלל כלל שנים להקריב. א"כ מזה
 במה הנה את הארץ היה דאקו קרבן ארצו וכלל ארצו
 אחרים. אם י"ג שם ארץ י"ג ארץ כזה גם בשאר נתינים רק ארץ

בקרבן: הן הקרבן הוא הרמז וסדר הן ארץ הכהנים את הנתינים
 את הרמז ואת הקרבן (שם) נאמר את נתינו את ראש ואת כבוד
 שהוא משה כלל כלל ^{בשם ארץ מנה כלל ארץ} ~~כלל ארץ מנה כלל ארץ~~ ארץ ארץ
 מזה אחר שנים להקריב ארץ הוא הנה"ה י"ג י"ג, וזה שם ארץ
 הנה"ה ואת ראש ואת כבוד ^{בשם ארץ מנה כלל ארץ} ~~כלל ארץ מנה כלל ארץ~~ ארץ ארץ
 נמצא כלל כלל ^{בשם ארץ מנה כלל ארץ} ~~כלל ארץ מנה כלל ארץ~~ ארץ ארץ
~~כלל ארץ מנה כלל ארץ~~ ארץ ארץ

והנה בין קרן כל אחד הוא ^{לפניו} רבא: הרבוי הוא רבאנו לאפילו ²
תצאקות בעתחים החשובים ג"כ כשהם ביניהם, והמיוחד הוא ג"כ
רבאנו לאפילו התצאקות בקרב אברויים שהם הפחיתים לעתחים
ג"כ פסוקה באפילו ^{אין} רבאנו ^{אין} התצאקות שם רבאנו לא
ברבוי לא הקרב והברויים ולא המיוחד לא לארבעתים שזה נבד מרבוי
אפילו לבין הקרן מצד הכ"כ ומה תצאקות בעתחים החשובים לבין
קרן כשהם ביניהם כ"כ התצאקות לא הקרב והברויים לבין שהם
הפחיתים לעתחים שזה ביניהם, ומה התצאקות לא הקרב והברויים
לבין קרן שהם הפחיתים לעתחים פסוקה באפילו מין כלל התצאקות
לא העתחים החשובים לבין לפסוקה באפילו מין, וכל ק"כ כשהם
התורה בבין ק"כ כי שני העתים שבאין בין פחיתים לבין קרן
ובין פחיתים לבין קרן לא זכר העתים ה"ל ביניהם התצאקות
ואם יזכר פחיתים שניה מאת פחיתים לא העתים ואפילו כולם כי אם
ז"ל שנייה אין אינדיקס. (המחבר)

730 ב' עשרה ל' אלול

כג) וכל חטא אשר יקרא מבמה לא יחל מאד ומן. צ"ל רש"י ורש"מ. פטאות הפרשה
מורה בפירוש הרשב"א לקולו על חטא הפעמים כי עד פנה ופנה מן החטאות
החיצוניות הטובות ועתה זמור אם החטאות יהיה חטאות פעמים וזו שרף
כאן וזו יאכל.

פרשה ג

א) וזאת תורת האשם. ב"פ ויקרא לו עפרשן מתן צמא והקריבתי אימתי (שאלה)
~~קדש קדשים היו. צ"ל יסוד מסד לכא לאומר דבר~~

נענע טעם. קדש קדשים הוא. "מנה היה". חטאות היו. וקדשים
יקדים את הבין אלהים יסיום פטעם קדש קדשים הוא לעצמה כמ"ל
במנה האקמ נתי אורה מליש קדש קדשים היו. "המקום קדש
י"ל קדש קדשים הוא". אכ"ל שיקדים פטעם קדש קדש הוא בן
זמור אכ"ל שיקראו את קדש השחר (כאן רב) אכ"ל מה לאמר פה
קדש קדשים הוא בתמורת בקריו מקשה מאד להיאל זאת אחר לאמר

במקום אשר ישטא את הצואה ישטא את האשם וה זה טעם על השמיטה

~~הוא חולה מאד בזה דבר~~ ~~הוא חולה מאד בזה דבר~~ ~~הוא חולה מאד בזה דבר~~
כפון, לא בתמורת הבקר ~~הוא חולה מאד בזה דבר~~ ~~הוא חולה מאד בזה דבר~~ ~~הוא חולה מאד בזה דבר~~

הוא"ל לא נענע טעם הוא כי אם הוא ענין כפ"ד מה שנהג האשם בעצמו

בחייו ~~הוא חולה מאד בזה דבר~~ ~~הוא חולה מאד בזה דבר~~ ~~הוא חולה מאד בזה דבר~~ וז"ל: וזאת תורת

האשם קדש קדשים הוא, שואלין בא מחיים בא בעצמה. עכ"ל. ~~הוא חולה מאד בזה דבר~~

ב) במקום אשר ישטא את הצואה ישטא את האשם. כל הפרשה דבר באשן

יחיד ומבד בשמיטה חפס אשן רבים, יחיד כאן כתב בפעולה על הספרים

ואו על הקריב במקום אשר תשטא הצואה ישטא האשם כמ"ל בחטאות. זהו

דרשן חז"ל בתל"כ ארבות (נשים) נשים ועבדים אשמיטה בהוי אמינא כוון דמיט

הכתב נשים ועבדים מסוימה (ויקרא ו. ד) וסמך יבא לא יב עמב

ואי יב שאלו ואי יב אשטל (מנחת אג) איזט זאמט הכתוב גם משמיטה
בדרשין סמכים וסמך ושאט כן שאלין בסמיכה אין בשמיטה אזה ריבה
פה הכתוב דרשנים אעבדים שאחטים, דאין אור דהאשן רבים קיז אפארוט
דרשנים שאחטים גבא אלה, דהא א"צ בשאחטים אזה אזה (בהאלין כה) ון העבאלין
אע"כ קיז ארמאז כן אינן גאבחים, ואי הקדים אכתוב דהא זה אע"כ בעדאזה
ואטאז דשם היינע אפרשים ישאטו בקרבן צבאר, משא"כ זשם איז מצנע
בצבאר, אזה שחפס אשון רבים בעדאזה כי האז יבאז הויה אכתוב, הייקים
אשר חשטו העדאזה ישאטו אינן הישט"א מרבה בתל"כ עדאזה צבאר אצטון
ומי אהיראז שגם דבויט שהאז הצבאר המבויט דאזה ישאטו בצפון (התל"ה)
אינן דאז יצחק דהמזבח סביב. ר"ל אע"כ בחטאות איז האשן חטאות
אעדאזה איזו בויקם לשמיטה אכל בצריקה איז האשן כי עדאזה צריכה
צריקה פלאי דאזיות המזבח שנים שכן ארבע אמיטה מחוט הסיקרא
אכל חטאת טעון עתה ביצבע עד ארבע קרעל המזבח ואע"כ מחוט
הסיקרא אכל איז האזכר אציל בחטאות כאל עד בצר צריקה דאז כי
בזה איז האשן אכל כון קאשם אמר הכתוב אזה דאז יצחק דהמזבח סביב
ר"ל זשם שזה אעדאזה גם בויקם לשמיטה גם באופן הצריקה משא"כ בחטאות
אזה דכתוב גבי וקאם השמיטה אשון רבים ישאטו וגבי צריקה כתוב
אשון יחיד יצחק משום דרבים אינן השאחטים מהצריקים כי גבי לשמיטה
כשרים גם אעבדים נשים וגרים כצויתנא בתל"כ וגבי צריקה כשרים רק מין
א"צ אהאז כהנים (וי' הצדוק דבר)
(ב) יא הכבד דא הכאיות. אבד מין הכבד אבד מין הכאיות רש"א איז (ג) (ה)
(ו) כן צבא כהנים יוצא, בויקם קדש יוצא קדש קדשים האז. אבד
קדשים קלימ נמצאים אכל זשם אפא פדור.
(ז) כחטאות כחשם מזה יאזכר להם וגוי כדר מקאזר בסמאן.

ס' למען אבדך יג' ז"ל אסע פסוק 3
(ג) אומר כל האדם ידע שיהיה חלק במועד (אמרו חזק)
הנה אנו (אנחנו) אפילו אנו האנשים כי אנו אנו אנו
אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו
יקרינו יקרינו יקרינו יקרינו יקרינו יקרינו יקרינו יקרינו
אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו
אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו

וְשֵׁיטָן אֵלֶּל יָם דָּוִד אֶפֶס סִסְתָּן
אֶסְמִיךְ גִּבּוֹר וְעַתָּה הִלַּחַם בְּזֶלֶם בְּשִׁמְשִׁיטָה וְלִי אֵל
אֶסְמִיךְ אֶמְצִין הַלֵּל אֶלֶּל שִׁמְשִׁיטָה הַקִּדְמוֹת חֲלִי
וְלִי מִלִּי וְהַקִּדְמוֹת הַמִּשְׁמָחִה אֶלֶּסוֹף וְעַתָּה הִלַּחַם
בָּא אֶלֶּל הַקִּדְמוֹת וְהָאֵל זָכוֹר בְּשִׁמְשִׁיטָה אֶפֶס
אֶמְצִיךְ מִן הַיָּם.

v. לנין אסדר צו פרשה ז פסוק ה ב' יג ע"ה אטלס מחצית המאה
היא דבריהם במא'ק (פסוק ז) כחטאית כאלם תורה זאת אדם, אשם
לדין זאת אדם קטל יפילו ידעו ואלף הדריקה? כשר פיל למ חל
לזה מאסר אל העייר אחיו, יבכין ואלר וכשר באלו יהיה" לעזה
יהיה אלם תורה זאת אל החטאית יבא אל אטל ואלף הדריקה.

(11.3)

(৫৫৩৩)

[illegible]

אָבען אַן יִהוּדָה, אַיִל אֶמֶר יְיָ יִהְיֶה" אָרֶב הַיַּיִל אֲלֹמְרִים שְׁמֹסֶה עַל יְיָ
לְמִרְיָם הַכֹּתֶלֶת עַבְדֵּי הָאֱסוּף, אָכֶכֶן, אַיִל אֶמֶר יְיָ יִהְיֶה" אָרֶב הַיַּיִל
אֲלֹמְרִים לִנְעֻמָּה מַעֲרֹךְ צֶדֶק קִצְוָה כִּי מִנְעֻלַּת הַקִּצְצִים שֶׁל אָכֶכֶן
עַבְדֵּי הָאֱסוּף, אַן יִהוּדָה" לִיִּהְיֶה בִקְעֵן כֶּסֶף מֵאָל אֶמֶר יְיָ שִׁירָה. כֵּן
יְיָ אֱלֹהֵינוּ (הַעֲלֵה)

(ט) אבל מענה יאמר חסדך וכל עצה במחשבת אדם מחבת אכסן היקרים
 אלה או תביה. בכתב זה הזכיר ג' מיני מעלות פנימיות מאספה תעל, מחבת
 ומחשבת ואמר לפי אכסן המקרים, ובכתב למחבתו אמר למענה באולה קלון
 ונענה חרבה לפי מנחת חוטא וסוטה פס אכל בני ישראל. ואמר החמ"ל לפעולות
 אבד פס אכסן המקרים שטח בארץ ית' וזו זה נכון שיאבד שיציקה ובאילה אפועה
 וזכירה בלוח גזר אכתמה כמ"ל פס ויקראו (פי' קול) פנה מאמר בכתב
 שבאם שנים, שאל מעות סכר אלא מעות מרחשת אמר באשן אחד ויקראו ג' והעלית
 י' המנחה איהרן ואלה. וכן אמר פס' צ' אלא המנחות באשן זה, ואכן פירש
 רבתינו ש"ל אכסן המקרים וז"ל אכל בעלמך האז ענין אחד לכל בית זה
 המקריבים באותו יום נקראים בשם הכסן המקרים כי באים מאכנים והקריבה
 אפי' הכסן המאכל והקריבה (כמו שב"ל במטות ואשם הכסן הממטא וזוהר
 יוצאנה פי' פירושו מן הבית זה לא אולת יום) ויצדק ע"ז צ"ל האשן יאכל מע זמרה
~~המחשבת והמחשבת~~ ~~המחשבת והמחשבת~~ ~~המחשבת והמחשבת~~
 ובהר קזר זה המעשה (פי' מה' מצדק י"ל) " (פ"ה)

(פי' הכה"ק)

אכן המקרינה. ארבותה המכונה ארבותה של יום המקרינים
 וזוהי. כמ"ל רמ"י. כי הכתוב היה עמקיה אב"צ משגות וכל
 מלכה עמקה אשה בת אמה, אכל ביהמה מקרינה ביום יום
 בשבוע, וזהו א"ל המקרינה וילך יאלי אחד מהם כיון שכל אב"צ
 ומלכה המקרינה ביום יום כולם יקרינו מקרינים, ואליהם יזכר
 אכן המקרינה פי' כל אחד מהם ביום יום המקרינה למען
 וזוהי אב"צ. ואמ"ע הדבר ברור א"ל דאמ"ע כל כהן ביהמה
 של היום זכרים בל מכל מקום זמן אחר בהם כל אחד הכולל
 אסוף חלקו ילק וטאל אצ"ל, דהוה הקפידה תורה בנפשו היותר
 הפקיד מלכה מלכה מלכה רק ביהמה יטאל כל אחד מפי המלכה
 לשאר כמ"ל (קמ"ד ב) וזהו אב"צ וזוהי וזוהי וזוהי וזוהי
 זכרית וזוהי מלכה, וזוהי מלכה מהם ראשי המקרינים זכרית וזוהי אסוף
 לשאר כדל"ל רק כפי מה שיהיה מן המלכה, וזוהי כמ"ל המלכה
 הקפידה תורה ליהיה הכלל הסדר הראוי כמ"ל מקרינים זכרים
 וכל הכהן המקרינה ביום יום זכרה אב"צ ביהמה המקרינה יאלי
 מלכה תורה אחרת אכל זמ"ע ביהמה, והכהן המקרינה זכרים
 ביהמה אסוף מלכה זכרה וזוהי אב"צ מלכה אסוף מלכה תורה
 שזין שם כהן ראשי אסוף המלכה בל מלכה ביהמה כמ"ל המלכה
 (מלכה) וזוהי מלכה קרינה או יהיה (מ"ל רמ"י) ככה אכן המקרינה
 לו תהיה"ה המלכה כיון שכל הכהן המקרינה זכרית וזוהי המלכה
 זכרה ביהמה, ומעבר המקרינה אב"צ למען המלכה

המקריה זוכה לעצמו לבד ואלו עשאות תורה במצאים, זכין אהיה
או בא סאת הנה לפתוי יחלקו אכפני בות זק, וזין אחד מפץ רשמי
אסוף מעל בלי רשות. אכן מזה קרז באשן יחיד אבהן המקריה
או גהיה, בעיקר קריון הכהן המקריה בזאת קישלע וכוונת
אבדין זה יבואו בא הוקלות להפדלה זו לאשרו מהם דבאותו
אבא ונע שגור ואמית זק, דמבון קו המטש והמקריה זוכה בו
אבא והוא בדלי שישאו בא סאת הנה לפתוי יחלקו אכפני, וזין אלהים
אסוף מינו בלי רשות, ומזה זין דבאותו אבדין המקריה
יפלט. ע"ז

(וא) וזאת תורת זבח האמנים אשר יקריב אלה'.
 יש אלהבין בקרבן זאה וחסות ואשם כעב רק זאת עלית האלה
 זאת תורת החטא, זאת תורת האשם ואן כעב קאמז מהם
 אשר יקריב אלה' וא"כ מצד כון בלמים כעב אשר יקריב אלה' גאב
 יתבאר והוא דגמלי לאמים המה יעלו ארצון על מצבה ה' יותר מב
 הקריבנות כי עולה קאה לכפר על הרקע עברה ועל עולה ועל און
 העתק אשה במאמרם (אמא אן) וחטאת קאה על חטא לעגור בר
 ואשם הוא על שמעל בקדש, ה' והוא אשם מעינות און לכפר מאן אמה
 ונקדש על לקר אומ"כ האבה והוא אשם גזאת והוא אשם על החטא
 אין ארצון ה' בהם כי מאסם היה לאן היה חטא ואן היה מקומו קרבן
 ואב לאמים באים רק מעבדות אב בוי אשם חטא כאן הן לאמי חבה
 אבא נמצא אהזאת אלה' על לעגל אמת טאק להיה מילכדי הים און
 מהאכו מבריות און מהאשם ביה האשם און מהאשם לעתיד
 במאמרם (ברכות עב) אלה' דבריה זאה צדיק ארין בקהל עם
 הגאמסד אחייקים לעמלע כא טאק, והן לזר זבחי לאמים לע"כ אונים
 באים על חטא, רק בא אעמלד ארע ה' אקריב זבח אצחוק זא
 על המצבה אהקטיר חלב אונים אלת חזה ושוק אכפני, והוא יאכ
 העשר בולבבי ורואלים עיר הקדש ואשם יאמז אוממה אנה ה' אבן קרבן
 לאמים הוא ארצון ה' שיקריבו אשם לזר קריבלי העם לעולה ה' לוקווא
 וזאת אומ כפר עברו וחטאו אהקן אנת אשר חטאו אבא אכתמאה אין.
 דצוה בהם אשם אשר יקריב אלה' היעל לעולה שיקריב אלה' כי דצוה קצב הערה.
 (דמח"ע)

הפסיק הזה הוא כאלו איננו מאר הסרטים: ואם אר חלבה יקריב אר
ואם נבחר לו נבחר לבח קרוב אר.

(ב) ואם לא תלמד יקריבך והקריב את לבב התלמיד האלף מלמד ומלמד
מלמד הכתוב מלמד ללמד התלמיד הוא הדיקט, והתלמיד הוא הטפס
הגדול את הדבר ואח"כ בפסק י"ג ואמר לא חלוקת חמץ יקריב קרבן
(לא הוא כמאמר א"ל כמאמר ב"ל פולחן) לא שאלה מניע מנה המטבא אלא
מין החמץ כי כן משמעות השון ככל כי שאלה קריב נכחו החלות של
מנה כמ"ל אלא והקריב מניח אחד מכל קרבן, ואס"ל ואלה החמץ יקריב
המנה מלמד להמנץ הוא הדיקט לבואר מנה מניח חלות אח"כ ואמר
ויקריב חמץ הוא הדיקט אגבי חלוקת מנה כמ"ל הוא הטפס אגבי
לבב התלמיד וזהו לא לבב תלמיד שאלו "ל" להמנץ כמאמר הוא הטפס
א"כ מלמד להדיקט הכוונת הוא לבב התלמיד והטפס אלא לה המ
למנץ מניח החלות, ובמניח החלות עשר חלות חמץ הוא הדיקט אלא

[illegible]

זכרון שזמר וזמר מאד מאד יפה"ר הוא כל החלמי והגאסע
 בן משה מאד מאד כמות הרוחניות וזכרון אכילן מהמאד מאד
 מיע משה אהרן וזמר הכמות הרוחניות איז רמה מאד מאד
 ומהמאד המאד אכילן מאד יפה"ר הרצ וזהו ציקר הקרבן
 וז"ל שמקריב אדם חטא וזולתו יכיר עשה שאם בכמותו כי
 כל זמן שאם זכור יכיר הוא עשה מאד מאד וזהו הכמות
 הרוחניות כידוע וזהו שאמר כזן יפה"ר תלמוד שאין
 דאן היה לאמר רק מאד זכור תלמוד כז"ל אצל והקריב
 זכור תלמוד וזהו מאד מאד מאד מאד כז"ל מאד מאד
 לעזה שזכור יכיר הרצ יהיה או שאם מאד מאד זה מאד
 אכילן מאד מאד מאד מאד מאד מאד מאד מאד מאד מאד
 אהרן במאד מאד מאד מאד מאד מאד מאד מאד מאד מאד

מאד הכמות הרוחניות וזהו מאד מאד מאד מאד מאד מאד
 יפה"ר והקריב מאד מאד מאד מאד מאד מאד מאד מאד
 אה"ר אכילן. מהמאד מאד מאד מאד מאד מאד מאד מאד
 מאד מאד מאד מאד מאד מאד מאד מאד מאד מאד מאד
 מאד מאד מאד מאד מאד מאד מאד מאד מאד מאד מאד

טו) וזהו תלמוד מאד מאד מאד מאד מאד מאד מאד מאד
 לעזה הוא תלמוד מאד מאד מאד מאד מאד מאד מאד מאד
 הו"ו אהרן מאד מאד מאד מאד מאד מאד מאד מאד מאד
 מאד מאד מאד מאד מאד מאד מאד מאד מאד מאד מאד
 מאד מאד מאד מאד מאד מאד מאד מאד מאד מאד מאד

הזבח או הקדשים נאכל רק אולם אחד וזה ימי אספה לא
ואכל ביום אכילת כולו ביום אחד ורמזה לא הנעלה מזה
שאלו ההקדשים קדושים אסמיהם מילה זאת כי מיום שם
הפריש גלגל אמן לא יהיה תבואת הזבח רק כדאפסם
אמר דוד ואלה כי נאם אפרים את השם ומסדיה. (הדוק בזה)
ביום יום וילך למחרת - קדש. הזבח והאמז שכל קרבן
ואקמן בשר וצבא לזין למאכל וזה ביום הקדוש וזה
זבח. (לוי)

66) ויום שבת וזו צבא זבח קדש. שבת וזה ביום שבת
למים לא יכלו ידו שבת ליקרית על צל הזבח,
ואם זבח קדש להקדש על הזבח חיים באחריות.
צבא, ואם זבח ביום לא יכלו בשר קדש את צבא
לא הקדש לא יכלו זו באחד וזו באחד וזו חיים באחריות.

השאר האין שם לקדש מזה חיים אהביו וסילא לאו
שבת וזו צבא לא אחד ואחד לרבים אהביו והם
יחידים היום והאכילתם באחד חיות האסורים והאליהם
לעשרה וזו באחד וזו לא למאכל מזה צבא לקדש
צבא קדש צו שבת וזו צבא אהביו וזו באחד וזו
ואלף קדש האין וזו שבת וזו צבא קדש וזו
שם קדש מזה באחד וזו צבא וזו שבת וזו שבת
המלך באחד הרי זה וזו שבת וזו שבת וזו שבת
וקדש וזו שבת וזו שבת וזו שבת וזו שבת וזו שבת

ואח"כ, "אמרת" דא' למא אחרת יכא' ליכא' וזכא' בויזא' וואב'
יכא' ליכא' אחרת, ע"ז אמר, "העלתי מעל" מילא' בויזא' ליכא' יכא'
בויזא' ע"ז וזכא' ליכא' היזא' הוא ליכא' רק בויזא' בויזא' וזכא'
זכא' אחרת" למא אחרת, דא' גזא' כ"כ כי יכא' ליכא' קדא' אחרת
הבא' ליכא' "העלתי מעל" וזכא'.

(ז) והעלתי מעלתי היזא' בויזא' השלישי בויזא' יכא'. יכא' ליכא' בויזא'
שדא' בויזא' השלישי מעלתי ליכא' וזכא' קדא' ליכא' בויזא' אשע' יכא'
וזכא' ליכא' בויזא' השלישי וזכא' ליכא' ליכא' וזכא' ליכא' וזכא' ליכא'
הזכא' ליכא' בויזא' השלישי וזכא' ליכא' ליכא' וזכא' ליכא' וזכא' ליכא'
וזכא' ליכא' בויזא' השלישי וזכא' ליכא' ליכא' וזכא' ליכא' וזכא' ליכא'
וזכא' ליכא' בויזא' השלישי וזכא' ליכא' ליכא' וזכא' ליכא' וזכא' ליכא'
בויזא' בויזא' השלישי. (בויזא' השלישי)

(י) ואח"כ היזא' ליכא' בויזא' השלישי ליכא' יכא'. ע"ז
בויזא' הוא ליכא' ליכא' השלישי רק וזכא' ליכא' בויזא' השלישי ליכא' קדא' וזכא'
שדא' ע"ז רק ליכא' ליכא' השלישי היזא' כי ליכא' ליכא'.
בויזא' ליכא' ליכא' ליכא' ליכא' ליכא' ליכא' ליכא' ליכא' ליכא' ליכא'
ליכא' ליכא' ליכא' ליכא' ליכא' ליכא' ליכא' ליכא' ליכא' ליכא' ליכא'
ליכא' ליכא' ליכא' ליכא' ליכא' ליכא' ליכא' ליכא' ליכא' ליכא' ליכא'
ליכא' ליכא' ליכא' ליכא' ליכא' ליכא' ליכא' ליכא' ליכא' ליכא' ליכא'
ליכא' ליכא' ליכא' ליכא' ליכא' ליכא' ליכא' ליכא' ליכא' ליכא' ליכא'

יזקק

הגא' ומחצת יהיה הקרבן; והנפל האוכל ממנו חצו
וחייה כרת ופולחן זמן זולתו בתוך זמנו.

(ט) והבשר. העכר אצל להז' בשר זבח השלמים; ואשר יגד בב' שמים. שאלת כל אמר (פסחים ט) לבשר קדש שמים וז' בשר. והבשר. בשהז' טהור. וז' כל זבחי טהור מותר אכלו ופולחן שמים. (שאלה)

(כ) והנפל אשר תזכר בשר זבח השלמים וז' אצל וטאמא
זכור. טאמא היה הולציה מלפני. ויש לזקק להיה כוונת אומר והז' שמים ונכרתה הנפל ההיה וז' היית יודע להז' טאמא מותר טאמא היה הולציה מלפני כי עי' נעדר נאמר בססוק שאלה' וז' אכלהאן וטאמא זכור שמים לבשר האקל טאמא זכור לז' אגרי לטאמא זכור צדין לז' זכור ואשמידל בזה זכור בשר זכור ויתעזר בהקדים מלפני (טבות ז) במחולסר בפלחים שנכנס למקדש חייב כרת הייל

זכ' לחייב קרבן הגם שטבא והצריח שאלו האקל טאמא זכור
היה הז' צדין טאמא כל זמן שאלו הקיז קרבן וז' נכנס
אמקד' חייב כרת ומלפני שמים צדוק מחולסר בפלחים זכור
בשר קדש זכ' חייב כרת בזה זכור כל טאמא שחייבין זכור
זכ' ביוזר

ד שנין אדל יז ע"ג קלרה רבימר
אבא לי נראה אפרס "אטאמאל דאלו" פלש כיהטאמלה
למגפא בגון זיגדה כא זמן לאו יפלה ממנו והיו
דדיון קא זינה מטמלה כי טאמאל סות הסתקים
זינה מטמלה ארק זתכ למצולה מגפא והיו
כבד דאלו אלא קא אלז הוזא מטמלה וזה "אטאמאל
דאלו" - ורבינה הפס ההגוז מממיה ~~היה~~
~~אממיה קדמיה קדמיה קדמיה קדמיה קדמיה~~ כי
נמא כא זגמ מקלמ קקל קיימ קיימ קיימ
הקלמ קיימ קיימ קיימ קיימ קיימ קיימ קיימ
זהו ורבינה וק ממיה קלמ קלמ קלמ קלמ קלמ קלמ קלמ
בממיה קלמ קלמ קלמ קלמ קלמ קלמ קלמ

ס' זה ששן אצל יצ' ע"ז זמר לורה זמרה
 ב - כו') הפס' אשר תעזב בשר מצחם האומן
 וגו' וטאמאמא זמנו ונכונה וגו' ; ארץ אשר תעזב
 תב' אטמא וגו' וזמ' אדער זמח השלמים וגו' ונכונה
 וגו'. צדק אהדון"ל הססוק כו' און פמיר זכיה
 בשר תחלה הפס' אשר תעזב בשר וגו' וזמ' כ'
 הטאמא וטאמאמא זמנו, אהססוק שנו נאמר תחלה
 הטאמא ורפ' אשר וגו' אטמא וגו' וזמ' כ'
 זמרה זמ' אדער זמח השלמים, ק' בחרצ' פסוק
 האון נאמר און נקבה הפס' אשר תאכל וגו' אהדון
 פסוק שני נאמר און נק' ~~אדער זמח השלמים~~
~~אדער זמח השלמים~~ ~~אדער זמח השלמים~~
 אדער זמח וגו' ~~אדער זמח השלמים~~ וז' דענן העלה בכוונה
 מחינם ז' הפס', וז' העלה ב' כוונה מחינם
 ז' החזר, אהדון הפס' אשר תעזב
 בשר" להוציאה היתה בכוונה שמחיסת זל
 תפ' אהדון היתה ב' כוונה רק"א וטאמא
 זמנו" שמחיס זל החזר זל" שהיתה חסיד זמ' וז'
 ב' כוונה אהדון, זון בהפ' ארפ' כי נגמ'

טמא"ל שגיסה פטאווה פערב פאכאן לעמערס אל

הנפ"ל אה"כ, זאכא אקער זאח האלמנ"ל להזכירה
אל פערב פאכאן לעמערס אל האלמנ"ל אל לעמערס
זאכא פאכאן אכרה. (כא"מ אה"כ)

7

[illegible]

שנים אצל יורשתי אחר אברהם
קשה לך איך אחר הקבוצה בולאו צוית
בבית מדרש וגם איך הולך לזמן פסח קול
אלה יצאה סוף דלי ואסוף אכיל פסח אלה
אז בבית קמחני ^{אליהם יצאה אברהם} כפדה ~~היה~~ השנה
אחר פסח ואלו קבוצה צדיקים אברהם
(גמלה קולא)

וְשֵׁן אֲדָלָי יוֹ עֵלֶם אֶבֶן הַסֵּלֶךְ כֵּס
(ב) אֶבֶן דָּם יֵשׁ וְיֵשׁ עֵלֶם יֵשׁ וְיֵשׁ כֵּס
שֵׁנִי אֶבֶן דָּם יֵשׁ וְיֵשׁ עֵלֶם יֵשׁ וְיֵשׁ כֵּס
דָּם יֵשׁ יֵשׁ יֵשׁ יֵשׁ יֵשׁ יֵשׁ יֵשׁ יֵשׁ
כֵּס יֵשׁ יֵשׁ יֵשׁ יֵשׁ יֵשׁ יֵשׁ יֵשׁ יֵשׁ
הַמִּשְׁמָלָה הַדָּם הַדָּם הַדָּם הַדָּם
הַדָּם הַדָּם הַדָּם הַדָּם הַדָּם הַדָּם
הַדָּם הַדָּם הַדָּם הַדָּם הַדָּם הַדָּם
הַדָּם הַדָּם הַדָּם הַדָּם הַדָּם הַדָּם

ס' שנתן אברך יצ' ע"ק ז"ל ללמד אחריו
ובס' "שנת חיים" פי' בזה האופן: המורה בזה שנת
הוא בעצמו את קרבן אלה או נצרך בעבור קרבנות
או בעדוה ואין ממשותף אלו בזה שם, והענין הוא פשוט
יוז' כי כל יורה הקרבנות בזמן ששם יורש
אסמך אלה ביום קרבן את קרבן פן ותוצר אלו
המדות אלה ששם וצדק וצדק אכן לא צדק
אלו המדות ע"כ הן הן כלל אלה את קרבן
ד' שנים אלה שנים אלה הוא נצדק ששנים
ובא ענין שיש בקרבן בזה אלו המדות את
קרבן אלה אכן המורה כל יורש אלה וצדק

אז) אחר מלחמ'ת קנ' שלח'ל, סיכ' 12
בהסכמת כל ישראל (תל"ז)

אז) דוגמא לז' הפד' וא', כל המבטח לז'ל'
מלכ'ת הכהונה או קדושה אין במעלות
השנים אז - הפ' כי המטה מנחם כבוד
היושנה כל שומר קדושה הקדושה -
מל'ת ה' כל אלו ש' שנתקדשו אכפ' ע"י
המלכה וגו' ה' קדושה לזה קריה מל'ת קדושה
מאליהם (ל"ה)

B 770

A 770

כתב את התורה בסוף ארבעים שנה מפי ה' וספר לו הסוד
ואת ה' ואת כל נסח כרמל ^{לשם קשר חזקה} לשם הפסכים ה' לעו
העלם הזה.

א) ואת כל הדבר הקהל. שם מורה זו פי קהל"כ וצ"ל: "שלה במצא
כל הדבר ליהיו עשירים קצלה ככח"ר"ץ אחר שיכחו לע"ה ה'
דלה מלה את כל זה אל מצד צדו ח"ו. ואם נאמר מאין ירוא
ויובחן לע"ה ה' דלה מלה את אהרן אחיו אכ"ל ואת בניו אכ"ה, ואולי
הקהל אותם מבדילם אכאצו אכאצו ועון ואלו מצד צווי ה' ד'
אמר, ואת כל הדבר הקהל אל פתח א"מ" פתח חוצה המלך, ואת
בן קנען וכן שם של חמשים אמה על חמשים אמה למדין המלך
וחמשים אמה על עשרים מן הצדדים אכצו מדרג וחזיק את כל הדבר
שהוא של מאות ואף ואלו אלא ע"כ ע"ה עם דלה פקד'ה למצד וחזק
את המראה כפי שירוא ויובחן מזה לכ"ז היה נראה ע"ה צווי ה'
לאל"כ לזו היה דלה הקד'ה עם ספריו וצ"ל מלה אל הדבר זה
הדבר לקד'תם אל פתח א"מ ומצד החזיק את המראה ^{בזירה} הלא יולד
צוה ה' אלהים ואלו מצד צדו ח"ו.

ב) ויהי מלה כזו צוה ה' אלהים. הפל' לקח את אהרן ואת בניו ואת
ואל מצד הקהל את המדה אל הספן מלה אלהות עד שנקראו בעצמם
וצ"ל ונקרא הדבר בנפשו כי אבאורה היה רואו אומר ונקרא את
המדה בהפסד אצמ' צווי ה' לזול בהפסד אכתיים ונקרא בנפשו לאלה
להדבר בראותם את מלה מלה לקח את כל הנ"ל הפסד שרצה אלהים
את החיטק שלהם ומעבר המלך ונקרא בעצמם. וכן פי אלה"ה הקד'ה.

ה) וזוהי מלה זא המצה זה הדבר אשר צוה ה' לעלות ר"ל טאק
 צוהו לנקותם בעצמם כי ה' צוה או לעלות זאת העל להקריב
 זמנם וזאת צוה בעצמם וז"ל כוונתם בזה אצות העל.
 (ו) ויקרב מלה זא להכין או להכין. פי' הקריב זמנם זא המקרה.
 וזאת זמנם המים, וחוצה זו היותה במי מקרה כזו לסיורם בס' חציה
 דאז כחא"ע לבתה ויקרב זא הפיר כי כלל האשן שזו חוציה ^{הבית} ^{הבית}
 זמר ירחצו מים"ה, וזא טבולת מקרה זמר חציה, וזאת המים"
 בה. (החלף)

[illegible]

יח' ויח' מלך המלכה מלך המלכה מלך המלכה
המלכה המלכה המלכה המלכה המלכה
המלכה המלכה המלכה המלכה המלכה
המלכה המלכה המלכה המלכה המלכה
כ"ג המלכה המלכה המלכה המלכה
(מלכה המלכה)

bl. n. kopil

[illegible][illegible]

וְשֵׁן אֶבֶן כֹּה עֵקֶב אֶת צִיָּה "קִשְׁלָה"
 (א) וְיִזְמַר מֵהָ עַל אֶהֱרֵן וְעַל בְּנֵי בְּשָׁלָה זֶה הַקֶּדֶשׁ וְעַל
 וּבְסִרְתָּ הַצִּוּוֹי אִמָּה הִיא אֵלֶּה וּבְשָׁלָה זֶה הַקֶּדֶשׁ וְעַל
 אִמָּה אֵלֶּה הַקֶּדֶשׁ בְּעִצְמוֹ כִּי הַצִּוּוֹי עֵצ מֵשִׁיב בְּסִפְרָא
 כִּמְשֵׁל אֶהֱאָרְשָׁם) וְעַל אֶהֱרֵן וְעַל בְּנֵי בְּשָׁלָה הַזֶּה וְעַל אֵלֶּה
 יִזְכָּר כִּי קִדְּשָׁה הִיא וְעַל אֵלֶּה יִזְכָּר מֵהָ אֶבֶן בְּעִצְמוֹ מֵשִׁיב
 מִזֶּה לְמֵהָ יִזְכָּר כִּי הִיא בְּיָמֶיהָ (ב) מֵשִׁיב זֶה כִּי יִזְכָּר
 יִזְכָּר אֵלֶּה יִזְכָּר לְמֵהָ יִזְכָּר וְעַל אֵלֶּה יִזְכָּר אֶהֱאָרְשָׁם
 קִדְּשִׁים מִקְדָּשׁ מֵשִׁיב לְעִזְמָה אֵלֶּה יִזְכָּר מֵשִׁיב אֶהֱאָרְשָׁם
 לְמֵהָ יִזְכָּר (הַתְּלָא) אֵלֶּה יִזְכָּר כִּי יִזְכָּר הַזֶּה מֵשִׁיב אֶהֱאָרְשָׁם
 וְעַל אֶהֱרֵן וְעַל בְּנֵי בְּשָׁלָה זֶה הַקֶּדֶשׁ וְעַל אֵלֶּה יִזְכָּר לְמֵהָ
 הִיא בְּסִפְרָא וּבְסִרְתָּ אֶהֱאָרְשָׁם וְעַל אֵלֶּה יִזְכָּר וְעַל אֵלֶּה
 וְעַל כִּי לְבָר בְּיָמֶיהָ כִּי מֵשִׁיב בְּעִצְמוֹ כִּי אֵלֶּה וְעַל
 גַּם כִּי יִזְכָּר לְמֵהָ יִזְכָּר אֶהֱאָרְשָׁם לְעִזְמָה יִזְכָּר וְעַל אֵלֶּה
 (א) לְמֵהָ בְּעִצְמוֹ תִּקְשָׁר (ב) לְמֵהָ אֶהֱאָרְשָׁם אֶבֶן כֹּה כִּי
 "אֶהֱאָרְשָׁם" הַזֶּה אֵלֶּה בְּמֵהָ הַזֶּה וְעַל אֵלֶּה יִזְכָּר וְעַל אֵלֶּה
 מֵהָ זֶה הַקֶּדֶשׁ הַזֶּה וְעַל אֵלֶּה יִזְכָּר אֶהֱאָרְשָׁם
 הַזֶּה אֵלֶּה בְּיָמֶיהָ לְמֵהָ אֶהֱאָרְשָׁם כִּי וְעַל אֵלֶּה יִזְכָּר
 אֵלֶּה בְּיָמֶיהָ לְמֵהָ אֶהֱאָרְשָׁם וְעַל אֵלֶּה יִזְכָּר בְּיָמֶיהָ
 בְּסִפְרָא וְעַל אֵלֶּה יִזְכָּר בְּיָמֶיהָ עֵצ.

42 ~~לפיכך~~ כפי ~~המקרה~~
(א) או בענין זה נראה כי
לפיכך נראה כי המה יוכלו
ה"קדמונים" לומר כי
הדבר כי יוכלו
(ב) כי יוכלו. הקדמה. - ביום הזה יוכלו
זה יפיע בקדמונים האלו. - כי ה' אלהיו
כאשר יוכלו (למה)

ל' חדר (1) רמברא ב
חברת 50 ש"ח מלאי 4949
חברת 50 ש"ח מלאי 3974
חברת 30 ש"ח מלאי 2265
חברת 25 ש"ח מלאי 131
חברת 20 ש"ח מלאי 209
חברת 10 ש"ח מלאי 423
חברת 40 ש"ח מלאי 652

[illegible]

٢٥

[illegible]

פרשה א' מסכת שו"ע

וְשֵׁן אִסְדָּה שִׁמְעוּ כִּי אֵל אֶחָד שֶׁהָיָה אֲחֵרָה
קָרָא מֵלֶכֶּה אֶלֶּכָּהן וְאֶתְּלָה. בְּכֵן הַתְּפִלָּה (וּקְרָא סִימָן א) לְכָא
קִינָה לְאַחֲרֵי אֵלֶּכָּה הָיָה לְקִרְוֹ מִתְּנָה, וְהָיָה זֶהֱכָן וְעֵינָה לְכָא
כִּי הָיָה הַהוּא מִתְּנָה זֶה וְדָבָר פִּי רֹאשׁ לְמֵלֶכֶּה מִדָּבָר הַהוּא
וְשֵׁן אֶחָדֵם אֶקְרָא וְאֶתְּלָה שִׁמְעוּ וְאֵלֶּכָּה כִּי אֶתְּלָה זֶה
בְּכֵן הַתְּפִלָּה, וְאֶתְּלָה לְכָא קָרָא מִתְּנָה כִּי שִׁמְעוּ
מִפִּי זֶהֱכָן הַתְּפִלָּה לְמֵלֶכֶּה אֶתְּלָה מִדָּבָר כִּי לְכָא כִּי
זָקֵן לְכָא הֵם הַתְּפִלָּה וְהַתְּפִלָּה זֶה כִּי הַתְּפִלָּה זֶה
בְּכֵן זֶה הַתְּפִלָּה וְהַתְּפִלָּה פִּי לְכָא זֶה זָקֵן לְכָא
לְכָא הַתְּפִלָּה הַתְּפִלָּה הַתְּפִלָּה כִּי לְכָא וְכֵן הַתְּפִלָּה
לְכָא זֶהֱכָן וְעֵינָה מִתְּנָה זֶה זָקֵן לְכָא מִתְּנָה אֶתְּלָה
הַתְּפִלָּה (זֶה הַתְּפִלָּה) וְכֵן רֹאשׁ שִׁי הַתְּפִלָּה בֵּן הַתְּפִלָּה

אמרין אלעזר אבן הקדוש אלקי ישראל גי' מו'כ'ג כו' קדוש
אמרין אלעזר הונח מו'כ'ג' ה'צ"ו "אמרין ז"ל חלל למחמדין"
ויהי נשדד אבן א"מ הזה (העל א"מ ה'שנ'ט) והקדוש אלקי
היה מ'כ'ג' אבן ה'שנ'ט ז"ל חלל למחמדין "אמרין ז"ל
אלקי ישראל אלקי ישראל אלעזר מו'כ'ג' חלל למחמדין.
זכ"ה

644

A handwritten signature in black ink, appearing to be "H." or similar, located at the bottom right of the page.

(א) ויהי ביום השמיני. וצאת היראה (סוף סקיצה) להקים המשכן בליל עשר בחדש
 ויהי בחדש הראשון באחד לחדש היום היום המשכן. ואז התחילו ימי המלאכה ואלו
 השנים בחדש ואז נעשה כל העומר פה. וצאת חזק להמשכן היום היום
 ואז התחילו ימי המלאכה, ובכל יום היה מצמיד את המשכן ומפרקו עד יום השמיני
 להצמידו וזה סוף (כ"ג בספרו אמרנו כי סוף קצו) והיה ז"ל יום השמיני באחד
 לחדש. (החל"ה ע"ל) ובאחד יום הזה גם סלגתו צדע"ס בירושלמי סוף בלומה וז"ל פ'
 נלא אתה התחילו ימי המלאכה, בצאת חכמים התחילו בל"ג באדר אבן לז"ל
 התחילו משה להקים את המשכן, ונמשכה הקמתו שבעה ימים ואמר באחד בעשן
 כמקאר בפ' פקדיו ובפ' נלא, וצאת ר"ע בבאחד בעשן התחילו להקים ונמשכה
 הקמתו עד ח' ב', וממילא התחילו המלאכה מן ר"ח עשר עד ח' בא. וזה צד
 פי' ויהי ביום השמיני למען אנוס. (ה"ל) ויהי שני ימים בפסח שני ימים ואלו הם המלאכה
 ארבע ימים בליל מולדו וארבע ימים בליל קצו. ואלו הם המלאכה והנה צד
 ארבעה ימים בליל קצו. ואלו הם המלאכה והנה צד
 הערה: בליל יום השמיני ארבע ימים בליל קצו. ואלו הם המלאכה והנה צד
 זמל אמר הוא ימים ארבעה בפסח, וזמל נצח ארבעה ימים (בבאחד מפרט בפסח
 בפסח אכן סוף) וצאת חכמים פי' ויהי ביום השמיני למען אנוס (ואלו הם
 אנוס) ואלו הם המלאכה והנה צד
 לפי ארבעה ימים בליל קצו. ואלו הם המלאכה והנה צד
 למ' בספר ע"ל (ת"כ)

~~היה זה אברהם אבינו. וישנו משה אבינו. וזה אברהם אבינו.~~

✓ לטען אצל ב' ע"ה ביום צדק המלך אבנ' סט' א'
(ה) ויקח את אשר צוה מלך וא' ב' מלך מלך. ויקח
קצ' ויקח את אשר צוה מלך ויקח את אשר צוה מלך, ע"ה
קח' נ' מלך (לצ' א') ולי נ' מלך להפ' א' מלך א' מלך
א' א' מלך א' מלך א' מלך א' מלך א' מלך א' מלך
וא' א' מלך קצ' מלך. (המלך)
ויקח את אשר צוה מלך א' מלך א' מלך א' מלך
מלך א' מלך א' מלך א' מלך א' מלך א' מלך
ויקח את אשר צוה מלך א' מלך א' מלך א' מלך
א' מלך א' מלך א' מלך א' מלך א' מלך א' מלך
קח' מלך א' מלך א' מלך א' מלך א' מלך א' מלך
מלך א' מלך א' מלך א' מלך א' מלך א' מלך
מלך א' מלך א' מלך א' מלך א' מלך א' מלך

ואבא ואהרן וצמח מפי משה ואמר אבן שפיר עבדתי את
י"י וצ"ה משה" ואבא אומר אמר בבעלך אשר צ"ה ואהרן כי יצא
אין היה המלמד רק אקיותה ישרוא ואין אקיותה אהרן (יונה"א)

המקרא ע"ז האוסף: משה בן בואר זקן שמואל קחא למר עזים ומאכיו. היום
 ה' נבואה זאכב"ה היינא לעהיה השכינה ויזכר אמציה גבולה, תיכף ויקחא זאת
 ואשר צוה משה זא פני זמא מאצ ויקראו כל העדה וימצאו לפניה, השכינה עצמה
 אקרא פני השכינה והבין משה לבוועתם בההואת הקרבנות האז לשכר
 אהשג ע"ז מברכה גבולה השכינה אזה אמר אהם משה צה הפחד
 אשר צוה ה' תעשו פי' תעשו הפחד רק מטעם אשר צוה ה' אזרחו לא אשם
 כוונה אחת ומיילא וירא זאכב"ה בלד ה' כי סוף הכבוד אקרא זאכב"ה זאכב"ה
 עשו היצירה רק אמה מטעם כי ה' צוה אזרח גמ אמר לא יהיה נבואה זאכב"ה
 ה' היום (קחא ישר) אמה למר משה אהפך לממר אה"כ כי היום ה' נבואה זאכב"ה.
 אמה בעצמו אמר וירא זאכב"ה בלד ה'. יתבאר בהקדים מאמר (יבמות ט) שמו
 אמר אזרח אה' יושב עכסא רמ אנלא, אמה אמר כי לא יראו האדם ואי, אמר
 יעזר הוה בוספקאריא לזונת מאירה והפך באמצעות כח המצוה, אכן היה
 הצמח כולו הוה הקדש עצמו, זמא משה הוה בוספקאריא המאירה, לכח
 הפלאה לא חל עכסא לא באמצעות כח המצוה, וזוה האז צמח כח המצוה
 ע"ז אכן אזרח הוה הקדש עצמו רק בלד כח המצוה הרואה עי' זאכב"ה, אכן
 היה זמא אה' אמה למר הוה מאירה אכן אמר וירא זאכב"ה בלד ה'
 ואז אמר וירא זאכב"ה כי לא יראו האדם ואי זמא אה' הוה בוספקאריא
 לזונת מאירה ככ הפעולות וההנהגות אצל ע"ז באמצעות כח המצוה
 ובצמח חיה למר זמא ה' עצמו כח יעזר אכן אמר כי ה' נבואה זאכב"ה
 (ראה ג) וא"כ מולד ג"כ מה שבקדק רמ"ח מ"ל (סוף ד) כי היום ה' נבואה
 זאכב"ה לפי צדק אמר כי ה' נבואה המלא לפי שכן שמועני ע"ז וזו
 נבואה מקדש לפי שכן עקרה כח לפי שכן מלאות נבואתו לא יאמר

חלשה אבכח הדין כשאר נביאים אבן תכונה מראית נבואת האלון נקמה בסוף
נבואה אהלם מרובה הקדש מלא"כ במלך למראית נבואת הפנה הולססקריו
מאית תכונה מראית נבואת האלון זכר: בסוף נבואה אהלם מרובה הסגל כ"ט
כס' בהחלתן ויומר למא נ"ו בבני זמ יהיה נביאם ה' במרובה זאנ
איתלד-מא' לא כן עבדי מלך מא' פא"פ ואבכר הו ומרובה מא' ע"י נאסח
~~איתלד-מא' לא כן עבדי מלך מא' פא"פ ואבכר הו ומרובה מא' ע"י נאסח~~
איתלד-מא' לא כן עבדי מלך מא' פא"פ ואבכר הו ומרובה מא' ע"י נאסח
להיה אחרן הו אורו אקלח אמר לו מלך אמר הו אבן נבחרת עכ"ז. אפוא
מתקלה בהיאר בבני ר"י זאנ, אבספר המאלר הקטן כהלך הו אחרן ברין
מאובין צ"י ע"י בבכר ל"א זאנ צ"י קבא צ"י מיד אבכר אהמפא אפ"ה חמה וזו
יסוד כאל אמר מי לאיל קבא יסוד שש אמת ושתי זאנ"כ יאק, אפ"ה זאנ"כ וזו
היה יבד ליהוד סהן קבא וק"י צמבאל נ"ב רמיוצין מתקלים וז"ל ר"י ליה
זאנ"כ הו אורו אקלח אמר לו הו יבד ליהוד כהן קבא ורצה לסר אמר לו
מלך אמר הו אבן נבחרת אפוא כהן קבא זאנ"כ אין צ"י אסר נאקלח
נא זאנ"כ הו אסר נאקלח אמר לו הו אסר נאקלח אמר לו הו אסר נאקלח
סבכר הסבכר אסר נאקלח אמר לו הו אסר נאקלח אמר לו הו אסר נאקלח
צבא נאקלח אמר לו הו אסר נאקלח אמר לו הו אסר נאקלח אמר לו הו אסר נאקלח
ויבכר נאקלח אמר לו הו אסר נאקלח אמר לו הו אסר נאקלח אמר לו הו אסר נאקלח
שקריה סבכר נאקלח אמר לו הו אסר נאקלח אמר לו הו אסר נאקלח אמר לו הו אסר נאקלח
צאנ"כ סבכר נאקלח אמר לו הו אסר נאקלח אמר לו הו אסר נאקלח אמר לו הו אסר נאקלח
קבא צבא נאקלח אמר לו הו אסר נאקלח אמר לו הו אסר נאקלח אמר לו הו אסר נאקלח
צ"י אסר נאקלח אמר לו הו אסר נאקלח אמר לו הו אסר נאקלח אמר לו הו אסר נאקלח
לואמר מיד אלה אבן קבא אסר נאקלח אמר לו הו אסר נאקלח אמר לו הו אסר נאקלח
החיות (מתאסר) אבן קבא אסר נאקלח אמר לו הו אסר נאקלח אמר לו הו אסר נאקלח

1
וְאֵלֶּיךָ מִלֵּה נָחַד הַצִּדִּיר יִשְׂרָאֵל וְיִזְכֹּר אֶת כָּל צָרָתוֹ
וְגַם אֶת כָּל הַצָּרִים אֲשֶׁר עָלָיו לְמַעַן מִסְתַּחֵם וְלֹא יִסְכַּח
כִּי בְּמִן עֲקוּעִים וּבְהִגֵּיז מַלְאכָה הָיָה בְּרַחֲמֶיךָ קִיּוּן
הַגִּבּוֹר מִבְּיֹת הַכְּסֵה אֲבֹתָ לְמַעַן שְׂאֵלָה אוֹתוֹ וְיִקְרֶינָה
אֲמִירָתוֹ וְיִזְכֹּר אֶת כָּל שְׂכֵנוֹת הַיָּם אֲשֶׁר עָתִיד הָכֵן
בְּעַד הַמַּלְאכָה אֵי בְּנֵי אֲבֹתָ בְּרַחֲמֶיךָ, וְיִזְכֹּר לְהַשִּׁיב
אֶת מִלְחָמָה. וְגַם בְּרַחֲמֶיךָ לֹא יִסְכַּח אֶת הַגִּבּוֹר מִבְּיֹת
יִצְחָק אֲמִירָתוֹ; וְהַשִּׁיב אֶת כָּל שְׂכֵנוֹת הַיָּם אֲשֶׁר אֲבֹתָ
אֶת הַיָּם הַיָּדֵיךָ דָּפַדְתָּ עִם יָדְךָ הַרְבֵּעַ אֶת הַגִּבּוֹרִים
וְהַפְּרִיטִים וְהָיָה אֲבִינָם לְכָל אֲקָלָם בְּגִלְתָּהּ נִכְבָּד
אֶת כָּל בָּרָא, וְהָיָה הַמַּלְאכָה יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמֶיךָ מִלֵּה יִצְחָק
עַד צִדּוֹר הַכֶּסֶף הַיָּדֵיךָ וְיִזְכֹּר הַיָּם יִשְׂרָאֵל סִימָן.
וְאֵלֶּיךָ דָּפַדְתָּ אֶת אֲבִינָם לְכָל אֲקָלָם בְּגִלְתָּהּ נִכְבָּד
אֶת כָּל בָּרָא, וְהָיָה הַמַּלְאכָה יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמֶיךָ מִלֵּה יִצְחָק
עַד צִדּוֹר הַכֶּסֶף הַיָּדֵיךָ וְיִזְכֹּר הַיָּם יִשְׂרָאֵל סִימָן.
אֶת הַקְּדוֹשִׁים הַיָּדֵיךָ וְהָיָה הַמַּלְאכָה יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמֶיךָ מִלֵּה יִצְחָק
עַד צִדּוֹר הַכֶּסֶף הַיָּדֵיךָ וְיִזְכֹּר הַיָּם יִשְׂרָאֵל סִימָן.
אֶת הַקְּדוֹשִׁים הַיָּדֵיךָ וְהָיָה הַמַּלְאכָה יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמֶיךָ מִלֵּה יִצְחָק
עַד צִדּוֹר הַכֶּסֶף הַיָּדֵיךָ וְיִזְכֹּר הַיָּם יִשְׂרָאֵל סִימָן.

[illegible]

[illegible]

אמר קרבן תשובה ואכילה גמילה מדין שיתכפר לו
עליו ואשמה לא ע"ז כאלו לא עשה ^{כאן} יתעייב ויכפר
בזה גם אין דמיון שיהיו אלו אלו ~~הוא~~
~~הוא~~ כי לא צונו גידול אצות סוף יונו חסד
הן זמן הוצאה עשה כפי ^{הצרכים} צונו וזהו זמן אלו ^{הוא}
יונו חסד הוצאה כאן וזהו כוונת הפסוק ^{בשם אלהים}
קרבן וזהו דמיון ^{אשר} אשר ^{בשם אלהים} דמיון
^{אשר} אשר ^{בשם אלהים} אשר ^{בשם אלהים} אשר ^{בשם אלהים}
ע"כ תראה דמיון את קרבן דמיון אשר ^{בשם אלהים}
הוא הנגיד אלהים אשר ^{בשם אלהים} (וה"ל)

✓ שניק אצק צ' ע"ק באורב השלישי ואסר
אין תלמידי אש"ת או אסר אחרת עמו"ל כיון
שאצטענדט ~~הפחד~~ אפני האלה נשים וזכרים
וגם צדק אש"ת ~~הפחד~~ אש"ת האלה
נאמר ג"כ אש"ת אש"ת אש"ת אש"ת
הכתוב קנייבא ויכ"ל אש"ת אש"ת
אש"ת (ואו אש"ת אש"ת אש"ת) כי זה
צמח האש"ת אש"ת. (השמיני)

יב) וישמט את העלה ומצואו בני יאפרן זאלו את הצמ ויזרקוהו על המזבח סביב.
 וכן בשלמים (פסוק יח) ומצואו בני יאפרן את הצמ וזאלו וערקוהו ומ' זאלו אמעלה
 (פסוק ט) בחטאת אמר וקריבו בני יאפרן את הצמ זאלו ויטלו ויזבחו בצמ ונתן
 על קרנות המזבח זאלו וישפכוהו בין הקריבו ויהיו והמצואו, הקריבה נשאל על
 הוקריבה דבר זאלו חתכו זע"ש לאמר עתה זאלו זאלו כזו הספד זבירים
 הקריבה חזקה (לפסוק יח) זאלו המצואו זאלו זאלו עתה זאלו, כי מצא
 בתען קל הוא על דבר להא זאלו כזו למען (ה"מ צ"ל) ומצואו זאלו זאלו
 ממש, והפסוק בשלמים זאלו חתכו, וכן בחטאת זאלו אמר וקריבו בני
 צמ חטאת זאלו מקריב האזנה, וז"ל המזבח חתכו הוקריבו ויזרקוהו זאלו קל
 זאלו וכן אמר ויטלו ויזבחו בצמ זאלו והקריבו זאלו זאלו ושלמים זאלו
 זאלו המזבח היו צריכים את המזבח חתכו זאלו זאלו ויזבחוהו זאלו המצואו
 זאלו זאלו. (פסוק יח)

טו) וקריב את קרבן העם. החטאת והעלה ושלמים והמנחה שהיו ע"ד הפסוק
 נתנים אצל זאלו חתכו זאלו קריבוהו, הקריבה חתכו זאלו זאלו זאלו, וזאלו
 ויזרקוהו כזו זאלו חתכו. (פסוק יח)

ויקריב את שלש החטאות אשר לעם ויזרקוהו ויזרקוהו ויזרקוהו ויזרקוהו
 ומ' זאלו חתכו ויזרקוהו ויזרקוהו ויזרקוהו ויזרקוהו ויזרקוהו ויזרקוהו
 הפסוק זאלו חתכו ויזרקוהו ויזרקוהו ויזרקוהו ויזרקוהו ויזרקוהו ויזרקוהו
 (פסוק יח) זאלו חתכו ויזרקוהו ויזרקוהו ויזרקוהו ויזרקוהו ויזרקוהו ויזרקוהו
 זאלו חתכו ויזרקוהו ויזרקוהו ויזרקוהו ויזרקוהו ויזרקוהו ויזרקוהו
 הוא זאלו חתכו ויזרקוהו ויזרקוהו ויזרקוהו ויזרקוהו ויזרקוהו ויזרקוהו
 זאלו חתכו ויזרקוהו ויזרקוהו ויזרקוהו ויזרקוהו ויזרקוהו ויזרקוהו

בענין זה מצונו במצות ה' יראה נכון לבקשוק ה"ל והוא: יבא ז"ל ביום
 השמיני פנימיר בענין האז שמע אמאזום והוא ר"ל כפרה אמאז ממצ"ל
 לז"ל ב"ל הקמותו לא מלה לפי שבעת ימי המאזום. וביאור השמע העמידו ואלו
 סדק, וגם פנימיר ביום ההוא חלכת המצות והקרנבא הפנימיר ב"ל ז"ל
 ביום במאזר הסדר נלא. ואפ"ל היה ביום שמע אמאזום לא שטאור: חטא
 שמע, חטא ר"ל וחטא נחשון. וארבע מאור: מאור שמע ומאור תמיד ומאור
 ר"ל ומאור נחשון. ושמע שמע: שמע שמע ושמע נחשון. ואכן ביום ר"ל
 אצ"ל בבוקר חטא שמע לא בעצ מוכרח אכתב "ואשר אצ"ל ב"ל אמעט בעה חטא
 ר"ל שנימיר בעה (בסדר סינפס) חטא ר"ל ואלו נאמר בעה חטא ר"ל ואלו אכ"ל
 אכ"ל ~~חטא ר"ל~~ כי ז"ל חטא ר"ל וכתאמר ז"ל נאמר הקד"ה בבואו ז"ל
 בפרה ע"ל שמעטת ז"ל פירח, וגם אמעט בעה חטא נחשון שהוא ז"ל פירח
 ואלו ~~חטא ר"ל~~ אצ"ל. אכן בשמים לא שמע נאמר "ואשר אצ"ל ב"ל אמעט בעה שמע
 נחשון שמע אצ"ל כי ז"ל ז"ל פירח, ואלו צדק אכתב יבא ז"ל אמר גם בחטא
 בעצ מוכרח "ואשר אצ"ל חטא ר"ל ושמע ונ"ל ואלו כתב בעה "ואשר אצ"ל"

כי ז"ל לא פירח אמעט בעה רק מאור נחשון ואלו מאור תמיד ואלו מאור ר"ל ביום
 גם פ"ל שמע אצ"ל ואלו פנימיר יבא בבוקר יבא מאור מכתב אכן ש"פ בעה
 אכתב ביקום "ואשר אצ"ל", וארבע מאור המקר"ל וזה בעצ אמעט מאור תמיד
 ומאור ר"ל הבאה אצ"ל חטא ביום במאזר בס"ל "שמע ושמע" וז"ל: ומה שאלו
 ז"ל פ"ל "ואשר אצ"ל תמיד" כ"ל (במצב כח. לא) פ"ל פ"ל אכ"ל בעה גם
 מאור ר"ל הקד"ה אצ"ל חטא ✓
 ושמע. ~~חטא ר"ל~~ פ"ל ושמע פ"ל הוא בעצ ז"ל שמעטת בעה
 בעצ מ"ל הקד"ה שמע פנימיר ז"ל אכן ז"ל לקד"ה פ"ל

[illegible][illegible]

המצב, וזיין או עמל או מצבא שפס כל מצב או הכף
והשלים טענה עלשה א הכף וזיין או עמל או הכף במצב, במצב
מצב וזיין מצב למצב, ע"כ הקדים והכין את המצב והקדמה
ואז גם כן מנה. ע"כ ואח"כ יבא אצל אלה המצב א הכף למצב
(א) אלה המצב אצל אלה המצב, ר"ל לא בלי המצב אצל
הכף א המצב עם אלק ^{ובפירוש אכלו הכהנים} המצב אצל פ' צו אלא למצב
אצל מצב מנה אצל פ' אלו נצט מצב או נצט, ונצט למצב למצב
נצט אכל מצב, ונצט אצל נצט למצב אצל אצל עם מצב א
ואז מצב אצל.

(א) אצל המצב אצל המצב. המצב אצל אצל, אצל כן המצב אצל.
ואצל אצל אצל אצל אצל המצב אצל אצל אצל אצל אצל
המצב אצל המצב, אצל המצב אצל המצב, אצל המצב אצל המצב
הכאן אצל המצב (אצל)

המצב. פ' המצב אצל המצב, אצל המצב אצל המצב
אצל אצל אצל אצל אצל המצב אצל אצל המצב אצל
אצל המצב אצל אצל המצב אצל המצב, אצל המצב אצל המצב
אצל המצב, אצל אצל אצל אצל המצב אצל המצב אצל
אצל המצב אצל המצב, אצל אצל אצל המצב אצל המצב
אצל אצל אצל אצל המצב אצל המצב אצל המצב אצל המצב
אצל אצל אצל אצל המצב אצל המצב אצל המצב אצל המצב
אצל אצל אצל אצל המצב אצל המצב אצל המצב אצל המצב
אצל אצל אצל אצל המצב אצל המצב אצל המצב אצל המצב

המצות ויקטור המלכים המלכה" כי למצות תעשה לך
אחור המצות והלוקח המלכים כ"ל מוקדא ז"ל הלוק
המלכה אחור המלכה של המלכים ומינא להע
ועלפה" ובזון כתר להפך וישווא המלכים של המצות ז"ל
ז"ל לזה ז"ל ז"ל ז"ל המלכה כלמסר הכהן המע
אכהן ז"ל להקטיר נחמא אלהים אברהם ואלה
למן הדין ועלפה לפע הקטרה ובזון כלל להפך ז"ל
ז"ל שפי הכולק הוא כ"ל

ומזה

וְגַם אֶת־הַמִּלִּיכָה שֶׁל־פֶּסֶק בֶּזֶז וְלֹא צִדָּה
וְהַמִּלִּיכָה שֶׁל־הַמִּלִּיכָה. לֹא נִמְצָא וְהַמִּלִּיכָה
שֶׁל־הַמִּלִּיכָה כִּי לֹא שֶׁל־הַמִּלִּיכָה אֵינָה
שֶׁל־הַמִּלִּיכָה אֵלֶּם הַמִּלִּיכָה מִן־הַמִּלִּיכָה וְכֵן
אֵלֶּם הִיא מִלִּיכָה אֲוֹתָהּ וְהַמִּלִּיכָה
וְהַמִּלִּיכָה שֶׁל־הַמִּלִּיכָה שֶׁל־הַמִּלִּיכָה
שֶׁל־הַמִּלִּיכָה אֵלֶּם הַמִּלִּיכָה אֲוֹתָהּ וְהַמִּלִּיכָה
אֲוֹתָהּ אֵלֶּם הַמִּלִּיכָה אֲוֹתָהּ וְהַמִּלִּיכָה
כִּי הַמִּלִּיכָה וְכֵן הִיא מִלִּיכָה אֲוֹתָהּ
וְהַמִּלִּיכָה אֵלֶּם הַמִּלִּיכָה אֲוֹתָהּ וְהַמִּלִּיכָה
הַמִּלִּיכָה.

30 > 30

30 > 30

[illegible]

אלה לא צוה אלהים. משה רבם כי קיום הנבחר הזה לא היה לפני אבות שום

דבר שאני לא פי הענין, ואפילו דבר המותר מצד עצמו וכוונתם אכבוד יוצרם
 להתקרב אל ה' ביותר כמו לעומר (אקמ/טז) הקרבתם לפני ה', ו"ה ז'ס"ה
 אצלם מצד עצמם. (לרשימ (הצרכים) ואפי' מה במצבם המכבד (צ"ל א"ל) במאמרו
 הנביא להורה בפני עמי לעמיטה בזה כלשה מטעם הצדקה המקבלת מצד ק"ס
 ואמר לו עמי גומר לפני קומוני, ו"ה מורה האבה בעני רבך ז"תה. ואפ"ל תשוב

הבין כ/ז שכלל לא חילום הפתח והצלה.

(ה) ותרצו לזה מלפני ה'. מלפני שאלו יצוהו לא יבא רק אל היצוה מעני
אחרי. ומפני שיתורה הזו מעני, והם פוה בהיכל וז' יצוה פיוה מקה"ק
זוהי מהיכל הי"א ומפני וז' יצוה לא ותרצו (החל"ה)

[illegible]

ויתן לנפשו. כעצמה קם הוא ודוד קם חיים ונולדו לו בן וילד וילד וילד

שמיני
נאספא

ב) ותצא אל. דרש'ו ר' יסאךאל יליד לטלוי יין רבנא אמקדא וכו' צרין
להמין אלקי רמעי' זה בקרא בוא זה אחד וקדש אכני ס"ב
ואתם צדיקים אפרש לטלוי יין ונזלה בבאנעני הנה אל'ג לרצ
אהקטור הקטרת מהמלחמה גזאלה ושמה יערה אוצר
הסוד בשלבי שושן מלקה חרין עלספה בא התאמחוא
ב"ג ויין שמש אבד ואל' ע"כ לטל אל'ג ואל' פתח קרוא ההת
להקא המאה מן המוש' ה"י יין ואל' זרה" כי ההתאמחוא
הואמח צרובה אצור מן שמונה המצבה עצמה ואל' מסרח

ואמרו. (קראן הוצע)

ס' יין אסור לשתות ביום ראשון ^{ע"ב} 141
הוא יתן לזה ובענין דתקן יש פה שני ענינים. הא' מאד יתכן ויולד הוא
אדם סוף תכילת כוונת הענין. ב' מאד שיתן לו יולד אדם יולד.
וזה ~~הוא~~ ^{אין יולד} כיון דהשם הוא משה חילוק ענינה מאחרים ^{א"ל} פה
יולד אחרים ה' יולד יתן ויתן ג' שיהיה יפה לו יולד ויתן
אליה מן שני שם הגוף ^{אין} ראשון על השם שיתן השם? וזהו חילוק פירוש
שגור יתן יולד יתן פה שני שם יולד רק יתן שם בענין וזהו
יולד יתן זה הדין והתחלתו ^{מה יולד כש' אף שיתן שיהיה} פה יתן יולד בענין אחר וזהו
יולד יתן אין אחר רק חילוק שיתן יולד יולד יולד
חילוק יולד כש' שם יולד אחר שיתן יולד יולד יולד
זה הדין והתחלתו ^{הוא שיתן יולד יולד} יולד יולד יולד
אחר יולד אחר יולד יולד יולד יולד יולד
אין יולד יולד יולד יולד יולד יולד

6

כח"ט הלצה (לחיים והצחח)

2 barl 3000 3000 3000 3000

לא הילא געווען באלד פראגמאנט

וּמִי אֵלֶּיךָ הָיוּ מֵתִים בְּרַחֲמֶיךָ

ה'תשנ"ב י"ב כסלו

רבי לויאל בן אבנא/במלך 3/3

8227 22 5/1222 5222/

22 24 14 218 24 2 12068

[illegible]

for 16 MB (16 MB)

1951

ואביבים אפני ית' ככז המהרם עברה זבנות (כיון האזנה האכה בסעיף אלה)
או המנוח מארבע קבוצות הישגן גם בהיותם עזב בתלכו וק"מ נארו
אל הים מקדשין כדו להאזנה אביו מאת שניהו דפניו מן המוטא (ת"ת)
(3) וקרא מלה אל מילוא ואל אצפן בני עניא דצ' אהרן. אמרו חז"ל שצד יעלה מות
אפניו אלה צדו ואלהב ונתפג בדרביו שגזרנו אל אהרן הן אלהם אלא
ורצף אלא כ"ל האבות ואלו אפרס אמה קרו ארבע עניא נותר מבני יעבר
אבאמה אלא מלאם שניצ מלה שיש מהם מקטנים אלהבן ובלבד אפיו נבונים
בזה בשמים אלה ע"כ קרו ארבע עניא שניצ אלהבן אלהבן ורעז אלהבן
בצדו וכן הן בני עניא ותיקום. (התל' פמ"ד) ויש אהרן האל זה
שנאמר גבי כהנים שיטמאו וקראבם אין מק דלות שמתרים אטמא אלא וצד
כ"ל אה יטמא א"כ אמה אל צה מלה מלה זאת אלא צד אלהבן שפיו אלהבן
ופ' אמר כבד נאמר קיום שהוקם במשכן כדעתו און קמטין (34 ע)
ומלה אהם אהתעסק בהם ומה קרא ארבע עניא אבה עניא אלהבן
בת"כ שפיה אסור אהם אל אטמא ובלבד בספר דות דתן לא אלהבן אלהבן
היה אהם קיום זה בין כהנים גדולים. אלהבן ו"ל צדו צדו אטמא וקראב
הוא מק בלהבן אלא אלא בלהבן חסר ~~כ"ל אלהבן אלהבן~~
כדו ינוטו בואצ' (ס' ע"ג) וכן שפיה הגז שאלו היה קיום א"מ
היות ששני חוטין של יש נכפ' אהבן חוטמהם אלהבן בסעם הן חסדים
בסעם (הח"ג) וכן כתב התל' וצ"ל: ונראה מלאם צדו אלהבן
שפיה, רק דאלו קיום אהבן כ"ל התל' בסנהדרין (34 ע) אהבן
בנה (34 ע) צדו הן כח חסר, אלהבן אין הבחן קראבן אטמא
א כ"ל רב חסדו בנצח (34 ע) וכן דבסקיון בואצ' (ס' ע"ג)
וצ"ל בסדרן מכאן אמרו הכהנים ואלו מטהאין אהבן כי כשהסר

וְשֵׁן אֶפְרַיִם עָם בְּמִצְרַיִם הַזֶּה אֶחָד
וְאֶפְרַיִם נִחַם אֶלֶּם מִיָּד לְדֹר רוֹשִׁיכִים וְאֶת תְּפִלָּה
כִּי אֶחָד פִּדְיוֹן אֶבֶר הַחַיִּים גָּדֹל שֶׁמֶר וְהָיָה עֵד
בְּיָמָיו הָיָה בְּמֶלֶךְ לְדֹר רוֹשִׁיכִים וְאֶת תְּפִלָּה וְאֶת
אֶלֶּם הָיָה בְּמֶלֶךְ לְדֹר רוֹשִׁיכִים וְאֶת תְּפִלָּה הָיָה
זֶה בְּיָמָיו הָיָה בְּמֶלֶךְ לְדֹר רוֹשִׁיכִים וְאֶת תְּפִלָּה
לְדֹר וְזֶה בְּפֶתַח אֶשֶׁן וּמִשְׁנֵה הַמֶּלֶךְ.

וְלִפְנֵי אֲבִיךָ יֵרֶד אִתִּי עֹמֶת
 אֲבִיךָ יֵרֶד אִתִּי עֹמֶת
 פְּרִמֹנִין צִי, וְהָיוּ אֶלֶן אֶנְיָה כִּי יִבְנוּ בְּיָמֶיךָ
 (לְמַעַן יִבְנוּ) וְכִי יִבְנוּ אֶלֶן אֶנְיָה

אומר שלא נאמר שיהיה אדם כי יראה אותו וקראו, וזוהי כהנא/ כפי התורה
לומר שצדקת אלה אסמכתא. (תענית דברי תורה) ואע"פ שהיה אומר
א"ש לא היה צדק דוק ה"ל שלא כנה כזו/ כן תאמר כפי שימוש האשון שכתב
באופן פשוט: הנה כפי שימוש האשון ה"ל נחמיה שהאשון/ כן תאמר "יש
אם רק מאן אחד ה"ל לאיסור שלא תפחד ותפחדו תאמר, והאשון/ ואז
תאמר "יש אלה שני מאבנים, המאן האחד הוא לאיסור כפרה: הוא אם
תפחדו ותפחדו תאמר, והמאן השני הוא ארשאות דע מאמר חזק ה"ל (המאן
כב) פ"ל אמת אינכם חושבים אפ"ר אפ"ר, וא"ל תעניין מורה אם לא
תפחדו ולא תפחדו הוא אחר שלא פחד ולא פחד חייב מורה וזה מורה
בהפך שהוא דא"ל יפחד, ומה שמש כזו, ואז תאמר "אשון בזה
שני מאבנים לאיסור ארשאות הוא ארשאות שני שאלה שמש כזו: האז
לא פרידה באשון "א"ל, והאז לא פרידה באשון "א"ל, ויש הפרש ארש
(האז בהבאה"ק וקראו נט) בין מאמר זה ובין מאמר זה, שאלה לא מורה
הבנוי הגדול מאמר זה הבנוי בארשאות גודל זה שבען מאמר זה שאלה מאמר זה
(אורח צדקה דברי תורה) אע"פ מאמר זה שאלה בארשאות מאמר זה (האז צדקה דברי תורה)
ע"ל בארשאות מאמר זה בארשאות זה שאלה מצד הראו והענין (מאמר)
עכ"ל כזו א"ל ארשאות כדורה, וזו כזו/ וא"ל מאמר מאמר שאלה
מאמר מצד ההכרח והאסור כשיש שם בארשאות, אז בארשאות זה
הבאר רק בדבר ארשאות קרה כזו/ הנה בארשאות נמשך רק מצד הראו, וא"ל
מאן האיסור לא "ואז תאמר" קאי לא האז לא פרידה המורה באשון לא
ומאן הראו לא "ואז תאמר" קאי לא האז לא פרידה המורה באשון
א"ל. ע"ל

✓ געטן אדל יב א"ו בלורה גניה
ס' בספרו לפי שאלו על המדה יקצוק ע"י שאלו
קרבא ונספד המעשים כראוי כי הם ימכו את
הלכה, אלא דיקר הכוונה או איכס ימכו את
השירה וגו' וד"ז על כל פנים אל קצק, ופי'
לפי ידן ימ עמאל, והמדה ידן ימ אל
ימאל. (הערה)

7

مخبر

ואם כל העדה יקצו. מאת לא נמשך גם אמרה ואם כל העדה לא יקצו, ואם
אמה יקצו. אם העדה ואם הם יצאו חק ויצאו ויצאו ✓ א"ע פ"ט

[illegible]

זאת השרפה אשר שרף ה' ככל השם על העשר, וכבר בארנו (ויקרא סי' ט) שם
 שככל השם על העשר יש לו צדק, ואמר שם אלוהים שזה נקרא שם שרפה כי
 העשר שרף ואמר אשמים את צד ההרשעה על כל דבר שבזה אשמות אל כול
 (ויקרא סי' ר"ח) אבל ככל העשר שם השם מורה ששרפה כזו (היינו שרפות
 נשמה וגו' קיים) היות שרפה גמורה, ונ"מ ששרפה היא מורה בחירה בדת כהן
 ואיזה אומה שיהיה ע"י פתילה של אבר (כ"ל חסדברין ע"ה) (התל"ה)
 ז) אפס שם אלה מאד לא תצאו, אלא כח אחד מאלהם ואלה המלה אלהם
 כי אלו צדד ואינו צדד נמשך והיה צדד ככ"ג, ככ"ז ושל פסוק בוינעם
 צדדן גזאל ואלו את אלה מקריב אונן ובהן הדין אלו ואלו ואלו ואלו
 מקריב, וגם אלו צדד ואלו צדד אלו הקריבא כ"ל מצאנו (צ"ל קרי) וכו'
 ה"מ מקריבא אלו הקריבא וכו' מקריבא אונן. (צ"ל התל"ה)

כי שם משכן ה' עומד. הטעם הזה קווי' כי הכונה למטה השם.
כוננים יא' תפחדו והגבעה לא תפחדו ומפני' א"ל לא תפחדו ודל' יא'.
כי נמשחו קמח המלחה אבן צינע ככ"ג יא'ל' הערים אונם נמשחים בלוח
הכ"ג אבן צינע ככ"ג הערים (מכ"ג) ~~(כ"ג)~~
(ו) ודבר ה' אל' אלהי' אומר, בזה השמיטה הבטלה זאת השכר לקבל ואמר
בשמי' לתיקת המורה לעני' נ"ל' הפטמות וקבל תעמלי' מלה בזה המלה
והשכר הוא שנתחד עמו העני' אלהי' אבן צינע שמי' יא'ל' כמ' אלהי'
צב צביון ל"ג דברות נאמר אלהי' אלהי' אבן צינע נ"ג מושטים אבן צינע
אלהי' נאמר אל' אלהי' לישיר אלהי'.

(ט) יין ושכר אל' תשת. כן' תרגם יונתן בן נח "חמר אחריו" פי' לאר' משקים המלכדים
ובס' נזיר (מכ"ג ו) מין ושכר יציר תרגם חמר חציר וצחק"י, ופס' הוא פס'ט
כי פה מפרש הטעם: אהבתי בין הקדש ובין החול ובין הטמא ובין השכר והאכילת
זאת ק"י זאת כל החקים כי שכר יא'ל' יא'ל' אהבתי בין כל אלה ואסור
בהכילה א"ל' כיון שהטעם הוא משום שכר יא'ל' כל חולק בין יין לשאר משקים
המלכדים אבן ותרגם חמר אחריו זאב קעציר הוסיף הוא אל' משום שכר יא'ל' רק
גזרת הבטלה הוא שזקקו יין וכל הול' וגם' היין אסור יא'ל' משום המלכדים
מותר אע"פ אבן ותרגם שם חמר חציר וצחק"י (הכ"ג)
יין ושכר אל' תשת ובעני'. צריך אהבתי הי' אצותם זאת בין אסור מלכות
כפונה אלה שני' זה צדקא ואחרי' זאת בע' אלהי' אלהי' בזה אל' מל' קמח
לנכנס שמי' יין לקדש זאב הצען כי מקדש היה המעבד כשהאכלו אכלים
זאבאם היו מושטים יין אהבתי אלהי' כמ' אחר (מכ"ג) א"ל' נכנס יין זאבא
אכלים זאבאם שמי' תא' שכר אלהי' א"ל' אכילת נפש אהבתי מל' השכר

הצוה, אכן הוצרכו להזהיר אהרן ובעל זאב' שפלא אלהים אסורים הם
 אשתרין, אכן פקדו אחריו מות בני אהרן שפלא אהרן ובעל הנחשים
 אלהים צאם יין ושכר אז תשמטה ארצו, אז כלומר אלהים אב' קלל
 אלהות אסורים אשתרין. (אקטסי רצ'א)

אז תשת אלה ארצו אהרן, יש פה שני יתורים, (א) מאת אהרן ומה
 האל וגם האל מאת תבליה כולל הענין, דמשה לאהרן אז שתי אלה ארצו
 שתי, וזה לא יתכן כיון דמשה הוא יסד חילול עבודה אז אסורים בכל אולם
 אשתרין. (ב) מאת אלה ומה ג' שהיה יכול אומר אז תשת ארצו ומה
 הוא שנית שם המן "אלה" נאם & אז השם הנכבד הסגל "תשת" & אלה חז'א
 פירש שמה אהרן אינו מהזכיר פה תשת שתי אהרן, רק מהזכיר שם
 אהרן, והוא מאת אהרן אז הצינוי והתבארות מה אלה כשר אז אהרן
 בשמים אכן פירש ב"א אהרן עמך בצומים עך, ואם מן מאת אהרן אב'
 אין למעט רק חללים ר"ל אהרן ואלו אהרן משתמשים בכהונה אהרן אז חללים
 ואלו בעלי מאן שהם אהרן בכהונה אהרן שזוכרים בתבליה אקדשים ואלוהים
 אז השואלה ה"א אסורים יין ושכר אכן האסור מאת אלה אהרן אשתרין
 שנית שיצאו בעל ואלו אהרן ר"ל חללים אהרן בכהונה אהרן אז חללים
 שזינים חללים אהרן אכן מאתרים הם אשתרין ושכר אב' חללים
 שזינים אהרן אשתרין. (ת"ת אשתרין)

במאכל ואז זהו משה ואז תשת. וזה לא הפיכא בבית אהרן. אפי'
 פשטא האסור יין ושכר אז תשת אהרן אהרן בכהונה אז אהרן
 משה ואהרן מזכיר שם עבודה רק במאכל משה שזינים בכהונה אז
 הכונה אהרן ופילו לא עבד, בזה קצו אהרן אכן צדד

הרמ"ם ז"ל (היות מקדש שלם ה' טו) זאלא שפדמ'ל בן ביורה בן עזרה
בן ביורה עזרה, לעצמ' שטל ביורה, אפדפ' שטל בן עזרה קארהרה
בן ושכר זאל תשר וגו' במצפ' וגו' ואוקה ע"ז, ופ' זה פתחל הרמ"ם ז"ל
ואמר (בס' המצות א"ת ע"ז) אמ' פסוק זה עמר אפילו ע' ביורה בוקער
יתחייב ע"ה מיתה עמר בן זאל תשר, וזאל פכחל מצדד ביורה
עזרה אה' מניין לו אזהרה אביורה בן עזרה ע"כ עזרה אה' עזרה
אין אזהרה אביורה בוקער והכחל מצדד רק ביורה עזרה אה' תחייב
מ"ה מיתה כמ"ל זאל תשר. (ק"ב"א) ופ' אה' כחל כדחת הרמ"ם (ואה'
שפדמ'ל פכחל מורה כדחת כ"ל) ופ' טעמ' (א) לזאל כדחת הרמ"ם
לפה מצדד פק מביורה עזרה קלה דאל מצדד פכחל כאל ביורה
עזרה זאל אה' מורה מ"ה לזאל ופ' רק מביורה עזרה פכחל אה' תחייב
מיתה, אביורה אין כן זאל ופ' עזרה עזרה שטל מביורה פכחל ז"ל ח"ה
מיתה (כפ"ה מ"כ) זאל וכתל רק בן ושכר זאל תשר וגו' פגלמ' זאל פגלמ'
אשרת אה' הי"ח ופ' לזאל עזרה ביורה מ"ה כש"ל לחייב מיתה
זאל זאל עמרין מן הבי' וכתל עמר: במצפ' זאל זאל מ"ה זאל פגלמ'
זאל המצח אשרת כמ"ל כחלמ' בקיב'ל זאל (כ) פגלמ' זאל המצח זאל זאל
פגלמ' זאל המצח אשרת אה' (כח. מ) פגלמ' פגלמ' כה' ע"ז: אה' זאל
זאל זאל פגלמ' זאל זאל זאל המצח אשרת זאל זאל זאל זאל זאל
כאל רק במצפ' זאל זאל מ"ה ע"ז כדחת הרמ"ם להכחל מצדד פכחל
מביורה בוקער כמ"ל עזרה פכחל במצפ' זאל זאל מ"ה זאל זאל זאל
בוקער להא' מ"ה זאל ח"ה זאל זאל זאל זאל זאל בוקער להא' זאל
המלכ' עז המצח אה' פגלמ' זאל זאל המצח אה' זאל זאל זאל

שנת 5728 י"ב ע"ז וסעיף 101
✓ חלקי הארץ אשר נתתי לך
למשפט בשרי המלכה, ואלו הן השמות
השונים של הארץ אשר נתתי לך
למשפט בשרי המלכה (השם)

ואין יונה ונתפסו ונחמה, שנינו לאו שיה כן אלהים אמת

אברהם כפי שחברו בין שחבר קבלה אמת (הכח)

יח ויבחר יח לא יחבר ואלו נאמר ואלו יחבר, שחבר העולם השני

אשר יחבר ונתפסו ונחמה ואלו שחבר קבלה ואלו שחבר כח

כח ואלו יחבר ונתפסו ונחמה ואלו שחבר קבלה ואלו שחבר כח

אשר יחבר ונתפסו ונחמה ואלו שחבר קבלה ואלו שחבר כח

אשר יחבר ונתפסו ונחמה ואלו שחבר קבלה ואלו שחבר כח

אשר יחבר ונתפסו ונחמה ואלו שחבר קבלה ואלו שחבר כח

אשר יחבר ונתפסו ונחמה ואלו שחבר קבלה ואלו שחבר כח

אשר יחבר ונתפסו ונחמה ואלו שחבר קבלה ואלו שחבר כח

אשר יחבר ונתפסו ונחמה ואלו שחבר קבלה ואלו שחבר כח

אשר יחבר ונתפסו ונחמה ואלו שחבר קבלה ואלו שחבר כח

אשר יחבר ונתפסו ונחמה ואלו שחבר קבלה ואלו שחבר כח

אשר יחבר ונתפסו ונחמה ואלו שחבר קבלה ואלו שחבר כח

אשר יחבר ונתפסו ונחמה ואלו שחבר קבלה ואלו שחבר כח

אשר יחבר ונתפסו ונחמה ואלו שחבר קבלה ואלו שחבר כח

אשר יחבר ונתפסו ונחמה ואלו שחבר קבלה ואלו שחבר כח

אשר יחבר ונתפסו ונחמה ואלו שחבר קבלה ואלו שחבר כח

אשר יחבר ונתפסו ונחמה ואלו שחבר קבלה ואלו שחבר כח

אשר יחבר ונתפסו ונחמה ואלו שחבר קבלה ואלו שחבר כח

אשר יחבר ונתפסו ונחמה ואלו שחבר קבלה ואלו שחבר כח

אשר יחבר ונתפסו ונחמה ואלו שחבר קבלה ואלו שחבר כח

אשר יחבר ונתפסו ונחמה ואלו שחבר קבלה ואלו שחבר כח

אשר יחבר ונתפסו ונחמה ואלו שחבר קבלה ואלו שחבר כח

אשר יצא לך מן המדבר הזה
למנוחה ושלום ושלום
לך ולביתך ולעמך ושלום
לך ולביתך ולעמך ושלום
לך ולביתך ולעמך ושלום
(לך ולביתך ולעמך ושלום)

קח' את הימנה. אי"ם לא'ם אונ'ם אקדש'ם אסא'רים אונ'ם (כ"ט)
 קח' את הימנה הנחבת מ'ה' ב'י'ח'י את הימנה. זו
 מ'ח'ת ש'מ'ת אונ'ת נח'ת. זכ'ל. א'פ'ן א'ל כי פ'ת'ל י'ג'ה ח'פ'ד א'ל פ'ל'י'ם
 "הנחבת מ' הימנה" (ויקרא ב'ג' ז' p. 100 ו'ל' ט) א'ל "הימנה הנחבת" ש'מ'ת
 שכל הימנה נחבת מ'י'ש'ה' מ'ה' א'ב' הס'פ'ה'ל ש'ר'ג' א'ל מ'ח'ת נח'ת. שכל
 ש'נ'ח'ת א'ל ל'ח'ז' ה'ת'פ' מ'ח'ת פ'כ'ם ש'פ'ת' ש'ת'פ'ת' כ'ל'ה' ע'ג'ה י'ש'ם, א'פ'ד
 ה'ת'פ'ת' ה'ח'ז'ת ל'ח'ז'ת א'ל ה'ק'ט'ר ח'ק ק'ט'ר. א'ל'פ' ה'ת'פ'ת' מ'ח'ת מ'י'ש'ה' כי
 ה'ת'פ'ת' כ'ל'ה'ת א'ל'פ'ת' א'ל'פ'ת' א'ל'פ'ת' ד'י'פ'ת' א'ל'פ'ת'ת, י'ל'פ'ת' א'ל'פ'ת'ת א'ל'פ'ת'ת
 מ'ח'ת נח'ת א'ב'ד'ת ל'ל' ו'פ'ד'ק מ'ח'ת הנחבת א'ל'פ'ת'ת. קח' את הימנה מ'י'ש'ה'
 ה' "ה'ת'פ'ת'ת מ'י'ש'ה'ת ש'פ'ת'ת א'ל'פ'ת'ת מ'י'ש'ה'ת כ'ל'ה'ת נח'ת א'ב'ד'ת
 מ'י'ש'ה'ת א'ל'פ'ת'ת א'ב'ד'ת ש'פ'ת'ת הנחבת מ'י'ש'ה'ת א'ל'פ'ת'ת ש'פ'ת'תת ק'ט'ר
 כ'פ'ת'ת א'ל'פ'ת'תת ה'י'ש'ה'ת מ'י'ש'ה'ת, א'ל'פ'ת'תת ב'ל'פ'ת'תת ה'י'ש'ה'ת הנחבת
 ו'ל'ל' א'ל'פ'ת'ת א'ל'פ'ת'תת מ'י'ש'ה'תת א'ל'פ'ת'תת "הימנה מ'י'ש'ה'ת" א'ב'ד'ת ש'כ'ו'ן
 א'ל ש'מ'ת ה'ת'פ'ת'ת. (ה'ת'פ'ת'ת)

[illegible]

ואכלה מצות. וז"ל. לומר נאמר לאיל (ק. יז) לכל המנוח מאלו
 מצה, הוצרך לומר אדם זה מפני שהיו קדשו למד, ואמרו שיהי
 להם כהם בין שיהי מנוח כמו שפירשנו. וכן אמרם זה הוצרך באע"פ
 כמו שכתבנו וז"ל. והנה מנוח למנוח היתה קדשו למד ~~מנוח~~
 מפני שהיה מנוח צדק ואין הצדק מביאין מנוח. וזה מנוח נחשו
 האז היתה מנוח צדק (כ"ל בספרי) (ל"א) והיונה מנוח יחיד, מה
 שיש הוצרך לומר צדק א"ל הוצרך באע"פ, ונראה שמה
 הוצדק ש"ל ז"ל מ"ל מנוח (צ"ל ע"ל ע"ל) ליהם מאלו (אמר) וכן
 נסכים קול מלמדו ה"ל להענין הוצדק מנוח נסכים, ולפיכך היתה
 קדשו למד כי ק"ל דואר מתעב מנוח נסכים כאלו (כ"ל מנוח)
 צ"ל ק"ל) וכן שאלו צדק אע"פ היתה הוצדק למד, ולפיכך הוצדק
 באע"פ כולו ואין כיוצא בה אחר (הנה"ל סי' מג)
 וז"ל המצדק. כהר בארץ (סדר ויקרא ט' כ"א) למעט וז"ל מורה על

הסמיכות, וז"ל מה יזי ופירשנו אחר שאלו הוצדק לומר רק סמך
 אמרם זהו כתיב וז"ל איכתיב ואלוהי קדש קדוש לכולם
 כל המצדק, ואלו שאלו וז"ל המצדק שאלו אמרם הוצדק לומר
 ואלו וגם המצדק שאלו על המצדק לז"ל וז"ל. (הנה"ל סי' מד) וזה
 אולי כתב רק איכתיב במקום קדוש המנוח ואלו שאלו המצדק
 ואלו גם המצדק וז"ל ואלו כתיב רק וז"ל המצדק המנוח ואלו
 שאלו סמך אמרם וז"ל ואלו במקום ואלו המצדק, וכן הוצדק
 אכתוב מנוח ומנוח שיהם וז"ל ואלו שאלו המצדק וז"ל
 וגם לז"ל המצדק ואלו על המצדק.

אבל או שנין אמר מאן שם תלפיה
 כבי אפרקטירם אה' כמל אמר אה' חזקה הלל כמל כמל כמל
 ואז היה חלוק משני חזר ואז בתלפיה, בתלפיה זו אמר ענקדס וזה
 בא מלה אפולת או אפולת אבל שנין אומר מאן שם תלפיה, אמר שזכור
 יזהרן ובעל חזקה ואוק אפולת היה מאן המלואים שלל עזא בשוק מזה
 בתלפיה אה' וזה חזקה בתלפיה אבל וקרין אמר חלוק תלפיה
 והחזקה תלפיה כאשר היה באמ חזכור. (הרמב"ן)
 ואז חזקה בתלפיה וגו', כמל של מאן חזר. אפולת מאן כי
 חזקה ואוק של מאן עמשן אז היה קבלי שעה כי יחיד מתעבה
 שאמין אפולת אז חזרנו בזעלות (ומה שלל לרמל מלמ צמלכא
 אלני ימין אז באמ אחר ^{שכר} עמל זמן וזעלות) רק שלמי חזר הוא
 קבלי שעה צמלן שאמין נפשה קבלי, אחר צמל חזק חזק אז
 ואמר גם שלמי עמשן. (התלפיה)

קרא את המעלה. אצלם לזאת מנעם וקצרים יסלרם אזולל.
 העלית מושיה. שכל המעלה היתה רחוקה מאד ולא שיקרה
 על מנה אכזבים.
 גלילה מלכות. ואלה שמר נאמר (ה. זון) שכל המעלה הזאת
 מזה, הולך להצדיק בזון אפילו שיהיה צריך ואפי' שיהיה זולל
 כולו זה אצל המלך (מלך) והיה מנהיגו המעלה והנהיג (שלה)
 יג' ואכלתם אותו וגו'. כזון איז הצבר, 'אכלתם' כמ"ל בסוף למען
 כי קצרים קצרים וזין עובדים ואלו אצרי כהנה אכלם בסמך אצרי
 בקצרים קלים אכן גם הפעלה מותרת אובלם. - כי כן צוית. יפני
 הפקדה אכלתם הזולל. המזמר הזה מוסט ממזמר הקצרים המעלה
 כי פלג מוסט גם זה הפסוק הקצרים וכל אצלם לזאת מנעם וקצרים יסלרם
 (ז) וזאת חנה העלפה וזאת שוק העלפה. וזאת חנה העלפה וזאת העלפה
 וזאת שוק העלפה וזאת העלפה, יצן כי המאמרים היה השוק העלפה אכל
 והקטר עם האדם וזאת המאמרים, ואכלתם לזאת. המאמרים וקצרים
 העלפה כמ"ל באמרי תלמה, 'אכריה ממך' אכלתם קצרים העלפה אכלתם
 לזולל קרה על המעלה רק עיכא אכלתם העלפה וזאת עם המאמרים אכלתם
 אכלתם עליו עם העלפה וזאת העלפה לא היתה כמ"ל רק עם המאמרים

כי חקק וחק בעק נטעל מצדו לאמי בע שרואל. המאמר הזה הוא
 טעם אמה לאמר חתאה, שאיכילת חזה ושוק אין צדיק מקום קדוש שצילת מקום
 טהור ור"ל זה חלק מצדו ^{שמו} ~~שמו~~ חלק מושיה' אפי שחלקם נטעל צינן
 כבין השלמים צדן כמו שהן נטעלן בכל הצד כן המאמר מהם כוללן בהן
 אבל רק במקום המשלם מטמאה, שאין מצדדים נכפיים אלם וזה מקום טהור.
 ובמאמר הזה צדו מלא ג"כ הטעם אמה לאמר זמ"כ שכל צדן שבעתין יתכן
 שאי נשאו צדין מותרות אצלו חזה ושוק וז"ל כי חקק וחק בעק נטעל
 מצדו וז"ל חלקים יצאיים בקדשים נטעל רק אק אבנין ואז אבעתין שאין
 אהן חלק בקדשים אכן כל צדן שהן אמת בבית שאי נשאו צדין השואותיהן
 אצלו חזה ושוק ואם נטעל אהן מחלקים בעל מנע אלא זמר שובל
 פנים זמר מבית אביהן ע"י נשואין אי יצאו צד אצול בקדשים ובע"ל.
 טו) שוק הנביאה חזה התעלה וגו'. ר"ל מהיום והלילה חביה גמ שוק
 הנביאה עם חזה התעלה אק אמה ואבנין רק מקדש צדיקים
 מקומו השלמים והבינים אלא זשי החלבים והניף תעלה אפיה' וזמ"כ
 נביאה אק השוק אמה ובש"כ חזה התעלה לגמ בשמחתו ומו מלאוים
~~היה שנת אבהן וצד חזה התעלה לגמ שז ומו מלאוים היה שנת~~
 ומצדו זמ"כ שוק הנביאה, שצד ומו מלאוים היה מקדש אה המצד
 תהיה אק ג"כ אמה. ואב"צ מצדק אשן פפלה, והיה"ל אק ואבנין
 וגו' באשן יחיד שאין כחם, אפול"ר כי הוא מוסד רק אה השוק שהוא
 עיקר הציבור כולו. - וזמ"כ שגמ קדשים קאים וסארנס אונן כמ"ש אה
 אפאט באונן אמה זמ"כ כיון היתה חזות געה ביום זה שאין
 יפאג אפאט, וזהו הכחם אמה שמיים, כחזה צורה ה"ל אמה

[illegible]

ט"ז אורח למנוח החטא ביום ז' בלילה. מבואר וז"ל. לכתב ליקדים
 השם אל הסטא מלה ויזה עולם והפך וסלחה, ומה שאלו אמר
 ויכנס מלה את שער החטא מבואר למסב אלה למנוח להם קחו
 את המנחה וזכורה מצות וגו' ואת חמיה הנעלה ואת שוק
 התבואה תזכור וגו' שורה אלה זכור שירי מנחת שמיע ועולות
 ומזה ולוק שאלה צבור בזעלה ובן עזר כבדו, ועד זה
 ואת שער החטא ביום ואלו נעשה כמצות דק והנה שורף, והנה
 אל החטא לא צבור אלה זכור דק למנוח נעשה כמלך להורג
 זכור לירי מנחה בזעלה ואלו שירי קדש קדש, הוא הבין חטא
 וקדש ביום בלילה להם בריאות מאתפאר יציען לברל אל שער
 ד"ח להורג אבד נשף ואלו ביום בריאה ואת מצא נשף, ואלו השנים
 שער שמיע ולשיר נשון לעכא ביום בריאה לעה, וזכור נשון ואלו כי
 מ"ח זמן חשב לעכאם בזעלה היה אלה זכור בואם וזמן חשב
 לזין נשכאם בזעלה היה אלה זכור בואם, כי מלה לזיאה
 בצדק אלהק בין קדש, לזה אקדש, זכור כמלך ליתפאר. (העלה)
 ויקדש

ו' ששן אבדק יז בלורה רמיה
ואבא אולא זוג או היה או אלה אקצנף אליהם ל"ב ז'
הצמיה למא רק היה או אלה אבא ^{אליהם} אלהים
אמאס וזנמ אלו יזמ אבא בצמרה זנמ וזנמ
הקצנף היה ^{אליהם} אלהים אלהים אלהים אלהים
בא בצמרה אלהים אלהים אלהים

וקרעוה. ע"ז באמר כי שער ר"ח מכפר על טמאת מקדש וקדשיו
 של העדה ובישר הכהנים וזבחים המטאית איז בעלים מתכפרים
 וביון שלא יכלו רק לרפא א"כ נשאר כל עדר ישראל בלי כפרה
 על המטאית הנ"ל וזה קרעוה משה

~~שם. ופירש רש"י כי המטאית היא המטאית (פסל) נשאר (פסל)~~
 באופן המקראי הוא רבון וכוונה רק מניא, שרף (פסל) הוא ע"ז אדם
 הרבון והכוונה כאן שהיה באמת בן להכוונה שרף את שער ר"ח כבון
 קדש באתר רק משה שבה את הבין ואכן קרעוה ע"ז אלא נשאר השער
 כי איז לא קרעוה ע"ז כאן כי אונס רחמני פטרי.

(17) מדאע לא יצאנו את המטאית במקום הקדש. משמע שהיה הקפידה על
 שלא יכלו במקום הקדש רק במקום אחר, ובאמת פלא לא יכלו כאלו, ופירש
 ל"ל. במקום הקדש משה על המטאית אחר שהיה המטאית במקום הקדש ולא
 יצא אחר, כי קדש קדשים היו" ובעל שאלו להצטרף מן הקדשים, וא"כ אחר שאלו נפסל
 ביחוד אחר לא יצאנו, ואכן פירש המקראיים (צ"ל קדש) ופסל (צ"ל פסל) (המלה ש"כ ע"ל)
 ואומה נתן לכם. לפיכך (ולו) אשרה כי זה לא יקראו, נתן לכם רק לאסור
 כדו שבאכלתכם משאנו מן העדה כדאמר בת"כ וז"ל: נתן למעלות קדשים
 כפרה לישראל ת"ל ואומה נתן לכם לשאת את עון הוא כוונה כהנים וזבחים
 ובעלים מתכפרים. (הנ"ל) ובנ"ל צ"ה, וקרעוה משה

אשר פ'. לפי ששער ר"ח מכפר על טמאת מקדש כשאין לו יבויחה לא התורה
 ולא בסוף ולא נוצר זה רק אה' אה' אכן נאמר בן אפרה' (פירוש)
 (יח) הן לא האבא את צידה וכו' כיון מן צידה אלא מצינו מקדש צידה
 במלך מ"מ השימוש העולה ע"ז כ"ל (צ"ל +) ופירש המלך למא מצד

. יא אלה אלה. (הנה כח ין כחן חלה את כחן = מן כחן, והנה מלכות את
 - האלה = מן הוה) וכל אלה מקרב צורה הכנסה הענין (כחן/שנישן חלוק)
 - היה צריך להכיר אברהם משה פסל אברהם משה משה משה (הה חלוק)
 - באשר צוה, שני האשן באמה המנהג נאמר כי כן צוה (החלוק) אכן
 נאמר צוה (החלוק) הכוונה בחזקת אפיקת המנהג הדין באמת אלוה
 באננות אכן נאמר הזה באשר צוה (החלוק) מפי המנהג, ואך הצע
 אפיקת המנהג שהיא קצת באמת ובאמת אין השאלות אלה באננות
 רק משה סבור צוה במנהג אלא יתכן אחר באשר צוה מפי המנהג
 באמת אלא נראה בה אכן נאמר באשר צוה אכן המנהג בן היה
 אכן אפיקת המנהג. (כח)
 - באשר צוה, אבאיה נראה אברהם אפי פסל באשר צוה המנהג המנהג
 - ואלה המנהג אכן נאמר אברהם כן כי המנהג אלא צוה אלה שנישן אפיקת
 - אפיקת רק שנישן המנהג המנהג (החלוק) מנהג שנישן המנהג (החלוק) אפיקת
 על אלה המנהג אלא צוה אפיקת המנהג באן אכן משה צוה אפיקת המנהג
 מנהג אפיקת אלא צוה באן אפיקת המנהג אכן פיה באשר צוה אפיקת
 במנהג, רק משה סבור אפי המנהג המנהג מנהג אפיקת המנהג אפיקת
 שנישן אפיקת אפיקת המנהג אפיקת אפיקת המנהג אפיקת המנהג
 אפיקת אפיקת המנהג אפיקת המנהג אפיקת המנהג אפיקת המנהג
 אכן כשרה אפיקת המנהג אפיקת המנהג אפיקת המנהג אפיקת המנהג
 אפיקת אפיקת המנהג אפיקת המנהג אפיקת המנהג אפיקת המנהג
 צוה אפיקת המנהג אפיקת המנהג אפיקת המנהג אפיקת המנהג
 רק במנהג אפיקת המנהג אפיקת המנהג אפיקת המנהג אפיקת המנהג
 המנהג. (החלוק)

מנהג

ה' ה' יום קקרימא אגת חטאיתם אגת חטאיתם.

כל אלה תצטרך להם בעל הארץ היום הזה הקריבא וזוהי

~~הערה: המסמך אינו חתום על ידי כלל המעורבים~~ רבית שא"ס ח' תשנ"א

הענין ה' (על כן) ויחלוקה אל התמידה כמ' הן נעשה זאת תאמרו ואלו הן

~~לכבוד הברכה~~ לכבוד הברכה שפי' כפ"א פשוטה

אין כולן קלטה ואלו כאלה פה פה (הכ/ח)

וארם אר הביצור אלה או תבא הן הביצור אחרים, ואם היו התורה

[illegible]

זר/ת/כ/ פ'המקור לה' יו/ מ'רבות מ'צ'עה ומ'ח'יה וכן מ'פ'ח ל'ח'יה

הר"ר מנחם מענדל פרידמאן

חלק למתנות ולפצמים גם אצור זולא וא אצור זולא מלכר חתניה מל/מרת

אמר ר' יוחנן כל המעלה את אשתו כעין שיש לה מעלה ביהודה כעין שיש לה מעלה ביהודה כעין שיש לה מעלה ביהודה

۱۵۸

~~הנהגת המעשה הזה היא כדור המכשף אשר נאמר בו~~

~~אשר לא יאמרו קדושים ואלו המעשים אשר לא יאמרו~~

~~אשר לא יאמרו קדושים ואלו המעשים אשר לא יאמרו~~

עצמו אשר פירש ה"א מאת ה"א פירש ה"א מאת ה"א

הוא ו"א המעשה בא ו"א המעשה בא ו"א המעשה

המעשה אשר בס' המעשה המעשה המעשה המעשה

המעשה אשר א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת

המעשה אשר א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת

המעשה אשר א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת

המעשה אשר א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת

המעשה אשר א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת

המעשה אשר א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת

המעשה אשר א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת

המעשה אשר א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת

המעשה אשר א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת

המעשה אשר א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת

המעשה אשר א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת

ה"א (הכ"ה)

ואפי' נ"ל עברו שבוון אפרן אחר תשובתו אצדון ואפי' שני הקנה
אצדון שני בדין אפרן מלה מלה ^{אמרה בסוף ט"ז} אפי' הקנה אחר תשובתו אצדון זה שרבו את האטאות לא ר"ח

ואם אכילה כמו שזכרנו שמיני ואטאות נמשון, והיון בדין
המינה וזכר למינה הלא היום הזה הקרינו וזני קרמלית
שנמשכנו בהם אדמדה אמתק פגזאה הזאת בינה לני צרה גדולה
שמתל לנו קני והעל מונעם ואם זכרתי אטאות היום הייטב במיני
ה' הלא מונן אסור אכיל קצו בארז כחטאות ר"ח ואכן לרפול
אחר. ואפי' המנהגו אחר "ה" יורה על המנייה כמו הן עצמו
את תלמוד מצינים (וארז ח) לכתב הראשון שהיו כה"ל המנייה
וטעמו העצמי את תלמוד מצינים ואלו יסקאלו וביניה (ורמ"ה) הן
היתה כזאת ר"ל היתה כזאת וזו לא זכרתי הוא וזו התע
כמו ואם זכרתי אפי' לא הייטב בינו ה"ל המנייה המנייה
ראויה לתקד במש"ל פת"י וז"ל רבה בבין ה"ל המנייה (ואם אכיל)

ובגל לאחיו בבין הידיעה) אלא יחל לה"ל מאחרת אצדון
בבין המנייה לתלמוד אחר מלה מלה ^{אפי' המנייה}
לתלמוד עם חם אכילתו ואפי' אחר אלא אצדון
ע"כ הלא המנייה, אבל הפסלן הזה מתפרש בבין המנייה
אחריו אכילתו, ואפי' המנהג שניה היתה תשובתו אחר מלה מלה
מלה אחר נזכר חטאות שמיני ואטאות נמשון וז"ל כוון אפרן אחר
את תלמוד קנאותו אכילתו בבין המנייה, ואפי' המנהג לא יתפרש
~~ה"ל אחר~~ "ה" אצדון ואק"י (כמו האז) כמו ה"ל אפי' יפה

June 730

101 2872

✓ שש אבד יא אסע לורה רוסטער
ואל אומר אליהם, אלא ואלוהיך הנצפית אתה בסוף
(ד"ר) וזאת ^{היא} דברא יוא בני יצחק ה"ל לפולאם יצחק
ואל ב"ר פרידל ז"ל וזה קטן ^{לפולאם} דברא יוא וקלא
אליהם גזרת פולאם דברא יוא. אכן נ"ל אהיות גלויים
בבאר ע"ה פולאם קטן דברא יוא (ד"ר)

זכרון

שמיני יא

יעקב ב

והיגד נפשו יעקב יהוה במו לעהר יהוה יהוה יהוה, וזה סג
יה שמיני שמיני (ויק"ר פ"ג) אשר ה' תמאס מ"ג של לרעא לערס
לפני שני חלוצי אלה לחייו ואמר ליתרה, אשר לזה של חיים זה תכל
זה לא תכל, וזה שאין לחייו אשר כל ימיו הם זה, כי יאמר
בביתו לחייו. וזהו המלה במה יהוה בירק שלם נחת לבס את כל
אשר ישאל יהוה לחייו המלה זאת הבהיה אשר תכלא מ"ג אן את
יה לא תכלא מ"ג. הנה ימארה יפה שאין הבוונה לחייו שאם היה
כי מן מלא בולס חיים ואינם הבוונה הו"א לחייו הנפ"ס והחיותה, כי יי
תחלק בחייו בשלש המא יאמר אן סגס אשר ייה שאלה לנאלה שאין
תקן בחייו במלה. מ"ג (סגסו איסורי אכילת)

זאת הבהיה אשר תכלא. ייה היקראות הו"א בירק כל ואמר
פרס; ה' אלה הם בגי. החיים אשר תכלא, יהוה הכא, והוא
ויפ"ס העצמים: של הבהיה אשר על הארץ, אה"ב של אשר בייס

אה"ב של הסוף, יוא"ב מן היצורים. (זה"ש)
של הבהיה אשר על הארץ. וליין להבין יהוה אשר על הארץ, הארץ
ש. שהיוה קלויס, אשר הסתן הוא כי איה מ"ג (ואין קב"ל) כל של
היכלה של שיש מ"ג מן החלוצה היין כל המראים של היכלה של
היין. אור, שז, וזה אשר המראים, אכן מ"ג אין חונס לזה בסמינע
כי מ"ג הבהיה שיש מ"ג נחלוג בזה לזה בואר שיש
של הבהיה היכלה, היין היכלה זה ויפ"ס פרסה. כי אם בוקר
בסיני שהיה של חיים מ"ג וקלקל מ"ג מ"ג וזה וזה היין
ג"ב

ו' שנת אכ"ז
ה' אלהי ישראל קדוש (המלאך) אלהים אלהינו
אלהינו ואלהינו אלהינו אלהינו אלהינו
אלהינו אלהינו אלהינו אלהינו אלהינו
אלהינו אלהינו אלהינו אלהינו אלהינו
אלהינו אלהינו אלהינו אלהינו אלהינו
(המלאך)

לסבא

(ג) כל ערסות פריסה, פי כל פריסה אשר
 היתה פריסה סבאקה וכלי' וצ' ח"ו.
 וסדר לסד פריסה, ו"ו לא וסדר ח"ו
 ו"ו הקוואר כי המור הזה מקוואר ואת המור
 פריסה פריסה ו"ו לא ח"ו כי פי למי
 פריסה רק סבאקה מאמרה ח"ו מאמרה
 לא צד אכן ח"ו המור הזה אפרס למור
 עקרו ופריסה פריסה ח"ו למינה הפריסה
 למינה מורא ח"ו ח"ו למינה ח"ו פריסה

לסד פריסה, לסד פריסה (המור ח"ו ח"ו)
 הפריסה וכן סמך לסד פריסה (ח"ו)
 ו"ו אכן ח"ו ח"ו ח"ו ח"ו ח"ו ח"ו ח"ו
 ח"ו ח"ו ח"ו ח"ו ח"ו ח"ו ח"ו ח"ו ח"ו
 ח"ו ח"ו ח"ו ח"ו ח"ו ח"ו ח"ו ח"ו ח"ו
 ח"ו ח"ו ח"ו ח"ו ח"ו ח"ו ח"ו ח"ו ח"ו
 ח"ו ח"ו ח"ו ח"ו ח"ו ח"ו ח"ו ח"ו ח"ו

11/23

שנת ה'תשנ"א

2

[illegible]

(ב)כל יפריסת פריסה ולסמך פריסת יפריסת גרה. וואס אפריסת
 האל התורה ואינדה אן פריסת שני סמך שדה אל שפריסת היין
 יפריסת פריסה ופריסת גרה א"ל יפריסת לא כפריסת ופריסת גרה א"ל היין
 כ"ל כפריסת גריס "פריסת אקספריסת" ? "ואל כפריסת" ופריסת א"ל הכפריסת
 ג"ל ופריסת ג"ל כ"ל שפריסת פריסת היין ופריסת גרה חפ"ל ין
 הכפריסת א"ל פ"ל הכפריסת כ"ל פריסת פריסת (ואס היין ופריסת) ופריסת

[illegible]

1702

עמ' 10

27

[illegible]

ב' ה' פסוקים הסודיים: ה, ו, ז, אהל פ' ה' נחל שמשותף ה' ו'
 שריבים להביר היסב את בל. פגן מלח ואי נחל להכסיר ההיה ה'
 סין אלה גמל לסין השני לא נכר ובר'. ונחל ג' ה' פ' ש' אהלים
 הפאני פסוק ה' פסוק ה' כי מלח אהל לא מלחן א'
 וסוף ב' פסוק יס"ד "שם הוא לב" הלא ב' הפסוקים מסמכים על
 "א' יה לא מלח" למלח פסוק ה' וא"כ "שם הוא לב" שם פסוק מלח
 לשון הוא אהל לפי ה' נחל ש' הוא סגא קסין אלה אהל לא
 אהל כי אין לו מלח מלח סגא קסין אהל ק' א' מלח אהל
 ב' מלח

זכרון

שמיני יא

עקד ה

הנשיא היה רב ויין למטה ואמר אלהים .
ואמר את זה לא תכלו מעולם העדה והעריסות . עליו הנחל
הוא מעלי העדה הם העלי השלן והארנב , והעריסות העריסות
הוא גיר , אן זה אן זה קאמר אלהי ייך לאמר והעריסות אלא אמר
העריסות , אמר אמר בתורה העדה אן העריסות סריה רב והעריסות
היה לך העדה לעריסות אסור העדה גז אן יש לה שני סנני
היה מן מה שראוהו בן העלי והוא כי כל הולך אלהים , אמר
העלי . פתרון השם גמל וסאה לך שבאן מסכים לשם גמל וסאה : וזו ,
נכון אשר אמר שם ביהוד להעריסות יבן אמר שלם אמר להעריסות .
(שלם ובסאה)
לשון . שמו שרש שפה - אלה העדה במו הר נשפה לכן תחזקו אן -
מטפס וזוהי על חזקו שלמים , באמר לעריסות שם לא שרש אלהים .
גמל בית (שלם א) שלמים מטה לעריסות (ועליס קד) .

ו ואת הארנב . יקרא בן בלה' הזכר והנקבה גמל . (הגמל) ואמר
לנקרא ארנב של שלם העליון סבוקה ומקשה , והשם :
ארנב שלם תשלם , שלם אן לשלם חור אסור במו מאמר לעריסות
אמר נח להאן העדה (באנטיק נא) שם אן מאמר בנה לעריסות שלם
שם העליון (גמל) וזמן שרש השין של הנקבה , אלה שלם
העריסות כי ארנב בפה אמר הזכר לעריסות , אסור אן בער העדה
עבר אן . (הבלה'ק)

ו ואת הענין אן והוא אלה לא שר אן . יש להבין שם , והוא "שאר" והוא
זה לא שר "וואר" ויהיה כי לאמר אלה לא שר אן גמל "וואר"
וזה

גברון

ספרנו וא

יסקה 1

וכ"ש בשלשה הולדיוש שלא איה פהם והוא פריה אונרן יפריה
 או לא יפריה או לא הולדיוש, ודאי מיהו בלג כחן און שתיג איה
 לא ער. ואלו גילוני וארה אונרן משלח ח"ש בשלשה הולדיוש א"ל כי און
 בלג כחן איה אונרן משלח פלג מלג להאן אפנין פילוני העלפ אונרן איה
 יקרה לפדיוש איה מלח פדהיה שפדילח איגרה משלח איה איה
 פאחל ששה לאכלה לכן חג לול הפלח פאחל "הוא איה לא יג"ר"
 שבאקו חגיר שהאן אפילם לא יג איה אכלן משלח פדהיה איה
 שפדילח מלח איה מלח מלח שיה הפדיוש איה לכן און פנין מלח
 שפדילח מלח איה ש" מלח לאכלה. (ראית פסח איה) אפנין
 חגיר שיה ושלח איה. חגיר. שרן חגיר ~~שפדילח~~ ^(איה חגיר שיה ושלח איה) שפדילח שפדילח
 שקל אקראן מל שיה שיה חגיר חגיר; אונרן שיה שפדילח
 שיה מל שיה שיה, כי חגיר פאחל אפדילח קול.

גברון. לכן הכתובים ה"ל י"ד הפלח: שפדילח איה אפריה אונרן יפריה
 (פדילח) אפילן איה אפריה לא יפריה (פדילח) אפדילח איה אפריה
 לא הולדיוש (פדילח) יג איה כי יג הפלח שפדילח פדילח אפריה
 אפנין הפדיוש איה איה איה אפריה פדילח איה איה איה
 שפדילח איה כי מלח פדילח איה איה איה איה איה איה
 שפדילח איה שפדילח איה, א"כ חגיר איה אפריה אונרן יפריה כי יג
 חגיר איה מלח "לא" איה מלח "אונרן" שיה לא א"ל: הולדיוש, איה אונרן
 א"ל חגיר איה חגיר א"ל חגיר איה חגיר, איה שיה שיה איה
 פדילח הולדיוש איה חגיר איה איה איה איה איה איה איה איה
 יפריה

זכרון שמיני וא ויקרא ז
 יפריס "אן אן תלמי זה ליקרא יפריס פריס אפני סיני
 טרה- - אלה פנין השכן נפלא מן אלה המלא (ואאללה) יצור
 בנקרא הסלמים אשר על הר סיני והוא מלאה זה והוא האחרונה
 יאלו של פריס רק תליו הראשונה הם שמה אחרונה פריס
 אפריס ואלו אלה ליקרא פריס יצור תליו האחרונה לזה
 אחר בן אפריס לא יפריס אלאן שמה "אן פריס אפריס
 יצור אלה יצור לא יפריס אלאן שמה "אן פריס אפריס
 בראש הראשונה, אלא אחרונה שמה יצור פריס לא אחר
 אלאן פריס אפריס לא פריס, וכן פריס חברה שכלל הכל בקיבור
 אחר פריס אפריס לא פריס. - וזה כי חכמי השפה הצביח קשה
 אחר בן שפחה החגור הקרא (טאניס) והוא דומה שפחה אחר
 הישר מלא בחגור הפיה, שגור קשה ושאר השכל שפריס
 באפריס, הבראשית החיה והוא פריס אלאן ד' קיבור פריס
 בן שפחה, אלאן פריס כי פריס היין יתהלך אחר והוא
 שפחה אחר, אלאן פריס חכמי השפה שפריס זן י
 אפריס שפחה אלאן פריס אחרונה ופריס זרן ואלו שפחה
 הורה אחר שפחה אלאן פריס אחרונה שפחה זן קיבור פריס
 פריס לא תלמי בן השפה פריס אחר כי לאש בשנא ואלן פריס אחר
 והוא אחר לא שר' אלאן שמה "אן פריס שפחה קיבור שפחה
 אחר ש" ד' קיבור לא תלמי בן השפה פריס אחר ואלו שפחה
 אפריס לא יפריס ב"א. (הגוף)

אפריס

זכרון

שמונה - וא

שקד ת

וצדיק רבין רבא הסמיך שמונה גמלי און שפן און ארבעה יהוא ששם שכל
אמר לו יפריס פריה א"כ היה צדיק למנוח קבל אמר רק בידיה
אונקל יפריס שיהיו שוקר סגור סאמאט און סין סהרה שלמה. ששמה גרה
א"כ מבשר בשר קבל אמר מקורבם הסגור סהרה שלמה ואח"כ הסגור סאמאט
הוא יה אונקל סגור סאמאט? און הסהרה מאמנו גרה מוסר השכל שאל
לפניהן הבה הוציאנו את און חלבם כשרם הסהרנים און שפן פריה
אמה גמליסן הרהרסו הדין שחבא אחרן שונים לרעה סגור הסהרה
בששום פושט שפן אהראם בואו הוא פשר וגמלי הוא שפן באפן
ספן גמלי רק פשהו מלה גרה הוא גמליסן און פשהו הסהרה אהראם
שהוא פשר און הסהרה און סין סאמאט הם מסהרנים ואם סין סהרה הם
סאמאט און און סין סהרה שלמה הוא שוקר סגור סאמאט וגמלי סאמאט
קבל אמר מהם מקורבם כי מלה גרה הוא הוא סין סהרה שלמה ואח"כ
אפריה אונקל יפריס סין סאמאט שלמה אהרה ג"כ מקורבם כי פריה פריה

הוא סין סהרה שאל ואח"כ גרה לו גמלי סין סאמאט שאל אכל האכל אמר
מאמסה אלה ותלך מן רבנות הוציאנו הסהרה גמליסן האלה (כ"כ גמליסן)
אח"כ (ראה פיקא קל) און אמר לו גמליסן גמליסן הסהרה און אהרה
און משה קנני און גמליסן היה מכאן גמליסן אהרה און גמליסן.
הא שפה נפץ יוקר שמהרה הוא אלקים, שפן כלל שוקר יפריס פריה
ומלה גרה און, ומלה שפן רעה שמה מניע ששם אהם ג' סגורבם, און
מניע שמה גרה און און אמר שפן יפריס פריה אהרה און אהרה
תקרא אהרה און מניע הסהרה הוציאנו קבל חלקי הסהרה און אהרה און

זכרון לענין וא יסקר ט

מן אחר גואל אלה ליהיו לו ע' סגנונים ואל סנין אחרי, ויהי יצחק
כי יאמר ראה ויפתח הסעף וזו חקירה. (ה"ל)
ואם תאמר למה כתבה החרה סגנון חברה וזו יסוד של חריות
וחיות חבורות ששמותיהם פ"ח חרה ב' וזו הסגנונים צריכים לאיש אשר
אין מביא וקני חן ושמחה, וכן ושמחה צריכים למחבר בן ואם צריכים
חלוקה אלהים דיוש ואינו צריכים הסגנונים ואם אין מביא אלמנ להם שמה
גינים גמר לאבאם.

ד

ח) יגדלם לא תאכלו ופנאלם לא תאכלו. האמת ואלקים הן קרא חרש
דוקא אכל בלא ידע אין ישראל ויהיה על משה נראה. שח"ל. אינם
יהו יצחק ה"ן אכל יצחק הפרישות וצ"ל בן אדם אלהים ש"ל
ין הסמאלה בן ג'ן בפאירם קדש ש"ל חסותם לך הנכח שח"ל
קדושים ופ"ח" לאחרי ה"ל"ם שם בפירוש, זה צ"ל ששם סגנון האלון
פאירם בדרך בל ופנאלם לא תאכלו ואלה ה"ל"ם הן ה"ן ל"ן, וז"ל חסותם
אלק (פ"ג ששם ואלקין ה"ל"ם) האחרים ואלקים שם ח"ק, האלק ופנאלם לא
תאכל חרש, ואלהים שם ואלק הן חל לאמר יסוד הש"ל, ושמעו בשר ואלה
(ח"א פ"א) והתקדשם והייתם קדושים שבח היה ח"א אולן שח"ל
אמר לא אחרים חלם נערה קדושה יסנין אלן אכל ישראל שח"ל בשר
אל בן שבת ח"ל ישראל קדושים ופ"ח"ל. (פ"ל"ם חלון ע' ח"ל שח"ל)
ישלם לו תאכלו ופנאלם לא תאכלו. צריק להפין (א) מה השג"ל ידעיה
שמה הן חלם ופנאלם חלם ח"ל ח"ל. ה' יבוא נאמר אצ"ל שח"ל
אנדרת לא תאכלו ואצ"ל נאמר אנדרת לא תאכלו וז"ל אכלו שניהם חותם
אלק

177

K. 1, 1, 1

27

ואמר משהם ונבחרתם לא תוכלו ולא תעשו וזו שאלת משהם כוונתה קטנה
חיים, ואלה נבחרתם היום לאחר מיתה ושלמותה בזה שאינאר שיהא אל אחר
מן היותו הא יצאנו אל שמים וזו שאלת אינאר הא אל אינאר בזה הא
שאלה אינאר אחר מן היותו וזו שאלת אינאר מוסרית שאלת אל בזה נחמדות
החולין. וזו השאלה משהם חיים אל שנ לאוין לאו גשמה ואלו מאמר מן
היותו אל אינאר נבחר שיהא אינאר עשוי אל הא אל אינאר שמה והוא
נבחר אל בזה שמה אינא חיים רק אל לאו גשמה ואלו אל לאו בזה
לכן אמר מה רק אינאר נבחר ואלו אינאר ואברהם - סוד יש לברר
גבול ילא נבחר באר ואת נבחרת עקצו כ"ל בסוף חזקיה שטאניס (פסל)
אל עקצו יהיו לבם משהם לא תצלו ואת נבחרת עקצו "ו בזה
שלמותה הגדולה ההגדל מן ההיות שמה לזנים שטאניס ע"ל חזקיה
אל נבחר אדם או אדם משה חזקיה אמר ואלו אל הקדש
גדל אל עקצו אינאר לבסוף בהיות שטאניס ואלו אל נבחר יהיה
עקצו ^{רק שטאניס הם לבם} משהם חזקיה היותו ללא הבחול עקצו ואלו אל נבחר
בהם עקצו יהיו לבם, ואת נבחרת עקצו.

[illegible]

1703

עניניו וכו'

3, 27-81

[illegible]

✓ שני אסדי שני סרוד יו דף יח אסר צ"ה אה הנסר
אבוא לעס דוב וילן ארץ ים בקד יח קאני העלואג אלאותיהם
אכן לסודאמה חלל שולן ארץ יח כח אלא העלואג

זכרון

מנוח

יסקר

שקל הוא אב"י והשקל השקל מן הארץ שקל הוא" זרק בל"ב
בשפלות י' וצדק כי יש חסד אשר לו נחשון אמתו לאל זיגת העק
שנינו למסל, אברהם סאם הדבר למסל ותראה הוא למנוח, ויש דבר
מאוס מלפני אלה נחשון אמתו אף שמתם לו, ויש לך דברים מלפני
אין הקצוות שאינו לא מאוס ולא תראה למנוח, לאדם יפוק רק ופלא
יהיה נחשון ונאלץ ולא לשאר אדם ין הדמיון כי זולנו חסד מאל ולא
יהיה נחשון ונאלץ בשנינו. כנף מלפני הפאנים ונאלץ הלא דברה
גורד : שזה שות העל והלץ להארמת והמנוח לו ומאוס האדם והם
אין חסד למנוח בן אדם יתלבן ואורחיו אמת למנוח, חסד
אברהם גורד שפאנים הם אב"י לפי שאנו שקל אלא זיגת מלך הוא
שאמתו לדבר נחשון וגו' אב"י" ולא למנוח, ואף אב"י אנו שקל שפא
אלא שפאנים כי בן ציון היקרא ואין להרהר אחרי השפא. ונפלא היתה
אשר ביום כל אשר אין לו ספירה וקשקשה וכן מלך האף כל אומות

השולף אורחיו אמת כשר תראה ופשוטו תראה דבר מאוס, וגו' דבר
שנראה היפוקים והשפאנים הוא שקל ולא בשני השולמות וגו' כנף
הם שקל הם אב"י אב"י הם שקל ולא למנוח. אף בשפלות הבורחים
בנר ופנים וגו' דם שאר השולף לו ופלא כי שקל הם אב"י כנף
ובן שקל השולף מן הארץ ש"ב אברהם חסד" לא יתלא שקל הם" כלומר כל
השולף לו ופלא כי שקל הם אב"י יכ"ב דם אמת לו תראה. (ולא כח יחש)

מאוס יה תכלן מל אשר פנים כל אשר לו ספירה וקשקשה וגו'. כאן
ביום בין שני ספירה ויהי וקשקשה, אברהם שפה אף
דגו

1753

לחיינו (10)

21 2781

היום צריכים בקר שני סנאים אלו האם בסוף אהב בנספח אהב

כ"ח חסן ב"ר קמחאל ב"ר יהודה ב"ר יצחק ב"ר אבנא ב"ר הרשב"ה

גאוס שאין איה קשקשה וניה אינה חזרה שווקא אלה יט איה יפתי

אם קוקט חתונה בן ארבעה עשר יום לפני היום

אני מודה לך על כל מה שאת עושה בשבילי.

אברהם שמואל ו' ה'תשנ"ב יום ח' חשוון תשנ"ב

ע.ה. א. קוקטא וואן א. ינביר ביר ביר הייז' חגס (י"ד ס' פ' סוף)

הא באו נאך אונזער און זענען געווען און קעגן אונז

ה'תר"נ ה'תרס"ה נפול יצחק משה בן אברהם . א"ב

דברא רחמיך רק קשקשה שיהי עין חסידים | חסידים | חסידים | חסידים | חסידים

במר הקיף צאג היי (חילין) ביל (10) אגילי יחא צמג מחא ספרי

משה יעקב חנה וילנה ה"ל בן הנה אברהם יוסף יוסף

בני אלהים ואלהימותם שמועלים ומקירים בזה. (א' ח')

לא היה בלש רק קוקט בי אי הייל סאלי. לוי גא קוקט

א. הספיר אגדה אגד ב. אבן לענה ע. ספיר אהרונת פקוקה ה.

תאריך: 17.12.2017

אז תאמר מהם באות בחינת אלהות חסד התורה או החיות

הנהגתו של השר לא ידועה, והוא לא ידועה.

[illegible]

הענין בגמרה אין החומר אלא רוחני באקל שניה וסוף יר גלי

ה'תש"ח י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט

4/18/68

שמוע לשמוע שיש להן סיוע אחר היינו גמל שן וארבע וחגור וואר
באלה אין קבלה השואר לכן אש נלמא חיה אן בדיה שלמה גרה ואין
נכר אש הוא יפרסם פרסה ובנא אש אש מעיר גמל שן וארבע וחגור
לפניו אונק אחר מאלה השלשה יונים מלח לאכלה לשאבני הווי יפרסם
פרסה אן אש נלמא אחר למפרסם פרסה ואין נער אש הוא מאלה
גרה ובנא אש אש מביר חגור וואר שמוע אונק מאלה היינו מלח לאכלה
באבאן היינו מאלה גרה אש בדיה לן הנכירה בתורה אונק פלמתייה
אש בדיה השואר לך שמוע מלח אש אן אש שמוע מלח אש
לכן אן אש הינו שמוע רק פלמתייה לפיכך אש אן אש אש פלמתייה
אן אש פלמתייה שמוע אש שמוע .

אש מלח . מלח הוא כי כפר נאמר אש גרה מלח , אש לאמר שר
אש מלח אש אש שמוע מלח שמוע אש אש אש אש אש אש
פרסה למלח שמוע כל הולח מן השואר שמוע אש אש אש אש
אש שמוע אש שמוע מלח מלח מלח . אש מלח אש אש אש
אש שמוע שמוע שמוע מלח מלח מלח אש אש אש אש
בין שמוע אש שמוע . (גאב)

אובל אשר אן אן מלח אשקשקת פיוס אשקשקת אש . אש אשקשקת אש
בפיוק מלח אש הינו מלח אש אש אש אש אש
פיוס שמוע (מלח אשקשקת) נאמר שמוע פיוס אשקשקת אש
אש הינו מלח אש אש אש אש אש אש אש אש אש
אשקשקת אש אש אש אש אש אש אש אש אש אש
אש

זכרון

שנים יא

והקד יב

אזכור את שנת להם סיגני סהרה אצל במוס שמכילי מוגר לאכלא
אין לו אלא מוס שמכילי שאינו באיה כלל לניס ונחליס ינן ארבות זכלא
פורה שנתן וסדרות לבויה קצת לניס ונחליס לגדילי יג קרקע כניס
גל גמלא כל אשר במוס בבין באניס מוס נאמיס כי מוס סלורניס הרי
הי במוס שמכילי מוגר ולכן יני במוס קטניס ון מרניס בקניס העגלויס
בניס שמכילי מתחיל אש"ר שנת להם סיגני סהרה וכן בניס שמכילי
שנתן וסדרות מוגר לאכלא. ואניס כל גיה כל גין להם בניס, ולכן מוקר
הפעל גיה לניס רק לענין שמוג אשחור אלמור מן המניס ואינו חושש
שמי נבדעו הבניס אלא קפיו, אלא יאס רק פדיל לאחורני הלי ון אלא
לפני המור וסלורניס אש"ר שחור אלא קפיו, ולכן וסלור אשחור פדיל
ון גיה אלמור שמי בדיקה. (תל"ג)

ולשון המאמר דוקא לשחור אלמור מן המור אלא לשחור פדיל ולשחור
וסלור בבאין אלא בילה להו קפדיל וסלור במוס וסלור וסלור גיה
מאכל מוגר אש"ר.

גיה שרף המניס וסלור רש החיה אלא בניס. גל מדיה קטל וניס שחור
וצ בניס וסלור גלור הניס מחור הגלורניס בניס כי ייה
שניס בניס וסלור חוף מן החלורה. ו"ל שחור שרף הוא לשון שרף וסלור
גל כל מה שפורה וסלור בניס. וסלור רש החיה אלא בניס גל וסלור חניס
ונחליס גל בניס אלא פדיל וסלור גל בניס. (ש"ל)

(מ) ושקץ יהיו לבס. גל מדיה אלא וסלור וסלור וסלור בניס חניס
אלא וסלור וסלור מן אלא הקדשה גיה אלא פדיל בניס
הניס

ו. שניק אצקטו אפן צ"ה מקורם
(שק"ה) אב"ד אב"ד אב"ד אב"ד אב"ד אב"ד
מהם אב"ד אב"ד אב"ד אב"ד אב"ד אב"ד
אב"ד אב"ד אב"ד אב"ד אב"ד אב"ד
אב"ד אב"ד אב"ד אב"ד אב"ד אב"ד
~~אב"ד אב"ד אב"ד אב"ד אב"ד אב"ד~~
~~אב"ד אב"ד אב"ד אב"ד אב"ד אב"ד~~

זכרון

שמיני יא

שקב ט

היינו היום לאדם אמרם ואלה אי וצדיק מן וזהו שקל יהיו אדם היום
שמות אדם לשקב אלהים . (באבא מיהא)

שקל הם אדם . ושקל יהיו אדם משלים לא תכלה מל . השלן טעול וסבל
וזה הכונה בזה כי ילד אצל שקל הם אדם אדם בלי אזהרה לא
היינו אלהים אלה בלבד אלא מזהיר אלהים : ושקל יהיו אדם משלים לא
תכלה מל . כי גרול היצורה ואלה שמי שמינו מלוא ואלה ואלהים גל
זה הקדש לבוא אה ישאל לפיכך הרבה להם גרול ואלה שמינו ה
חבל לשלן צדק מזה גרול ואלה . (הצדק צדק)

משלים לא תכלה אה נפלים תשקצו . פה כי בגוף סבורים אסור לאלה
חיים כי אהר מל ה תשקצו (פס' למל פו) רק אה נפלים מזה לאכל
אמר כח בגוף שמיני לא רק משלים לא תכלה מזה אסור גם בגוף סבורים
אלא אף אה נפלים תשקצו . אלה מלוא בגוף ופלה . ואם מלוא
שהיה קשה לו כיון בבית משלים לא תכלה מזה כי אה נפלים תשקצו

זהו אין טעיה נהגה בזה אכן פיה כ"ל , אלה ופ' הלל ע"י
הנמיהו "המחוק" כשנן שקל תשקצו הנאמר בזה . אהרם אה כוננה ופ'
לאסור מזה היינו אהרם , בזה שחך צדק בזה אלה מלוא רק כוננה
לאסור הסחורה שהם שמיני מלוא שהיה רק בזה מלוא לא כאלו אלה
טעיה אן שחך אן זה שחך אכל איש פסול נראה אן טעיה אן מזה
אברהם אלה לבן העסק לסחור שהם אסין הסחור , וכן בזה מלוא ואלה
קרי לוויסור סחורה אסור הנאמר , בזה מלוא (פ' בלשמיני) מלוא אן מלוא
סחורה בשקב ואלה . וקמה מזה בזה מלוא , שחך שמיני הם מלוא
גל

זכרון

לשוננו וא

יסקם סג

ה' אשכנזי יהיו לבם אחר לאיסור אכילה ואחר לאיסור הנאה באיסור
בשר תורה אסור אכילה באיסור (מסע השם שם יסא לאכלא) חוץ
בשהמות שמאכל כגון סוס גמל וחמור ודג חסור בהם. גזש דלמאכמס
הם גזרים אין כגון חשם שם יסא לאכלא. (הבאה)
(ב) כל אשר אין לו סנפיר וקשקש בגוף ואף. גזש דהואל בגוף אין
או אכל אש היו לו בגוף והלויין שאלו אל ~~היה~~ ^{היה} ^{מחול}
יהונת אלה תשקצו מן השוף. מן השוף משם מקצת מהשוף ^{מחול}
המיוחד לפי ששמות אחריו רגל להשחורין גרמין מן השמאים
שם גלה השמאים אשמהמות השמאים גרמין שם גלה השחורין שפ' ראה (ל')
או יאכלו. לחיים את המאכלין לקטנים שכן משגן או יהיו נאכלין על
ידך. (רש"י) מה שם הסתם להגדיר שם להאכל לקטנים באקראיות
אמאין ולא אמאיה בשהמות שמאים וגמין שמאים, אוקר לאמר השם לפי

שהוא בשר ההוא שברך של קטנים אצלו ומן השחורין הקטנים אכל
היהודי מהם ביום שם להאכל לקטנים. (בית אברהם) אוכלין עוף קטן

אכילת שוין בא בגיג בשר וחיה שיצור הוא לחז מ"ז, בכ"ז
ואסור אכילתו לקטנים מבין ארבע שבהם הוא מלוב
בשר בהמה טמאה וכן דין אכילתו לקטנים בשר כ"כ אברהם
הכל כי אכילתו חיה שיצור וכן איסור אכל בשר בחי שיצור
~~אכילת אכל בשר בחי שיצור~~ ^{הוא} ^{אכל} ^{בשר} ^{בחי} ^{שיצור}
דין זה יקרא מלוב טמאים.

א. שני אבד כ סוק טז סדר שני פניה יא
ואבדאז יאכלאכא דיא/ פיה רק פיה, נקמה וקמה ויש מה מצט
איה, ואז כן המכה הקט/שגלגל ג' כ קשה כח.

זכרון | שמיני יום | יסקה | כ

ואת הקאת . יעשה להקרא מאכל (חזקוני) אהא (חזון סג) קאת גיה הקק
(הוא סדרה היחיד שאנו קורין לו "פליקאן" וברבא לבאוס גבולאוס גבולאוס
גם קטנים ויתחייבם במידה והוא מקין אלה ואולי את השלף אשר בתלכס
אילוס גיה לקרא קאת . (רע"ל)

ואת הרחם . פיל"ה . מחם של ילדיו . (חזקוני) אהא (חזון סג) איהו מחם
בו שרקק (פיל"ה) נראה מ'עצף נשגד באושר שרקק ואיה ר' יוחנן ליה טרא
שם קחץ ביון לשא מחם בא מחיים לילא . פיל"ה . מחיים פירושא משר . אהא
בגם כן שחף גיה מחם של בנה יוחנן משא קחץ זלן יחד שחף זלן זלן
גל זלן ביון לשא "רחם" באיה שחף גיה המחין יוחנן . בא מחיים לילא .
השמים . ש"ה הנל בא היחם של השמים מחין זלן . השמים .
(ש) ואת החסידה . שחף לשא חסידה גיה חסידה בגולות (רע"ל) ג'
שחלקת מגולות גיה חסידה . (תל"ה)

האנשה . אן האנשה תאיר לילא החסידה זלן הוא שחף שפני שחף , אן

חיה אן החסידה האנשה והיא שחף תורה (וב ית) והוא שחף רעני, שחף
להתאסף יתר . אהא התלמוד אמר של השחף היה שאן כיהו נה להתקלף . (פ'
ואת הבאבית . תל"ה גאל השר וברבא ח'אלה וליה לקרא שם באבית יחא
כחא וגו הוא כחאל (רע"ל) ויה שחף השם האבא לכחאל "זל שחף דהשחף
יורה את תאיר אכ"ש כחבא י' של רחם אק אנש גחני להדחה גליה שחף
שהו עיה ג"ש פיל"ה . (תל"ה)

ואת השחף . גשם שחף מחם חל"ה כחבא גל"ה ין גשף , שחף ין שאן .

גבאר של הבנפיש . שם יורה גל יורה בשחף כחבא גבא כחבא .

וב/ כתב הרב"ק שהוא הזכר קחץ כנפים ואשר נחלף קולו . הכחא פיל"ה .
שחף האבא לילא הנל אסני כחבא אכחא לילא כחא גחני קולו שחף אכחא .

זכרון

לענין יא

ויקב כב

סליש . ושלם גסל-ניס . (חזקוני)

חזקוני . יתחזה ברעליון לנתיב שכן . (חזקוני) וחזק אחז פל' יתחז חזק קליב
נולד לבנין השלם כמו גמל'ן אן גמל' . והוא אחז שז חזק ברעליון
וקרואו בל' קפ'ל' כמו וחרואו מסיגראתיבס (תפליס יא) וקס' (ש"ג כב)
בא קליב ויחזקו ברעליון הסבר , וסלינס אחז כיון חזק בא בארשית-חזק
שסלינס אחז שז פליס הסבר' לכן חזק' ארצה הינער .

ואת החזק . לבסוף יביני ר"ל יהיה זה שסלינס בחזקו הסל' אחריו
בא'ל' . בזהר להיון הזה שסלינס בחזקו הסל' . ארבע' שז סלינס-ש"ל (הינער)
א"ל שהוא מלשון "אסתכל החזק" פל' בשר התחלה זל בשר השפלות יהיה לבסוף
(תרגום השליש' חזק שז) ופל' זה שז הסל' יניני הארצה הכרס' הינער
בשפלותו וסלינס זה שז חזק' וקפ'ל' אן הארץ יתחזק בשפלותו וסלינס
אפוא . (זה חזקוני)

(כג) וכל שז הסל' ופל' לו ארבע' חזק' שזן הוא לבסוף . כשר קליב זה
למלה (פסוק ב') אצל מלכא בל' שז יניני שז ארבע' חזק' ופל'
א) שז לו ארבע' חזק' והוא הואק מלכא חזק' אצל ואז חזק' הוא
הוא פל'ל' באור' ג' . (א) שז מן ארבע' חזק' ופל' הוא חזק' ופל'
שזא שז' לרעליון ארבע' כנא אג שזא שז חזק' אצל ואז חזק' הואק
שז חזק' בארץ (כ"ג חזק' ופל' שזא שז חזק' חזק' חזק' חזק' חזק'
שז ארבע' ב"ק לומר שהואק שז ארבע' , והוא שזא שז חזק' חזק' א"ל
פל'ל' באור' ג' ופל'ל' נקרא שז חזק' שזא שז חזק' חזק' חזק' חזק'
ב"ק לומר ופל' שז חזק' ופל' לו ארבע' חזק' ופל' הואק כי חזק'
הואק

זכרון

שמוע וא

יסקה ב

הוא ברמון רק עומד על האספן לנח קצת שהוא שני לנחמה והוא
אמנם בין שאני שרץ והוא לאו שרץ השני הוא בי ואם שרץ להבדיל
אלה ואם הוא ואם שאני אהב שרץ מנח שרץ אכן השני והוא
שם זה נקרא שרץ שרץ השני ושרץ הוא אכן כי שרץ אינו שרץ
כי אם שרץ היותו ושרץ אכן שרץ שהוא עומד שרץ הוא שרץ
שרץ או שרץ. (הה"ל שרץ שרץ) ושרץ כי שרץ
היה שרץ כי שרץ השני אשר לא ארבע שנים שאני הוא שרץ
שם לא שרץ שרץ הוא, כי שרץ שרץ שרץ שרץ
שרץ הוא רק שרץ השני והוא שרץ שרץ שרץ (הה"ל)

אך שרץ שרץ שרץ השני והוא שרץ שרץ שרץ
הוא שרץ לא שרץ שרץ שרץ. והוא שרץ שרץ
אשר שרץ שרץ שרץ שרץ שרץ שרץ שרץ שרץ
שרץ שרץ שרץ שרץ שרץ שרץ שרץ שרץ שרץ
שרץ שרץ שרץ שרץ שרץ שרץ שרץ שרץ שרץ

וכן שרץ שרץ שרץ שרץ שרץ שרץ שרץ שרץ

1. 1110

1110

✓ שנת 434 כלומר שנה אחרונה
(ב) כל העלם בנקלוג יטמא עד הערב, כהן וכל
הנולד מנקלוג ורכס בגדיו וטמא עד הערב,
בשען שהיה קידר הכתוב כאן לה"ל אכזר
כל העלם בנקלוג יטמא ^{גלגל} (במים) וטמא עד הערב,
וכל הנולד מנקלוג ורכס בגדיו וטמא עד הערב
וטמא עד הערב (ב) כהן ד"ע והרמב"ם

כח נבאליה תשיאן מ'י. עד הנפ גברה התורה באיסור אכילה של קליות
וחומר אכילה ושתיה וחמשים שאין להם סימן טהרה היקראים כל
אחד מהם, שמשון תורה אף איסור אכילה נקרא בשם טהרה או ליקוץ:
טא הוא אכיל, טאויס היס אכיל וכן שקף הוא אכיל יתני שיש אכילתו ויט
היס טאויס או טקציה אל הנפש, הנשיה הנבונה שהיו חלק אלה יט
אף שהאף אילך נטמן מ'יג ושתיו אשכנח ביוע טאמה יט טאמה הנאף
יט

זכרון

לפני יא

יסקה פי

ה' ג' אשט ואמר אלהי ישראל ה' אלף לאוסר אברהם וישרי הכל אלה
הנבחרים אצל אלהי ישראל ואלה רק אלה ישראל ואלה ישראל ואלה ישראל
אלה ישראל ואלה ישראל ואלה ישראל ואלה ישראל ואלה ישראל ואלה ישראל
כה וכל הנאמרים אלה ואלה ישראל ואלה ישראל ואלה ישראל ואלה ישראל
ג' אשט אשט אשט אשט אשט אשט אשט אשט אשט אשט אשט אשט אשט אשט
היו אלה אלה ואלה אלה ואלה אלה ואלה אלה ואלה אלה ואלה אלה ואלה אלה
ויהי רק אלה ואלה אלה ואלה אלה ואלה אלה ואלה אלה ואלה אלה ואלה אלה
והיה אלה ואלה אלה ואלה אלה ואלה אלה ואלה אלה ואלה אלה ואלה אלה
בזקא ישרי אלה ואלה אלה ואלה אלה ואלה אלה ואלה אלה ואלה אלה ואלה אלה
ואין אלה ואלה אלה ואלה אלה ואלה אלה ואלה אלה ואלה אלה ואלה אלה
אלה ואלה ואלה ואלה ואלה ואלה ואלה ואלה ואלה ואלה ואלה ואלה ואלה ואלה

והיה אלה ואלה אלה ואלה אלה ואלה אלה ואלה אלה ואלה אלה ואלה אלה
בזקא ישרי אלה ואלה אלה ואלה אלה ואלה אלה ואלה אלה ואלה אלה ואלה אלה
ואין אלה ואלה אלה ואלה אלה ואלה אלה ואלה אלה ואלה אלה ואלה אלה
אלה ואלה ואלה ואלה ואלה ואלה ואלה ואלה ואלה ואלה ואלה ואלה ואלה ואלה
כזית אלה ואלה אלה ואלה אלה ואלה אלה ואלה אלה ואלה אלה ואלה אלה

✓ ששן אדום כ"ח אפ"י מא"י וי"ד

וקלה אי קצות האשון הזה "במצודה מסכסכת טאמזה
אובכים כ"ג משנה דהאר והרטב (חאלין ק"נ) פירוש להבהמה
כא זמן שהיו מסכסכת אין לה שום טאמזה עצמית רק ביום
בזו"כא מקבאת טאמזה מלח כפרש' במשנה (למ) וא"כ זין
יבדק ע"ז סוף אשון הכתוב הזה "בא הנלמד בהם יטמו" והיה לו
אכתוב אכתוב תבואה להם שטמו" בשרץ וא"כ אכתוב "בא הנלמד
בהם יטמו" ש"ל כא זין הנלמד בהם יטמו" כי הם יהיו כושר
טאמזה וא"כ ואל כאים זין מקבאים טאמזה רק מזה הטאמזה
ורק זין מקבא טאמזה זין ממשון? ואל זאת הדון מזה
בדצוני אחר למישר "טמו" הם אכ"ל למישר הכתוב הזה
יתפרש ע"כ להם נשא תבואה טמו" (ע"י עיזתם בשרץ) וא"כ
"בא הנלמד בהם יטמו" אכ"ל.

1 זכרון אשר היה "יחידת צדיקה" אשר איננה "ששית". ^{יחידת} ^{כח} ^{במילים}
 האלה נבואו גם לפני ואחרות אשר יתנו אלה הם, ואח"כ אשר
 "יחיד איננה מילה" הן אן אלה איננה מילה אלא יחידים צדיקה האלה
 חזיר אבאן האן און המחקר והפסק השא אשר "אבא האלק הא צדיקה"
 הן אלה שאן אלה שוק סוף סברה בעון בזה אבא וחתול ~~שאן אלה~~
 בא פרסה ואמר מילים אלה. האלון "ששית הם" לשון רבים יורה
 שגבר מלך יוני בהיותו אבא.
 בא הולגת בהם ושא. ידה מואן למהי שכבר אשר הולגת בנפלת
 ושא, שג וקטה האלון הולגת בהם ששית פחיתים ליה לא אור פ"ש
 חמה הולגת בנפלת אן כ"ל בלתיים הולגת ^{ששית} בנפלת, כי הולגת בהם
 ששית פחיתים, ואבא האמון שגא אלה שגז הולגת בהם פלגיונן נפלת
 ושא ויה יחיד פחיתים שגא ששית, ושאלו (לפניהם ששית) שגא נפלת
 פחיתים אבא יחיד אלה הפחיתים לפנין בנפלת פחיתים ששית ששית
 אורחים כ"ל בנפלת בהיותו והראש (חולין קט) ונצק האלון שולגת בהם
 בנ"ש ששית (החלה הא הפסקא) ויה למדבר כולן אטאמיה קאה היותו אטאמיה
 אובאית אלו אטאמיה חמורה ליה אטאמיה נפלת אבא הפסקא כולן לק אטאמיה אלו
 בן וכל האלק הא צדיקה. שאן אלה צדיקה כולן רב האלכים ^{הוא}
 כל האם אבאן "האלק הא צדיקה" בא הפחיתים והחיות שגדול חולין
 מביא התורה וכן האדם האלק הא צדיקה כיון בא מקום אשר חזקן כל
 האדם, וכן אשר לא נפלה כל האלה היותו האלק, ואל צדיקה יבוס
 ופחיתים

גכרן

108 2p61

[illegible]

(ב) וְהִתְחַבֵּקָהּ . מִשֵּׁשׁ זָרֶק (זֹחֵל אֶנֶם) הַיִּזְרָא קֹל אֲנִי וְאֲנִי יִקְרֹאת הַלֵּל
 וְסֵה הָאֵל מִן שֶׁרֶץ שֶׁמֶה הַיִּזְרָא קֹל אֲנִי יִקְרֹאת לֵב . יִשְׁפָּר רֹחַ .
 וְלֵאמֹר נִקְרָא (וְאִנֵּי) .

והבט. מן שרץ הארץ. ושל לא פתר התורה המצוה זאת, ואמרוהו אברהם
 ג' פס' לא מנעו אברהם. אך בארץ המצוה יש מן (אמריכם) הקורא
 בעצמו. (אמריכם) והוא נגד אברהם כמו אמרוהו אברהם אמרוהו אברהם
 בארץ מצרים, ואין לא שם מנעו אברהם, אמרוהו אברהם אמרוהו אברהם.
 והטעם. אמרוהו אברהם אמרוהו אברהם אמרוהו אברהם אמרוהו אברהם
 אמרוהו אברהם אמרוהו אברהם אמרוהו אברהם אמרוהו אברהם

6849

27

[illegible]

35 2761

10, 11, 12

1173

נמלה לא אכלה יקראו טמאה. (המשך דבר)

1133

—

170

למה וכל אשר יצא מבתרעם אלה. קולו של שם. ומה שם. כשר

במה מיקראו לך, זאלן עפלי חרם איינר וואס קיט דריי פסוקן
✓ ין הקרקע (אויפן מיטל) אקורד צו אקורד (פסוק א) (לויטן מילאטאריש) דאס

כונסות

בן האדם הוא גאון אקראי שאינה מתגבש ומתחברת אלא שחרת
היחשבה שהוא תגבש על אדם גבול הוא משהיה הגוף אכיל בלי תוס
שמירתו הטו שחרת בן האדם אין לו שחרת אלא שלישית הוא פ"ג
אם נסר ארבעה אלקים לא תשנה, אלא בתג הא"ה ג"ה

זכרון

לחיות

15 27-81

[illegible]

יסקר

יני יא

גברון

למיני בבל חרס שצריך להיווג נשאל ואם חסרו לקרקס אונל מקבלטאמה
שמן טאמה במחומר, אבל חסר ובינים אש"ה שחזר לקרקס אונל טאמה
אל הקרקס ומקבלים טאמה. (שבת קכ"ה) ולכן חלקו מלאר חלי חרס
וזה בשבת ראשון ג' טאמר חסר הימנה (כ"ה סוף סוף) שכל הכאוס
הבולט בארץ שהארים מלאר חסר ובינים שפאקס הבתלים והל"ה ג'ו
לפי חסר ובינים כלום הימנאלין הן, אין באונתו שוונן יסמאן אלן בתלום
אבל הוא למן שם למה שפאקן כלל מחאביס, לפי שכן כלום הימנאלין
מקום לקום אונל מדמיקן שם לארץ אלן לפי שעה. (שנים והפאמח"ה)
אין שפאקן פאד אחר חסר זמן עמדה לו שפאמח"ה לקרקס
כ"ו (לפנים נח) ולפנים חרס שנים חסרין מלאר חסר עמדה עמך ה'
נראה לו למה שוב חסרין הן למן שפאקן אכן זמן עמדה (שפאקן)
ומש שכל האלן מה שכלי חרס עמדה למן שפאקן אכן ובינים למן
עמדה (שפאקן קל) הוא שפאקן כל דהו אלן עמדה היי

שפאקן דהו אלן כי מלאר חסרין כל חרס ואם הוא שפאקן למאכלין שפאקן
במאכלין למה ואם הוא שפאקן למאכלין שפאקן כפאקן שפאקן כפאקן
מלאר חסרין אלן דכל חסרין שפאקן כפאקן שפאקן (שפאקן) אחרים (לפי
פ' ו' ה"ה) אכן עמדה לו למן שפאקן אבל חסרין ובינים און שפאקן
במאכלין מלאר חסרין אלן ואם חסרין מלאר חסרין חסרין חסרין חסרין
אך חסרין כפאקן שפאקן (כ"ה סוף סוף) שכל חסרין חסרין חסרין
עמדה. - ומה שפאקן חסרין חסרין חסרין חסרין חסרין חסרין חסרין
ז"ל. אחר חסרין ובינים יתן שפאקן חסרין חסרין חסרין חסרין חסרין חסרין
כי

✓ לשם אצקאל

אין יאזש נבון העלם שפארייט פון" כי אין לשם
אין פארה בך אין פון קאפן שפארייט אין" כ
נעלן שפארייט אין נעלן שפארייט אין לשם אמר" יהוה
שפארייט" אמר אין אין שפארייט שפארייט בך שפארייט
אמר שפארייט שפארייט שפארייט אמר שפארייט
אין לשם אמר יהוה שפארייט בן אין פארה
אצקאל בן שפארייט פון כן קאפן שפארייט

ו' שם אברהם בן משה המלך אברהם

אברהם בן משה אברהם בן משה
חכם מכל הזמנ' אשר נבחר אליו מלך הארץ וכל
צורת מלכות דומה אליו (על פי השכל והצדק) ואין
הבשר מכלל לעצ' הזמנ' רק הזמנ' בלי חכם להיב' אל
בשרו ואין לעצ' קצת קצתו אלא כח האדם והכח
שם קצתו אלא כח האדם ואין חכם מלך דבאר וזמנ'
דבאר חכם אברהם וזמנ' מלך נאמר ואברהם ואברהם
למלך אברהם בן משה אברהם בן משה
צדיק הכשר. (התורה)

זכרון

שמעוני יי

יסקר

ואינו ראוי לזכירה ויחלף אינו ראוי גם לאכילה ויחלף יסקר שאמה (ה' א')

סהר הוא פ' רש"י יפני שלם הופקר לקרן שאמה שלם באו אלו

מיני מנעלים אלו וכו' ואלו מיני של גרם אחר שנתנו ואלו מנעלים אלו

~~שם הוא אלו. ואלו מנעלים אלו ואלו מנעלים אלו ואלו מנעלים אלו~~

~~והוא בארץ ואלו מנעלים אלו ואלו מנעלים אלו ואלו מנעלים אלו~~

~~בארץ ואלו מנעלים אלו ואלו מנעלים אלו ואלו מנעלים אלו~~

~~והוא בארץ ואלו מנעלים אלו ואלו מנעלים אלו ואלו מנעלים אלו~~

~~והוא בארץ ואלו מנעלים אלו ואלו מנעלים אלו ואלו מנעלים אלו~~

~~והוא בארץ ואלו מנעלים אלו ואלו מנעלים אלו ואלו מנעלים אלו~~

לח) וכו' ואלו מיני של גרם. והוא שכתב אחר בשואמת ר'י חרם

שם האוכל אשר יאכל אלו מיני, הכ' צוקן לאמר זה פה

השמיני שלם אלו מיני שלם בשלף שצמח אינו שם אלו הפה, ואלו מנעלים אלו

~~והוא בארץ ואלו מנעלים אלו ואלו מנעלים אלו ואלו מנעלים אלו~~

~~והוא בארץ ואלו מנעלים אלו ואלו מנעלים אלו ואלו מנעלים אלו~~

~~והוא בארץ ואלו מנעלים אלו ואלו מנעלים אלו ואלו מנעלים אלו~~ (הה' א')

אם לזכור שגור כהנה היתה חרפה זו פה כי יחלף מהו (הה' א')

אפס כי יחלף מנעלים אלו שם הנושא שם אפס הנושא שם אפס

הוא שם הנושא אלו אפס הנושא שם הנושא שם הנושא שם הנושא

(חולין ק"ח) שם אפס אלו שם אפס אלו שם אפס אלו שם אפס אלו

שם הנושא שם אפס אלו שם אפס אלו שם אפס אלו שם אפס אלו

הכ' שצמח אלו שם אפס אלו שם אפס אלו שם אפס אלו שם אפס אלו

והוא בארץ ואלו מנעלים אלו ואלו מנעלים אלו ואלו מנעלים אלו

זכרון

שמיני יא

ויקרא יא

לכך יסמך וא"כ הכתובים יתחייב זה את זה אלא ובאנו על שרשים
שלמותה לרצונם האמורים למטה שזרעין בקשר ואלו לא דין קשר
יהי בשרם שטא בשרם ~~בשרם~~ בשרם שטא בשרם ~~בשרם~~ ואלו "יהיה"
אברהם" ואלו יהיה שרשים שזרעין קשר ואין לא דין קשר ואינו שטא
בשרם ~~בשרם~~ בשרם ואלו "בשרם" ואלו "בשרם" ואלו "בשרם" ואלו "בשרם"
רמז יתקשר במורה למה שאמר חלל (חולין ק"ב) וכן הוא ברמז
(פ"ה יהי אלהים השמים והארץ) שרשים שלמותה ה"ל שטאין שרשים
בשרם שזרעין קשר בשרם שטא בשרם שזרעין קשר בשרם שזרעין קשר
והבית והשטא והחיים, ושאר הארבעה היינו החלל והשכר והרץ
והתעשר שזרעין קשר ואינו קשר לכן הוציא בו שזרעין. וליכא מידי
באלו רמזים באורחיהם. (חלל)

שם) ובי ימות מן היהיה. היה ראוי שאמר ובי ימות לשון קשר
(נפתח) כי היהיה לשון קשר, אבל ^{אלו} אמר בן היהיה שטא

לאין הנבילה שטא בשרם אלא כהיה כאלו חלק ייב
אין שטא לכן אמר ובי ימות לשון גבר (נפתח) והורג שאלו חלק
ייב שטא בשרם חלק לשון גבר, והנה הוא חלקן ובי ימות חלק
שהיה נבילה לשון קשר הוא והגבר חלק לשון גבר מן החלק ייב.
אמר הוא לכן אמרה. אמר לחיים שטא בשרם האמורים שזרעין
יפרי שטא הימותים. (שלה)

ס' והאובל מתלה. ש"ה הנה הכתוב יזכר שאלו חלק הארבעים
לנבילה ואלו יהי שהוא אורח ונפתח בשרם ואלו חלק
א"כ

זכרון / שנינו וא / ויקרא

א"י זה צורק וט סמאר היה וזל גלל וטלה על ההגות להחיות
באכילה יתר וקמח אן בנטא יתפ שברי וט זה גמט וטלן ואיסור
אלו הי בטואות מדג לבד ^(כב"ס קמחים) וקבלו הכתוב למכ"י אין זה אלל סמאר
מדג ובסאס באדיס. (הי"ק) וסלב ו"ל בגמטלן אף בטבלה להחיות
לשם למגד ובסאס באדיס למשק וטל רק יתגד שפסך לנאוס בתפלה
ומילאן אמת אהל כל בין שולד זה ון וטל אמת הלא סמא מלל
אל וטל זה לא סבלה והחיות שש ואלו בבסאס באדיס אהל החול
נפלה אף שהנפלה מדנין מנחת בתוך גמט וטלן שפלה
והחיות שש ובסאס באדיס כי הבלויסה מנחת מלסא כי סמאר
בלויסה אינה מלסא לכן סיהר הכתוב כסמל והחיות שש כן
הלא שפסך בקרא למגד התפלה (מילן ש"ל) אינן מזה להחיות
קרא סמאר האכל בן סמאר וטל וכן סמאר וטל סא לאכל
למן שגור לנאוס ונאוס כה וטל, כסא סמאר וטל הא חכמ

כן נאוס ונאוס אינן סמאר סה סיהר כגיד נפלה. (הכבד"ק)
מח-מב) וכל השלף השולף על האשלף שקל הלא לא יאכל. סמאר
על גחון וכל האלף על מרחש מל. למלה (פיוק פ"ל)
דבר הכתוב סמאר שמת שפסך סמאר ואל דבר סמאר וטל
האשלף כסן שמתן איסור האכילה כל השפסך החותנים על האשלף
לויס וקבלו אלה למינן מלסאס סמאר. וקבלו וטל סמאר האשלף
בן אלה השפסך לויס למינן מלסאס כלא וטל האלף על גחון זה
נמל וטלן שגור בן (בראשית ג) על גחון תלך, וכן ואלה שש למינן
מלסאס

עקר

בנין

זכרון

הגאונים והב"ר הולך אל ארץ ישראל
הרבה הגאונים והב"ר אל הרבה הגאונים אל ארץ ישראל
הגאונים כי שקל הם. (שם)

הגאונים והב"ר אל ארץ ישראל
הגאונים והב"ר אל ארץ ישראל

הגאונים והב"ר אל ארץ ישראל
הגאונים והב"ר אל ארץ ישראל

הגאונים והב"ר אל ארץ ישראל
הגאונים והב"ר אל ארץ ישראל

הגאונים והב"ר אל ארץ ישראל
הגאונים והב"ר אל ארץ ישראל

הגאונים והב"ר אל ארץ ישראל
הגאונים והב"ר אל ארץ ישראל

הגאונים והב"ר אל ארץ ישראל
הגאונים והב"ר אל ארץ ישראל

הגאונים והב"ר אל ארץ ישראל
הגאונים והב"ר אל ארץ ישראל

הגאונים והב"ר אל ארץ ישראל
הגאונים והב"ר אל ארץ ישראל

הגאונים והב"ר אל ארץ ישראל
הגאונים והב"ר אל ארץ ישראל

הגאונים והב"ר אל ארץ ישראל
הגאונים והב"ר אל ארץ ישראל

הגאונים והב"ר אל ארץ ישראל
הגאונים והב"ר אל ארץ ישראל

הגאונים והב"ר אל ארץ ישראל
הגאונים והב"ר אל ארץ ישראל

הגאונים והב"ר אל ארץ ישראל
הגאונים והב"ר אל ארץ ישראל

הגאונים והב"ר אל ארץ ישראל
הגאונים והב"ר אל ארץ ישראל

הגאונים והב"ר אל ארץ ישראל
הגאונים והב"ר אל ארץ ישראל

וכי זנו ה' ואלקים והתקדשם והייתם קדשים
כי קדש זנו. פלי יאן כי זנו ה' ואלקים אל תלמדו
אתם עד כמה שיהיה בוכאנעם והתקדשם מלמעלה
ואז תהיו קדושים כמאת כי קדש זנו וזנו ולענין
זלבים למי קדשה מאמרה עד שיהיו קדשים
כמאת זאם רק תהיה תמלה ילדעם מתדאומה
באתתה. - ואז תשימו את עצמותיכם מעל

השליש. תשימה זמח למח לאורה והתקדשם והייתם
קדשים להיותם צדקה גדולה וזלד זמן ששן אור ואלה
אלהיה ואז תשימו את עצמותיכם על השליש לזה שכן
אמר רק אנשים פחות זמן לאכל החומר יהיו נזהרים
עלמם אל נפשותיהם בנפשות שרצים זלד אנשים כמתי
מדינה גמולה כעל לא יאמר אלה אלהיה
חמרה כמכילת שרצים זלד זלד חזק (כמכילת ג)
אגדו מהתקדשם פחות וביים אולעלה, והיות ששעל
בחיילן (פ' ב' קמח) לזו חמרה בנפשות וביים אולעלה
הבינה לזו חמרה נפשות וכדומה שפזם זמח בל
יהיו אבות מועל אולעל חמרה הצדקים ואז נפלא צדק
אולעל וסבר בל מוח האלעל שדל"ם האז והאכיל

בשר נבילה (ז' שם במהרש"א) ואח"כ נצדד אהלו
יהודי אלפי' נחזק הסמכות שלם ותקדש קטילת
ידיים אלו וקמו אידי זעזוע שרצים נבילה אלו יחזקו
אל נפשותיהם ז"ל.

החול על הארץ, פה לעד האלון וכתב החול בעלמ
הלוי הנזכר בעל השרה וז"ל למקור מצינו אמרה
(ס' פ') למה לומר בא מצד ההפך כמא שרץ קולר
וצה המצד למען אבן סף חול לבוא אל הכיחול לבד
מה נדמו בבחי חז"ל לעומת החול ז"ל לעין סרה

ורבה רק לבא מעומת באו חובל נצדד ונפדה (הנ"ל)
מה נזכר אומר יצא כי יצא ה' המציה זלעם מל"ה
ע"ה אהיונו לבס אהיה ים נכ/בד"כ אהיו

קדושים מלך למען אל מתקדש ומה וכנ"ל

אשרתם קדושים כי (קדוש ונע יכ/בסמך אלפי
זה ים והבין קדושים אשר וז"ל אהרן הכהן וקדש
אלו וז"ל וכן בהרבה מקומות כאלו הדברים
קדושה דגמול אשר ואלו השו"ת מלאו מעין

זמרו חז"ל במדרש (ויקרא רבה) קדושים אלה
יבוא כמות יצא כי קדוש זנו קדושו אמר וקדושו
והיכי נאכח מהבא מלאו שמענו וחסר דלל לקדושה ה' מלאו
ולו נאכח חסרה. (וסוג זהב מורה)

גור) צוואת תורת השמות והוא & אכל נפש המורה הרגולת קמות
השמות. ואמר ע"א השמה כמבאר במצא המען - והוא & כל אף כע
גם לרף הדורף ההואק לא זרעו - אכל נפש המורה. דגים ומלות הים
(כנראה מסבר כמאמרו כ. כוא) כאן פססין בולטותא ואח"כ למר
ואכל נפש השלצת על הולד. כי סמך כל זולתא של ברת יניע מותרין
אמנים אסורים לפי מה שהיה ודורף ואמר הים, והפריצ מהם נפש
השולצת על הולד לזון גם אחד קמנו השלצת המור אכילה
ואכל נפש השולצת אף יתרה פ"א כל אלו תולד נחש (הזקוק) (נעל)
(א) אהבנו בין הטמא לבין השחר. כי הולדה הצואת היא
מורה בין אהבנו בין הטמא לבין הטמא ^{וקול הטמא} הים יל לטמא
אטמא במצא וטמא ^{במאמר} כמאמר בהמאמר אחר (בין המאמרים) אכילה ובין
המאמרים אכילה) אכל לומר שרצו הע"א ~~כל המאמרים~~
אין לטמא לזון לומר טמאיה קפח כגון כל השלצת אול טמא
הע"א אכל הברואים לבושים אפרואים. ^{ההסדוק} צאצאיה טמאיה וטהרה
אמרנו הן לומר שהמורה המורה היל מורה בין אהבנו בין הים
קמנו ואמר אהבנו אכילה וזה בין המורה המעצא ובין המורה
אין אף תמצא. ואמר המורה לומר המורה כי ע"א הדורף.
אין לכל הפסוק ^{היה} אהבנו בהבדלה ^{היה} המאמרים אכילה ובין המאמרים
והטמא והטהור כי הטמא אכילה והטהור אכילה כל ע"א פסוק
הקדמות ^{המאמר} קמנו הטמא ובין הטהור "אמרנו בין המאמרים אכילה ובין
מאמר טמאין אכל נצר באון נצר ^{המאמר} הטהור (אין הטמאיה
הטהורה) כי מ"א אכילה נצר והמאמר בין המורה הנמצאת ובין המורה
אמר אף וטמא "אמרנו במאמר אכילה אכילה נקמה. אכ"כ ועל מה

למקדוקן להקדמה ראשונה נאמר תראה השמן והלחם
והקדמה שניה נאמר תראה החיה הנמצאת והלחם החיה אשר לא
תמצא ^{אליה} דגם מאמר זה (הואלין סג) תמצא דגם מאמר גאון ויצא אפנימי
לומר והנה הואם להפאת טמאות מראות אל השמיות אפיכך וזה
הבטח (כונה יד) בטמאות וגאון ויצא אפניו למסות טמאות מרופים
אל השמיות אפיכך וזה הבטח בטמאות יד ואלו הצביר הפעל בזה
תראה השמן כי השמיות מפורשים ^{והוא הפעל בדומה} תראה והלחם השמן למיני
מפורשים בתורה ואלו המפורשים הצביר הפעל בזה ^{תראה} החיה הנמצאת
כי הן מפורשות ^{והוא הפעל בדומה} תראה והלחם החיה למיני מפורשות
בתורה (זמר תורה)

בין החיה הנמצאת ובין החיה אשר לא תמצא. תראה מאמר הנמצאת
אלו מיעוט ~~הוא~~ והלחם מאמר אשר אי תמצא אלון חתום שהלחם גם כן
אשר יתקן נמצא בדיוק ואלו כי עכשיו חזרה התורה ואסרה זאת
כא בחיות והקדמות לאלו סימני טהרה המפורשים בתורה ואלו עכשיו
היו מוכחים מראשית חיות והקדמות באלו הסימנים אכן חזר החיות גם
סימני טהרה אשר אלון הנמצאת בדיוק כי גם עכשיו היו מוכחים
מראשית ואלו שיקראו מהם אלון חתום, ואלו חזר החיות לאלו סימני
טהרה אשר עכשיו היו מוכחים מראשית רק מוכחים ואסרה התורה
מראשית אלו נמצא מהם מהות והלחם אכן שיקן חזר אשר אלון חתום
ואל חתום אשר לעד היום היו נמצאים. (דברי אלון בהסבר חתום)

30. 1. 1975

1. 1. 1975

[illegible]

לוי (2)
אם בואתם עליהם אכבה וצרכו סמכותם בקולותי
אלה הוצאתי בעכמא דמלכא דמולא אונת ואלה
באן ואלה אכבה וצרכו אונת אונת ואלה
אכבה ואלה אכבה ואלה אכבה ואלה אכבה
אכבה ואלה אכבה ואלה אכבה ואלה אכבה

ומה שיהיה חסדו קב"ו שם אב אביר ז"ל הצדקניו בסדר
 יום היעלה לאי כהנה חסדו כל גייע האומות השלימים אכזב
 היעלה האומות נעמה סגור ואכזב חסדו נעמה חסדו
 אכזב חסדו כל האומות אביעם הערבים למי רק נעמה קר
 היעם האומות כל ארצות היעם האומות ארצות היעם
 היעם האומות האומות האומות & לא נעמה חסדו האומות
 האומות לא היעם ארצות היעם חסדו האומות
 היעם חסדו האומות היעם חסדו האומות
 היעם חסדו האומות היעם חסדו האומות
 היעם חסדו האומות היעם חסדו האומות

ש"ק אב"ד יט בוארע הצמח.

פי' וואס וואר הרי עלי קרבן מעלה (סתר) מקיאו אוילע אין לבאחאש
מיני מעלות שירצה רק וואס וואר בסיורא הרי עלי מעלה סאת וז
יביאו המעלה מן הסאת באקא, וואס ^{ע"ז הפס"ט} רש"י וואר מבאקדק באשן
הכתוב: "אפ"ש כי מקריב קרבן מעלה אה"ל" לאי פי' הכתוב אוילע
אין יקדו אה הקרבן מעלה רק איז "קרבן מעלה" סתר, פ"ב "סאת
יהיה קרבן" באקא סאת לפוא מן האסיס אלא ממין אחר.

• ש"ק אגף כ"ה אסע שורה השלישית ג' אופרד
(למט הסעיף איז געווען נאך וויילן זיין קוועל אנגעבן אבן זיין
א הקדמה פארן אהינד אהינד אהינד אהינד)

זכרון / אנקראו ב... / וסדר ב
 ארץ הברכה יש מנהגים שבהם יראה בו הכניסה לארץ, וזה
 בו שחלג מברכה עם יי מנהגים שלו במנהגים ~~העתיקים~~
~~בארץ~~ וכוונתו זו ושאם עם מנהגים ~~העתיקים~~ לא לא מנהגים מאד
 אמרו, כן מנהגים לאו אמרו, שחלג וסדר להראות לסיני שאלו לא נכנס
 אמרו וסבבה כוונתו לא השרה; ולחך לא המנהג העתיק הן העצב
 לא השלג מנהג השרה הונו עם מאד (אין מאד כיב השלג, וכן
 מאד מנהגים) שם המנהגים השרה מנהגים זו אבולג וקר מנהגים

הנאמר אברהם משה
~~הנאמר אברהם משה~~

והנה המנהגים שיקראו וזו מנהגים להקדים
 מנהג קרבן נק מנהגים השרה, והמנהגים להקדים
 וכוונתו להשרה, וזהו מנהג ~~העתיק~~ ^{הכניסה} וזהו מנהג
 המנהגים המנהגים, אכן לא קראו לה להוא מנהג
 כוונתו הונו עם, קראו מנהג ~~העתיק~~ ^{הכניסה} וזהו
 המנהגים מנהגים מנהגים מנהגים (הכניסה מנהגים)

מאד. וזה מנהגים מאד הונו מנהגים כוונתו מנהגים. מאד. להראות מנהג
 הקניסה ~~העתיק~~ מנהגים מאד וכן וזו מנהגים מאד מאד מנהגים
 מנהגים מאד מנהגים המנהגים מנהגים מאד ^{הכניסה} מנהגים וכן וזו מנהגים
 מאד הכניסה.

וזו

1703

• 2 ויקרא

КС 2761

[illegible]

04/26/68

11223

אוקרן . ע.

12 APR 1961

ה' צדיק וגו' ומהלך צדיק צדקו כאלו אין גבורה בו וצדק השם
 וכן אלהים שאלו הרשעים, אמר כאלו אין הגבורה לשם אלהים
 אלא כי השם גבור ומהלך צדקו ואלו, והנה היה שומר צדקו עד יום
 המוסר, ואכן לא יום הגבורה נסין תמיד אצל השם לשון גבורה כאלו ומהלך
 אלהים את צדקתם ומהלך אלהים את צדקתם את אלהים (שמות ה')
 שפרם לא יום הגבורה, וכן ומהלך ה' (שם א') ומהלך אלהים את צדקתם
 (בראשית ה') ומהלך צדק ומהלך אלהים ומהלך אלהים ומהלך אלהים
 אף שם וכן צדקתם ומהלך אלהים ומהלך אלהים ומהלך אלהים
 אלא כי אין שם אלהים ומהלך אלהים ומהלך אלהים ומהלך אלהים
 ומהלך אלהים ומהלך אלהים ומהלך אלהים ומהלך אלהים
 ומהלך אלהים ומהלך אלהים ומהלך אלהים ומהלך אלהים

והגדל וכן הוא האמת כי אמר הקולן שהיה יונה וכלה אחרת
 תלך הנשאר הוא גרש והנה א"ה האמן והנחתה יחידה מאמן
 והנשאר כי בוד. ואש"ף שהיו זרועה יקולן מ"ה היו קרי קריס
 בן הקולן שקרי על היגה כי נמצא היה אברהם ואלה ה' האמת
 החליות להיות מוכר אל על היגה ארומ נגח אלא שהק"ח נין וקרי גח
 מאן אברהם אברהם"ל כל הליז מאמן גח קא וכן אברהם תלך אלה
 על האמת. (נ"ה)

זכרון

ויקרא

ויקרא

כו

א' והלכת מן העדה אלהים ואלהים וכן בסוף (סוף) ואלה
מעלות השולח נאמר ג' והלכת מן העדה אלהים ואלה
ובסוף אלון האז אברהם, אקרא (פסוק 1) ואלה העליות
אלה יזכרו אלהים ואלה, הנה אברהם הכסף אלון יש עזב עזה גמ
עלי אלון ג' ואלה שפה נאמר דיע העדה בכל ואלה בזרן כאל:
מה שייך מהם אברהם ואלה ששמהם אלהים ואלה כאל ואלה
במעלות סוף לקרא אלה שייך אברהם והשירים שייך אלהים ואלה
ואלו"כ ואלה האלון הזה ענין גמ במעלות השולח (שהיה האלון כיון
להן ואלה השולח מעלות סוף ואלה כאלן אברהם) ואלה אלן מסר
פה מה הם עושים בשירים ואלה הם אברהם רק כקדוש דמים ואל
אלהם פסוק ויבואים הם אברהם בכל מקום שירבן ואל קדוש הגוף
יש אלה ואלן אלהם פסוק ואלהם הם אברהם דוקא במקום קדוש
במצר ואל אברהם אלה"כ באל"כ לשם אברהם בפי"ט דיעם אל
העדה והלכת מנה יזכרו אלהים ואלה ואל במקום קדוש מנה
וא"ל ואלה שפיר זה שם בדוקר במעלות השולח (ואל מעלה
סוף) בדמית אלון הכתוב והרים מאל בקדוש (אלן נאמר וקרא
מאל מאל קדוש כאל במעלה סוף) ואל במעלה סוף אלן כאל
העליות מנה יזכרו אלהים ואלה"ל ששמהם אלהים ואלה הקדוש
יזכרו הם ואל השירים כי סוף שם אלן ואל אברהם רק ואל"כ
כאלון ואל ואל ואל, אכן ואל שם והלכת מנה יזכרו אלהים
וקרא בדוקר ואל מעלה השולח ששמהם ואלה הקדוש הקדוש
יזכרו הכהנים ואל השירים כי ואלה קדוש הו"ל מנה

אברהם האב אבינו ואלהינו, ואמרו כלל חנה זכר אלף גמ
השייח לא מנחת סאת אחד מאתם לא יהיה מעבר וזמר
הקטרת הקדש רק זמר ישרותם או שישראל זין צהר בין
עצמוסן זמר אי אשר זהו אכל.

ד זה שנת אסתר ויקרא ה' ב' כח וזאת שנה רביעית

ואות מצות באור השמן. צדיק ארסין האל האמן ואלות מצות האל
ע"פ חוק ארסין ארסין וז"ל שנת ארסין ארסין ארסין ארסין
למשל רק זה באות סאת השמן כאלו בסאת ארסין ארסין ארסין
באות השמן ואין זה הדבר האסור? וזאת הארסין ארסין ארסין
פתיחה כדן כל ארסין ארסין ארסין ארסין ארסין ארסין
אזרח שפאתן ארסין ארסין ארסין ארסין ארסין ארסין
ובמחלות (ב' ע"ה) וזו נקרא סאת כי חזר ארסין ארסין ארסין
במחלות (ב' ע"ה) וזו נקרא סאת כי חזר ארסין ארסין ארסין

ס שנת ארסין כח

ה' ארסין צדיק ארסין ארסין ארסין ארסין ארסין ארסין
אזרח ארסין ארסין ארסין ארסין ארסין ארסין
כח ארסין ארסין ארסין ארסין ארסין ארסין
ואות פתיחה ארסין ארסין ארסין ארסין ארסין ארסין
למשל ארסין ארסין ארסין ארסין ארסין ארסין

וְשֵׁן אֶלֶף כֵּס זֶמֶר מֵאֵל (רַעֲבָא)
הַיֵּל שֶׁל יִבְרָאָה הַסֵּלֶת בְּשֵׁן עַד לְעֵבֹרֵם תְּחִלָּה הַיֵּלֶת הַמִּחְבֵּר
אֵלֶּם וְבִאֲוֵל זֶמֶר הַסֵּלֶת בְּשֵׁן וְעַכְשָׁן וְעַן זֶמֶר הַמִּחְבֵּר
הַמִּחְבֵּר אֵלֶּם אֵיכָּל אֵימָה שֶׁל מִיחְבֵּר אֶלֶּם "מִיחְבֵּר נִרְמֵה"

שם אב"ד אב"ד ס"ק ז

א"כ ב"ד ה"ה ^{ב"ד} אב"ד אב"ד אב"ד אב"ד
ב"ד ה"ה אב"ד אב"ד אב"ד אב"ד
ה"ה אב"ד אב"ד אב"ד אב"ד
ה"ה אב"ד אב"ד אב"ד אב"ד
ב"ד אב"ד אב"ד אב"ד
ב"ד אב"ד אב"ד אב"ד
ה"ה אב"ד אב"ד אב"ד אב"ד
ה"ה אב"ד אב"ד אב"ד אב"ד

[illegible]

זכרון

אקרא . ב .

ועקר ב לא

נשמה במחשבה ולא מחשבה (אקרא ג) יין ח"ט אצל תלמידי ומהלך כי
הייתה נכונה בתלמי, ואלה לא יסוק למחשבה לצי גלגול אלא צורה
לא גסה, אלא שחשבה שאלה היו נשמה רבין, אלא מחשבה שמה שם
חושב היה נשמה קטן שאלה היו רבין היו נשמה יפה, ואצל אחר ג' שם
שחשבה מחשבה שאלה היה לה כסא אלא מחשבה שחשבה היה הכסף
שאלה אה הייתה. (רנ"א)

אלה בשם חשבה. נשמה היה יצירה בנפשו לצי שחשבה שאלה ומה
צבור שאלה האש שחשבה ואלן חשבה שחשבה היה חשבה נשמה שחשבה
בשם אלן נשמה היה יצירה בנפשו. (רנ"א)

צדיק להבין שאלה בתורה פירש נשמה שאלה בשם נשמה
נפש כי תקריב מ' אלא יהיה קריב וצדק מ' ונשמה מ' והשמה,
ונשמה השפואה בשם נשמה ובי תקריב, ואם נשמה לא השמה קריב
מ' וצדק מ' ואם נשמה נשמה קריב מ' והשמה מ'. אלא בהשמה

השמה נשמה אלא הוא שני ששנים בנפשו ואלן נשמה ששנים
נשמה, שאלן לא לא תלך ואלן נשמה לא נשמה ששנים ששנים

נשמה נשמה שמה שמה נשמה נשמה תלך ומה נשמה נשמה ומה
נשמה נשמה אלא השני הנה שאלן. לא לא נשמה נשמה רק שאלן אלא
אלו השמה שם שאלן הנה שם אלא שאלן הקרה כאלו הקריב
נשמה ומה נשמה כי תקריב קריב נשמה כי נשמה שמה שמה שמה
נשמה וההשמה שמה כאלו הנה נשמה אלא שאלן ומה הנשמה שמה
נשמה אלא שאלן שמה כי שמה שמה שמה שמה כי שמה שמה שמה
שמה

ס' זמן אב"ק אל ב' אדר ב' תשנ"ה
ב' אל כ' אל אדר ב' תשנ"ה אל אדר ב' תשנ"ה
אל אדר ב' תשנ"ה אל אדר ב' תשנ"ה
אל אדר ב' תשנ"ה אל אדר ב' תשנ"ה
אל אדר ב' תשנ"ה אל אדר ב' תשנ"ה
אל אדר ב' תשנ"ה אל אדר ב' תשנ"ה
אל אדר ב' תשנ"ה אל אדר ב' תשנ"ה

337/

א. ק. ר. א. ג.

57

היה אכן בזה ארץ ישראל ³ג' ארץ ישראל
~~היה אכן בזה ארץ ישראל~~
~~היה אכן בזה ארץ ישראל~~
~~היה אכן בזה ארץ ישראל~~
~~היה אכן בזה ארץ ישראל~~
~~היה אכן בזה ארץ ישראל~~
~~היה אכן בזה ארץ ישראל~~

[illegible]

זכרון ונקרא ג. עקב אה

אם אלם לא יזנו יצא מיניו לא העפיה בפי' אלא אלם לא הלא
באלו יצא לכן מיניו לא לא מלה בפי' וזו התקן או לא תגליתו חסר
ואם ודרך ומה מיניו לא לא אחר בפי'. (החל' לא היערה סין קל')
לא היערה ושר תקריבן לה. בנשקו היען בפי'ק ט' דייק אה
נשר כמן ושר תקריבן בלשון רחום והלא לא הערה ודברת ללשון יחיד?
אם אם היה בתלם בלשון יחיד היען ושר רק מנה לא מנה אסורה
בחיות' לא מנה לא רחום כמן לחם העלם שהוא לא רחום וזו מנה שכיב
שהל'ר ממואן ומה לכן תפס ללשון רחום אפוא מן אלה וסורנו בחיות'.

(והפיר קוראיו לא להפ' ושר תקריבן לה" שפ' חייכי לאלה ללשון
נחמ' (אם) בתלם מנה (דל'נ') אה, אשר ושר ושר ושר (החל')
פי

1253

ויקראו .ג.

15

[illegible]

1123

איקרא 2.

30 11

(י) קרבן ראשית תקריב אליו. פ' השואה והבשר הנזבחים. אלה הם

קרית רושית את האדם ופבריקים, ואם למאן רושית, שיהי רושית לך

~~הספחות אבן הראוי (פ' פנים) ההקדמות שמה חמה לה, והכלות~~

~~הוא אשר (פ' מלכות) הוא אשר בלתי אצטרך; ואף הסביר לו שאף שיהיה~~

~~נחלת אל ואלה ימים קדושים ואלה ימים קדושים ואלה ימים קדושים~~

[illegible]

קרובת קרובת . אברהם היה נקרא " אברהם האבן קרן

ישראל, ישראל, קרבן. (י) יידיש "ישראל" זיין אן ישראל

פרידריך אמר כי אם תבטל הארץ לא ידעו תבטל, ואם לא תבטל לא ידעו תבטל.

[illegible]

ד' א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ' כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל' ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט מ' מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט נ' נ"א נ"ב נ"ג נ"ד נ"ה נ"ו נ"ז נ"ח נ"ט ס' ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט ע' ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט פ' פ"א פ"ב פ"ג פ"ד פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח פ"ט צ' צ"א צ"ב צ"ג צ"ד צ"ה צ"ו צ"ז צ"ח צ"ט ק' ק"א ק"ב ק"ג ק"ד ק"ה ק"ו ק"ז ק"ח ק"ט ר' ר"א ר"ב ר"ג ר"ד ר"ה ר"ו ר"ז ר"ח ר"ט ש' ש"א ש"ב ש"ג ש"ד ש"ה ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט ת' ת"א ת"ב ת"ג ת"ד ת"ה ת"ו ת"ז ת"ח ת"ט

אשר תעשה לך חן וחסד בעיני כל אדם
והיה שם ה' עליך והוא יצילך והוא ימלא
כל צורךך

קדוש לך יהוה אלהינו יהוה אחד

[illegible][illegible]

...
...

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל
 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל

[illegible][illegible][illegible]

100

זכרון

אוקראינה גי

אוקראינה

הבשר שני אמת אלהים, כיון שיה זבואה אלהים, חרבה אלהים ופחיתות
 וזה להגביר מן חרוב אלהים ששאל שערות הקרמול, יתכן אשר לך
 שהיה חניני קרב מהם שגברו האש כן שגברו האש, ומה שגברו
 יום, באשר השנה לשי יום ללכוד, גברו בעבר, ואשר (פך חמולות)
 בארץ שגברו אש אקדחיו שגברו אש, אלה חילוגה הגולה להקדח
 מה שר הקרמול. לשי השלל, אלהות מן היצור שגבר בעלות אלה,
 ושמן חרי שגבר אש ואל שיש שגבר בעתותיה חלל לך אלה, אכן קדח
 מה שגבר האש שש: דבר אלהים: חלל חבור נפלא שגבר אש ומה, והוא
 שגבר אלהים יצ"ל

י) ומה חקרים שגברו בבורים. שגבר האש, אש ושמן ה' אל האש
 ומחייב להקדח שגבר האש חלל שן (חיל) ואז כחן חנינה
 האש הפעלה שגבר אש חלל האש שגבר קול שגבר כחן ואין
 קול חלל האש. (ש"ה) (ש"ה)

~~שגבר האש שגבר קול שגבר כחן ואין קול חלל האש. (ש"ה) (ש"ה)~~

אש. שגבר שגברו שגבר. (ש"ה) אש אש שגברו שגברו שגברו
 ומה שגבר. (ש"ה) קול. חלל: חלל, כי אלהות. 3. ק. שגבר
 האש שגבר קול שגברו שגברו שגברו שגברו שגברו שגברו שגברו
 אש שגבר קול אש שגברו שגברו שגברו שגברו שגברו שגברו שגברו
 גרס. אש שגברו שגברו שגברו שגברו שגברו שגברו שגברו שגברו
 (ש"ה) (ש"ה)

✓ ש"ק אצל מ' אטסה זמר שורה זמורה
 כרמל. מסב על כל העצור בכתב, ור"ל מה שזמרת לך ואביה, קלוי
 בוא, גרל הוא הק' בתפילה שהינה נקדחת במחצה אלה (פרו)
 וכו' העלם במעלות (כל סז) קודשין זאת התפילה במחצה אלה ואלהיה
 ואבן הוא קודשין זאת התפילה הקדוש אורשלים ואז מקלם
 חלק פ' נשים אלה זקני ותקלה בידן ואז תפילה רבה ובמנן
 כרמל (פרו) אויבוא (מ' מעלות קדי) מ' תלג.

כרמל. שרל מרכב י"ק ואל"ל להפך זאת כר כמל כמל ואשן הפולק
 מזה הוא: כרמל, מחצ' להכר מלא, להתפילה אלה ואלהיה בקשן שלה (עופס)
 פולק אק"ז כר פירוש מקלם מרחה צד: ירדה יקל בולל הפול
 כר עמל (ישגל. כל) אקלן כרית העול (תפליז סז) עולל צלל יתבס/

קצרה, צר. (1/1) (המלוק)

זכרון
 כחשג ימות רוח נחמה לה
 ויקרא . ב . ז . י .
 יסקה יז
 שהיונה שהיא לא נחמה רוח אלא כחשג ימות רוח נחמה לה
~~היה~~ דאקא בשם שהיונים נאכלין לפרסא אג הקוף
 הנקשר נחת רוח לעולם וכן באה ~~השמה~~ ^{השמה} יז בלא והוא יז שריו ואלהיו
 אלא אז נשאת הנחמה של אשר יקשרין הקוף ואין השירים נאכלין
 אג אין שמה נחת רוח לעולם וכן ~~היה~~ ^{היה} בלא ואלהיו ואלהיו
 אינם בסמך אלא לכן לא באה ק' רוח נחמה, ~~היה~~ ^{היה} יז בלא ואלהיו
 קרבן נחתק בשם קרבן נחתק ~~היה~~ ^{היה} הוא בלא אלא למה שם
 בסמך למה הוא ואלהיו, אלא בלא שם ^{שם} ~~היה~~ ^{היה} לעולם נחת רוח לעולם
 וכן ההקשר ^{היה} ~~היה~~ בלא לא באה ק' רוח נחמה, ^{היה} ~~היה~~ בלא לא הוא מה שם נחמה
 היה ואלהיו שם אשר אין האל שם נחת רוח ^{היה} ~~היה~~ . (נחמה)